

Početna stranica>Sudski postupci>Građanski predmeti>Priznavanje i izvršenje sudskih odluka>Kako se može izvršiti sudska odluka?

Kako se može izvršiti sudska odluka?

Kada se spor rješava na sudu, na kraju postupka potrebno je provesti dva koraka. Sud najprije mora donijeti presudu, a potom je tu presudu potrebno izvršiti u praksi.

Kako biste drugu stranku (tuženika ili dužnika) prisilili na poštovanje presude (primjerice, kako bi druga stranka platila dug), morat ćete se obratiti tijelima za provedbu zakona. Samo su ta tijela ovlaštena prisiliti dužnika da plati, po potrebi uz policijsku intervenciju.

Prema [Uredbi Bruxelles I \(preinačena\)](#) kojom se uređuje priznavanje i izvršenje presuda u prekograničnim predmetima, ako je u jednoj državi članici Unije izdana izvršiva presuda, možete se obratiti tijelima za provedbu zakona u drugoj državi članici u kojoj, primjerice, dužnik ima imovinu, a da pritom nije nužno provesti posredni postupak (Uredbom se ukida postupak „egzekvaturu”). Dužnik protiv kojeg se traži izvršenje može se obratiti sudu i zatražiti odbijanje izvršenja. Nazive i lokacije nadležnih sudova i sudova kojima se možete žaliti u daljnjem tijeku postupka potražite [ovdje](#).

Svrha izvršenja načelno je povrat novčanih iznosa, no izvršenjem se može provesti i neka druga vrsta obveze (obveza da se nešto učini ili ne učini, npr. obveza isporuke robe ili uzdržavanje od smetanja posjeda).

U prekograničnim građanskim predmetima mogu se primjenjivati različiti europski postupci (primjerice [europski platni nalog](#), [europski postupak za sporove male vrijednosti](#) i [europski nalog za izvršenje](#)), no u okviru svih tih postupaka presuda se mora provesti u skladu s nacionalnim pravilima i postupcima odgovarajuće države u kojoj se presuda provodi (obično je to država u kojoj dužnik živi ili u kojoj ima imovinu).

Ako želite zatražiti izvršenje, u praksi morate imati izvršivu ispravu (sudsku presudu ili javnu ispravu). Postupci provedbe i tijela koja ih provode (sudovi, agencije za naplatu dugovanja i sudski izvršitelji) utvrđeni su nacionalnim zakonom države članice u kojoj se traži izvršenje.

Za detaljne informacije koje se odnose na određenu zemlju odaberite odgovarajuću zastavu.

Posljednji put ažurirano: 18/01/2019

Stranicu održava Europska komisija. Informacije na ovoj stranici ne odražavaju nužno službeno stajalište Europske komisije. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest koja se odnosi na propise za autorska prava za europske stranice.

Postupci izvršenja presude - Belgija

1 Što znači „ovrha” u građanskim i trgovačkim stvarima?

Ako dužnik dobrovoljno ne postupi u skladu sa sudskom odlukom, tužitelj može prisilno osigurati poštovanje te odluke na sudu te se to naziva obveznim izvršenjem. Ono zahtijeva izvršnu ispravu (članak 1386. Pravosudnog zakonika) jer uključuje zadiranje u osobnu pravnu sferu dužnika. Ta je isprava obično presuda ili javnobilježnička isprava. Zbog poštovanja dužnikove privatnosti isprava se ne može provoditi u određeno vrijeme (članak 1387. Pravosudnog zakonika). Ispravu izvršava sudski izvršitelj.

Obvezno izvršenje obično se upotrebljava za povrat novca, ali se može primijeniti za izvršenje radnje ili na suzdržavanje od činjenja radnje.

Drugi je važan aspekt novčana kazna (članak 1385.a Pravosudnog zakonika). Radi se o načinu vršenja pritiska na osuđenu osobu kako bi se potaknulo poštovanje presude. No, novčana se kazna ne može izreći u određenim slučajevima: ako je stranci naloženo da plati novčani iznos ili da poštuje ugovor o radu ili ako bi to bilo nespojivo s ljudskim dostojanstvom. Novčana se kazna izvršava na temelju isprave kojom se predviđa te stoga nije potrebna dodatna isprava.

Ako je stranci naloženo da plati novčani iznos, tražbina se izvršava u odnosu na dužnikovu imovinu i naziva se zapljenom. Postoji razlika između vrste robe koja se zapljuje (pokretna imovina ili nekretnine) i prirode zapljene (zapljena kao mjera predostrožnosti i zapljena u okviru izvršenja presude). Zapljena kao mjera predostrožnosti upotrebljava se u hitnim slučajevima kako bi se roba stavila pod zaštitu suda: stanje se zamrzava kako bi se zaštitilo svako naknadno izvršenje. Osoba nad kojom je provedena zapljena više nema kontrolu nad robom i ne može je prodati ni darovati. Ako se dužnikova roba zapljuje na temelju izvršenja sudske odluke, ona se prodaje, a prihod se daje tužitelju. Tužitelj nema pravo na samu zaplijenu robu, nego samo na prihod od njezine prodaje.

Usto, primjenom članka 1445. i dalje Pravosudnog zakonika postoji i nalog za oduzimanje (vidjeti u nastavku).

Uz uobičajenu zapljenu kao mjeru predostrožnosti i zapljenu u okviru izvršenja pokretne imovine i nekretnina postoje i posebna pravila za zapljenu brodova (članci od 1467. do 1480. i članci od 1545. do 1559. Pravosudnog zakonika), pljenidbu (članak 1461. Pravosudnog zakonika), zahtjev za povrat (članci od 1462. do 1466. Pravosudnog zakonika) te zapljenu neubranog voća i nepožetih usjeva (članci od 1529. do 1538. Pravosudnog zakonika). U ostatku ovog dokumenta usredotočit ćemo se samo na uobičajenu zapljenu.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Sudski izvršitelji i suci nadležni za zapljenu. Suci nadležni za zapljenu donose odluke u sporovima u vezi s izvršenjem.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

3.1 Postupak

2.1.1. Zapljena kao mjera predostrožnosti

Za zapljenu kao mjeru predostrožnosti u načelu je potrebno dopuštenje suca nadležnog za zapljenu te moraju postojati razlozi za hitnost (članak 1413. Pravosudnog zakonika). Odobrenje se mora tražiti jednostranim (*ex parte*) zahtjevom (članak 1417. Pravosudnog zakonika). Isti se zahtjev ne može istodobno upotrijebiti za zapljenu pokretne imovine i nekretnina. Za zapljenu nekretnina u svakom je slučaju potrebno podnijeti zaseban zahtjev.

Sudac nadležan za zapljenu donijet će odluku najkasnije u roku od osam dana nakon podnošenja zahtjeva (članak 1418. Pravosudnog zakonika). Sudac može donijeti odluku kojom odbija dati odobrenje tužitelju ili mu može dati potpuno ili djelomično odobrenje. Odluka suca nadležnog za zapljenu mora biti dostavljena dužniku. Odluka se izdaje sudskom izvršitelju, koji zatim poduzima potrebne mjere za njezinu dostavu.

Postoji jedna važna iznimka od ovog pravila prema kojoj nije potrebno odobrenje suca nadležnog za zapljenu: svaka presuda čini odobrenje za izricanje zapljene kao mjere predostrožnosti u pogledu izrečenih kazni (članak 1414. Pravosudnog zakonika). U ovom se slučaju isto mora raditi o hitnoj stvari. Presuda se jednostavno mora predati sudskom izvršitelju koji će poduzeti potrebne mjere za zapljenu robe.

Zapljena kao mjera predostrožnosti može se pretvoriti u zapljenu u okviru izvršenja presude (članci od 1489. do 1493. Pravosudnog zakonika).

2.1.2. Zapljena u okviru izvršenja presude

A. Općenito

Zapljena u okviru izvršenja presude može se provesti samo na temelju izvršne isprave (članak 1494. Pravosudnog zakonika). Presude i javnobilježničke isprave mogu se izvršiti samo po predočenju ovjerene preslike ili izvornika uz izjavu o donošenju utvrđenu kraljevskim dekretom.

Presuda se unaprijed dostavlja tuženiku (članak 1495. Pravosudnog zakonika). Ako je izvršna isprava presuda, prethodna je dostava u svakom slučaju obvezna kako bi se obavijestio dužnik. Međutim, to nije neophodno ako je izvršna isprava javnobilježnička isprava jer je dužnik već upoznat s tom ispravom. Razdoblja dopuštena za preispitivanje ili ulaganje žalbe započinju po dostavi presude. Razdoblja za žalbu imaju učinak obustave zapljene u okviru izvršenja presude (ali ne zapljene kao mjere predostrožnosti) u predmetima u kojima je stranci naloženo plaćanje novčanog iznosa. Privremeno izvršenje (presuda koja je izvršiva privremeno) iznimka je od odgovnog učinka postupka redovnog preispitivanja ili žalbenog postupka.

Nalog za plaćanje druga je faza tužiteljeva nastojanja da ishodi prodaju imovine (članak 1499. Pravosudnog zakonika). To je prva radnja izvršenja i posljednje upozorenje dužniku koji u ovoj fazi još uvijek može izbjeći zapljenu. Nakon donošenja naloga za plaćanje postoji razdoblje čekanja od jednog dana za zapljenu pokretne imovine (članak 1499. Pravosudnog zakonika) i 15 dana za nekretnine (članak 1566. Pravosudnog zakonika). Nalog se mora dostaviti dužniku te predstavlja obavijest o nastanku statusa neispunjavanja obveza i zahtjev za plaćanje. Obvezno izvršenje može poslužiti samo za povrat iznosa navedenih u nalogu za plaćanje.

Po isteku razdoblja čekanja roba se može zaplijeniti. Zapljena se provodi s pomoću naloga sudskog izvršitelja. Izvršenje se stoga provodi posredovanjem nadležnog službenika. Taj se službenik smatra tužiteljevim zastupnikom; njegova je funkcija utvrđena zakonom i on djeluje pod nadzorom suda. Službenik ima ugovornu obvezu prema tužitelju i neugovornu obvezu prema trećim osobama (prema zakonu i na temelju povrede opće zakonske odgovornosti). U roku od tri radna dana sudski izvršitelj šalje obavijest o zapljenu u Središnji registar obavijesti o zapljenama, prenošenju i ustupanju prava, namirenju ukupnog duga i prigovorima (*Centraal Bestand van berichten van beslag, delegatie, overdracht en collectieve schuldenregeling en van protest*) (članak 1390. stavak 1. Pravosudnog zakonika). Obavijest je obvezna za zapljenu pokretne imovine i nekretnina. Nije moguće provesti zapljenu u okviru izvršenja presude ili postupak za podjelu prihoda bez prethodnog razmatranja obavijesti o zapljenu u Središnjem registru obavijesti (članak 1391. stavak 2. Pravosudnog zakonika). To je pravilo uvedeno kako bi se izbjegle nepotrebne zapljene te kako bi se ojačala zbirna dimenzija zapljene.

B. Zapljena u okviru izvršenja presude: pokretna imovina

Za zapljenu u okviru izvršenja presude u vezi s pokretnom imovinom potreban je nalog za plaćanje kojemu se dužnik ima pravo usprotiviti. Zapljena se provodi nalogom sudskog izvršitelja i u prvom se stupnju radi o mjeri predostrožnosti: roba nije prenesena i nema promjene u vezi s njezinim vlasništvom ili upotrebom. Moguće je zaplijeniti i robu na lokaciji koja nije dužnikov dom te u prostorijama treće osobe.

U slučaju pokretne imovine zapljena nije ograničena samo na jedan postupak, no gotovo da nema smisla stavljati istu robu pod drugu zapljenu s obzirom na troškove koje to podrazumijeva. Kad je riječ o proporcionalnoj podjeli prihoda od prodaje dužnikove robe, uključit će se tužitelji osim onih koji provode zapljenu (članak 1627. i dalje Pravosudnog zakonika).

Sastavit će se službeno izvješće o zapljenu. Zaplijenjena roba prodat će se najranije mjesec dana nakon dostave preslike ili obavijesti o preslici službenog izvješća o zapljenu. Namjera je te odgode dati dužniku konačnu priliku da spriječi prodaju. Prodaja se mora oglasiti za javnost s pomoću plakata i obavijesti u novinama. Održava se u prostoriji za dražbu ili na javnom tržištu osim ako ne postoji zahtjev za drugo prigodnije mjesto. Provodi je sudski izvršitelj koji sastavlja službeno izvješće i ubire prihod od prodaje. U roku od 15 dana sudski izvršitelj razmjerno dijeli prihod (članak 1627. i dalje Pravosudnog zakonika). Taj se postupak obično rješava mirnim putem, a u suprotnome se predmet upućuje sucu nadležnom za zapljenu.

C. Zapljena u okviru izvršenja presude: nekretnine (članci od 1560. do 1626. Pravosudnog zakonika).

Izvršenje započinje dostavom naloga za plaćanje.

Zapljena se zatim provodi najranije u roku od 15 dana i najkasnije u roku od šest mjeseci, a ako do zapljene ne dođe, nalog prestaje biti pravno valjan. Nalog za zapljenu mora se zatim upisati u upisnik založnih prava u roku od 15 dana i dostaviti u roku od šest mjeseci. Upisivanjem naloga imovina postaje nedostupna te je on valjan najviše šest mjeseci. Ako se nalog ne upiše, zapljena nije valjana. U slučaju nekretnina, za razliku od pokretne imovine, primjenjuje se načelo samo pojedinačne zapljene (imovina koja je jednom zaplijenjena ne može se zaplijeniti drugi put).

Posljednji je korak podnošenje zahtjeva sucu nadležnom za zapljenu za imenovanje javnog bilježnika koji će voditi prodaju robe te odrediti koji vjerovnici imaju prednost. Dužnik može podnijeti prigovor sucu nadležnom za zapljenu na radnje imenovanog javnog bilježnika. Detaljna pravila o prodaji robe jasno su utvrđena zakonom (vidjeti članak 1582. i dalje Pravosudnog zakonika). Prodaja je obično javna, ali je na prijedlog suca ili na zahtjev tužitelja koji traži zapljenu moguća i privatna prodaja. Prihod od prodaje zatim se dijeli među različitim vjerovnicima prema dogovorenom redosljedu prioriteta (određivanje prednosti) (vidjeti članke od 1639. do 1654. Pravosudnog zakonika). Sporovi u vezi s određivanjem vjerovnika koji imaju prednost upućuju se sucu nadležnom za zapljenu.

2.1.3. Oduzimanje

Oduzimanje je zapljena tražbina koje dužnik ima prema trećoj osobi (npr. plaća koju mu isplaćuje poslodavac). Treća je osoba tako sekundarni dužnik tužitelja koji traži zapljenu. Oduzimanje (*beslag onder derden*) nije isto što i zapljena robe koja pripada dužniku, ali se nalazi u prostorijama treće osobe (*beslag bij derden*).

Tražbina koja predstavlja razlog za zapljenu jest tražbina vjerovnika u zapljenu u odnosu na dužnika nad kojim se provodi tražbina. Tražbina koja se zapljenjuje jest tražbina koju osoba nad kojom je provedena zapljena ima prema trećoj osobi / sekundarnom dužniku.

Detaljne pojedinosti o oduzimanju mogu se pronaći u člancima od 1445. do 1460. Pravosudnog zakonika (zapljena kao mjera predostrožnosti) i člancima od 1539. do 1544. Pravosudnog zakonika (zapljena u okviru izvršenja presude).

2.1.4. Troškovi

Uz pravne troškove u predmetima u okviru kojih se provodi zapljena treba uzeti u obzir i troškove sudskog izvršitelja. Naknade za usluge sudskog izvršitelja po službenoj dužnosti utvrđene su Kraljevskim dekretom od 30. studenoga 1976. u kojem se utvrđuju tarife za radnje sudskih izvršitelja u građanskim i trgovačkim predmetima te tarifa određenih dodatnih naknada (*Koninklijk Besluit van 30 november 1976 tot vaststelling van het tarief voor akten van gerechtsdeurwaarders in burgerlijke en handelszaken en van het tarief van sommige toelagen*) (vidjeti Saveznu javnu službu za pravosuđe (*Service public fédérale Justice/Federale Overheidsdienst Justitie*)).

3.2 Glavni uvjeti

A. Zapljena kao mjera predostrožnosti

Svi tužitelji s tražbinom koja ima određena svojstva mogu provoditi zapljenu kao mjeru predostrožnosti bez obzira na vrijednost robe koja se zapljenjuje i iznos tražbine (vidjeti članak 1413. Pravosudnog zakonika).

Prvi uvjet za tu vrstu zapljene jest hitnost: dužnikova solventnost mora biti ugrožena, zbog čega je ugrožena i naknadna prodaja imovine. Odluku o tome je li ispunjen taj uvjet donosi sud na temelju objektivnih kriterija. Mora postojati hitnost i to ne samo u trenutku provedbe zapljene, nego i tijekom procjene potrebe za nastavkom zapljene. Postoji nekoliko iznimaka: zapljena u slučaju krivotvorenja, zapljena za dugovanja po mjenicama i izvršenje strane presude.

Drugi je uvjet za zapljenu kao mjeru predostrožnosti taj da tužitelj mora imati tražbinu. Ako je potrebna tražbina, ona mora ispunjavati određene uvjete (članak 1415. Pravosudnog zakonika): mora biti konačna (ne uvjetovana), plativa (primjenjuje se i na jamstva za buduće tražbine) i fiksna (iznos je određen ili se može odrediti). S druge strane, priroda i iznos tražbine nematerijalni su. Sudac nadležan za zapljenu odlučuje jesu li ispunjeni ti uvjeti, ali sud na kojem će se kasnije voditi rasprava o tom predmetu nije obvezan tom odlukom.

Treće, tužitelj koji traži zapljenu kao mjeru predostrožnosti mora za to biti nadležan. Riječ je o kontrolnoj radnji (ne radnji u vezi s upotrebom) koju, ako je potrebno, može provoditi pravni zastupnik.

Potrebno je dopuštenje suca nadležnog za zapljenu, osim ako tužitelj već nije dobio presudu (vidjeti prethodno navedeno). Međutim, to nije potrebno za zaštitnu mjeru oduzimanja ili pljenidbe ili za tužitelje koji su već dobili presudu (članak 1414. Pravosudnog zakonika: svaka presuda čini izvršnu ispravu). Javnobilježničke isprave isto tako čine izvršnu ispravu.

B. Zapljena u okviru izvršenja presude

Za zapljenu u okviru izvršenja presude isto je tako potrebna izvršna isprava (članak 1494. Pravosudnog zakonika). To može biti sudska odluka, vjerodostojna isprava, nalog za zapljenu koji izdaju porezna tijela, strana presuda koja se izvršava u delibacijskom postupku itd.

Tražbina mora biti utvrđena u dokumentu koji mora ispunjavati određene kriterije. Kao i u slučaju zapljene kao mjere predostrožnosti, tražbina mora biti određena, utvrđena i naplativa. U drugom stavku članka 1494. Pravosudnog zakonika navodi se da se zapljena koja se provodi u cilju ostvarenja plaćanja nedospjelog dohotka u obrocima isto tako primjenjuje na buduće obroke kad i oni dospiju na naplatu.

Isprava isto tako mora biti važeća. Sudac nadležan za zapljenu smatrat će da isprava nije važeća ako vjerovnik u zapljeni više nije tužitelj ili ako cijela ili djelomična tražbina više ne postoji (jer je zastarjela ili je plaćena ili podmirena na neki drugi način).

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

A. Općenito

Mogu se zaplijeniti samo pokretna imovina i nekretnine koje dužnik posjeduje. Roba koja pripada trećoj osobi ne može se zaplijeniti iako je nebitno u čijem je posjedu dužnikova roba u tom trenutku. Stoga je moguće zaplijeniti robu u prostorijama treće osobe, podložno odobrenju suda (članak 1503. Pravosudnog zakonika).

Tužitelj u načelu može osigurati povrat duga samo iz dužnikove tekuće imovine. Bivšu imovinu dužnika može se zaplijeniti samo ako dužnik nepošteno izazove vlastitu nesolventnost. Zapljena buduće imovine isto se tako obično isključuje, uz iznimku budućih tražbina.

Prihod od zaplijenjene robe u načelu ostaje kod osobe nad kojom je provedena zapljena u slučaju zapljene kao mjere predostrožnosti. Međutim, u slučaju zapljene u okviru izvršenja presude prihod isto tako podliježe zapljeni te stoga ide vjerovniku u zapljeni.

Moguće je zaplijeniti nepodijeljeni posjed, ali se prisilna prodaja imovine tada obustavlja dok se nekretnine ne podijele (vidjeti, na primjer, članak 1561. Pravosudnog zakonika). Posebna se pravila primjenjuju na bračne drugove.

B. Roba koju je moguće zaplijeniti

Robu mora biti moguće zaplijeniti. Određena se roba ne može zaplijeniti. Ona mora biti izuzeta od zapljene zbog zakonske odredbe ili prirode robe ili zbog činjenice da je jasno osobno povezana s dužnikom. Na primjer, nije moguće izuzeti robu od zapljene na temelju njezine svrhe. Stoga sljedeću robu nije moguće zaplijeniti:

robu navedenu u članku 1408. Pravosudnog zakonika. To je ograničenje uvedeno kako bi se zajamčili razumni uvjeti za život dužnika i njegove obitelji, robu koja nema prodajnu vrijednost te tužitelj stoga od nje nema koristi,

robu koja je neotuđiva jer je usko osobno povezana s dužnikom,

robu izuzetu od zapljene posebnim zakonodavstvom (npr. prihod i plaća maloljetnika, neobjavljene knjige i glazba, prihod koji su zaradili zatvorenici obavljajući zatvorske poslove),

plaće (zapljena zarade) i slične tražbine obično je moguće zaplijeniti samo u ograničenoj mjeri (vidjeti članke 1409., 1409.a i članak 1410. stavak 1. Pravosudnog zakonika).

To, na primjer, uključuje plaćanja za uzdržavanje koje je sud dodijelio supružniku koji nije kriv. Međutim, određena plaćanja, kao što je minimalni dohodak za osnovne životne potrebe, u potpunosti su izuzeta od zapljene (vidjeti članak 1410. stavak 2. Pravosudnog zakonika). No ograničenja prihvatljivosti za zapljenu ne primjenjuju se na tužitelje koji žele nadoknaditi dug za uzdržavanje, čije tražbine imaju prednost (vidjeti članak 1412. Pravosudnog zakonika).

U prošlosti je vlada imala imunitet u vezi s mjerama izvršenja, što je rezultiralo time da nije bilo moguće zaplijeniti državnu imovinu. To je sada neznatno izmijenjeno člankom 1412.a Pravosudnog zakonika.

Ne postoje posebna pravila kojima se uređuje zapljena brodova i zrakoplova (za zapljenu kao mjeru predostrožnosti vidjeti članke od 1467. do 1480. Pravosudnog zakonika, a za zapljenu u okviru izvršenja presude vidjeti članke od 1545. do 1559. Pravosudnog zakonika).

C. *Kantonnement*

Kada se predmet zaplijeni, ta se zapljena obično primjenjuje na cijeli predmet, čak i ako vrijednost premašuje iznos tražbine. To je za dužnika vrlo nepovoljno jer mu je predmet potpuno nedostupan. Belgijski je zakonodavac stoga predvidio postupak sudske zapljene (*kantonnement*): dužnik polaže određeni iznos i dopušteno mu je ponovno stjecanje vlasništva nad svojom imovinom (vidjeti članke od 1403. do 1407.a Pravosudnog zakonika).

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

A. Zapljena

Od trenutka zapljene robe dužnik gubi pravo raspolaganja njome. No zapljenom tražbina vjerovnika u zapljeni ne dobiva prioritet. Isključenje znači da dužniku više nije dopušteno otuđiti robu ili je opteretiti. No roba ostaje u dužnikovu vlasništvu. U praksi nema promjene položaja, ali pravni je položaj drukčiji. Sankcija za kršenje te zabrane jest ta da radnje koje osoba nad kojom je provedena zapljena poduzima nisu obvezujuće za vjerovnika u zapljeni.

Međutim, to je isključenje samo relativno, u smislu da se primjenjuje samo u korist vjerovnika u zapljeni. Drugi tužitelji i dalje moraju prihvatiti fluktuacije u dužnikovoj imovini. No njima je jednostavno povezati se sa zapljenom koja je već dopuštena.

Isključenje je prva faza u postupku rasprodaje imovine. Roba dolazi pod kontrolu suda. Zapljena u okviru izvršenja presude stoga ima i funkciju predostrožnosti u prvom stupnju.

B. Oduzimanje

Ovim se oblikom izvršenja ukida kontrola nad cijelom zaplijenjenom tražbinom, bez obzira na vrijednost tražbine koja je bila razlog zapljene. Posjednik zaplijenjene stvari treće osobe može izvršiti djelomično plaćanje (*kantonneren*). Radnje kojima se narušava tražbina nisu izvršive u odnosu na vjerovnika u zapljeni. Po dostavi sudske odluke o oduzimanju više ne može doći do nagodbe između osobe nad kojom je provedena zapljena i posjednika zaplijenjene stvari treće osobe.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

A. Zapljena kao mjera predostrožnosti

Zapljena kao mjera predostrožnosti valjana je najviše tri godine. U slučaju zapljene pokretne imovine i oduzimanja trogodišnje razdoblje počinje na datum odluke ili naloga (članci 1425. i 1458. Pravosudnog zakonika). U slučaju zapljene nekretnine datum upisa u upisnik založnih prava označava početak trogodišnjeg razdoblja (članak 1436. Pravosudnog zakonika).

Razdoblje se može produljiti ako za to postoje osnovani razlozi (članci 1426., 1459. i 1437. Pravosudnog zakonika).

B. Zapljena u okviru izvršenja presude

U slučaju zapljene u okviru izvršenja presude samo je nalog koji prethodi zapljeni podložan najduljem razdoblju valjanosti. Ova je vrsta zapljene valjana deset godina u slučaju pokretne imovine (uobičajeno vremensko ograničenje jer se ne primjenjuju posebne odredbe) i šest mjeseci u slučaju nekretnina (članak 1567. Pravosudnog zakonika). Za zapljenu brodova razdoblje valjanosti iznosi godinu dana (članak 1549. Pravosudnog zakonika).

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

A. Zapljena kao mjera predostrožnosti

Ako sudac nadležan za zapljenu odbije dati odobrenje za zapljenu kao mjeru predostrožnosti, podnositelj zahtjeva (odnosno, tužitelj) može podnijeti žalbu protiv odluke žalbenog suda u roku od mjesec dana. To je *ex parte* postupak. Ako je zapljena dopuštena nakon žalbe, dužnik ima pravo pokrenuti postupak u odnosu na treću osobu protiv odluke (vidjeti članak 1419. Pravosudnog zakonika).

Ako sudac nadležan za zapljenu odobri zapljenu kao mjeru predostrožnosti, dužnik ili druga zainteresirana strana mogu pokrenuti postupak u odnosu na treću osobu protiv odluke. Rok za to iznosi mjesec dana, a postupak se pokreće pred sudom koji je donio odluku. Sud će zatim odlučiti u kontradiktornom postupku. Postupci u odnosu na treće osobe obično nemaju odgovni učinak (vidjeti članke 1419. i 1033. Pravosudnog zakonika).

Ako se zapljena kao mjera predostrožnosti može odrediti bez sudskog odobrenja, dužnik u vezi s tim može podnijeti žalbu sudu nadležnom za zapljenu radi ukidanja zapljene (članak 1420. Pravosudnog zakonika). To je postupak kojim se suprotstavlja zapljeni i on se rješava kao u prethodnom postupku, a ako je potrebno, može biti popraćen uvođenjem novčane kazne. Razlog tražbine može biti nedostatak hitnosti (*Cass. 14. rujna 1984., Arr. Cass. 1984. – 1985., 87.*). Ako se okolnosti promijene, osoba nad kojom je provedena zapljena (pozivanjem svih strana da se pojave pred sucem nadležnim za zapljenu) ili vjerovnik u zapljenu ili posrednik (podnošenjem zahtjeva) mogu od suca nadležnog za zapljenu zatražiti izmjenu ili povlačenje odluke o zapljenu.

B. Zapljena u okviru izvršenja presude

Dužnik može podnijeti prigovor na nalog za plaćanje, čime osporava njegovu pravnu valjanost. Za to ne postoji zakonski rok, a prigovor nema odgovni učinak. Razlozi za prigovor uključuju propuste u postupku te zahtjev za odobravanje razdoblje počeka (ako je izvršna isprava javnobilježnička isprava).

Dužnici mogu sudu nadležnom za zapljenu podnijeti prigovor na prodaju svoje robe, ali ni taj prigovor nema odgovni učinak.

Svi se tužitelji, osim vjerovnika u zapljenu, mogu protiviti prodajnoj cijeni, no ne i samoj prodaji.

Treća osoba koja tvrdi da je vlasnik zaplijenjene robe može isto tako podnijeti prigovor sudu nadležnom za zapljenu (članak 1514. Pravosudnog zakonika). To je postupak povrata i nema odgovni učinak.

Stranka koja želi izvršiti presudu dobiva samo jedan ovjereni primjerak. Izdaje ga tajništvo suda nakon plaćanja naknade (naknada za izdavanje).

Obrazac za izvršenje:

„Njegovo veličanstvo, Filip, kralj Belgijanaca,

svima prisutnima i onima koji će to biti objavljuje sljedeće:

nalaže i zahtijeva da svi sudski izvršitelji od kojih se to zahtijeva izvrše ovu presudu, kaznu, odluku, nalog ili ispravu;

da je kraljevski financijski savjetnici i javni tužitelji na prvostupanjskim sudovima provedu te da svi zapovjednici i službenici javnih tijela u tome pomognu ako je to zakonom propisano;

u potvrdu navedenog potpisuje se ova presuda, kazna, nalog ili isprava te se ovjerava sudskim ili javnobilježničkim pečatom.”

Za radnje koje se odnose na izvršenje presude ili isprave sudski izvršitelj odgovara sudu nadležnom za zapljenu. Kad je riječ o etičkim aspektima, on odgovara državnom odvjetništvu i regionalnom ogranku komore sudskih izvršitelja.

Registarski se ured nalazi u istom mjestu kao i roba (članak 1565. Pravosudnog zakonika). Registarski ured dostavlja informacije o nekretninama, npr. vlasnička prava, založna prava na imovini.

Odnosno, sve se strane pojavljuju u predmetu.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Pravosudni zakonik sadržava različita pravila u pogledu robe koju nije moguće zaplijeniti (članci od 1408. do 1412.c Pravosudnog zakonika).

Vjerovnici ne mogu zahtijevati tražbine u odnosu na određenu materijalnu pokretnu imovinu: onu koja je osobi nad kojom je provedena zapljena i njegovoj obitelji neophodna za svakodnevni život; onu koja je osobi nad kojom je provedena zapljena i njegovoj obitelji potrebna kako bi obavljali svoje zanimanje ili za nastavak osposobljavanja ili studija osobe nad kojom je provedena zapljena ili njegove uzdržavane djece koja žive na istoj adresi (vidjeti članak 1408. Pravosudnog zakonika). Djelomično izuzeće od zapljene i ustupanja primjenjuje se na prihod od rada i ostalih aktivnosti, kao i na doplatke, mirovine i drugi prihod.

Pragovi prema kojima se utvrđuje potpuno ili djelomično izuzeće od zapljene temelje se na članku 1409. stavku 1. Pravosudnog zakonika te se indeksiraju na godišnjoj razini. Progresivni iznos obroka prihvatljivih iznosa za zapljenu ili ustupanje povećava se ako dužnik ima uzdržavanu djecu.

Pravni zahtjev u cilju izvršenja presude u načelu podliježe općem roku zastare, odnosno roku od deset godina.

Posljednji put ažurirano: 03/08/2017

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Postupci izvršenja presude - Bugarska

1 Što znači „ovrha” u građanskim i trgovačkim stvarima?

Izvršenje je završna faza pravosudnog postupka. Njime se tužitelju u čiju je korist donesena presuda omogućuje da zahtijeva da tijelo nadležno za izvršenje poduzme sve korake koji su u njegovoj nadležnosti i propisani zakonom, a koji su potrebni za namirenje tražbine.

Pravo na izvršenje podliježe postojanju izvršive tražbine koja nije dobrovoljno namirena te instrumenta kojim se dopušta izvršenje te tražbine.

Mjere izvršenja uključuju:

zapljenu pokretne imovine,

zapljenu nekretnina,

sastavljanje popisa i vrednovanje nekretnina,

prodaju nekretnina na javnoj dražbi,

zapljenu bankovnih računa dužnika,

zapljenu vozila,

oduzimanje imovine,

oduzimanje pokretne imovine,

izvršenje u pogledu udjela u nekom poduzeću,

izvršenje dužnosti predaje djeteta,

izvršenje u pogledu bračne imovine.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

U Bugarskoj postoje dvije vrste službenika za izvršenje (izvršitelja):

1. javni izvršitelji,
2. privatni izvršitelji.

Status privatnog izvršitelja uređen je Zakonom o privatnom sudskom izvršenju (*Zakon za chasното sadebno izpalnenie* (ZChSI)). U članku 2. Zakona o privatnom sudskom izvršenju privatni izvršitelj definiran je kao službenik kojeg je država ovlasila za izvršenje privatnih tražbina.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

3.1 Postupak

U skladu s člankom 404. Zakona o parničnom postupku (*Grazhdanski protsesualen kodeks* (GPK)) postupci izvršenja mogu se pokrenuti na temelju sljedećeg:

točka 1. – pravomoćnih presuda i naloga, presuda žalbenih sudova, naloga za izvršenje, sudskih nagodbi, izvršivih presuda i naloga ili presuda i naloga koji su unaprijed ili bez odlaganja proglašeni izvršivima te presuda arbitražnih sudova i nagodbi koje su odobrili takvi sudovi,

točka 2. – presuda, akata i sudskih nagodbi koje donesu sudovi u zemljama osim Bugarske, ako su izvršivi u Bugarskoj bez dodatnih postupaka,

točka 3. – presuda, akata i sudskih nagodbi koje donesu sudovi u zemljama osim Bugarske te presuda i nagodbi koje donesu arbitražni sudovi i odobre arbitražni sudovi u zemljama osim Bugarske, ako su proglašene izvršivima u Bugarskoj.

U skladu s člankom 405. Zakona o parničnom postupku, nalozi za izvršenje izdaju se na temelju pisanog zahtjeva te nije potrebno dostaviti primjerak dužniku.

U skladu s člankom 405. stavkom 2. Zakona o parničnom postupku, sljedeći su sudovi nadležni za dostavljene zahtjeve:

u slučajevima iz članka 404. stavka 1. Zakona o parničnom postupku, prvostupanjski sud na kojemu se vodio predmet ili koji je izdao nalog za izvršenje, a ako je akt odmah izvršiv, sud koji je donio presudu ili izdao nalog za izvršenje,

u slučajevima predviđenima člankom 404. stavcima 2. i 3. Zakona o parničnom postupku, sud nadležan za odobrenje izvršenja,

kad je riječ o presudama koje donose domaći arbitražni sudovi i nagodbama koje su dopustili takvi sudovi u arbitražnim postupcima, Sud grada Sofije (*Sofiyski Gradski Sad*).

Žalbe protiv naloga kojima se odobrava ili odbija zahtjev za nalog za izvršenje moraju se podnijeti u roku od dva tjedna (članak 407. Zakona o parničnom postupku).

U skladu s bugarskim pravom zahtjev za nalog za izvršenje može podnijeti stranka koja nije pravnik, kao i stranka koja traži izvršenje ili njezin predstavnik.

Nema posebnih zahtjeva za podnošenje koje je potrebno ispuniti kako bi se izdao nalog za izvršenje.

Troškovi izvršenja utvrđeni su Tarifom o naknadama i troškovima predviđenom Zakonom o privatnom izvršenju (Službeni list br. 35/2006).

3.2 Glavni uvjeti

Kako bi se mogao pokrenuti postupak izvršenja, zainteresirana stranka mora podnijeti pisani zahtjev državnom ili privatnom izvršitelju te mu priložiti nalog za izvršenje ili neki drugi izvršni instrument. U zahtjevu se mora navesti željeni način izvršenja koji je moguće izmijeniti tijekom postupka (članak 426. Zakona o parničnom postupku).

Nadležnost izvršitelja uređena je člankom 427. Zakona o parničnom postupku.

Izvršitelj mora dužnika u pisanom obliku pozvati da dobrovoljno namiri tražbine u roku od dva tjedna od primitka tog poziva. U pozivu se dužnika upozorava da će u protivnom uslijediti *prisilna naplata tražbine*. U pozivu se moraju navesti zatražene zapljene i oduzimanja, a mora mu se priložiti i primjerak izvršive presude. Ako se dužnika poziva da dobrovoljno namiri tražbine, izvršitelj mora navesti i datum na koji će se sastaviti popis imovine te, ako se izvršenje odnosi na nekretnine, dostaviti obavijest o oduzimanju zemljoknjižnom odjelu nadležnog suda.

Izvršitelj vodi evidenciju o svim mjerama koje je poduzeo ili proveo.

Ako se promijeni početni način izvršenja, izvršitelj mora u pisanom obliku obavijestiti dužnika o toj promjeni u skladu s člankom 428. Zakona o parničnom postupku.

Ako nakon početka postupka izvršenja nije poznata adresa prebivališta ili boravišta dužnika, okružni sudac na zahtjev vjerovnika mora odrediti *ad hoc* zastupnika dužnika (članak 430. Zakona o parničnom postupku).

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Mjera izvršenja može se provesti nad sljedećom imovinom dužnika:

pokretnom imovinom,

plaćama,

prihodom stečenim od nekretnina, uključujući najamnine itd.,

bankovnim računima,

nekretninama,

udjelima i obveznicama koje izdaju trgovačka društva,

predmetima u okviru pokretne imovine ili nekretnina, uključujući bračnu imovinu.

U skladu s člankom 442. Zakona o parničnom postupku vjerovnik može zatražiti izvršenje nad bilo kojim predmetom ili potraživanjem dužnika.

U skladu s člankom 444. Zakona o parničnom postupku, mjere izvršenja ne mogu se provesti nad sljedećim:

predmetima koje dužnik i njegova obitelj upotrebljavaju svakodnevno, kako je navedeno na popisu koji je odobrilo Vijeće ministara (*Ministerski savet*),

hranom koja je potrebna dužniku i njegovoj obitelji tijekom jednog mjeseca ili, ako je riječ o poljoprivrednicima, do nove žetve ili njezina ekvivalenta u drugim poljoprivrednim proizvodima,

gorivom koje je potrebno za grijanje, kuhanje i rasvjetu tijekom tri mjeseca,

strojevima i opremom koji su dužniku potrebni da bi se mogao i dalje baviti svojim zanatom ili zanimanjem,

dijelom zemljišta u vlasništvu dužnika (do 0,5 ha za vinograde i druga kultivirana zemljišta i 3 ha za poljoprivredne površine, zajedno sa strojevima i opremom, gnojivima, proizvodima za zaštitu bilja i sjemenom namijenjenim za sijanje tijekom razdoblja od godine dana),

ako je riječ o uzgajivačima stoke, potrebnim radnim životinjama, konkretno dvama jedinkama stoke za vuču, jednom kravom, pet jedinki ovaca i koza, deset pčelinjih košnica i jedinki domaće peradi, zajedno s krmivom potrebnim da bi ih se hranilo do sljedeće žetve ili ispaše,

stanom u vlasništvu dužnika ako dužnik i članovi njegove obitelji nemaju ni jedan drugi stan, bez obzira na to živi li dužnik ondje ili ne. Ako stan premašuje potrebe dužnika i njegove obitelji u pogledu stanovanja, kako je određeno u relevantnoj Uredbi koju je donijelo Vijeće ministara, dio tog stana se prodaje ako

su ispunjeni uvjeti utvrđeni u članku 39. stavku 2. Zakona o imovini (Zakon za sobstvenostta),

drugim predmetima i potraživanjima koji su u skladu sa zakonom zaštićeni od izvršenja.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Kada dužnika poziva da dobrovoljno namiri tražbinu, izvršitelj mora navesti i datum na koji će se sastaviti popis imovine te, ako se izvršenje odnosi na nekretnine, dostaviti obavijest o oduzimanju zemljknjižnom odjelu nadležnog suda.

Zapljena pokretne imovine ili tražbine određuje se sastavljanjem popisa imovine.

Zapljena i oduzimanje imaju sljedeći učinak za dužnika:

kad započne njihova provedba, dužnik ne smije raspolagati potraživanjima ili imovinom (nekretninama ili pokretnom imovinom) ni, pod prijetnjom kaznenog progona, mijenjati, oštetiti ili uništiti imovinu. Ti se učinci primjenjuju od datuma dostave poziva na dobrovoljno namirenje duga.

Zapljena ili oduzimanje imaju sljedeće učinke za vjerovnika:

u skladu s člankom 452. stavkom 1. Zakona o parničnom postupku, svako raspolaganje zaplijenjenom pokretnom imovinom ili potraživanjima nije valjano u odnosu na vjerovnika ni bilo kojeg zajedničkog vjerovnika, osim ako se primatelj prijenosa može pozvati na članak 78. Zakona o imovini. U tom je članku utvrđeno da stranka koja zakonito kupuje pokretnu imovinu ili vrijednosnice na donositelja, čak i ako ih nenamjerno kupuje od osobe koja nije vlasnik, stječe vlasništvo, osim ako je za prijenos vlasništva potrebna javnobilježnička isprava ili javnobilježnička ovjera potpisa stranaka u transakciji. Isto se pravilo primjenjuje na stjecanje drugih stvarnih prava povezanih s pokretnom imovinom.

Ako se mjera izvršenja provodi u odnosu na nekretninu, ništavost je primjenjiva samo u pogledu transakcija raspolaganja koje se poduzimaju nakon datuma upisa zaštitne mjere zapljene (članak 452. stavak 2. Zakona o parničnom postupku).

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Zakonom nije propisano vremensko ograničenje za valjanost tih mjera. One su namijenjene namirivanju tražbina vjerovnika pa su valjane do završetka postupka izvršenja.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Pravni lijekovi koji su dostupni u okviru postupka izvršenja utvrđeni su u poglavlju 39. odjeljcima I. i II. Zakona o parničnom postupku.

Žalbe protiv izvršenja, uključujući žalbe protiv pojedinačnih mjera izvršenja, mogu podnijeti sljedeće stranke:

vjerovnik može podnijeti žalbu ako izvršitelj odbije provesti određenu radnju, a može se žaliti i na odgodu i prekid izvršenja,

dužnik može podnijeti žalbu protiv naloga službenika za izvršenje kojim se određuje novčana kazna dužniku i koji se nastoji izvršiti u odnosu na imovinu koju dužnik smatra zaštićenom te protiv oduzimanja pokretne imovine ili iseljenja dužnika iz nekretnine na temelju činjenice da izvršitelj nije dostavio odgovarajuću obavijest te protiv naloga za plaćanje troškova,

treća osoba (koja nije jedna od stranaka u postupku izvršenja) može podnijeti žalbu samo ako je izvršenje usmjereno na predmete u posjedu treće osobe na datum zapljene, oduzimanja ili predaje,

treća osoba može podnijeti žalbu protiv oduzimanja nekretnine samo ako je ta treća osoba bila u posjedu te imovine prije datuma podnošenja zahtjeva koji se sad izvršava (članak 435. Zakona o parničnom postupku),

ako je održana javna dražba, nalog kojim se dodjeljuje imovina podliježe žalbi stranke koja je platila polog najkasnije posljednjeg dana dražbe, vjerovnika koji je dostavio ponudu na dražbi bez potrebe plaćanja pologa, ili dužnika, na temelju činjenice da dražba nije provedena u skladu sa zakonom ili da imovina nije dodijeljena najboljem ponuditelju.

U skladu s člankom 436. Zakona o parničnom postupku žalbe se podnose u roku od tjedan dana od datuma osporavane radnje, ako je stranka bila prisutna u trenutku provedbe radnje ili je bila pozvana prisustvovati, a u svim drugim slučajevima u roku od tjedan dana od objave. Žalbe se podnose izvršitelju na okružnom sudu koji je nadležan za mjesto u kojem se provodi izvršenje. U slučaju podnošenja žalbe izvršitelj mora navesti razloge za poduzimanje osporavane radnje.

Te se žalbe razmatraju na zatvorenoj sjednici, uz iznimku onih koje su podnijele treće osobe i koje se razmatraju na otvorenoj sjednici na koju se pozivaju sve stranke u postupku izvršenja. Odluka o žalbi donosi se u roku od mjesec dana.

Zbog žalbe se ne zaustavlja postupak izvršenja, ali sud može odlučiti odgoditi provođenje postupka dok se ne donese odluka o razlozima iznesenima u okviru žalbe. Ako se postupak odgodi, obavijest se bez odlaganja šalje izvršitelju (članak 438. Zakona o parničnom postupku).

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

U članku 432. Zakona o parničnom postupku utvrđeni su različiti slučajevi u kojima sud zakonski može odgoditi provođenje postupka izvršenja na zahtjev vjerovnika.

Posljednji put ažurirano: 04/08/2017

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Naši prevoditelji trenutačno pripremaju jezičnu inačicu koju vidite.

Sljedeći jezici već su prevedeni.

Postupci izvršenja presude - Češka

1 Što znači „ovrha“ u građanskim i trgovačkim stvarima?

To znači osiguranje ispunjenja obveze određene izvršnom ispravom, čak i protiv volje osobe kojoj je obveza određena. Ako osoba dobrovoljno ne ispuni obvezu određenu izvršivom sudskom presudom, vjerovnik sudu ili sudskom izvršitelju može podnijeti zahtjev za sudsko izvršenje ili ovrhu.

Sud će naložiti i provesti izvršenje, osim u slučaju isprava koje se provode u upravnim ili poreznim postupcima. Stoga se u građanskim stvarima vjerovnik uvijek može obratiti sudu.

Vjerovnik naveden u presudi može se obratiti i sudskom izvršitelju. Sudski izvršitelj izvršit će presudu uz odobrenje suda, osim sljedećih presuda:

presuda o skrbi o maloljetniku,

presuda u predmetima zaštite od obiteljskog nasilja,

presuda institucija Europske unije,

stranih presuda.

Međutim, zahtjev za ovrhu može se dostaviti ako se ovrha namjerava provesti u skladu s presudom o uzdržavanju maloljetnika ili u skladu sa stranom presudom, ako je izjava o izvršivosti izdana u skladu s izravno primjenjivim zakonodavstvom Europske unije, međunarodnim ugovorom ili odlukom o priznavanju.

Izvršenje presude sudskim putem uređeno je člancima od 251. do 351.a Zakona br. 99/1963, Zakona o parničnom postupku, kako je izmijenjen. Međutim, članci od 492. do 513. Zakona br. 292/2013 o posebnim sudskim postupcima, kako je izmijenjen, primjenjuju se na izvršenje presuda u predmetima obiteljskog prava.

Izvršenje presude putem sudskog izvršitelja ponajprije je uređeno člancima od 35. do 73. Zakona br. 120/2001 o sudskim izvršiteljima i aktivnostima izvršenja (Zakon o izvršenju), kako je izmijenjen. Sudski izvršitelj, posebno u pogledu uređenja individualnih metoda izvršenja presude, postupa u skladu sa Zakonom o parničnom postupku.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Općenito, opći sud tuženika nadležan je za naganje i provedbu **izvršenja presude** (članak 252. stavak 1. Zakona br. 99/1963, Zakona o parničnom postupku, kako je izmijenjen). Iznimke od tog pravila utvrđene su u članku 252. Zakona o parničnom postupku.

Za pojedinih općem sudu tuženika vidjeti „**Opća pravila o mjesnoj nadležnosti**” (dio 3.2.1. informativnog obrasca „Sudska nadležnost – Češka”).

Ovrhu mogu provesti sudovi i sudski izvršitelji koje je imenovao sud. Stvarno nadležan ovršni sud jest okružni sud, u skladu s člankom 45. Zakona br. 120/2001 o sudskim izvršiteljima i aktivnostima izvršenja (Zakon o izvršenju), kako je izmijenjen. Mjesno nadležan ovršni sud jest sud u čijem okrugu tuženik ima stalno boravište, boravište u Češkoj u skladu s vrstom boravka stranih državljana, registrirano sjedište i slično. Pitanje nadležnosti detaljnije se obrađuje u navedenoj odredbi Zakona o izvršenju.

Za više pojedinih vidjeti i pitanje „Što znači izvršenje u građanskim i trgovačkim stvarima?”.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

3.1 Postupak

Izvršenje presude

Postupak se može pokrenuti samo na zahtjev vjerovnika, ako tuženik dobrovoljno ne ispuni obveze koje su mu određene izvršivom presudom. Čak i bez zahtjeva, u skladu sa Zakonom br. 292/2013 o posebnim sudskim postupcima, kako je izmijenjen, sud će naložiti provedbu nekih prethodnih odluka, npr. u pogledu zaštite od obiteljskog nasilja.

Izvršenje presude može se naložiti samo ako su u presudi utvrđeni vjerovnik i tuženik, ako sadržava definiciju opsega i sadržaja obveze radi čijeg je ispunjenja podnesen prijedlog za izvršenje te ako je u njoj utvrđen rok za ispunjenje obveze. Ako sudska presuda ne sadržava utvrđeni rok za ispunjenje obveze, podrazumijeva se da se obveza određena presudom mora ispuniti u roku od tri, a u slučaju iseljenja u roku od 15 dana otkad presuda postane pravomoćna. Ako, u skladu s presudom, obvezu moraju ispuniti dva tuženika ili više njih, i ako se ona može podijeliti, obvezu u jednakoj mjeri moraju ispuniti svi tuženici, osim ako je drukčije utvrđeno presudom.

Pri podnošenju zahtjeva za izvršenje, vjerovnika ne treba zastupati odvjetnik.

Zahtjev za izvršenje presude kojom se nalaže plaćanje novčanog iznosa mora sadržavati određenu metodu izvršenja i ispunjavati druge zakonom određene preduvjete. Uz zahtjev za izvršenje mora se priložiti primjerak presude koji uključuje potvrdu o njezinoj izvršivosti. Sud koji je o pitanju odlučivao kao prvostupanjski sud dostavit će tu potvrdu uz presudu. Primjerak presude nije potrebno priložiti ako se zahtjev za izvršenje podnosi sudu koji je o tom pitanju odlučivao kao prvostupanjski sud.

U postupku izvršenja odluke se uvijek donose u obliku rješenja.

Sud će, u pravilu, naložiti izvršenje bez saslušanja tuženika.

Sudski postupak u Češkoj podliježe plaćanju sudske pristojbe (vidjeti Zakon br. 549/1991 o sudskim pristojbama, kako je izmijenjen). U opravdanim slučajevima Zakonom se dopuštaju izuzeća od plaćanja sudskih pristojbi.

Ovršni postupak

Ovrhu će provesti sudski izvršitelj kojeg je vjerovnik naveo u zahtjevu za ovrhu. Radnje sudskog izvršitelja smatraju se radnjama ovršnog suda.

Ovršni postupak pokreće se na zahtjev vjerovnika ili na zahtjev osobe koja dokaže da je pravo iz presude prešlo ili je preneseno na nju. Pokreće se na dan dostave tog zahtjeva sudskom izvršitelju. Sudski izvršitelj može početi utvrđivati i osiguravati imovinu tuženika tek nakon što ga sud za to ovlasti i naloži ovrhu.

Zahtjev za ovrhu mora sadržavati sljedeće:

podatke o sudskom izvršitelju koji bi trebao voditi ovrhu, među kojima se navodi njegovo registrirano sjedište (popis sudskih izvršitelja dostupan je na internetskim stranicama Komore sudskih izvršitelja Češke (*Exekutorská komora České republiky*) <http://www.ekcr.cz/seznam-exekutoru.php&w>; sudski izvršitelji nemaju utvrđenu mjesnu nadležnost – svaki sudski izvršitelj može poslovati diljem Češke),

navođenje pitanja na koje se zahtjev odnosi i cilja koji se njime nastoji ostvariti,

podatke o sudionicima, odnosno vjerovniku ili osobi koja je nositelj prava na temelju presude i tuženiku; za fizičke osobe to znači ime, prezime, stalno boravište sudionika ili boravište u Češkoj u skladu s vrstom boravka stranog državljanina te, ako je primjenjivo, identifikacijski broj dobiven nakon rođenja ili datum rođenja sudionika, dok se za pravne osobe navode tvrtka ili naziv pod kojim subjekt posluje, registrirano sjedište i identifikacijski broj, točno utvrđenu izvršnu ispravu,

obvezu čije se ispunjenje namjerava izvršiti ovrhom i informacije o tome je li i, ako je primjenjivo, u kojoj je mjeri tuženik ispunio prisilnu obvezu,

ako je primjenjivo, navođenje dokaza na kojima je vjerovnik temeljio svoje pravo,

potpis.

Izbornik ili ovjereni primjerak izvršne isprave mora se priložiti zahtjevu za ovrhu te uključivati potvrdu o njezinoj izvršivosti ili primjerak javnobilježničkog zapisnika koji sadržava odobrenje izvršenja, osim ako je izvršnu ispravu izdao ovršni sud. Tijelo koje je izdalo izvršnu ispravu osigurava potvrdu o izvršivosti, dok potvrdu o nagodbama i sporazumima osigurava tijelo koje ih je odobrilo.

3.2 Glavni uvjeti

Izvršenje presude (ovrha) može se naložiti na temelju izvršne isprave ako određena obveza nije dobrovoljno ispunjena.

Izvršna isprava može biti:

izvršiva odluka suda ili sudskog izvršitelja, ako se njome priznaje pravo, određuje obveza ili utječe na imovinu,

izvršiva presuda suda ili drugog tijela nadležnog za istražne radnje, kazneni progon i donošenje odluka, ako se njome priznaje pravo ili utječe na imovinu,

izvršiva arbitražna odluka,

javnobilježnički zapisnik uz odobrenje izvršenja sastavljen u skladu s posebnim zakonodavstvom,

izvršiva presuda i druga izvršna isprava javnog tijela,

druge izvršive odluke i odobrene nagodbe te dokumenti čije je izvršenje dopušteno zakonom.

Ako se u izvršnoj ispravi ne utvrđuje rok za ispunjenje obveze, podrazumijeva se da se obveza određena izvršnom ispravom mora ispuniti u roku od tri, a u slučaju iseljenja u roku od 15 dana otkad presuda postane pravomoćna.

Sudsko izvršenje

Opći sud tuženika nadležan je za određivanje i izvršenje presude, za provedbu aktivnosti pred sudom prije naganja izvršenja i za izjave o imovini, osim ako je drukčije određeno člankom 252. Zakona br. 99/1963, Zakona o parničnom postupku, kako je izmijenjen.

Izvršenje se može naložiti samo u mjeri u kojoj je to zatražio vjerovnik i koja je, u skladu s presudom, dovoljna za njegovo namirenje (članak 263. stavak 1.

Zakona br. 99/1963, Zakona o parničnom postupku, kako je izmijenjen).

Sud će odbiti zahtjev za izvršenje ako je već iz zahtjeva jasno da prihodi koji bi se ostvarili ne bi bili dovoljni čak ni za pokriće troškova izvršenja (članak 264. stavak 2. Zakona br. 99/1963, Zakona o parničnom postupku, kako je izmijenjen).

Ovršni postupak

Sudski izvršitelj provest će izvršenje na temelju sudskog odobrenja, uz iznimku prethodno navedenih presuda (točka 1.).

Sudski izvršitelj koji primi zahtjev za ovrhu zatražit će od ovršnog suda odobrenje i nalaganje ovrhe najkasnije u roku od 15 dana od datuma dostave zahtjeva. Sud će izdati odobrenje u roku od 15 dana ako su ispunjeni svi zakonom propisani preduvjeti. Ako se ne ispune svi zakonom propisani preduvjeti za provedbu ovrhe, sud će sudskog izvršitelja uputiti da dijelom ili u cijelosti odbaci ili odbije zahtjev za ovrhu ili da zaustavi ovršni postupak. Sudski izvršitelj obavezan je takvom uputom.

Stvarno nadležan ovršni sud jest okružni sud.

Mjesno nadležan ovršni sud jest sud u čijem okrugu tuženik, ako je riječ o fizičkoj osobi, ima stalno boravište ili boravište u Češkoj u skladu s vrstom boravka stranih državljana. Ako je tuženik pravni subjekt, mjesno nadležan sud je onaj sud u čijem okrugu tuženik ima registrirano sjedište. Ako tuženik koji je fizička osoba nema stalno boravište ili boravište u Češkoj ili ako tuženik koji je pravni subjekt nema registrirano sjedište u Češkoj, mjesno nadležan sud je onaj sud u čijem se okrugu nalazi imovina tuženika.

Neka izuzeća u pogledu mjesne nadležnosti proizlaze iz Zakona br. 292/2013 o posebnim sudskim postupcima, kako je izmijenjen, npr. iz članka 511.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Mjera izvršenja može se provesti nad pokretninama i nekretninama, pravima i drugom imovinom, uz određene iznimke.

U skladu s člancima 321. i 322. Zakona br. 99/1963, Zakona o parničnom postupku, kako je izmijenjen, mjera izvršenja ne može se provesti posebno nad sljedećim:

predmetima čija je prodaja zabranjena u skladu s posebnim zakonodavstvom ili koji ne podliježu izvršenju u skladu s posebnim zakonodavstvom, predmetima u vlasništvu tuženika koji su tuženiku potrebni kako bi ispunio svoje materijalne potrebe i potrebe svoje obitelji ili kako bi obavljao svoj posao, kao i predmetima čija bi prodaja bila u suprotnosti s moralnim pravilima (to se posebno odnosi na svakodnevnu odjeću, uobičajenu opremu za kućanstvo, vjenčano prstenje i druge slične predmete, medicinsku opremu i druge predmete koji su tuženiku potrebni zbog bolesti ili tjelesnog invaliditeta, novac u iznosu dvostruko većem od egzistencijalnog minimuma za pojedinca u skladu s posebnim zakonodavstvom, životinje koje se ne drže za gospodarske potrebe, nego služe čovjeku kao društvo),

ako je tuženik poduzetnik, predmetima čiji je vlasnik i koji su mu potrebni radi obavljanja poslovne djelatnosti (nije primjenjivo ako ti predmeti podliježu založnom pravu i ako je namjena založnog prava povrat tražbine vjerovnika),

tehničkom opremom s pomoću koje, u skladu s posebnim zakonodavstvom, vodi evidenciju o instrumentima ulaganja ili pohranjuje dokumente o podacima u tim evidencijama te tehničkom opremom koja služi dobivanju podataka o vlasnicima instrumenata ulaganja u skladu s posebnim zakonodavstvom, predmetima koje je tuženik stekao kao zamjensku imovinu (ne primjenjuje se ako tuženik ima pravo slobodnog raspolaganja predmetima ili ako izvršenje uključuje povrat dugova preminule osobe ili dugova povezanih s upravljanjem predmetima koji su stečeni kao zamjenski predmeti).

Osim toga, vjerovnik uvijek može podnijeti zahtjev za zapljenu prethodno navedenih predmeta ako ih je tuženik stekao namjernim počinjenjem kaznenog djela te se neopravdano obogatio i prouzročio štetu, a time oštetio i vjerovnika.

Ni sljedeće stavke ne podliježu izvršenju:

tražbine na temelju naknade koju, u skladu s policom osiguranja, isplaćuje osiguravajuće društvo, ako se naknadu namjerava upotrijebiti za izgradnju nove ili popravak postojeće zgrade,

novčane socijalne naknade, naknade za podmirivanje osnovnih životnih potreba, socijalna potpora države, doplatka za stanovanje te jednokratna socijalna potpora države i udomiteljske naknade,

tražbine koje je tuženik stekao kao zamjensku imovinu; ovo se ne primjenjuje ako tuženik ima pravo slobodnog raspolaganja tražbinom ili ako izvršenje uključuje povrat dugova oporučitelja ili dugova povezanih s upravljanjem predmetima koji su stečeni kao zamjenski predmeti,

izvršenju podliježu samo dvije petine tražbina fizičkih osoba poduzetnika koje proizlaze iz njihovih poslovnih djelatnosti; međutim, ako postoji zahtjev za izvršenje ikakvih povlaštenih tražbina, tri petine tih tražbina podliježu izvršenju,

samo dvije petine tražbina autorskog honorara podliježu izvršenju ako je tuženik autor; međutim, ako postoji zahtjev za izvršenje ikakvih povlaštenih tražbina, tri petine tih tražbina podliježu izvršenju (isto vrijedi za tražbine iz prava umjetnika izvođača i iz prava tvorca industrijskog vlasništva).

Ovaj popis sadržava temeljna ograničenja zapljene imovine izvršenjem ili ovrhom. Zakon o parničnom postupku sadržava neka dodatna određena ograničenja, npr. u članku 267.b.

Metoda zapljene bračne stečevine sadržana je u članku 262.a stavcima 1. i 2. Zakona br. 99/1963, Zakona o parničnom postupku, kako je izmijenjen, i u članku 42. Zakona br. 120/2001, Zakona o izvršenju, kako je izmijenjen. Izvršenje na imovini koja je dio bračne stečevine može se naložiti i radi povrata duga koji je nastao samo jednom bračnom drugu tijekom braka ili prije braka. Za potrebe naloga za izvršenje, imovina koja nije dio bračne stečevine samo jer je sudskom odlukom prestala bračna stečevina ili je umanjen njezin obujam ili jer je obujam bračne stečevine umanjen ugovorom ili jer je dogovoren sustav zasebne imovine ili jer je podrijetlo bračne stečevine određeno ugovorom na dan prestanka braka isto se tako smatra dijelom bračne stečevine tuženika i njegova bračnog druga.

Izvršenje oduzimanjem od plaće ili drugog dohotka bračnog druga tuženika, zapljenom sredstava bračnog druga tuženika na računu u financijskoj instituciji, zapljenom drugih novčanih tražbina bračnog druga tuženika ili zapljenom drugih sredstava bračnog druga tuženika može se naložiti u slučaju povrata duga koji je dio bračne stečevine.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Sudsko izvršenje:

plaćanje novčanog iznosa može se provesti oduzimanjem od plaće, zapljenom, upravljanjem nekretninama, prodajom pokretnina i nekretnina, zapljenom proizvodnog postrojenja i zasnivanjem sudskog založnog prava na nekretninama (članak 258. stavak 1. Zakona br. 99/1963, Zakona o parničnom postupku, kako je izmijenjen).

Izvršenje kojim se određuje obveza koja nije plaćanje novčanog iznosa ovisi o prirodi određene obveze. Može se provesti iseljenjem, oduzimanjem predmeta, podjelom zajedničkih predmeta, dovršetkom radova i drugim radnjama (članak 258. stavak 2. Zakona br. 99/1963, Zakona o parničnom postupku, kako je izmijenjen).

Izvršenje **prodajom zaloga** može se provesti za zaplijenjenu tražbinu prodajom založenih pokretnina i nekretnina, zajedničkih predmeta i skupova predmeta, zapljenom založene financijske tražbine i zapljenom drugih založenih vlasničkih prava (članak 258. stavak 3. Zakona br. 99/1963, Zakona o parničnom postupku, kako je izmijenjen).

Sudski izvršitelj, nakon što je ovrha upisana u registar pokrenutih ovrha, ocijenit će na koji će se način provesti ovrha te će izdati ili poništiti ovršni nalog u pogledu imovine na koju bi se ovrha trebala odnositi. Ovršni nalog znači nalog za provedbu ovrhe na jedan od načina utvrđenih Zakonom br. 120/2001,

Zakonom o izvršenju, kako je izmijenjen. U ovršnom nalogu sudski izvršitelj mora izabrati način ovrhe koji nije očito neprimjeren, posebno na način da postoji nerazmjer između iznosa duga tuženika i cijene predmeta od kojeg se namjerava ostvariti namirenje duga tuženika.

Ovrha kojom se određuje plaćanje novčanog iznosa može se provesti oduzimanjem od plaće i drugog dohotka, zaplijenom, prodajom pokretnina i nekretnina, zaplijenom proizvodnog postrojenja i zasnivanjem založnog prava sudskog izvršitelja na nekretnini, upravljanjem nekretninom ili privremenim oduzimanjem vozačke dozvole.

Način ovrhe kojim se određuje obveza koja nije plaćanje novčanog iznosa ovisi o prirodi nametnute obveze. Može se provesti iseljenjem, oduzimanjem predmeta, podjelom zajedničkih predmeta, dovršetkom radova i drugim radnjama.

Ovrha **prodajom zaloga** može se provesti za zaplijenjenu tražbinu prodajom založenih pokretnina i nekretnina.

Zabrana raspolaganja imovinom uređena je člankom 44. a i člankom 47. stavkom 5. Zakona br. 120/2001, Zakona o izvršenju, kako je izmijenjen. Osim ako sudski izvršitelj odluči drukčije, nakon dostave obavijesti o pokretanju ovrhe tuženik ne može raspolagati svojom imovinom, uključujući nekretnine i imovinu uključenu u bračnu stečevinu, osim za potrebe uobičajenih poslovnih i operativnih aktivnosti, ispunjenja osobnih potreba u pogledu uzdržavanja i potreba osoba za koje ima obvezu uzdržavanja te održavanja imovine i upravljanja njome. Nevaljana je svaka pravna radnja kojom tuženik povrijedi tu obvezu.

Međutim, pravna radnja smatrat će se valjanom ako sudski izvršitelj, vjerovnik ili registrirani vjerovnik ne podnese prigovor kako bi se osiguralo namirenje izvršene tražbine. Pravni učinci prigovora na valjanost počinju od trenutka stupanja na snagu pravne radnje ako se ovršni nalog ili druga isprava o volji sudskog izvršitelja, vjerovnika ili registriranog vjerovnika dostavi svim sudionicima u pravnoj radnji protiv koje je sudski izvršitelj, vjerovnik na kojeg se odnosi sudska odluka ili registrirani vjerovnik podnio prigovor nevaljanosti.

Tuženik ne smije prenositi imovinu u pogledu koje postoji ovršni nalog na drugu osobu ili je opteretiti ili na drugi način raspolagati njome. Nevaljana je svaka pravna radnja kojom tuženik povrijedi tu obvezu.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Te mjere traju do zaustavljanja ovrhe, do povrata tražbine, njezinih dodatnih stavki i troškova ovrhe itd. Zabrana raspolaganja imovinom prekida se odlukom ako tuženik sudskom izvršitelju uplati iznos jednak iznosu čiji se povrat nastoji ostvariti, troškovima ovrhe i troškovima vjerovnika.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Opravne sredstva pri sudnim izvršenjima:

Tijekom sudskog izvršenja presude moguće je podnijeti žalbu u skladu s općim odredbama Zakona o parničnom postupku o žalbama. Tuženik žalbu mora podnijeti u roku od 15 dana od primitka pisanog primjerka presude, a podnosi je sudu na čiju se odluku ona odnosi. Ako žalbu dostavi osoba koja je za to ovlaštena u roku dopuštenom za žalbu, presuda neće stupiti na snagu dok žalbeni sud ne donese pravomoćnu odluku o žalbi (vidjeti i članak 254. Zakona br. 99/1963, Zakona o parničnom postupku, kako je izmijenjen).

Tijekom izvršenja presude zbog zakonskih razloga nije moguće obustaviti postupak i odreći se pridržavanja roka. Nije moguće ni podnijeti tužbu za ponovno pokretanje izvršenja; međutim, moguće je podnijeti tužbu radi proglašenja ništavosti, ali samo ako se tom tužbom osporava konačna odluka žalbenog suda kojom se odbija žalba ili prekida žalbeni postupak, kao i konačna odluka žalbenog suda kojom je odluka prvostupanjskog suda o odbijanju žalbe ili ponovnom razmatranju na temelju žalbe potvrđena ili izmijenjena uslijed kašnjenja (vidjeti i članak 229. stavak 4. i članak 254. stavak 2. Zakona o parničnom postupku, kako je izmijenjen).

Pravo na imovinu na kojoj izvršenje nije dopušteno može se ostvariti protiv vjerovnika zahtjevom za izuzimanje te imovine iz izvršenja u skladu s člankom 267. stavkom 1. Zakona o parničnom postupku.

Pravo na imovinu koja je dio bračne stečevine ili koja se, za potrebe naloga za izvršenje, smatra imovinom koja je dio bračne stečevine tuženika i njegova bračnog druga, iako se tražbina čiji se povrat nastoji ostvariti ne može namiriti iz te imovine, može se ostvariti *mutatis mutandis* takvim zahtjevom (članak 267. stavak 2. Zakona o parničnom postupku).

Nepriznavanje vjerodostojnosti, iznosa, skupine ili redoslijeda bilo kojih tražbina registriranih za raspodjelu prihoda ili namirenih na drugi način tijekom izvršenja presude mora se provesti i u odnosu na vjerovnika zahtjevom i metodom zapljene imovine koja je zakonom utvrđena (članak 267.a Zakona o parničnom postupku).

Sudionik može podnijeti prigovore na neka sudska rješenja. To su, na primjer, prigovori tuženika povezani s popisom imovine, prigovori na izvješće o upravljanju proizvodnim postrojenjem ili prigovori na dodjelu.

Naposlijetku, tuženik može, tijekom postupka izvršenja i ovršnog postupka, podnijeti zahtjev za odgodu ili obustavu izvršenja presude (ovrhe). Odgoda i obustava izvršenja presude (ovrhe) uređene su Zakonom o parničnom postupku, kao i Zakonom o izvršenju (posebno člancima 266., 268. i 269. Zakona br. 99/1963, Zakona o parničnom postupku, kako je izmijenjen, i člancima 54., 55. i 55.a Zakona br. 120/2001, Zakona o izvršenju, kako je izmijenjen).

Žalba u postupku izvršenja:

Moguće je podnijeti žalbu protiv odluke sudskog izvršitelja u slučajevima dopuštenima Zakonom o izvršenju (usp. članak 55.c).

Moguće je podnijeti zahtjev za izuzeće predmeta u pogledu odluke sudskog izvršitelja u obliku zahtjeva za uklanjanje predmeta s popisa u skladu s člankom 267. Zakona o parničnom postupku pri ovršnom sudu u roku od 30 dana od dostave odluke sudskog izvršitelja kojom on, čak ni dijelom, ne ispunjuje zahtjev za uklanjanje predmeta s popisa. Nije moguće prodati popisane pokretnine u razdoblju od podnošenja zahtjeva za uklanjanje predmeta s popisa do isteka tog roka te tijekom postupka pokrenutog tužbom.

Sudionik može podnijeti prigovore na nalog za plaćanje troškova postupka u roku od osam dana od dostavljanja naloga.

U pogledu zahtjeva za odgodu ili zaustavljanje izvršenja vidjeti prethodni naslov „Opravne sredstva pri sudnim izvršenjima“.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Nakon naloga za izvršenje (članak 44. i dalje Zakona o izvršenju) zabrana raspolaganja imovinom ne primjenjuje se na uobičajene poslovne i operativne aktivnosti tuženika, ispunjenje osobnih potreba u pogledu uzdržavanja i potreba osoba za koje ima obvezu uzdržavanja te održavanje imovine i upravljanje njome. Nadalje, tuženik može podnijeti zahtjev sudskom izvršitelju da se zabrana raspolaganja ne primjenjuje na dio njegove imovine; u tom zahtjevu tuženik mora dokazati da je njegova preostala imovina jasno i nedvojbeno dovoljna za pokriće tražbine čiji se povrat nastoji ostvariti, uključujući troškove vjerovnika i troškove izvršenja.

Isto tako, tuženik može, nakon poziva sudskog izvršitelja koji mora sadržavati podatke o roku za plaćanje i mogućim posljedicama neplaćanja, platiti tražbinu čiji se povrat nastoji ostvariti, kao i polog, u umanjenom iznosu. Zabrana raspolaganja imovinom (članak 44.a stavak 1. i članak 46. stavak 6. Zakona o izvršenju) prestaje ispunjenjem tražbine čiji se povrat nastoji ostvariti i plaćanjem pologa. U suprotnom će sudski izvršitelj provesti ovrhu.

Tuženik je posebno zaštićen u situaciji u kojoj mu prijeti iseljenje iz stana ili druge nekretnine u kojoj živi, u skladu s člankom 65. Dekreta Ministarstva pravosuđa Češke Republike br. 37/1992 o postupovnim pravilima za okružne i regionalne sudove, kako je izmijenjen, od 23. prosinca 1991. Ako izvršitelj pri provedbi iseljenja iz nekretnine, građevine, stana ili sobe utvrdi da je osoba koja se mora iseliti prikovana za krevet uslijed bolesti ili da je riječ o ženi koja je nedavno rodila ili je u uznapređovalom stadiju trudnoće te da bi iseljenje moglo ozbiljno ugroziti zdravlje te osobe, izvršenje nije dopušteno; ako se ne dostavi potvrda liječnika ili sudski izvršitelj sumnja u ispravnost potvrde, potražiti će mišljenje zdravstvenog stručnjaka.

Neki predmeti koji pripadaju dužniku izuzeti su u skladu sa Zakonom o parničnom postupku, vidjeti i pitanje „Jaký druh majetku může být předmětem výkonu soudních rozhodnutí?“

Posljednji put ažurirano: 20/08/2018

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJNI-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Postupci izvršenja presude - Njemačka

1 Što znači „ovrha“ u građanskim i trgovačkim stvarima?

Ovrha (*Zwangsvollstreckung*) je postupak koji javni izvršitelji primjenjuju radi prisilnog izvršenja privatne tražbine. Država je nositelj ovlasti izvršenja, a djeluje putem svojih zastupnika na temelju svojih suverenih ovlasti.

Sljedećim mjerama izvršenja dužnika se može prisiliti na ispunjenje obveze plaćanja, činjenja itd.:

zapljenjena (*Pfändung*) predmeta,

zapljenjena tražbina i druge imovine dužnika (konkretno, zapljena primitaka od rada),

izjava o imovini dužnika (*Vermögensauskunft*),

prisilne mjere (*Zwangsmassnahmen*) kojima se osigurava činjenje ili nečinjenje,

prisilna prodaja (*Zwangsversteigerung*),

prinudna uprava (*Zwangsverwaltung*).

Ovrha je u Njemačkoj uređena prvenstveno člancima 704. i dalje Zakona o parničnom postupku (*Zivilprozessordnung – ZPO*) i Zakonom o prisilnoj prodaji i prinudnoj upravi (*Gesetz über die Zwangsversteigerung und Zwangsverwaltung – ZVG*).

Uredba (EU) br. 655/2014, kojom se uređuje prekogranično izvršenje tražbina među državama članicama EU-a, u Njemačkoj se provodi člancima 946. i dalje ZPO-a.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Vidjeti odgovor na 3. pitanje u nastavku.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

3.1 Postupak

Jesu li izvršive i sudske i izvansudske odluke?

Da. Predmetne odluke uključuju pravomoćne ili privremeno izvršive konačne presude (članak 704. ZPO-a), privremenu zapljenu (*Arrest*) i privremene mjere (*einstweilige Verfügungen*, članci 929. i 936. ZPO-a) te druge izvršne isprave navedene u članku 794. ZPO-a, koje ne uključuju samo sudske naloge nego i nagodbe ostvarene pred arbitražnim odborom (*Vergleiche vor Gütestellen*), nagodbe koje su sklopili odvjetnici (*Anwaltsvergleiche*) i javnobilježničke isprave (*notarielle Urkunden*).

Je li nužno podnijeti zahtjev za sudski nalog kojim se odobrava izvršenje?

Sudski nalog nužan je za zapljenu tražbina i druge imovine dužnika, za prisilne mjere kojima se osigurava činjenje ili nečinjenje i za ovrhu na nekretninama u skladu sa Zakonom o javnim dražbama i prinudnoj upravi.

Koji je sud nadležan da naloži izvršenje?

Za zapljenu tražbina dužnika nadležan je lokalni sud (*Amtsgericht*) u mjestu u kojem dužnik boravi.

Za prisilne mjere kojima se osigurava činjenje ili nečinjenje nadležan je odgovarajući prvostupanjski sud.

Za prisilnu prodaju i prinudnu upravu nadležan je lokalni sud u mjestu u kojem se imovina nalazi.

Status i ovlasti sudskog izvršitelja

Sudski izvršitelj (*Gerichtsvollzieher*) sudski je službenik u saveznoj pokrajini (*Land*) i pod upravnim je nadzorom predsjedavajućeg suca lokalnog suda.

Međutim, on je funkcionalno neovisan u provedbi svojih ovlasti izvršenja i taj se upravni nadzor ne smije upotrijebiti kako bi se izvršio utjecaj na njega.

Poduzete mjere i troškovnici koje je sastavio sudski izvršitelj mogu se osporiti podnošenjem prigovora (*Erinnerung*). Isto se primjenjuje ako sudski izvršitelj odbije izvršiti nalog. Prigovor se podnosi sudu koji je nadležan za izvršenje.

Sudski izvršitelj odgovoran je za izvršenje odluka u građanskim stvarima u skladu s knjigom 8. ZPO-a. Pritom je težište na ovrsi na pokretninama. U tom je slučaju sudski izvršitelj u načelu ovlašten dužniku dopustiti obročno plaćanje i odgovoran je za osiguranje pravodobnog i učinkovitog zaključenja postupka izvršenja. Jedan je od njegovih osnovnih zadataka od dužnika uzeti izjavu o imovini pod prisegom. Druga područja nadležnosti uključuju:

preuzimanje pokretnina i nekretnina (iseljenje),

uklanjanje otpora dužnika u odnosu na radnje koje je dužan dopustiti,

dostavu pismena potrebnih za ovrhu na zahtjev stranke,

izvršenje naloga za privremenu zapljenu i privremene mjere (ako za to pitanje nije nadležan sud),

izvršenje uhiđenog naloga nakon odbijanja davanja izjave o imovini.

Mora li zahtjev za izvršenje podnijeti pravnik?

Sud nadležan za zahtjeve za izvršenje obično je lokalni sud ako pravno zastupanje nije obvezno.

Za prisilne mjere kojima se osigurava činjenje ili nečinjenje nužno je podnijeti zahtjev odgovarajućem prvostupanjskom sudu, što u određenim okolnostima može biti i viši sud (regionalni sud – *Landgericht*), gdje se u načelu zahtijeva pravno zastupanje.

Troškovi mjera izvršenja

Zakonom su predviđene različite metode izvršenja, ovisno o tražbini koja se osigurava. Različite mjere izvršenja podrazumijevaju različite troškove:

a) Zapljena predmeta

Ako je priznato pravo na naplatu određenog novčanog iznosa, vjerovnik može od sudskog izvršitelja zatražiti da izvrši naplatu iznosa. Za zapljenu pokretnina dužnika koju izvršava sudski izvršitelj plaća se naknada od 26 EUR u skladu s točkom 205. popisa naknada (*Kostenverzeichnis – KV*) priloženog Zakonu o troškovima sudskog izvršitelja (*Gerichtsvollzieherkostengesetz – GvKostG*). Za prodaju zaplijenjenih predmeta, za javnu dražbu (koja može biti lokalna dražba ili internetska dražba dostupna javnosti putem dražbovne platforme) ili za unovčenje imovine na neki drugi način plaća se dodatna naknada od 52 EUR, u skladu s točkom 300. popisa naknada. Naplaćuje se i dodatak za utrošeno vrijeme, u skladu s točkom 500. popisa troškova, ako se u izvješću koje je sastavio sudski izvršitelj navodi da je izvršenje službenog akta trajalo dulje od tri sata. Dodatak iznosi 20 EUR za svaki dodatni cijeli ili započeti sat. Osim toga, na to se dodaju i troškovi sudskog izvršitelja, posebno u obliku putnih troškova (točka 711. popisa naknada).

b) Zapljena tražbina dužnika

Nalog za plaćanje novčanog iznosa može se osigurati i podnošenjem zahtjeva sudu u pogledu zapljene tražbine dužnika (npr. prava na isplatu primitaka od rada) i njezina ustupa vjerovniku, pri čemu se plaćanja oduzimaju od duga (*zur Einziehung*, „za naplatu“) ili se ustupom podmiruje tražbina vjerovnika prema

dužniku (*an Zahlungs statt*, „umjesto plaćanja”) (članci 829. i 835. ZPO-a). U pravilu se podnosi zajednički zahtjev za zapljenu i ustup tražbine te ih se objedinjuje u odluci o zapljenu i ustupu. Međutim, za pokretanje postupka na temelju zahtjeva plaća se naknada od samo 20 EUR u skladu s točkom 2111. popisa naknada priloženog Zakonu o sudskim troškovima (*Gerichtskostengesetz – GKG*). Troškovi, uključujući trošak dostave sudske odluke, posebno se plaćaju u skladu s dijelom 9. tog popisa naknada.

c) Uzimanje izjave o imovini

Sudski izvršitelj naplaćuje naknadu od 33 EUR za uzimanje izjave o imovini, u skladu s točkom 260. popisa naknada priloženog Zakonu o troškovima sudskog izvršitelja.

d) Ovrha na nekretninama

Obvezna ovrha na nekretninama dužnika ima oblik hipoteke upisane u zemljišne knjige ili prisilne prodaje ili prinudne uprave u pogledu nekretnine.

Za upis hipoteke u zemljišne knjige radi osiguranja tražbine plaća se naknada u skladu s točkom 14121. popisa naknada priloženog Zakonu o sudskim i javnobilježničkim troškovima (*Gerichts- und Notarkostengesetz – GNotKG*) po stopi od 1 % vrijednosti tražbine koja se osigurava (članak 53. stavak 1. Zakona). Tablica s naknadama za iznose do 3 milijuna EUR nalazi se u Prilogu 1.

Sudske naknade za postupke u skladu sa Zakonom o prisilnoj prodaji i prinudnoj upravi utvrđene su dijelom 2. odjeljkom 2. pododjeljcima 1. i 2. popisa naknada priloženog Zakonu o sudskim troškovima. Naknada od 100 EUR plaća se za odluku o podnošenju zahtjeva za nalog za prisilnu prodaju zemljišta ili o zahtjevu za uključivanje u postupak. Postoji i opća naknada za postupak, naknada za održavanje najmanje jedne dražbe s pozivom na podnošenje ponuda, naknada za zaključenje prodaje i naknada za raspodjelu prihoda, a svaka od tih naknada iznosi 0,5 %. Naknada za postupak i naknada za održavanje dražbe određuju se s obzirom na vrijednost imovine koju je potvrdio sud nadležan za izvršenje (tržišna vrijednost, članak 54. stavak 1. Zakona o sudskim troškovima). Naknade za zaključenje prodaje i raspodjelu prihoda utvrđuju se na temelju uspješne ponude, bez kamata, uključujući vrijednost svih nepodmirenih prava u skladu s uvjetima dražbe (članak 54. stavci 2. i 3. Zakona o sudskim troškovima). Tablica s naknadama za iznose do 500 000 EUR nalazi se u Prilogu 2. Osim naknada, troškovi nastali u postupku posebno se plaćaju, u skladu s dijelom 9. popisa naknada priloženog Zakonu o sudskim troškovima; oni uključuju troškove koji se u skladu sa Zakonom o sudskim pristojbama i naknadama (*Justizvergütungs und entschädigungsgesetz – JVEG*) (točka 9005. popisa naknada priloženog Zakonu o sudskim troškovima) plaćaju za procjenu tržišne vrijednosti imovine koju provodi vještak.

Naknada od 100 EUR plaća se za odluku o podnošenju zahtjeva za nalog za prinudnu upravu ili o zahtjevu za uključivanje u postupak. Sama prinudna uprava podliježe godišnjoj naknadi po stopi od 0,5 % te ukupno iznosi najmanje 120 EUR ili najmanje 60 EUR u prvoj i u zadnjoj kalendarskoj godini. Iznos naknade određuje se s obzirom na ukupne prihode od prinudne uprave (članak 55. Zakona o sudskim troškovima).

e) Mjere povrata i prisilne mjere kojima se osigurava činjenje, trpljenje ili nečinjenje

Ako se od dužnika zahtijeva da izruči pokretninu, nju od dužnika mora preuzeti sudski izvršitelj i predati je vjerovniku. Za taj službeni akt sudski izvršitelj naplaćuje naknadu od 26 EUR u skladu s točkom 221. popisa naknada priloženog Zakonu o troškovima sudskog izvršitelja. Osim te naknade naplaćuje se i dodatak za utrošeno vrijeme, u skladu s točkom 500. popisa troškova, ako se u izvješću koje je sastavio sudski izvršitelj navodi da je izvršenje službenog akta trajalo dulje od tri sata. Dodatak iznosi 20 EUR za svaki dodatni cijeli ili započeti sat.

Ako se od dužnika zahtijeva da izruči nekretninu, sudski izvršitelj mora oduzeti vlasništvo dužniku i predati vlasništvo vjerovniku (iseljenje). U skladu s točkom 240. popisa naknada priloženog Zakonu o troškovima sudskog izvršitelja naplaćuje se naknada od 98 EUR. U tom se slučaju isto tako naplaćuje dodatak za utrošeno vrijeme u iznosu od 20 EUR, u skladu s točkom 500. popisa troškova, za svaki dodatni cijeli ili započeti sat ako izvršenje službenog akta traje dulje od tri sata. Osim toga, naplaćuju se i troškovi sudskog izvršitelja, što uključuje troškove nužnih usluga koje su pružile treće osobe, kao što su odvoz ili usluge bravara.

U postupku pred sudom pokrenutom kako bi se ostvarilo prisilno činjenje (neovisno o tome može li radnju izvršiti samo dužnik ili je umjesto njega može izvršiti druga osoba), trpljenje ili nečinjenje plaća se sudska naknada u iznosu od 20 EUR u svakom od tih slučajeva, u skladu s točkom 2111. popisa naknada priloženog Zakonu o sudskim troškovima.

3.2 Glavni uvjeti

Vjerovnik mora biti u posjedu izvršne isprave kojom se dokazuje njegova tražbina. To može biti pravomoćna ili privremeno izvršiva konačna presuda (članak 704. ZPO-a) ili jedna od isprava navedenih u članku 794. ZPO-a (npr. sudska nagodba (*gerichtlicher Vergleich*), nalog za izvršenje (*Vollstreckungsbescheid*) ili javnobilježnička isprava). Opće je pravilo da isprava mora sadržavati sudsku potvrdu o izvršivosti (*Vollstreckungsklausel*) i da je se mora dostaviti dužniku. Sudska potvrda o izvršivosti zahtijeva se samo u iznimnim slučajevima za naloge za izvršenje, odluke o privremenoj zapljenu i privremene mjere (članak 796. ZPO-a; članak 929. stavak 1. i članak 936. ZPO-a).

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Dužnikove pokretnine, tražbine te ostala imovinska prava i nekretnine mogu podlijezati izvršenju.

U članku 811. ZPO-a utvrđene su pokretnine koje se ne mogu zaplijeniti kako bi dužnik i njegovi ukućani zadržali minimum predmeta nužnih za osobnu ili profesionalnu upotrebu.

Ograničenja zapljene primjenjuju se i na dohodak dužnika od rada. U člancima 850. i dalje ZPO-a predviđeni su određeni iznosi koji se ne mogu zaplijeniti jer su potrebni dužniku kako bi osigurao svoju egzistenciju. Bankovni saldo može se zaštititi na „računu izuzetom od zapljene” (*Pfändungsschutzkonto*, članak 850.k ZPO-a). Određeni iznosi izuzeti od zapljene drže se na tom računu bez obzira na podrijetlo salda.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

S obzirom na dužnika

Ovrha na pokretninama dužnika provodi se zapljenom i unovčenjem zaplijenjene imovine. Tražbine i prava dužnika u odnosu na treće osobe zapljenjuju se nalogom suda nadležnog za izvršenje. U oba slučaja zapljena je službeni akt koji dovodi do oduzimanja zaplijenjenog predmeta. Učinak je oduzimanja među ostalim taj da dužnik više ne raspolaže predmetom.

S obzirom na treće osobe

Ako je sudski izvršitelj zaplijenio imovinu koja ne pripada dužniku, nego trećoj osobi, treća osoba može se usprotiviti zapljenu svoje imovine prigovorom treće osobe (*Drittwiderspruchsklage*).

Ako su tražbine dužnika prema trećoj osobi zaplijenjene i ustupljene, treća osoba više ne može isplatiti dužnika; ona samo može vjerovniku platiti tražbinu ustupljenu vjerovniku koja će se oduzeti od tražbine dužnika, čime se oslobađa od vlastita duga. Treća osoba koja povrijedi tu obvezu suočava se s rizikom od zahtjeva za naknadu štete.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Pravomoćne tražbine ili tražbine u okviru ovršnih nagodbi ili izvršnih isprava podliježu roku zastare od 30 godina u skladu s člankom 197. Građanskog zakonika (BGB). Vjerovnik u bilo kojem trenutku u tom razdoblju može pokrenuti postupak izvršenja.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

U njemačkom pravu ne postoji poseban postupak za odobravanje izvršenja.

Dužnik može osporiti mjere koje se žele uvesti protiv njega u okviru postupka izvršenja. Može podnijeti prigovor (*Erinnerung*) na način izvršenja. Može odmah podnijeti pritužbu (*Beschwerde*) na odluku donesenu u postupku u kojem nije bilo rasprave. Ta se pritužba mora podnijeti u roku od dva tjedna onom sudu čija se odluka osporava i koji može ukinuti svoju odluku ili regionalnom sudu u svojstvu žalbenog suda.

Zahtjev za takav pravni lijek nema izravan učinak na nastavak pokrenutog postupka izvršenja; nema odgovodnog učinka.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Vidjeti odgovor na 4. pitanje.

Prilog 1.

Tržišna vrijednost do ... EUR	Naknada Tablica B ... EUR	Tržišna vrijednost do ... EUR	Naknada Tablica B ... EUR	Tržišna vrijednost do... EUR	Naknada Tablica B ... EUR
500	15,00	200 000	435,00	1 550 000	2615,00
1000	19,00	230 000	485,00	1 600 000	2695,00
1500	23,00	260 000	535,00	1 650 000	2775,00
2000	27,00	290 000	585,00	1 700 000	2855,00
3000	33,00	320 000	635,00	1 750 000	2935,00
4000	39,00	350 000	685,00	1 800 000	3015,00
5000	45,00	380 000	735,00	1 850 000	3095,00
6000	51,00	410 000	785,00	1 900 000	3 175,00
7000	57,00	440 000	835,00	1 950 000	3255,00
8000	63,00	470 000	885,00	2 000 000	3335,00
9000	69,00	500 000	935,00	2 050 000	3415,00
10 000	75,00	550 000	1015,00	2 100 000	3495,00
13 000	83,00	600 000	1095,00	2 150 000	3575,00
16 000	91,00	650 000	1175,00	2 200 000	3655,00
19 000	99,00	700 000	1255,00	2 250 000	3735,00
22 000	107,00	750 000	1335,00	2 300 000	3815,00
25 000	115,00	800 000	1415,00	2 350 000	3895,00
30 000	125,00	850 000	1495,00	2 400 000	3975,00
35 000	135,00	900 000	1575,00	2 450 000	4055,00
40 000	145,00	950 000	1655,00	2 500 000	4135,00
45 000	155,00	1 000 000	1735,00	2 550 000	4215,00
50 000	165,00	1 050 000	1815,00	2 600 000	4295,00
65 000	192,00	1 100 000	1895,00	2 650 000	4375,00
80 000	219,00	1 150 000	1975,00	2 700 000	4455,00
95 000	246,00	1 200 000	2055,00	2 750 000	4535,00
110 000	273,00	1 250 000	2135,00	2 800 000	4615,00
125 000	300,00	1 300 000	2215,00	2 850 000	4695,00
140 000	327,00	1 350 000	2295,00	2 900 000	4775,00
155 000	354,00	1 400 000	2375,00	2 950 000	4855,00
170 000	381,00	1 450 000	2455,00	3 000 000	4935,00
185 000	408,00	1 500 000	2535,00		

Prilog 2.

Iznos tražbine do ... EUR	Naknada ... EUR	Iznos tražbine do ... EUR	Naknada ... EUR
500	35,00	50 000	546,00
1000	53,00	65 000	666,00
1500	71,00	80 000	786,00
2000	89,00	95 000	906,00
3000	108,00	110 000	1026,00
4000	127,00	125 000	1146,00
5000	146,00	140 000	1266,00
6000	165,00	155 000	1386,00
7000	184,00	170 000	1506,00
8000	203,00	185 000	1626,00
9000	222,00	200 000	1746,00
10 000	241,00	230 000	1925,00
13 000	267,00	260 000	2104,00
16 000	293,00	290 000	2283,00
19 000	319,00	320 000	2462,00
22 000	345,00	350 000	2641,00
25 000	371,00	380 000	2820,00

30 000	406,00	410 000	2999,00
35 000	441,00	440 000	3178,00
40 000	476,00	470 000	3357,00
45 000	511,00	500 000	3536,00

Posljednji put ažurirano: 25/01/2018

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Postupci izvršenja presude - Irska

1 Što znači „ovrha“ u građanskim i trgovačkim stvarima?

U Irskoj ne postoji precizna definicija izvršenja. Ono u praksi znači radnju kojom se izvršava presuda ili nalog suda. Tu mjeru izvršenja prije njezine provedbe obično odobrava sud.

U nastavku su navedena najčešća sredstva za izvršenje presuda u građanskim i trgovačkim stvarima u Irskoj:

Prisilno izvršenje (*execution*)

Ova vrsta postupka uključuje zapljenu dobara dužnika iz presude (*judgment debtor*). Sud na zahtjev vjerovnika iz presude (*judgment creditor*) izdaje nalog kojim se pomoćniku okružnog suda (*County Registrar*) (ili službeniku grofovijskog suda (*Sheriff*) u slučaju Dublina ili Corca) nalaže zapljena dobara u vrijednosti presuđenog duga (uključujući i sve nastale pravne troškove). Nakon toga ta se dobra mogu prodati radi otplate duga.

Upis u registar

Postojanje presude može postati javno dostupno njezinim evidentiranjem u Registru presuda Visokog suda. Registar sadržava svaku presudu, bez obzira na to je li donesena na okružnom, regionalnom ili Visokom sudu, čiji je upis zatražio vjerovnik. Ime i adresa dužnika zajedno s pojedinostima o presudi objavljuju se u određenim novinama i trgovačkim publikacijama kao što je *Stubbs Gazette*. Osim toga, kreditne institucije evidentiraju tu informaciju te izostanak plaćanja prema presudi može dužniku otežati pristup financiranju.

Izjava pod prisegom o upisu hipoteke na temelju presude (*judgment mortgage affidavit*)

Vjerovnik može dati izjavu pod prisegom te, nakon što odgovarajući sud potvrdi presudu, može upisati hipoteku na nekretninu dužnika. Prihodi od prodaje nekretnine moraju se, uzimajući u obzir pravo prvenstva drugih hipoteka, iskoristiti za otplatu duga prije njihove isplate dužniku. Daljnji korak koji se može poduzeti jest podnošenje zahtjeva sudu radi izdavanja naloga za prisilnu prodaju (*well charging order*) i naloga za prodaju nekretnine.

Nalozi za obročno plaćanje / nalozi za pritvor (*instalment orders / committal orders*)

Okružnom sudu može se podnijeti zahtjev za izdavanje naloga za obročno plaćanje presude u skladu sa zakonima o izvršenju sudskih naloga donesenih od 1926. do 2009. ([Enforcement of Court Orders Acts 1926 to 2009](#)). Sudac će, uzimajući u obzir imovinsko stanje dužnika, odlučiti o iznosu obroka koji treba plaćati. Nalog za pritvor može se izdati samo za fizičke osobe, a ne pravne osobe, tj. društva. Izostanak plaćanja u skladu s nalogom za obročno plaćanje može dovesti do podnošenja zahtjeva za izdavanje naloga za pritvor. To u stvarnosti znači da vas se može pritvoriti ako možete platiti, a odbijate to učiniti.

Zapljeni prihoda (*attachment of earnings*)

Vjerovnik može ishoditi nalog kojim se nalaže izravno odbijanje određenog iznosa od nadnica / plaće dužnika. Rezultat toga je da poslodavac dužnika vrši plaćanje izravno vjerovniku.

Nalog za naplatu putem trećih strana (*garnishee order*)

Ako je vjerovnik svjestan duga koji neka treća osoba ima prema dužniku, sudu može podnijeti zahtjev za izdavanje naloga kojim toj trećoj strani nalaže da određeni iznos isplati izravno vjerovniku. Sud ima diskrecijsko pravo odlučiti hoće li odobriti nalog.

Upravitelj pravične provedbe (*receiver by equitable execution*)

Ovom mjerom sud imenuje prinudnog upravitelja nad, na primjer, prihodima dužnika od prodaje imovine radi otplate duga. Sud ima diskrecijsko pravo odlučiti o imenovanju prinudnog upravitelja.

Važno je napomenuti da su sredstva kojima se pokušava izvršiti presuda stvar odluke vjerovnika i pravnih savjetnika. Sudska služba ([Courts Service](#)) ne preporučuje nikakve određene postupke. Ovaj popis nije cjelovit, nego se njime opisuju uobičajeni postupci koji se upotrebljavaju.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Kad je riječ o domaćoj presudi, za izvršenje presude može biti potrebno dobiti odobrenje suda koji je donio presudu (vidjeti prethodno). U određenim slučajevima, kao što su prisilno izvršenje i upis presude u registar, nije potrebno podnijeti zahtjev sudu te se zahtjev za izvršenje može podnijeti predmetnoj sudskoj pisarnici.

U slučaju presuda iz drugih država članica EU-a, nadležan je Visoki sud. Međutim, u slučaju periodičnih plaćanja uzdržavanja potvrđenih kao europski nalog za izvršenje u drugim državama članicama EU-a, nadležan je okružni sud.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

3.1 Postupak

Izvršive su sudske odluke i određene izvansudske odluke te nalozi suda koji uključuju presude u skraćenom postupku koje upisuje sudski pomoćnik Visokog suda ili sudski pomoćnik regionalnog suda.

Za izvršenje presude često je potrebno dobiti odobrenje suda koji je donio presudu. Međutim, u određenim slučajevima, kao što su prisilno izvršenje i upis presude u registar, nije potrebno podnijeti zahtjev sudu. Odobrenje može dati predmetna sudska pisarnica.

U slučaju presuda iz drugih država koje treba izvršiti na temelju propisa EU-a, nadležan je Visoki sud (ili u slučaju periodičnih plaćanja uzdržavanja potvrđenih kao europski nalog za izvršenje okružni sud). Funkcije u pogledu Uredbe (EZ) br. 44/2001 (zamijenjena Uredbom (EU) br. 1215/2012 koja se primjenjuje na sudske nagodbe koje su odobrene ili sklopljene na dan ili nakon 10. siječnja 2015.) delegirane su Glavnom sucu Visokog suda (*Master of the High Court*) te se na javnoj sjednici suda može podnijeti zahtjev za potvrđivanje da je presuda izvršiva u Irskoj te za izdavanje naloga za njezino izvršenje. Presuda potvrđena kao europski nalog za izvršenje izdan na temelju Uredbe (EZ) br. 805/2004 priznaje se i ima jednak učinak kao presuda Visokog suda te se izvršava u skladu s tim. Nadležni je sud za izvršenje periodičnog plaćanja uzdržavanja potvrđenog kao europski nalog za izvršenje okružni sud. Domaće odredbe kojima se uređuje taj postupak nalaze se u zakonskom instrumentu br. 274 iz 2011.

U slučaju presude o nespornoj tražbini koja se treba izvršiti u drugoj državi EU-a, sud koji je donio presudu nadležan je za zahtjeve u pogledu njezina izvršenja na temelju Uredbe (EZ) br. 805/2004 o europskim nalogima za izvršenje.

Zahtjev za izvršenje presude sudu (ili sudskoj pisarnici) obično podnosi pravni stručnjak, iako nije nužno da vjerovnik ima pravnog zastupnika. Sve zahtjeve sudu mora podnijeti pravni stručnjak i ne mogu se podnijeti poštom. Određeni zahtjevi sudskim pisarnicama, kao što su zahtjevi za provedbu, registraciju i potvrđivanje presude u svrhu izjave pod prisegom o upisu hipoteke na temelju presude, mogu se podnijeti poštom. Savjeti u pogledu prakse i postupka za podnošenje zahtjeva mogu se dobiti stupanjem u kontakt s Odjelom za presude Visokog suda na adresi HighCourtCentralOffice@Courts.ie.

Troškovi (pristojbe) koje naplaćuje Sudska služba minimalni su, a sadašnje pristojbe dostupne su u odjeljku Pristojbe za naloge ([Fees Orders](#)) na internetskoj stranici Sudske službe ([Courts Service](#)). Troškovi koji mogu nastati kao posljedica angažiranja pravnih savjetnika i odvjetnika stvar su dogovora između vjerovnika i njihovih pravnih zastupnika. Neke ili sve troškove postupka izvršenja može dosuditi sud.

3.2 Glavni uvjeti

Odjeljkom 15. [Zakona o izvršenju sudskih naloga iz 1926. \(Enforcement of Court Orders Act 1926\)](#) (kako je zamijenjen odjeljkom 1. Zakona (br. 2) o sudovima iz 1986. ([Courts \(No. 2\) Act 1986](#))) predviđeno je da, ako je dug utvrđen na temelju sudske presude, naloga ili odluke, vjerovnik može okružnom sudu podnijeti zahtjev za izdavanje sudske poziva kojim se dužnika obvezuje da pristupi sudu kako bi sudac okružnog suda razmotrio njegovo imovinsko stanje. Zahtjev za izdavanje naloga za izvršenje mora se podnijeti u roku od šest godina od datuma sudske presude, naloga ili odluke. Vjerovnik je dužan predočiti dokaze o izvornom dugu, a dužnik mora ispuniti izjavu o imovinskom stanju. Odjeljkom 16. Zakona iz 1926., kako je izmijenjen odjeljkom 9. Zakona iz 1986., omogućeno je izvođenje dokaza i unakrsno ispitivanje dužnika ili vjerovnika. Nalog za izvršenje može ostati na snazi u razdoblju od 12 godina od datuma predmetne presude, naloga ili odluke.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Sve vrste imovine, osim kvarljive robe ili robe koju dužnik prodaje uz mogućnost povrata, mogu biti predmet izvršenja.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Nepoštovanje sudske naloga može dovesti do toga da stranka koja ne ispunjava obvezu podliježe sankcijama zbog nepoštovanja obveze. Kazne koje može odrediti sud uključuju novčane kazne ili kaznu zatvora sve do trenutka otklanjanja nepoštovanja obveze. Stoga vrijeme koje osoba može provesti u zatvoru nije ograničeno. To se isto tako odnosi na bilo koju treću stranu koja prekrši uvjete sudske naloga.

Važno je napomenuti da, prema odjeljku 20. Zakona o izvršenju sudskih naloga iz 1926. ([Enforcement of Court Orders Act 1926](#)), kazna zatvora za dužnika zbog nepoštovanja naloga za obročno plaćanje ne djeluje kao otplata ili poništenje duga ili bilo kojeg njegova dijela te time vjerovnik ne gubi pravo na upotrebu drugih pravnih lijekova radi naplate dugova.

Banke i druge financijske institucije podliježu istim obvezama u pogledu ispunjavanja sudske naloga kao i druge stranke. U okolnostima koja nisu posebno obuhvaćene sudskim nalogom potrebno je u obzir uzeti propise i odredbe kojima se uređuju osobni podaci kojima raspolaže takva institucija (na primjer Zakon o zaštiti podataka iz 1988. ([Data Protection Act 1988](#))).

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

U određenim će se nalozima uvijek navesti vrijeme u kojem predmetna stranka mora postupiti u skladu s uvjetima naloga, iako to nije uvijek slučaj. Presuda je valjana u razdoblju od 12 godina, iako neke mjere izvršenja koje se mogu odobriti podliježu rokovima koji su utvrđeni u Sudskom poslovniku ili zakonodavstvu. Primjer je ovršni nalog Visokog suda koji je valjan u razdoblju od godine dana od njegova izdavanja. Nakon tog razdoblja potreban je novi ovršni nalog.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Žalba se obično ne podnosi protiv same mjere izvršenja koju je odobrila sudska pisarnica, nego protiv materijalne presude ili naloga na kojem se mjera temelji. Povrijeđena stranka može žalbenom sudu podnijeti zahtjev za poništenje presude ili naloga. Rokovi za podnošenje žalbe razlikuju se kako slijedi:

okružni sud regionalnom sudu: 14 dana od presude ili naloga,

regionalni sud Visokom sudu: 10 dana od datuma izdavanja naloga,

Glavni sudac (*Master's Court*) Visokom sudu: šest dana od datuma usavršavanja naloga ili, ako je nalog izdan jednostrano (*ex parte*), od datuma obavijesti o tom nalogu ili, ako je odbijen, od datuma takvog odbijanja (mjesec dana od dostave naloga u slučaju izvršenja inozemne presude u skladu s Uredbom (EZ) br. 44/2001),

Visoki sud Prizivnom sudu: deset dana ili 28 dana od datuma usavršavanja naloga, ovisno o prirodi predmeta,

Visoki sud ili Prizivni sud Vrhovnom sudu: 28 dana od datuma usavršavanja naloga.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Presuda je valjana u razdoblju od 12 godina te se postupak na temelju presude ne može pokrenuti nakon isteka 12 godina od datuma na koji je postala izvršiva. Osim toga, neke mjere izvršenja koje se mogu odobriti podliježu rokovima koji su utvrđeni u Sudskom poslovniku ili zakonodavstvu. Primjer je ovršni nalog Visokog suda koji je valjan u razdoblju od godine dana od njegova izdavanja. Nakon tog razdoblja potreban je novi ovršni nalog. Drugi je primjer da je za izdavanje ovršnog naloga Visokog suda u slučajevima kad je od izdavanja izvršivog sudske naloga prošlo više od šest godina potrebna sudska odluka.

Posljednji put ažurirano: 09/08/2017

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Postupci izvršenja presude - Grčka

1 Što znači „ovrha“ u građanskim i trgovačkim stvarima?

Izvršenje je prisilna namira materijalnih tražbina uključenih u izvršnu ispravu uz pomoć državnih tijela. U postupku izvršenja upotrebljavaju se sljedeća sredstva:

prisilna pljenidba pokretne imovine,

prisilno iseljenje iz nekretnine,

zapljenja,

pritvor,

novčane kazne,

prisilna uprava,

izjave koje se daju pod prisegom.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Kako je definirano u [novom] Zakonu o parničnom postupku (članci 927. – 931. ZGP-a), izvršenje provodi osoba koja je za to ovlaštena i koja na temelju službenog popisa (*Apóγραφο*) izdaje odgovarajući nalog određenom **sudskom izvršitelju** te navodi kako treba provesti izvršenje i, ako je to moguće, predmete u odnosu na koje se izvršava nalog. U slučaju zapljene, kao voditelj dražbe određuje se **javni bilježnik** iz regije u kojoj će se provesti zapljena. Na nalogu

mora biti naveden datum te ga mora potpisati korisnik ili njegov predstavnik. Nalogom se daje ovlaštenje za provedbu svih mjera izvršenja, osim ako je u njemu navedeno drukčije.

Sudski izvršitelj kojem se dostavlja službeni popis uz nalog za provedbu mjera izvršenja ovlašten je za primanje uplata i izdavanje pisanog računa, a može i predati službeni popis ako je odredba u potpunosti ispunjena. Sudski izvršitelj može primiti i djelomičnu uplatu, a u tom slučaju mora izdati račun i to zabilježiti na službenom popisu. Djelomičnom se uplatom ne usporava provedba izvršenja.

Sudski izvršitelj ovlašten je, ako je to potrebno u svrhu izvršenja, ući u stan ili neki drugi prostor u vlasništvu dužnika, otvoriti vrata i istraživati te otvarati zatvorene komade namještaja, posuđe i spremnike. Sudski izvršitelj može zatražiti pomoć tijela za provedbu zakona (najčešće policije) koja im moraju pružiti pomoć.

Ako se dužnik opire tijekom izvršenja, sudski izvršitelj može upotrijebiti silu kako bi se odgovorilo na taj otpor te zatražiti pomoć tijela za provedbu zakona (najčešće policije).

Sudski izvršitelj sastavlja izvješće za svaku radnju u okviru postupka izvršenja. Ako izvršenje nije provedeno, sudski izvršitelj sastavlja izvješće u kojem navodi razloge. Sudski izvršitelj za svako kazneno djelo počinjeno tijekom izvršenja mora sastaviti izvješće i dostaviti ga nadležnom državnom odvjetniku.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

Izvršna isprava javni je dokument kojim se potvrđuje tražbina i omogućuje navodnom korisniku da s pomoću izvršenja zatraži da dužnik ispunji obveze u pogledu sadržaja te isprave. Uvjeti koje je potrebno ispuniti su postojanje isprave i valjanost tražbine.

3.1 Postupak

Izvršenje nije upravni akt već pravni čin čija je svrha osigurati pravnu zaštitu. Zahtjevi upućeni službenicima za izvršenje i sve mjere izvršenja postupovne su radnje. Uvjeti koje je potrebno ispuniti u svrhu provedbe izvršenja sljedeći su:

jurisdikcija i nadležnost službenika za izvršenje,

položaj stranke u sporu,

spособnost sudjelovanja u sudskom postupku,

spособnost djelovanja u ime klijenta,

postojanje legitimnog interesa,

spособnost osobe da može tužiti i biti tužena,

postojanje izvršne isprave,

postojanje tražbine koju je moguće namiriti izvršenjem.

Izvršenje je moguće provesti na temelju sudske odluke i odluke koja nije sudska i nije uvijek potrebno zatražiti sudski nalog kojim se odobrava izvršenje. U nastavku su navedene izvršne isprave:

pravomoćne presude grčkih sudova,

rješenja grčkih sudova koja se smatraju privremeno izvršivima,

arbitražne odluke,

zapisnici s grčkih sudova koji sadržavaju nagodbu ili su u njima utvrđeni sudski troškovi,

javnobilježničke isprave,

nalozi za plaćanje koje izdaju grčki suci,

nalozi za iseljavanje stanara,

strane isprave koje su proglašene izvršivima,

nalozi i isprave zakonski potvrđene kao izvršne isprave.

Službenici za izvršenje mogu biti izravni i neizravni. Izravne službenike imenuje vjerovnik koji podnosi zahtjev. Riječ je o: (a) sudskim izvršiteljima, neplaćenim državnim službenicima koji su ovlašteni poduzimati radnje za zapljenu robe u posjedu dužnika, zapljenu imovine, plovila ili zrakoplova u vlasništvu dužnika, provesti izravno izvršenje, uhititi dužnike kojima je određena kazna pritvora i pripremati dražbe, (b) javnim bilježnicima ili sucima okružnih građanskih sudova koji ih mijenjaju, ovlaštenima provoditi dobrovoljnu ili prisilnu dražbu zaplijenjene imovine dužnika i sastaviti rang-listu te na temelju nje raspodijeliti prihode. Neizravni su službenici policija, oružane snage te svjedoci sudskog izvršitelja koji surađuju kad dođe do otpora izvršenju ili prijetnje takvog otpora. Svi su ti službenici odgovorni za kažnjivo kršenje svojih obveza tijekom izvršavanja svojih dužnosti.

Nalog za izvršenje izdaje osoba koja ga ima pravo provesti, odnosno tužitelj ili njegov predstavnik, koji može, ali ne mora biti pravnik. Osnovni su troškovi izvršenja sljedeći:

naknada sudskog izvršitelja za zapljenu, za tražbine u vrijednosti do 590 EUR: 53 EUR, za tražbine od 591 EUR do 6500 EUR: 53 EUR, uvećano za dodatnih 2,5 % iznosa, a za tražbine u vrijednosti od 6500 EUR ili više: 53 EUR, uvećano za dodatnih 1 % iznosa, a najviše 422 EUR za svaku zaplijenjenu nekretninu, plovilo ili zrakoplov,

naknada sudskog izvršitelja za pripremu svakog programa dražbe ili ponovljene dražbe ili sažetka izvješća o zapljeni za tražbine od najviše 590 EUR = 53 EUR, za tražbine od 591 EUR do 6500 EUR = 2 % i za tražbine od 6501 EUR i više = 1 %, najviše 210 EUR,

naknada dražbovatelja = 30 EUR,

naknada sudskog izvršitelja za bilo koju drugu mjeru izvršenja = od 240 EUR do 400 EUR, kako usuglase sudski izvršitelj i njegov klijent,

naknada svjedoka sudskog izvršitelja = 30 EUR po svjedoku i 60 EUR ako je svjedok sudski izvršitelj,

ako se izvršenje otkáže, naknada sudskog izvršitelja smanjuje se za 50 %,

0,50 EUR po kilometru za put koji sudski izvršitelj i njegovi svjedoci moraju prijeći od svojeg sjedišta radi provedbe bilo koje radnje,

posebna naknada sudskog izvršitelja ovisno o stupnju složenosti izvršenja: usuglašavaju je sudski izvršitelj i njegov klijent (nikad je ne plaća osoba nad kojom se provodi izvršenje).

3.2 Glavni uvjeti

Osnovni su uvjeti za izvršenje sljedeći:

postojanje legitimnog interesa, odnosno potrebe za izvršenjem i pravnom zaštitom koja se njome pruža,

valjanost tražbine.

Svrha je propisa o izvršenju uravnotežiti sukobe interesa između vjerovnika s jedne strane i dužnika ili trećih osoba s druge strane. Kriteriji koje sudovi primjenjuju u odobravanju mjere izvršenja sljedeći su:

brza namira vjerovnika uz niske troškove,

zaštita osobnih prava i legitimnih interesa dužnika,

podudaranje interesa vjerovnika i dužnika u pogledu potrebe za postizanjem najbolje moguće cijene na dražbi,

zaštita interesa trećih osoba.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

Predmet izvršenja može biti imovina dužnika i/ili sâm dužnik. Izvršenje je materijalna radnja koju provode službenici ovlašteni u tu svrhu, čija je izravna ili neizravna posljedica namira tražbina uz izvršenje koje provodi država. Mjera izvršenja može se provesti nad sljedećom imovinom: nekretninama u posjedu dužnika ili vjerovnika ili treće osobe, koji su spremni dobrovoljno ih predati, dužnikovim stvarnim imovinskim pravima na pokretnu imovinu treće strane, novcem, novčanim tražbinama osobe koja je predmet izvršenja protiv trećih osoba, nekretninama u vlasništvu dužnika ili stvarnim imovinskim pravima dužnika, plovilima, zrakoplovima, pravima intelektualnog vlasništva, patentima, filmskim pravima.

Mjera izvršenja ne može se provesti nad sljedećom imovinom:

osobnim predmetima dužnika i njegove obitelji, hranom i gorivom koji su potrebni dužniku i njegovoj obitelji, medaljama, suvenirima, rukopisima, pismima, obiteljskim dokumentima i poslovnim knjigama, knjigama, glazbenim instrumentima, umjetničkim djelima, alatima, strojevima, knjigama ili drugim predmetima koji su potrebni osobama u radu, kvarljivom robom, udjelima u partnerstvima, sredstvima koja su dio zakonskog uzdržavanja, plaćom, mirovinom ili doprinosima iz osiguranja.

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Dužnik i sve treće osobe moraju poštovati odluku o provedbi mjere izvršenja. Ako tijekom izvršenja dođe do otpora, sudski izvršitelj smije upotrijebiti silu da bi ga spriječio te može zatražiti pomoć tijela za provedbu zakona. Sudski izvršitelj može dovesti dvije odrasle osobe kao svjedoke ili drugog sudskog izvršitelja. U slučaju da dužnik ne poštuje odluku:

ako dužnik ne ispuní svoju obvezu provedbe radnje koju može provesti i treća osoba, vjerovnik ima pravo provesti tu radnju na trošak dužnika, ako dužnik ne ispuní svoju obvezu koju ne smije provesti treća osoba i koja ovisi isključivo o tome je li on spreman provesti je ili ne, sud će mu naložiti da provede tu radnju i ako je ne provede, odrediti mu plaćanje novčane kazne u korist vjerovnika i kaznu pritvora, ako dužnik ima obvezu suzdržati se od neke radnje ili pristati na neku radnju, sud može za svako kršenje te obveze odrediti plaćanje novčane kazne u korist vjerovnika te pritvor.

Ni jedan od prethodno navedenih slučajeva ne utječe na pravo vjerovnika da zahtijeva nadoknadu predviđenu materijalnim pravom za gubitke pretrpljene kao posljedica neispunjavanja obveza dužnika. Dužnik u načelu može raspolagati imovinom; međutim, ako se imovinu zaplijeni, to je raspolaganje zabranjeno i ništavno za osobu koja ju je zaplijenila i za vjerovnike koji su prijavili svoje tražbine.

Ako je izvršenje usmjereno na bankovne račune dužnika, banka nije obvezna podноситelju zahtjeva otkriti sve pojedinosti o njima; međutim, ako se banci dostavi isprava za zapljenu novčanih tražbina u posjedu dužnika, raspolaganje zaplijenjenim iznosom zabranjuje se i ništavno je za osobu koja je izvršila zapljenu, a banka mora u roku od osam dana od dostave isprave o zapljenu potvrditi postoji li zaplijenjena tražbina (novčani depozit na bankovnom računu) i, ako je dostatna za namirenje osobe koja je izvršila zapljenu, mora toj osobi isplatiti novčani iznos.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

U načelu nema odredbe kojom se određuje rok za podnositelja zahtjeva; postoje određena vremenska ograničenja, ali riječ je o rokovima do kojih nije moguće valjano provesti određene radnje, a ne o obvezujućim rokovima te se njima ne određuje izričito trenutak nakon kojeg podnositelj zahtjeva više ne može poduzimati radnje. Odredbom u skladu s kojom određene radnje treba poduzeti unutar određenog razdoblja nakon zapljene ili prije dražbe ne mijenja se osnova tog sustava. Kako bi se spriječilo predugo trajanje postupka, određen je konačni rok od godine dana nakon koje se zapljena i druge radnje ne mogu izvršiti na temelju istog naloga, a dražba se ne može održati na temelju zapljene koja je, zbog isteka tog roka poništena sudskom odlukom.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Jedini je pravni lijek protiv postupka izvršenja podnošenje zahtjeva za pobijanje presude, koji može podnijeti osoba protiv koje je naložena provedba izvršenja ili bilo koji vjerovnik s legitimnim interesom u roku od 15 dana od prve mjere izvršenja ako se odnosi na valjanost isprave ili predsudskog postupka, do konačne mjere izvršenja ako se odnosi na valjanost bilo koje od mjera izvršenja, od prve do posljednje, te šest mjeseci nakon provedbe konačne mjere izvršenja ako se odnosi na valjanost te radnje. Zahtjev za pobijanje presude može podnijeti i treća osoba koja ima pravo na predmet izvršenja koji se osporava i na koje se može pozvati protiv osobe na koju je usmjereno izvršenje, bez posebnog roka. Nadležni je sud onaj u čijoj se jurisdikciji nalazi mjesto izvršenja, konkretno okružni građanski sud ako je izvršna isprava odluka okružnog građanskog suda [*éirinodíkeia*] i prvostupanjski sud sa sućem pojedincem [*monomélés protodíkeio*] u svim drugim slučajevima. Izvršenje se ne obustavlja samo zbog činjenice da je podnesen zahtjev za pobijanje presude; međutim, sudskom se odlukom na zahtjev podnositelja može naložiti obustavljanje postupka izvršenja, s jamstvom ili bez njega. Ta se odluka dostavlja službenicima za ovrhu koji ne mogu provesti ni jednu mjeru izvršenja ako za to nemaju izričito dopuštenje navedeno u odluci.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Sljedeća se ograničenja primjenjuju na izvršenje, posebno u pogledu zaplijenjene imovine: Sljedeća je imovina zaštićena od zapljene: (a) imovina koja je pretrpjela izravnu štetu, (b) udjeli u partnerstvima, (c) tražbine na temelju uzdržavanja koje proizlaze iz zakonodavstva ili oporučnog raspolaganja, kao i tražbine za doprinose supružnika za obiteljske potrebe, (d) tražbine u pogledu plaća, mirovina ili doprinosa iz osiguranja, osim ako postoji nepodmirena tražbina koja proizlazi iz zakonodavstva ili oporučnog raspolaganja ili doprinosa za obiteljske potrebe; u tom slučaju može se zaplijeniti polovina predmeta ovrhe, uzimajući u obzir iznose koje je primio dužnik, opseg obveza koje proizlaze iz njihova braka u pogledu ispunjavanja potreba obitelji i broj korisnika, (e) bilo koja vrsta pomoći ili potpore EU-a u posjedu agencije OPEKEPE kao treće osobe, dok se ne uplate na bankovni račun korisnika ili im se ne isplate na neki drugi način. Izuzeće utvrđeno u stavku 2. točki (d) primjenjuje se i ako se plaćanje iznosa izvršava uplatom na bankovni račun dužnika. Izuzeće se primjenjuje samo ako iznos na računu tijekom razdoblja od naloga za izvršenje do dana plaćanja nije viši od iznosa tražbine izuzete iz izvršenja.

Osim toga, dužnik ima pravo žaliti se na postupak izvršenja na temelju dva pravna lijeka:

(a) **zahtjeva za prigovor na članak 933. Zakona o pamičnom** postupku u kojem se navodi sljedeće: Svaki prigovor osobe nad kojom se provodi izvršenje i vjerovnika s legitimnim interesom, koji se odnosi na valjanost izvršne isprave, postupak izvršenja ili tražbinu može se podnijeti samo s pomoću obavijesti o prigovoru dostavljene okružnom građanskom sudu ako je taj sud izdao izvršnu ispravu, a u svim drugim slučajevima prvostupanjskom sudu sa sućem pojedincem. Ako se različitim dokumentima dostavi više obavijesti o prigovoru, tajništvo mora osigurati da sve one budu utvrđene i iznesene na istoj sudskoj raspravi. Dodatni razlozi za prigovor mogu se podnijeti samo u posebnom zahtjevu koji se predaje tajništvu suda kojem se upućuje prigovor, pri čemu se

sastavlja izvješće i dostavlja ga se drugoj strani najmanje osam (8) dana prije rasprave. Rasprava o prigovoru mora se zakazati u roku od šezdeset (60) dana od podnošenja zahtjeva, a poziv se tuženiku dostavlja dvadeset (20) dana prije rasprave. Mjesno nadležni sud jest okružni sud u mjestu izvršenja ako druge radnje u okviru postupka izvršenja slijede propisani redoslijed, a u suprotnom je nadležan sud koji je utvrđen u članku 584. Ako je izvršna isprava presuda ili nalog za plaćanje, prigovori se ne prihvaćaju u mjeri u kojoj su primjenjivi *res judicata* u skladu s člankom 330. odnosno člankom 633. stavkom 2. točkom (c). Tvrdnje koje se odnose na namirivanje tražbine moraju se dokazati isključivo u pisanom obliku ili priznanjem na sudu. Odluka o prigovoru mora se dostaviti u roku od šezdeset (60) dana nakon rasprave.

(b) u skladu s člankom 1000. Zakona o pamičnom postupku, dužnik ima pravo zatražiti obustavu dražbe protiv njega. Konkretno, na zahtjev dužnika koji se neće prihvatiti ako nije podnesen petnaest (15) radnih dana prije dana održavanja dražbe, sud iz članka 933., tijekom rasprave o predmetu nakon postupka na temelju članka 686. i dalje, može obustaviti postupak dražbe na najviše šest (6) mjeseci od izvornog datuma dražbe ako ne postoji rizik od oštećivanja vjerovnika u postupku izvršenja i ako se može razumno očekivati da će dužnik namiriti vjerovnika u postupku izvršenja unutar tog razdoblja ili da će se, ako to razdoblje istekne, povećati prihodi u okviru dražbe. Ta se presuda mora dostaviti do podneva posljednjeg ponedjeljka prije dražbe, a obustava će uvijek biti odobrena ako se plate sljedeći iznosi: (a) bilo koji troškovi održavanja dražbe, koji će se procijeniti u presudi i (b) barem jedna četvrtina iznosa koji se duguje osobi koja provodi dražbu. Dražbovatelja se o presudi o obustavi dražbe obavješćuje istoga dana na koji se presuda donosi. Plaćanje se mora izvršiti do 10:00 sati na dan dražbe, a ako se plaćanje ne izvrši, dražba se nastavlja prema planu.

Posljednji put ažurirano: 10/08/2017

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Izvorna jezična inačica ove stranice [es](#) nedavno je izmijenjena. Naši prevoditelji trenutno pripremaju jezičnu inačicu koju vidite.

Postupci izvršenja presude - Španjolska

1 Što znači „ovrha“ u građanskim i trgovačkim stvarima?

Općenito, izvršenje u okviru građanskog i trgovačkog prava znači da ako počinitelj ne postupi dobrovoljno u skladu s izvršivom odlukom (kao što je pravomoćna presuda), tužitelj mora podnijeti zahtjev za sudsko izvršenje kako bi osigurao da se postupi u skladu s odlukom. Stoga, kako bi se izvršio povrat duga koji je naložen tuženiku, ali on to nije učinio, tužitelj (vjerovnik) podnosi zahtjev za sudsko izvršenje i dobiva povrat, na primjer zapljenom dužnikovih tekućih računa ili dužnikove imovine nakon čije je dražbe od prihoda dražbe moguće platiti iznos koji se duguje vjerovniku.

Izvršenje je dio odgovora na odredbu španjolskog Ustava iz 1978. kojom se sucima i sudovima povjerava zadatak donošenja sudske odluke i njezine provedbe (članci 117. i 118. Ustava). Stoga su stranke u postupku obvezne postupati u skladu s presudama i drugim sudskim odlukama te osigurati suradnju koja je potrebna kako bi se izvršila odluka. Na sudu je da osigura pravilno ispunjavanje tih zahtjeva.

Izvršenje sudske odluke znači postupanje u skladu s mjerama koje je naložio sud, tj. ostvarenjem punog prava koje je stekla stranka koja je uspjela u sporu. To može uključivati tužitelja (dalje u tekstu: stranka koja traži izvršenje) koji zahtijeva naknadu novčanog iznosa, pravo da zatraži činjenje ili nečinjenje ili da se priznato pravo ostvari upisom u relevantni javni registar, ovisno o odluci.

Izvršenje može biti konačno ili privremeno. U potonjem slučaju i u određenim okolnostima, presuda koja još nije pravomoćna izvršava se kako bi se izbjeglo utjecanje na vjerovnika tijekom privremenog razdoblja (tj. tijekom postupovnih koraka u postupku protiv te odluke i tijekom izdavanja pravomoćne presude) zbog odgađanja svojstvenih postupku (članci 524. – 537. Zakona o građanskom postupku – *Ley de Enjuiciamiento Civil*).

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Prema španjolskom zakonodavstvu izvršenje presuda u nadležnosti je sudaca i sudova u skladu sa zakonima i pravilima o nadležnosti (članak 117. stavak 3. španjolskog Ustava).

U skladu s Ustavom i Zakonom o građanskom postupku (Zakon 1/2000, 7. siječnja 2000., BOE br. 7., 8. siječnja 2000., kako je izmijenjen) kojim se uređuju postupci izvršenja u građanskim stvarima, sudac je odgovoran za nadzor ispravne provedbe postupka izvršenja (članci 545., 551., 552. i odgovarajuće odredbe). Sudac na zahtjev stranke koja traži izvršenje pokreće postupak na temelju „općeg naloga za izvršenje“ koji će se izdati nakon što se nalog za izvršenje pregleda. Sudac će isto tako izdati odluku ako tuženik (dalje u tekstu: dužnik prema presudi) podnese prigovor na izvršenje i pokrene poseban postupak prigovora na izvršenje koji je opisan u nastavku.

Tajnici (*Letrados de la Administración de Justicia*, prethodno nazivani „*Secretarios judiciales*“ – sudski službenici) su odgovorni za određivanje i donošenje posebnih mjera za izvršenje (zahtjevi za plaćanje, zapljena imovine dužnika prema presudi, umanjeње trenutanih računa, plaća itd.). Nakon što sudac izda „opći nalog za izvršenje“, tajnik nadzire postupak izvršenja i donosi odgovarajuće odluke, bez obzira na to što se u nekim slučajevima protiv tih odluka može uložiti žalba pred sućem.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

Općenito je potrebna pravomoćna presuda ili sudska odluka ili bilo koji drugi instrument kojim se omogućuje izvršenje (postoje iznimke u kojima odluka još nije pravomoćna, ali je izvršiva, kao što je privremena provedba pobijanih presuda, što je dopustivo u određenim okolnostima).

U skladu s odredbama članka 517. Zakona o građanskom postupku koje se odnose na postupak izvršenja i instrumente koji omogućuju izvršenje, zahtjev za izvršenjem mora se temeljiti na instrumentu koji je izvršiv. Samo su sljedeći instrumenti izvršivi:

pravomoćna presuda. Arbitražna odluka i sporazum o mirenju. Sporazum o mirenju mora ovjeriti javni bilježnik u skladu sa Zakonom o mirenju u građanskim i trgovačkim stvarima (*Ley de mediación en asuntos civiles y mercantiles*);

sudske odluke kojima se odobravaju ili potvrđuju sudske nagodbe i sporazumi koji su postignuti tijekom postupka i koji su, ako je potrebno, popraćeni odgovarajućim izjavama kako bi se dobio uvid u njihov stvarni sadržaj;

ovjerene javne isprave, pod uvjetom da je riječ o prvim preslikama. Ako je riječ o drugim preslikama, moraju se izdati na temelju sudske odluke kojom se upućuje na osobu koja će pretrpjeti štetu ili osobu koja prouzročuje štetu ili se moraju izdati uz suglasnost svih stranaka;

instrumenti trgovačkih sporazuma koje su potpisale stranke i trgovački posrednik, član strukovnog udruženja, koji ih je pregledao, pod uvjetom da su popraćeni potvrdom u kojoj navedeni posrednik potvrđuje da ugovor odgovara upisima u njegov registar, kao i datum upisa;

zakonito izdani vrijednosni papiri na donositelja ili vrijednosni papiri na ime koji predstavljaju dospjele obveze i kupone koji su isto tako plativi na osnovi tih vrijednosnih papira, pod uvjetom da kuponi odgovaraju vrijednosnim papirima i da vrijednosni papiri u svakom slučaju odgovaraju priznanim knjigama;

Prigovor protiv krivotvorenja vrijednosnih papira iznesen tijekom postupka usporedbe neće spriječiti izdavanje naloga za izvršenje ako se stavke podudaraju, ne dovodeći u pitanje naknadni prigovor na izvršenje koji dužnik može podnijeti tvrdeći da su vrijednosni papiri krivotvoreni.

važne potvrde koje su izdala tijela odgovorna za registre koji prikazuju vrijednosne papire po njihovim unosima u knjigama koji se navode u Zakonu o tržištu vrijednosnih papira (*Ley del Mercado de Valores*), pod uvjetom da su popraćeni preslikom javne isprave koja predstavlja vrijednosne papire ili, gdje je primjenjivo, izdanje, gdje se takva isprava zahtijeva u skladu sa zakonodavstvom na snazi;

Potvrde na koje se upućuje u prethodnom stavku ne prestaju važiti nakon zahtjeva i naloga za izvršenje.

sudski nalog kojim se određuje maksimalni iznos koji se može potraživati u obliku naknade izdan pod uvjetima utvrđenim zakonom u kaznenom postupku koji je pokrenut u odnosu na događaje koje pokriva obvezno osiguranje motornih vozila od odgovornosti treće strane; ostale postupovne odluke i dokumenti koji su izvršivi u skladu s tim ili nekim drugim zakonom.

3.1 Postupak

Zahtjev za izvršenjem mora se predati sucu prvostupanjskog suda (*Tribunal de Primera Instancia*) koji je donio presudu ili odluku koju treba izvršiti. Međutim, ako izvršivi instrument nije presuda, tj. ako ne proizlazi iz sudske odluke ili odluke koju je izdao tajnik suda (kao u slučaju ovjerenih javnih dokumenata s javnobilježničkom ovjerom koji su izvršivi), postoje posebna pravila za dodjelu nadležnosti sudu, ovisno o različitim poveznicama s predmetom. Najčešći je kriterij za dodjelu prebivalište tuženika. Stranci koja zahtijeva izvršenje i dužniku prema presudi pravni savjet mora pružiti odvjetnik, a zastupa ih pravni zastupnik, osim u slučaju izvršenja odluka donesenih u postupku u kojem posredovanje navedenih pravnih stručnjaka nije obvezno.

U preostalom dijelu, postupak je opisan u člancima 548. i dalje Zakona o građanskom postupku; trebalo bi napomenuti da će se nalog za izvršenje izdati samo na zahtjev jedne od stranaka te će biti u obliku zahtjeva kako je navedeno u nastavku. Nakon predaje sudu zahtjeva za izvršenje i pod uvjetom da su postupovna pravila i zahtjevi ispunjeni, sud izrađuje nacrt „općeg naloga za izvršenje”. Nakon što sudac izda nalog, tajnik izdaje odluku koja sadržava odgovarajuće posebne mjere za izvršenje, kao i mjere za praćenje i istragu imovine dužnika prema presudi koja se čini prikladnom za izvršenje. Navedeni nalog i odluka uz presliku zahtjeva za izvršenje odmah se dostavljaju dužniku prema presudi, bez obzira na to što se mogu poduzeti određene mjere kako bi se zaštitilo vjerovnika od moguće štete.

Dužnik prema presudi može podnijeti prigovor na izvršenje na temelju posebnih razloga, osnovanih (npr. plaćanje duga) ili postupovnih (npr. ako postoje pogreške u izvršenju), u skladu s člankom 556. i dalje Zakona o građanskom postupku. U tom se slučaju pokreće kontradiktorni postupak, u kojemu se smiju ispitati dokazi, koji se zaključuje izdavanjem naloga kojim se nalog za izvršenje potvrđuje ili se u potpunosti ili djelomično poništava. Na tu se odluku se može uložiti žalba.

3.2 Glavni uvjeti

Kao što je prethodno navedeno, zahtjev za izvršenje mora se podnijeti na zahtjev jedne od stranaka podnošenjem zahtjeva koji sadržava zahtjev za izvršenje. Zahtjev za izvršenje mora sadržavati instrument na kojemu se izvršenje temelji, u njemu se moraju navesti izvršenje koje se traži od suda, imovina dužnika prema presudi koja se može zaplijeniti, mjere praćenja i istrage radi utvrđivanja dužnikove imovine, osoba ili osobe nad kojima će se provesti izvršenje, te utvrditi njihov identitet i okolnosti. Ako je instrument izvršenja odluka tajnika ili presuda ili odluka suda odgovornog za izvršenje, zahtjev za izvršenje može se ograničiti na zahtjev za izdavanje naloga za izvršenje, utvrđivanjem presude ili odluke koju treba izvršiti (članak 549. Zakona o građanskom postupku). U drugim slučajevima, zahtjev za izvršenje mora se predati s dokumentima na kojima se temelji izvršenje (navedeni su u članku 550. Zakona o građanskom postupku). Ako zahtjev za izvršenje ispunjuje prethodne zahtjeve i ako se predočenim instrumentom omogućuje nalaganje izvršenja, izvršenje će naložiti sudac ili tajnik svojom odlukom utvrđujući – u slučaju novčanog izvršenja – iznos koji čini glavnice izvršenja i iznos privremeno određen za kamate i troškove, ne dovodeći u pitanje svoje naknadne namire i usklađivanja, a uvijek moraju utvrditi zainteresirane osobe i mjere izvršenja koje treba donijeti.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

U svakom slučaju i ne dovodeći u pitanje određenu imovinu nad kojom se ne može izvršiti zapljena i koja se navodi u nastavku, uvijek bi trebalo naglasiti da mjere izvršenja moraju biti proporcionalne iznosu za koji je određeno izvršenje kako bi sud mogao naložiti umanjene ako su te mjere pretjerane. Nadalje, ako su nedovoljne, stranka koja je zatražila izvršenje može podnijeti zahtjev za njihovo nadopunjenje proširenjem ili povećanjem mjera koje se trebaju donijeti. Ako stranka koja zahtijeva izvršenje ne zna koja je imovina u vlasništvu dužnika prema presudi, od suda može zatražiti da provede ispitivanje koje provodi tajnik, bilo izravno sa suda, bilo podnošenjem zahtjeva nadležnim tijelima. Međutim, postoji niz ljestvica ili ograničenja na zapljene i oduzimanje nadnica i plaća koje se navode u nastavku. Izvršenje koje proizlazi iz naloga za plaćanje naknade za uzdržavanje (određeno u postupku radi ostvarivanja prava na uzdržavanje među rodbinom ili u obiteljskom postupku koji se odnosi na plaćanje naknade za uzdržavanje djece) predstavlja iznimku jer u tim slučajevima izvršenje nije podložno ustavnim ljestvicama, nego sud određuje iznos koji se može zaplijeniti.

Uzimajući u obzir imovinu nad kojom se ne može izvršiti zapljena, u člancima 604. i dalje Zakona o građanskom postupku navodi se sljedeće (upućivanje na „sudskog službenika” treba čitati kao upućivanje na tajnika):

Imovina nad kojom se ni u kojem slučaju ne može provesti zapljena. Ni u kojim se okolnostima zapljena ne može provesti nad sljedećom imovinom:

- br. 1 imovina koje je proglašena neotuđivom;
- br. 2 akcesorna prava koja se ne mogu odvojiti od glavnog prava;
- br. 3 imovina koja sama po sebi nema nikakvu vrijednost;
- br. 4 imovina koja je izričito proglašena imovinom nad kojom se ne može izvršiti zapljena u skladu sa svim pravnim odredbama.

Imovina dužnika prema presudi nad kojom se ne može izvršiti zapljena. Zapljena se ne može provesti ni nad sljedećim predmetima:

- br. 1 namještaj i predmeti za uporabu u domaćinstvu, kao i odjeća stranke protiv koje se zahtijeva izvršenje, kao i njezine obitelji, a koja se ne može smatrati suvišnom. Općenito, predmeti kao što su hrana, gorivo i ostalo što je prema mišljenju suda neophodno za dostojanstven život dužnika prema presudi i njegovih uzdržavanih osoba;
- br. 2 knjige i instrumenti koji su potrebni dužniku prema presudi za obavljanje njegove djelatnosti, umjetnosti ili trgovine pri čemu njihova vrijednost nije razmjerna iznosu potraživanog duga;
- br. 3 nabožni predmeti i predmeti koji se upotrebljavaju u obredima službeno priznatih vjeroispovijesti;
- br. 4 iznosi nad kojima je zakonom izričito zabranjeno izvršenje zapljene;
- br. 5 imovina i iznosi nad kojima se u skladu s ugovorima koje je ratificirala Španjolska ne smije izvršavati zapljena.

Kad je riječ o zapljeni plaće i mirovine, Zakonom o građanskom postupku propisuju se sljedeće mjere opreza:

1. plaće, nadnice, mirovine, naknade ili njezini ekvivalenti koji ne premašuje iznos minimalne nadnice (koju godišnje određuje vlada) ne mogu se zaplijeniti;
2. plaće, nadnice, naknade ili mirovine koje premašuju minimalnu nadnicu mogu se zaplijeniti u skladu sa sljedećom ljestvicom:
 - br. 1 za prvi dodatni iznos, do iznosa koji je jednak dvostrukom iznosu minimalne plaće, 30 %;
 - br. 2 za dodatni iznos, do iznosa koji je jednak trostrukom iznosu minimalne plaće, 50 %;
 - br. 3 za dodatni iznos, do iznosa koji je jednak četverostrukom iznosu minimalne plaće, 60 %;
 - br. 4 za dodatni iznos, do iznosa koji je jednak peterostrukom iznosu minimalne plaće, 75 %;
 - br. 5 za svaki iznos koji premašuje prethodno navedeni iznos 90 %;

3. ako stranka protiv koje se zahtijeva izvršenje prima više od jedne plaće ili nadnice, sve se zbrajaju i od tog se iznosa samo jednom oduzima dio nad kojim se ne izvršava zapljena. Isto će se tako plaće, nadnice, mirovine, naknade ili ekvivalent bračnih drugova zbrojiti osim ako među bračnim drugovima ne postoji podjela vlasništva, o čemu dokaz mora podnijeti sudski službenik;

4. ako stranka nad kojom se zahtijeva izvršenje ima uzdržavane osobe, sudski službenik za 10 % do 15 % može smanjiti postotke određene u točkama 1., 2., 3. i 4. članka 607. stavka 2. Zakona o građanskom postupku;
5. ako su plaće, nadnice, mirovine ili naknade uključivale trajna ili privremena umanjena javne naravi u skladu sa zakonima o porezu ili socijalnoj sigurnosti, neto iznos koji će dužnik prema presudi dobiti nakon tih umanjena bit će iznos koji se upotrebljava kao osnova za određivanje iznosa koji se treba zaplijeniti;
6. prethodni stavci ovog članka primjenjuju se i na prihode od samozaposlenih osoba i komercijalnih aktivnosti;
7. iznos zaplijenjen u skladu s tom odredbom može se prenijeti izravno na stranku koja zahtijeva izvršenje, na račun koji je prethodno doznačila, ako je sudski službenik odgovoran za izvršenje prethodno dao dopuštenje za to.

U tom slučaju, osoba ili tijelo koji izvršavaju zapljenu i posljedični prijenos, kao i stranka koja zahtijeva izvršenje, moraju obavješćivati sudskog službenika svaka tri mjeseca o poslanim i primljenim iznosima uz iznimku svih potraživanja koja može potraživati stranka protiv koje se zahtijeva izvršenje jer dug smatra potpuno isplaćenim, čime se poništava zapljena, ili jer se zapljena i prijenosi nisu izvršavali u skladu s odredbama sudskog službenika.

Nalog sudskog službenika kojim se dopušta izravan prijenos može se dovesti u pitanje izravnim ulaganjem žalbe za razmatranje pred sudom.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

U slučaju nekretnina ili ostale imovine koja se može registrirati, sud na zahtjev stranke koja zahtijeva izvršenje može naložiti upis preventivne zapljene u odgovarajući javni registar (obično u imovinski registar koji je nadležan za nekretnine) radi jamčenja kasnijeg izvršenja.

U drugim slučajevima mogu se odobriti sljedeće vrste mjera:

- novac: oduzimanje;
- tekući računi: slanje banci naloga za blokadu;
- plaće: nalog platitelju za neisplaćivanje;
- kamata i prihodi: platitelj ih zaustavlja, upravljanje uz nadzor suda ili isplata suda;
- vrijednosni papiri i financijski instrumenti: odbitak kamate na izvoru, obavješćivanje regulatora burze ili sekundarnog tržišta (ako su vrijednosni papiri navedeni na javnom tržištu) i obavješćivanje društva izdavatelja.

Ostala pokretna imovina: oduzimanje.

Nadalje, kako bi se osiguralo izvršenje, sve osobe te javna i privatna tijela moraju surađivati u skladu s mjerama izvršenja (uz upozorenje da ih se može kazniti novčanom kaznom ili pokrenuti postupak protiv njih zbog nepoštovanja suda ako se ne budu pridržavali zahtjeva). To znači da moraju dostaviti informacije koje se od njih zahtijevaju ili primijeniti predmetne mjere jamstva te moraju predati sudu sve dokumente i podatke koje posjeduju, bez ikakvih ograničenja osim onih koja proizlaze iz temeljnih prava ili ograničenja koja su izričito propisana zakonom u određenim slučajevima.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Mjere izvršenja nemaju određeno trajanje; na snazi su do završetka izvršenja. Kad je riječ o tim mjerama, stranka koja zahtijeva izvršenje mora podnijeti zahtjev za relevantno izvršenje u svakom predmetu. Na primjer, zatražit će se održavanje dražbe u slučaju zapljene pokretne imovine ili nekretnina. Stranku koja zahtijeva izvršenje isplatit će se novcem prikupljenim dražbom. U drugim slučajevima, na primjer kad se nalog sastoji od izručenja nekretnine stranci koja zahtijeva izvršenje (kao što je prisilno iseljenje zbog neplaćanja najamnine), mjere izvršenja sastojat će se od vraćanja nekretnine u posjed stranci koja zahtijeva izvršenje nakon što se stanar koji je prekršio ugovor prisilno iseli iz te nekretnine.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Nije moguće uložiti žalbu protiv instrumenta kojim se odobrava izvršenje. Međutim, dužnik prema presudi može uputiti prigovor nakon primanja obavijesti o izvršenju. U tom će se slučaju provesti navedeni postupak prigovora. Prigovor se može temeljiti na osnovanim razlozima ili na formalnim pogreškama. Osnove prigovora različite su u skladu s instrumentom za koji treba provesti izvršenje (kao što je navedeno u članku 556. i dalje Zakona o građanskom postupku, ovisno o tome je li riječ o postupovnoj odluci suca ili tajnika, arbitražnoj odluci ili sporazumu o mirenju; maksimalni kazneni instrument koji se određuje u kaznenom postupku koji se odnosi na prometne nezgode; instrumenti koji se navode u točkama 4., 5., 6. i 7. članka 517. Zakona o građanskom postupku, kao i ostale izvršive isprave koje se navode u točki 9. članka 517. stavka 2. Prigovor temeljen na pretjeranom zahtjevu i prigovor temeljen na formalnim pogreškama uređeni su člancima 558. i 559. Zakona o građanskom postupku). Treba napomenuti da je moguće kako je sud prethodno naveo neke od tih razloga na vlastitu inicijativu (ako sud utvrdi da je neka od klauzula iz naloga za izvršenje koji čine ovjerene javne isprave, instrumenti ili potvrde možda nepravedna, potrebno je djelovati po službenoj dužnosti saslušanjem stranaka u pogledu tog pitanja i donošenjem sudske odluke nakon toga). Stranke mogu uložiti žalbu protiv naloga koji je izdao prvostupanjski sud kao odgovor na osnovu prigovora. Žalbu će razmotriti odgovarajući pokrajinski sud (*Audiencia provincial*).

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Postoji mogućnost da mjere izvršenja isteknu. Stoga, mjera izvršenja koja se temelji na sudskoj presudi ili odluci, kojom tajnik odobrava pravno rješavanje zahtjeva ili sporazum postignut tijekom postupka, ili na arbitražnoj odluci ili sporazumu o mirenju, istječe ako se odgovarajući zahtjev za izvršenje ne podnese u roku od pet godina od trenutka kad presuda ili odluka postane pravomoćna (članak 518. Zakona o građanskom postupku).

Postoji i razdoblje čekanja prije pokretanja izvršenja postupovnih odluka (od strane suca ili tajnika) ili arbitražnih odluka ili sporazuma o mirenju. To je razdoblje uvedeno kako bi tuženik mogao dobrovoljno postupiti u skladu s nalogom, a osoba koja pobijedi u postupku ne mora podnijeti zahtjev za izvršenje. U skladu s tim, neće se izdavati nalog za izvršenje postupovne ili arbitražne odluke ili sporazuma o mirenju u roku od 20 dana od datuma kad odluka postane pravomoćna ili kad odluka za odobravanje sporazuma ili njegovo potpisivanje bude dostavljena dužniku prema presudi (članak 548. Zakona o građanskom postupku). Krajnji je cilj tog razdoblja čekanja potaknuti tuženikov dobrovoljni pristanak.

Kao što je prethodno obrazloženo u 4.1., radi zaštite dužnika, Zakonom o građanskom postupku propisuje se da se nad određenom imovinom ne može izvršiti zapljena te se propisuju kvantitativna ograničenja koja su razmjerna zapljeni plaća, nadnica, naknada ili mirovina.

Dražba imovine, prodaja najboljem ponuđaču mora se izvršiti za najmanje iznose u odnosu na procijenjenu vrijednost imovine ili iznosa duga. Ta su ograničenja radi zaštite dužnika viša ako se dužnikovo uobičajeno boravište stavlja na dražbu (članci 670. i 671. Zakona o građanskom postupku).

Zakonom o građanskom postupku isto se tako propisuje da se, općenito, izvršenje kamate na glavnice duga i postupovni troškovi ne smiju provoditi za iznos koji premašuje 30 % glavnice (članak 575. Zakona o građanskom postupku).

Kad se izvršenje provodi nad uobičajenim boravištem, troškovi koji se potražuju od dužnika prema presudi ne smiju premašivati 5 % iznosa navedenog u zahtjevu za izvršenje (članak 575. Zakona o građanskom postupku).

Kod zapljene nekretnina pod hipotekom i dužnika čija je socijalna i financijska situacija posebno osjetljiva, prisilno iseljavanje s uobičajenog boravišta odgađa se.

U skladu s člancima 55. – 57. Zakona o nesolventnosti (*Ley Concursal*), pojedinačni nalozi za izvršenje ne mogu se izdati protiv društava koja su proglasila stečaj, s obzirom na to da sudac u stečajnom postupku ima iznimnu nadležnost u pogledu izvršenja nad nesolventnom strankom; svrha je toga spriječiti pristranost u odnosu prema vjerovnicima.

Posljednji put ažurirano: 02/08/2017

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Postupci izvršenja presude - Francuska

1 Što znači „ovrha“ u građanskim i trgovačkim stvarima?

Ovrha (što podrazumijeva prisilnu ovrhu s obzirom na to da dobrovoljna ovrha, kojom dužnik ispunjava svoje obveze, ne podrazumijeva postupak) obuhvaća sve postupke koji omogućuju ispunjavanje „ovršnih“ obveza protiv volje dužnika. U francuskom pravu razlikuju se tri kategorije građanskih obveza: plaćanje, činjenje ili nečinjenje te, konačno, davanje ili nadoknada.

Ovršno pravo odnosi se na imovinu dužnika: nije moguće provesti ovrhu nad osobom. Međutim, odbijanje ispunjenja određenih obveza (obveze uzdržavanja) kazneno je djelo zbog kojeg protiv dužnika može biti pokrenut sudski postupak i zbog kojeg dužnik može biti osuđen na kaznu zatvora. Isto vrijedi za prijevaru u svrhu proglašenja stečaja dužnika.

Pravo provedbe ovršnih mjera poznaje tri instituta (plaćanje, činjenje, davanje).

Obveze plaćanja provode se zapljenama. Ako se zapljena odnosi na novčani iznos, zaplijenjeni iznos bit će dodijeljen vjerovniku (primjer: zapljena i uplata na bankovni račun). Ako se zapljena odnosi na imovinu dužnika, dovest će do prisilne prodaje imovine, a prodajna cijena bit će dodijeljena vjerovniku, u iznosu njegove tražbine.

Obveze davanja ili nadoknade, ovisno o imovini. Ako se radi o pokretnini, imovina se oduzima zapljenom i vraća zakonitom vlasniku. Ako se radi o nekretnini, vraćanje ili povrat imovine u posjed vlasnika provodi se protjerivanjem stanara.

Ispunjavanje obveza činjenja ili nečinjenja provodi se izricanjem novčane kazne u iznosu koji dužnik mora platiti uz obvezu koju mora ispuniti. Taj iznos, koji utvrđuje sudac, računa se razmjerno vremenu neispunjenja obveza (za obveze činjenja) ili u skladu s brojem kršenja obveze nečinjenja. Ako se obveze plaćanja, davanja ili nadoknade isto tumače kao obveze činjenja, novčana kazna može biti izrečena čak i ako su pokrenute mjere prisilne ovrhe.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Sudski ovršitelji u načelu imaju monopol nad provedbom prisilne ovrhe. Međutim, za dva je ovršna postupka uvijek potrebno prethodno odobrenje suca: za ovrhu zarade potrebno je odobrenje okružnog suda domicila dužnika ili treće osobe ako se dužnik nalazi u inozemstvu ili nema poznato boravište; za zapljenu nekretnina koja se provodi pred sucem u ovršnom postupku mjesta u kojem se nekretnina nalazi.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

3.1 Postupak

Svi europski nalozima za izvršenje mogu biti predmet mjera prisilne ovrhe, odnosno mogu podlijeći prisilnoj ovrhi, kako je definirano u članku L. 111-3 Zakonika o građanskim ovršnim postupcima:

odluke pravosudnih ili upravnih sudova ako imaju ovršnu snagu te sporazumi koje su ti sudovi proglasili izvršivima;

strani akti i presude te arbitražne odluke koje su proglašene izvršivima donošenjem odluke koje ne podliježu pravnom lijeku koji odgađa njihovo izvršenje;

izvadci iz zapisnika o postupku mirenja koje su potpisali sudac i stranke u postupku;

javnobilježnički akti koji sadržavaju nalog za izvršenje;

nalog koji je izdao sudski ovršitelj u slučaju neplaćanja čeka i

nalozima koje su izdale pravne osobe javnog prava koje su kao takve utvrđene zakonom ili odluke kojima je zakonom dodijeljen učinak presude.

Sudske odluke koje ne podliježu pravnom lijeku koji odgađa njihovo izvršenje izvršive su bez potrebe za donošenjem druge odluke. Te odluke, kao što su javnobilježnički akti, sadržavaju **nalog za izvršenje** kojim se potvrđuje njihova izvršivost (a koji unosi tajnik suda ili javni bilježnik). Ne postoje drugi međupostupci koji omogućuju izvršenje.

Ako ne postoji sudska odluka, vjerovnici mogu dobiti dopuštenje za provedbu postupaka **blokade ili sudskog osiguranja**. Tako donesene mjere brzo postaju ništavne ako o njima nije obaviještena druga strana (u roku od osam dana) te ako vjerovnik nije pokrenuo glavni postupak radi ishođenja sudske odluke kojom je potvrđen njegov dug.

Mjere prisilne ovrhe nad pokretninama i novčanim iznosima te mjere protjerivanja mora provoditi sudski ovršitelj, koji je javni službenik i službenik ministarstva, odnosno službenik za izvršenje kojeg je imenovao ministar pravosuđa. Sudski izvršitelj izvršava svoje ovlasti u skladu s uvjetima privatnog prava, ali u svrhu provedbe ovrhe ima ovlasti tijela javne vlasti u okviru preciznih propisa i strogo kontroliranog etičkog kodeksa.

Ovrha nad nekretninom provodi se u skladu s posebnim postupkom koji se vodi pred sucem u ovršnom postupku regionalnog suda te u sklopu kojeg vjerovnika mora zastupati odvjetnik.

Troškove ovršnih mjera u načelu snosi dužnik, koji mora platiti te troškove i svoj dug.

Ti troškovi ovrhe predmet su cjenika kojim je utvrđena naknada za sudske ovršitelje za svaki čin ovrhe. Dekretom br. 96-1080 od 12. prosinca 1996. propisan je cjenik naknada za sudske ovršitelje; taj cjenik sadržava paušalni iznos koji je, zajednički ili za svaki pojedini slučaj, izražen u fiksnim ili proporcionalnim troškovima, kojima mogu biti pridani troškovi pokretanja postupka.

Utvrđene troškove snosi dužnik. Proporcionalne troškove, koji se računaju u skladu s ljestvicom koja se primjenjuje na naplaćene iznose, djelomično snosi vjerovnik, a djelomično dužnik.

Na primjer, za naplaćeni dug u iznosu od 10 000 EUR cjenik ovršnih mjera izgledao bi kako slijedi:

zapljena i uplata na bankovni račun: fiksni troškovi, uključujući sve poreze: 187,53 EUR

zapljena namještaja: fiksni troškovi, uključujući sve poreze: 66,98 EUR

zapljena vozila uz prijavu policiji: fiksni troškovi, uključujući sve poreze: 133,95 EUR

nalog u svrhu zapljene nekretnine: fiksni troškovi, uključujući sve poreze: 80,37 EUR

Tim se fiksnim troškovima dodaju proporcionalni troškovi koji za ukupni dug iznose 723,44 EUR uključujući sve poreze, od čega 121,35 EUR snosi dužnik, a 602,09 EUR snosi vjerovnik.

3.2 Glavni uvjeti

Za provedbu ovršnih mjera na temelju naloga za izvršenje nije potrebno sudsko odobrenje.

Slijedeći se uvjeti primjenjuju na odobrenje zaštitnih mjera u korist vjerovnika koji još nije dobio nalog za izvršenje: dug je načelno utemeljen, a njegova se naplata čini ugroženom. Sudac nadležan za odobrenje zapljene jest sudac u ovršnom postupku (sudac regionalnog suda) ili predsjednik trgovačkog suda u skladu s granicama nadležnosti te jurisdikcije.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Sva dužnikova imovina predstavlja zalag vjerovnika, zbog čega je načelno moguća zapljena sve njegove imovine. Postoje posebna pravila ovisno o vrsti te imovine: dugovi (zakupnine, plaće, novčani iznosi na bankovnim računima), sve vrste pokretnina, nekretnine i stvarna prava, vrijednosni papiri i s njima povezana prava, vozila (cestovna vozila, plovila, brodovi ili letjelice), autorska prava i novčani iznosi koji se nalaze u sefovima.

Međutim, zakonom može biti predviđeno da je određena imovina neovršiva. To osobito vrijedi za sljedeće:

novčani iznosi namijenjeni za ispunjenje obveza održavanja (osobito dio plaća utvrđen u skladu s ljestvicom s obzirom na iznos prihoda i obiteljske troškove koja se revidira na godišnjoj osnovi);

pokretnine potrebne za život i rad dužnika koje se ne mogu izvršiti osim za isplatu njihove cijene ili ako imaju veliku vrijednost i imovina potrebna bolesnim osobama ili osobama s invaliditetom.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Mjere ovrhe nad imovinom i dugovima provode se u dvije faze. Prvo, službenik za izvršenje provodi zapljenu imovine ili novčanih iznosa. Tom zapljenom imovina postaje nedostupna, ali dužnik, koji je njezin ostavoprimac, zadržava posjed nad njom. U slučaju raspolaganja tom imovinom čini kazneno djelo. U pogledu novčanih iznosa, oni su blokirani na računu, ali se trenutačno, iako virtualno, dodjeljuju u korist predmetnog vjerovnika.

Dužnik je obaviješten o zapljenu. Ako dužnik ne ospori zapljenu pred sucem u ovršnom postupku, službenik za izvršenje može prijeći na drugu fazu zapljene, koja obuhvaća preuzimanje imovine radi njezine prodaje na dražbi ili kako bi od treće osobe (najčešće banke) zatražio povrat ovršenih iznosa.

U pogledu banke, koja se naziva „trećom osobom“, ona u trenutku zapljene ima dužnost obavijestiti sudskog izvršitelja o svim iznosima koje drži u ime dužnika. Ako ne ispuni tu obvezu ili ako dužniku isplati zaplijenjene iznose, na zahtjev vjerovnika izriče joj se sudska kazna i plaća dug umjesto dužnika.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Valjanost naloga za izvršenje iznosi deset godina. U tom roku potrebno je poduzeti ovršne mjere (L. 111-4 Zakonika o građanskim ovršnim postupcima).

Odobrenja suca u ovršnom postupku za provedbu postupaka blokade postaju ništavna ako zaštitna mjera nije poduzeta u roku od tri mjeseca od donošenja rješenja.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Pitanje ima smisla samo za odobrenja blokade. U slučaju naloga za izvršenje upotreba pravnih lijekova povezana je sa sudskim osporavanjem samog duga. Nakon donošenja zaštitne mjere, o čemu je obaviješten dužnik, on može pred sucem u ovršnom postupku koji je odobrio mjeru osporiti uvjete koji su doveli do izdavanja odobrenja. Taj se postupak može pokrenuti pred sucem ako zaštitna mjera nije preinačena u ovršni postupak nakon sudske potvrde dugovanja.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

U pogledu rokova, za provedbu naloga za izvršenje načelno je utvrđen rok od deset godina.

Nadalje, ovršni postupci moraju biti ograničeni na ono što je nužno za naplatu duga te ne smije doći do zloupotrebe u odabiru tih mjera.

Iako vjerovnik načelno može oduzeti svu imovinu u vlasništvu svojeg dužnika, postoje ograničenja u obliku imovine za koju je zakonom propisano da je neovršiva. To je načelno slučaj kod alimentacija, pokretnina potrebnih za svakodnevni život i rad dužnika, predmeta neophodnih za osobu s invaliditetom, određenih minimalnih socijalnih i obiteljskih naknada, koje se ne mogu izvršiti. Osim toga, ne mogu se izvršiti iznosi dostupni na bankovnim računima koji prelaze minimalni dohodak (doplatak za slabije plaćene osobe) za samca. Konačno, naknada je u načelu ovršiva samo unutar ograničenja utvrđenih dekretom o ovršivom iznosu s obzirom na iznos naknade i broj uzdržavanih osoba dužnika.

Osim toga, u određenim slučajevima samostalni poduzetnici uživaju posebnu zaštitu nad dijelom svoje imovine ili nad čitavom imovinom.

Konačno, ovršne mjere mogu se provoditi samo od 6 sati do 21 sat te se ne smiju provoditi nedjeljom i neradnim danima, osim ako je sudac u ovršnom postupku izdao prethodno odobrenje. Prethodno odobrenje suca u ovršnom postupku potrebno je i za sve ovrhe iznosa manjih od 535 EUR u stambenim prostorima.

Druge poveznice

 [Legifrance](#)

 [Stranica Nacionalne komore sudskih izvršitelja](#)

Posljednji put ažurirano: 14/08/2017

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Postupci izvršenja presude - Hrvatska

1 Što znači „ovrha“ u građanskim i trgovačkim stvarima?

U Republici Hrvatskoj ovršni postupak je reguliran odredbama Ovršnog zakona („Narodne novine“, broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17; dalje u tekstu: OZ). Navedenim zakonom uređen je postupak po kojemu sudovi i javni bilježnici provode prisilno ostvarenje tražbina na temelju ovršnih i vjerodostojnih isprava (ovršni postupak), ako posebnim zakonom nije drukčije određeno.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Ovršni postupak provode sudovi na temelju ovršnih isprava, dok javni bilježnici provode ovršni postupak na temelju vjerodostojnih isprava.

Što predstavlja ovršnu ispravu propisano je člankom 23. OZ-a, dok je vjerodostojna isprava propisana člankom 31. OZ-a.

U postupku provedbe ovrhe sudjeluju i Financijska agencija (dalje u tekstu: Agencija) - pravna osoba koja provodi ovrhu prema odredbama OZ-a i zakona kojim se uređuje provedba ovrhe na novčanim sredstvima, poslodavci, Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, te druga zakonom predviđena tijela.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

Sudovi provode ovršni postupak na temelju ovršnih isprava, a ovršne isprave prema OZ-u jesu:

1. ovršna sudska odluka i ovršna sudska nagodba,
2. ovršna nagodba iz članka 186.a Zakona o parničnom postupku
3. ovršna odluka arbitražnog suda,
4. ovršna odluka donesena u upravnom postupku i ovršna nagodba sklopljena u upravnom postupku ako glase na ispunjenje novčane obveze, ako zakonom nije drukčije određeno,
5. ovršna javnobilježnička odluka i ovršna javnobilježnička isprava,
6. nagodba sklopljena u postupku pred sudovima časti pri komorama u Republici Hrvatskoj te nagodba sklopljena u postupku mirenja u skladu s odredbama zakona kojim se uređuje postupak mirenja,
7. druga isprava koja je zakonom određena kao ovršna isprava.

Ovršna isprava podobna je za ovrhu ako su u njoj naznačeni vjerovnik i dužnik te predmet, vrsta, opseg i vrijeme ispunjenja obveze.

Ako je ovršna isprava odluka kojom je naloženo ispunjenje tražbine na neko davanje ili činjenje, u njoj mora biti određen i rok za dobrovoljno ispunjenje, a ako rok za dobrovoljno ispunjenje nije određen, tada taj rok određuje sud rješenjem o ovrsi.

3.1 Postupak

Ovršni postupak na temelju ovršne isprave pokreće ovrhovoditelj podnošenjem prijedloga za ovrhu sudu. Prijedlog za ovrhu može podnijeti ovrhovoditelj osobno kao stranka u postupku ili putem punomoćnika. Ovršni postupak može se pokrenuti i po službenoj dužnosti kada je to zakonom posebno propisano. Za provedbu ovrhe stvarno su nadležni općinski sudovi, ako zakonom nije drukčije određeno. Ovrha se provodi u granicama određenim u rješenju o ovrsi. U rješenju o ovrsi moraju biti naznačeni ovršna, odnosno vjerodostojna isprava na temelju koje se ovrha određuje, ovrhovoditelj i ovršenik, tražbina koja se ostvaruje, sredstvo i predmet ovrhe te drugi podaci potrebni za provedbu ovrhe.

3.2 Glavni uvjeti

Prijedlog za ovrhu mora sadržavati zahtjev za ovrhu u kojemu će biti naznačena ovršna ili vjerodostojna isprava na temelju koje se traži ovrha, ovrhovoditelj i ovršenik, osobni identifikacijski brojevi ovrhovoditelja i ovršenika, tražbina čije se ostvarenje traži te sredstvo kojim ovrhu treba provesti i, po potrebi, predmet u odnosu na koji ga treba provesti. Prijedlog mora sadržavati i druge propisane podatke potrebne za provedbu ovrhe.

Prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave mora sadržavati:

1. zahtjev da sud naloži ovršeniku da u roku od osam dana, a u mjeničnim i čekovnim sporovima u roku od tri od dana dostave rješenja, namiri tražbinu zajedno s odmjerenim troškovima, i
2. ovršni zahtjev.

Dakle, glavni uvjeti koji moraju biti ispunjeni prilikom određivanja ovrhe su: ovršna ili vjerodostojna isprava na temelju kojih se određuje ovrha i ovršni zahtjev.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

Predmet ovrhe su stvari i prava na kojima se po zakonu može provesti ovrha radi ostvarenja tražbine. Ovrha se određuje zato da bi ovrhovoditelj njezinom provedbom u odnosu na predmete ovrhe koji pripadaju ovršeniku, koji su sastavni dio njegove imovine, mogao ostvariti svoju tražbinu.

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Predmet ovrhe može biti imovina ovršenika (novac, nekretnine, pokretnine, vrijednosni papiri, udjeli u trgovačkom društvu) ili neko ovrhovoditeljevo neimovinsko pravo (predaja i isporuke pokretnine, ispražnjenje i predaju nekretnine, vraćanje na rad i sl.). Tijekom postupka ovrhovoditelj može birati na kojem predmetu ovrhe želi provesti ovrhu.

Predmet ovrhe ne mogu biti stvari izvan prometa, kao ni druge stvari za koje je to posebnim zakonom određeno. Predmet ovrhe ne mogu biti tražbine po osnovi poreza i drugih pristojbi.

Predmet ovrhe ne mogu biti objekti, oružje i oprema namijenjeni obrani te oprema i objekti namijenjeni radu jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravosudnih tijela.

Može li neka stvar ili neko pravo biti predmet ovrhe, odnosno je li ovrha na nekoj stvari ili pravu ograničena, ocjenjuje se s obzirom na okolnosti koje su postojale u vrijeme podnošenja ovršnog prijedloga, ako OZ-om nije drukčije izrijekom određeno.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Osnovna posljedica u provedbi ovrhe je da se ograničava pravo dužnika da raspolaže svojom imovinom.

Kod postupka provedbe ovrhe na nekretninama i pokretninama, posljedice su prodaja nekretnine, odnosno pokretnine i namirenje ovrhovoditelja iz iznosa dobivenoga prodajom.

Kod postupka provedbe ovrhe na novčanoj tražbini, posljedice su pljenidba i prijenos novčane tražbine na ovrhovoditelja do iznosa potrebnog za namirenje njegove tražbine.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Ovršne radnje manifestiraju se do dovršetka ovršnog postupka, a ovršni postupak dovršava se namirenjem ovrhovoditeljeve tražbine u cijelosti ili njegovim povlačenjem prijedloga za ovrhu.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Ovršenik ima pravo na:

- žalbu protiv sudskog rješenja o ovrsi na temelju ovršne isprave, odnosno
- prigovor protiv javnobilježničkog rješenja na temelju vjerodostojne isprave.

Pravodobna i dopuštena žalba protiv sudskog rješenja o ovrsi na temelju ovršne isprave ne odgađa provedbu ovrhe.

Pravodobni i dopušteni prigovor protiv javnobilježničkog rješenja na temelju vjerodostojne isprave (podnosi se javnom bilježniku, ali o njemu odlučuje sud) postupak preusmjerava u tzv. klasičnu parnicu koja se nastavlja pred sudom, a u kojoj stranke, sada tužitelj (bivši ovrhovoditelj) i tuženik (bivši ovršenik), moraju dokazati svoje navode da bi uspjeli u postupku. Ako su ostvarene pretpostavke propisane OZ-om, ovršenik ima pravo na odgodu ovrhe.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Sud određuje ovrhu onim sredstvom i na onim predmetima koji su navedeni u ovršnom prijedlogu. Ako je predloženo više sredstava ili više predmeta ovrhe, sud će, na prijedlog ovršenika, ograničiti ovrhu samo na neka od tih sredstava, odnosno predmeta, ako su dovoljni za ostvarenje tražbine.

Jedno od osnovnih načela ovršnog postupka propisuje da je sud pri provedbi ovrhe i osiguranja dužan paziti na dostojanstvo ovršenika te na to da ovrha za njega bude što manje nepovoljna.

Zaštita ovršenika ostvaruje se isključivanjem i ograničenjem predmeta i sredstava na kojima, odnosno kojima se može, prisilno tijekom ovršnog postupka ostvarivati tražbina ovrhovoditelja te pružanjem ovršeniku određenih procesnih i materijalnih garancija tijekom i u povodu ovršnog postupka. Ta se zaštita očituje u prihvaćanju načela zakonitosti za utvrđivanje pretpostavaka za dopustivost ovrhe, za određivanje predmeta i sredstva ovrhe te u pogledu procedure koja se provodi radi prisilnog ostvarenja tražbine ovrhovoditelja.

Kod provedbe ovrhe na nekretninama postoje ograničenja ovrhe u smislu predmeta koji ne mogu biti predmetom ovrhe, a što je propisano člankom 91. OZ-a. Kod provedbe ovrhe na pokretninama postoje ograničenja ovrhe u smislu predmeta koji ne mogu biti predmetom ovrhe, a što je propisano člankom 135. OZ-a.

Kod provedbe ovrhe na novčanoj tražbini propisano je ograničenje ovrhe člankom 173. OZ-a, dok je člankom 172. OZ-a navedeno koja su primanja ovršenika izuzeta od ovrhe.

Člankom 212. OZ-a propisana su posebna pravila o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima koja su izuzeta od ovrhe ili na kojima je ovrha ograničena, dok su člancima 241. i 242. OZ-a propisana posebna pravila o izuzimanju i ograničenju ovrhe kod imovine pravnih osoba.

Zaštita ovršenika fizičke osobe kod provođenja ovrhe na novčanoj tražbini propisana je člankom 75. OZ-a, dok je zaštita djelatnosti pravnih osoba propisana člankom 76. OZ-a.

Odredbе OZ-a koje propisuju ograničenja u ovrsi, odnosno kojima su neki predmeti izuzeti od ovrhe ujedno su odredbe kojima se štiti dužnik u postupku ovrhe.

Posljednji put ažurirano: 23/08/2018

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJNI-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Postupci izvršenja presude - Italija

1 Što znači „ovrha“ u građanskim i trgovačkim stvarima?

Izvršenje je prisilna provedba sudskih presuda i drugih izvršnih isprava (dužnički instrumenti, javne isprave (*atti pubblici*) i ovjerene privatne isprave za konkretne usluge). U okviru te faze, koja je još uvijek podložna sudskom postupku, ne ispuni li dužnik svoje obveze dobrovoljno može doći do intervencije policije.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Za izvršenje su nadležni redovni sudovi. Zahtjev za odbijanje izvršenja iz članka 47. stavka 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012 (Uredba Bruxelles I (preinačena)) isto se tako mora dostaviti redovnim sudovima.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

Potrebno je posjedovati izvršnu ispravu i ispunjavati odgovarajuće uvjete za pokretanje postupka izvršenja. Izvršne isprave predviđene su zakonom u članku 474. Zakona o parničnom postupku i postoje dvije vrste: sudske isprave i izvansudske isprave. Sudske su isprave presude, akti i odluke koje donosi sud tijekom ili na kraju sudskog postupka. Izvansudske su isprave dužnički instrumenti, javne isprave i ovjerene privatne isprave koje samostalno sastavljaju stranke.

3.1 Postupak

Izvršenje započinje kad se dužniku dostave izvršna isprava, koja mora biti u izvršnom obliku u skladu s člankom 475. Zakona o parničnom postupku, i nalog za izvršenje (*precetto*), kojim se dužniku nalaže da ispuni svoje obveze u roku od najmanje 10 dana i upozorava ga se da će posljedica neispunjenja biti prisilno izvršenje u skladu s člankom 480. Zakona o parničnom postupku. Člankom 480. trećim stavkom propisuje se da vjerovnik u nalogu za izvršenje mora odabrati prebivalište u općini u kojoj se nalazi sud nadležan za izvršenje. Ako ne odabere prebivalište, žalbe protiv naloga za izvršenje ulažu se na sudu u mjestu u kojem je dostavljen nalog, a obavijesti se dostavljaju vjerovniku u uredu službenika istoga suda. Postupak izvršenja započinje nakon ispunjenja tih formalnosti, pri čemu izvršitelj vrši zapljenu, ali najprije daje na uvid prethodno navedene dokumente. Zapljena se mora provesti u roku od 90 dana od datuma dostave naloga za izvršenje, ali najranije u roku navedenom u tom nalogu; ako se ne provede u tom roku, isteci će nalog za izvršenje (članak 481.). U toj je fazi potrebno pravno zastupanje.

Zapljena postaje ništava ako se ustup ili prodaja ne zatraži u roku od 45 dana od njezina provođenja.

Izvršenjem se nastoji osigurati prisilno ispunjenje neispunjenih obveza u kojem sudjeluje policija. Može ga se upotrijebiti u slučaju financijskih dugova i za obveze dostavljanja pokretne imovine ili predaje nekretnina te za nezamjenjive pozitivne obveze.

3.2 Glavni uvjeti

Potrebna i dostatna uvjet za pokretanje postupka izvršenja posjedovanje je izvršne isprave koja uključuje pravo koje je „nesporno, u fiksnom iznosu i dospjelo“ (*certo, liquido ed esigibile*) (članak 474.). Stupanj „nespornosti“ ovisi o ispravi: jasno je da veći stupanj nespornosti postoji kad je riječ o prvostupanjskoj presudi (koja je privremeno izvršiva) nego kad je riječ o dužničkom instrumentu ili transakcijama sklopljenima u okviru javnih isprava ili ovjerenih privatnih isprava.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

Sud nadležan za izvršenje tijekom postupka izdaje različite vrste mjera, uglavnom naloge (*ordinanze*). Postoje mjere potrebne radi utvrđivanja pravila o pravilnom vođenju postupka te mjere kojima se ustupa određena korist, na primjer dekret (*decreto*) kojim se zaplijenjena imovina ustupa osobi koja ju je kupila na dražbi ili koja je dala najbolju ponudu.

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Sljedeće stavke mogu biti predmet izvlaštenja: a) pokretna imovina, b) nekretnine, c) tražbine i pokretna imovina dužnika koje dužnik drži u prostorima trećih osoba, d) udjeli u društvima.

Obveze isporuke pokretne imovine i predaje nekretnina te zamjenjive pozitivne i negativne obveze isto se tako mogu izvršiti.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

U slučaju novčanih iznosa, izvršenje koje se provodi zapljenom znači da zaplijenjeni novčani iznos nije dostupan dužniku protiv kojeg se provodi nalog za izvršenje. Sve radnje raspolaganja tim novcem stoga će biti ništave i ne može ih se upotrijebiti za sprječavanje izvršenja.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Mjere su mjere izvršenja namijenjene namirenju iznesenih tražbina i stoga ih ne može upotrijebiti kao dokaz u okviru istraga.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

U okviru pravnog sustava dopuštene su žalbe dužnika (i/ili trećih osoba protiv kojih se provodi izvršenje) protiv akata i presuda povezanih s postupkom izvršenja. Iz žalbi mogu proizići dvije vrste presuda:

– žalba protiv izvršenja (*opposizione all'esecuzione*) (članci 615. i 616. Zakona o parničnom postupku), pri čemu se osporava pravo na provođenje izvršenja (ili postojanje prava vjerovnika na provođenje izvršenja),

– žalba protiv izvršnih isprava (*opposizione agli atti esecutivi*) (članci 617. i 618. Zakona o parničnom postupku), pri čemu se osporavaju postupovni nedostaci (odnosno zakonitost isprava uključenih u postupak izvršenja).

Žalbe protiv izvršenja ili izvršnih isprava ulažu se prije početka prisilne provedbe, a definirane su kao žalbe protiv naloga za izvršenje (*precetto*) jer proizlaze iz isprave kojom se unaprijed obavješćuje o izvršenju: žalba se odnosi na nalog za izvršenje, a ulaže je se na sudu nadležnom za predmet, iznos ili područje, u skladu s općim odredbama Zakona.

Ako je postupak izvršenja već započeo ili je već dostavljen nalog za zapljenu, žalba protiv izvršenja ili izvršnih instrumenata podnosi se ulaganjem posebne žalbe na sudu nadležnom za izvršenje.

Treće osobe koje tvrde da imaju stvarna prava na zaplijenjenu imovinu mogu se žaliti sudu nadležnom za izvršenje dok se imovina ne proda ili ne ustupi.

Pravne su odredbe kojima je uređeno to pitanje članci 615., 616., 617., 618. i 619. Zakona o parničnom postupku.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Osim predmeta koji su nezapljenjivi na temelju posebnih pravnih odredaba, ne može se zaplijeniti ni sljedeće:

1. vjerski predmeti i predmeti koji se upotrebljavaju u vjerske svrhe,
2. vjenčano prstenje, odjeća, posteljina, kreveti, blagovaonski stolovi i stolci, ormari, komode, hladnjaci, štednjaci i pećnice, bez obzira na to jesu li plinski ili električni, perilice, kućanski ili kuhinjski pribor te komadi namještaja u kojima ih se čuva, u količini koja je dostatna za potrebe dužnika i članova njegova kućanstva. Međutim, to ne uključuje namještaj znatne vrijednosti (osim kreveta), uključujući vrijedne starine i predmete dokazane umjetničke vrijednosti,
3. hrana i gorivo potrebni za uzdržavanje dužnika i drugih osoba navedenih u prethodnom stavku tijekom jednog mjeseca,

Isključeni su i namještaj (osim kreveta) znatne novčane vrijednosti (uključujući vrijedne starine i predmete dokazane umjetničke vrijednosti).

Zaplijeniti se ne mogu oružje i drugi predmeti koji su dužniku potrebni radi pružanja javnih usluga, ukrasi, pisma, evidencije i drugi obiteljski dokumenti te rukopisi, osim ako su dio određene kolekcije.

U okviru zakona nezapljenjivim se smatra i, među ostalim, sljedeće: imovina u državnom vlasništvu, imovina kojom se ne može raspolagati i koja je u vlasništvu države ili nekog drugog javnog tijela, imovina obuhvaćena režimima koji se odnose na bračnu imovinu, imovina u vlasništvu crkvenih ustanova i vjerske zgrade.

Mjera izvršenja ne može biti uspješna ako je u potpunosti isteklo razdoblje zastare za tražbinu. Razdoblja zastare razlikuje se ovisno o predmetnom pravu. Međutim, važno je napomenuti da su zakonom ponekad propisana različita razdoblja zastare ovisno o vrsti instrumenta kojim se dokazuje tražbina na kojoj se temelji izvršenje. Na primjer, razdoblje zastare za tražbinu utvrđenu sudskom presudom iznosi 10 godina, iako je za tu vrstu tražbine zakonom uobičajeno predviđeno kraće razdoblje zastare.

Zakon je nedavno izmijenjen te sud u mjestu prebivališta ili boravišta dužnika ili mjestu njegova doma ili sjedišta poslovanja može na zahtjev vjerovnika odobriti da se imovina koju je potrebno zaplijeniti zatraži elektroničkim putem (članak 492.a Zakona o parničnom postupku kako je izmijenjen [Zakonskim dekretom br. 83 od 27. lipnja 2015.](#) (izvedenog, uz izmjene, iz [Zakona br. 132 od 6. kolovoza 2015.](#))). Načini obročnog plaćanja isto su tako uvedeni u slučaju izvršenja pokretne imovine, kao dio mjera za konverziju zaplijenjene imovine (*conversione del pignoramento*).

Povezani priloz

[Zakon o parničnom postupku \(474. – 482.\)](#) (64 Kb) [it](#)

Posljednji put ažurirano: 25/02/2019

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Postupci izvršenja presude - Cipar

1 Što znači „ovrha“ u građanskim i trgovačkim stvarima?

Izvršenje je prisilna provedba sadržaja presude ili naloga uz pomoć suda te, u nekim slučajevima, uz dodatnu pomoć drugih nadležnih službenika/službi (npr. Zemljišnih knjiga – *Ktimatológio*). Stranka u čiju je korist donesena presuda ili nalog može zatražiti da sud provede mjere izvršenja.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Službe suda (izvršitelji) i Zemljišne knjige. Tijelo nadležno za izvršenje naloga za naplatu nepodmirenih iznosa za uzdržavanje jest policija.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

Presuda ili odluka postaje izvršiva nakon donošenja. Rok za ulaganje žalbe ne utječe na obustavu izvršenja; podnositelj žalbe mora predati obrazloženi zahtjev za tu svrhu.

3.1 Postupak

Akti koje ne donosi sud (npr. arbitražne odluke) nisu sami po sebi izvršni, ali mogu to postati, ako ih takvima proglašuje sud. Sud nadležan za donošenje naloga za izvršenje akta koji nije donio sud ili odluke nekog inozemnog suda jest okružni sud područja na kojem je boravište osobe protiv koje će se provesti izvršenje ili obiteljski sud ako je riječ o predmetima koji se odnose na naloge za uzdržavanje. Sudske presude uglavnom izvršava pravnik koji je predmet vodio pred sudom, i to na temelju neke od metoda izvršenja navedenih u točki 3.1. u nastavku.

Postupak upisa i izvršenja strane presude na temelju multilateralnog ili bilateralnog sporazuma kao središnje tijelo provodi Ministarstvo pravosuđa i javnog poretka putem pravne službe. U drugim slučajevima postupak mogu provoditi privatni pravnici.

Troškovi postupka ne mogu se utvrditi unaprijed, već ih izračunava tajnik suda na temelju propisa o naknadama, a snosi ih osoba protiv koje je donesena presuda.

Izvršenje uglavnom provode izvršitelji, državni službenici koji su trajno zaposleni na sudovima. Kako bi se postupak izvršenja ubrzao, dostava pismena u svim je građanskim predmetima od 1996. povjerena privatnim poduzećima kako bi se izvršitelji mogli usredotočiti na izvršenje presuda.

3.2 Glavni uvjeti

U slučajevima izvršenja presude između stranaka na Cipru, kriteriji se razlikuju ovisno o pojedinačnom predmetu. Mora postojati sudska presuda, dostavljena presuda kojom se stvara obveza te tuženikovo odbijanje podmirivanja ili nepodmirivanje izrečenog iznosa.

Kriteriji za izvršenje inozemne presude uglavnom su navedeni u odgovarajućim sporazumima. Obično u tom slučaju tuženik mora biti propisno obaviješten o postupku koji se protiv njega vodi u inozemstvu.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Predmeti koji mogu biti predmet izvršenja jesu bankovni računi, udjeli, registrirana vozila, nekretnine i drugo. Isključeni su predmeti znatne osobne važnosti koji su dužniku ključni za život i posao.

Mjere izvršenja uključuju:

nalog za oduzimanje i prodaju pokretne imovine,

nalog za predaju pokretne imovine (ako je ta pokretna imovina bila predmet mjere, npr. mjere zbog kršenja ugovora o najmu s pravom kupnje, predmet najma s pravom kupnje),

nalog za zapljenu (za zapljenu imovine u vlasništvu treće osobe),

nalog za otplatu duga u okviru presude u mjesečnim obrocima,

nalog za oduzimanje mjesečnih prihoda zajmoprimca u okviru presude (koji se dostavlja poslodavcu na izvršenje),

nalog za predaju vlasništva nad nekretninom,

nalog za prodaju nekretnine,

nalog za stavljanje prihoda od nekretnine na *escrow* račun (koji se izdaje na zahtjev dužnika u okviru presude, ako sud pristane na to da se nakon razdoblja od najviše tri godine prihoda od nekretnine može podmiriti dug u okviru presude, kamate i svi troškovi),

založno pravo na nekretnini, pod uvjetom da je navedena u presudi,

stečaj,

prestanak društva.

Ako je riječ o nalogu u pogledu naknade za uzdržavanje, izvršenje uključuje mogućnost izdavanja naloga za pritvor dužnika.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Dužnik i bilo koja treća osoba obvezni su poštovati presudu kojom se izriče mjera izvršenja. Ako dužnik odbije ili propusti provesti radnje/mjere navedene u nalogu kojim se izriču mjere izvršenja, može ga se staviti u pritvor zbog nepoštovanja sudskog naloga.

Banka kojoj se dostavi nalog za zapljenu mora blokirati odgovarajući račun, osim ako postoje razlozi da to ne učini. U tom slučaju, mora se pojaviti pred sudom koji je izdao nalog i navesti razloge zašto se on ne bi trebao primjenjivati.

Sve nesporne odluke postaju pravomoćne i imaju učinak sudske presude.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Mjere izvršenja valjane su tijekom šest (6) mjeseci od dostave. Presuda kojom se izriču mjere izvršenja valjana je tijekom šest (6) mjeseci od datuma dostave. U slučaju da je se ne izvrši u tom roku, presudu može obnoviti sud u skladu s pravilom 40D.8 Pravilnika o građanskom postupku.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Ovisno o slučaju, moguće je uložiti žalbu, npr. radi obustave izvršenja ili otkazivanja upisa.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Za potrebe zaštite dužnika, svi osobni predmeti koji su mu potrebni za život ili za posao ne smiju biti predmet izvršenja.

Također, ako je dužnik državna ili javna služba, predmeti i oprema koji su neophodni za širu javnost, uključujući opremu koja pripada oružanim i sigurnosnim snagama, predmete od umjetničke, arheološke, kulturne, vjerske i povijesne važnosti te devizne pričuve, izuzeti su od izvršenja.

Nadalje, nalog za oduzimanje i prodaju pokretne imovine izvršava se između izlaska i zalaska sunca.

Oduzeta imovina (osim novca i vrijednosnih papira) prodaje se tek nakon isteka roka od tri dana od dana koji slijedi oduzimanju, osim ako je podložna trošenju ili ako vlasnik podnese pisani zahtjev. Do njezine prodaje, imovina se mora čuvati u odgovarajućem prostoru ili biti pod nadzorom odgovarajuće osobe.

Posljednji put ažurirano: 13/05/2019

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJN-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Postupci izvršenja presude - Latvija

1 Što znači „ovrha“ u građanskim i trgovačkim stvarima?

Izvršenje je faza parničnog postupka u kojoj sudski izvršitelji izvršavaju odluku koju su donijeli sudovi, druge institucije ili službenici u slučaju da dužnik (tuženik) dobrovoljno ne postupi u skladu s tom odlukom u roku koji je određen u zakonodavstvu ili koji je odredio sud.

Vidjeti odjeljak „[Pravna struka: Latvija](#)“ za mjere izvršenja koje sudski izvršitelj ima pravo primijeniti.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Sudski izvršitelji izvršavaju odluke sudova i drugih institucija te obavljaju ostale djelatnosti navedene u zakonodavstvu.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

Sudske odluke izvršive su nakon što stupe na snagu, osim ako je u zakonodavstvu ili presudama predviđeno njihovo trenutno izvršenje. Sudski izvršitelji imaju pravo pokrenuti postupak izvršenja na temelju izvršive isprave.

U okviru postupka za izvršenje presude mogu se izvršiti sljedeće odluke sudova, sudaca i drugih institucija:

presude te odluke suda i sudaca u građanskim predmetima i upravnim predmetima

odluke suda i odluke ili nalozi državnih odvjetnika u kaznenim predmetima koji se odnose na povrat imovine

odluke suda ili sudaca u predmetima upravnih povreda koji se odnose na povrat imovine

odluke suda o odobrenju nagodbe

odluke stalnih arbitražnih sudova

odluke stranih sudova ili nadležnih tijela i stranih arbitražnih sudova u slučajevima predviđenima zakonodavstvom

odluka suda o uvođenju postupovnih sankcija – novčanih kazni

odluke povjerenstva za rješavanje radnih sporova

odluke nacionalnih regulatornih tijela za javne usluge (dalje u tekstu „regulator“) o sporovima ili nagodbama.

Osim ako je zakonodavstvom propisano drukčije, postupcima za izvršenje presuda podliježu i sljedeći akti:

odluke institucija i službenika u predmetima upravnih povreda i povreda zakona ako je to navedeno u zakonodavstvu

upravni akti koji se odnose na plaćanja, a izdali su ih tijela i službenici koje je ovlastila država

odluke pripadnika pravne struke (javni bilježnici, odvjetnici, sudski izvršitelji) o profesionalnoj naknadi, naknadi za pruženu pravnu pomoć i naknadi troškova povezanih s pruženim uslugama te biljezima

akti koje je donijelo Vijeće, Komisija ili Europska središnja banka na temelju članka 299. Ugovora o funkcioniranju Europske unije

javnobilježničke isprave sastavljene u skladu s postupkom utvrđenim u odjeljku D1 Zakona o javnim bilježnicima.

Izvršive su isprave sljedeće:

nalog za izvršenje izdan u građanskim ili upravnim predmetima na temelju presude ili odluke suda ili suca, ili u kaznenim predmetima na temelju presude o odobrenju nagodbe, odluka stalnog arbitražnog suda, odluka povjerenstva za rješavanje radnih sporova, odluka regulatora o sporovima ili rješenju sporova,

odluka stranog suda ili stranog arbitražnog suda i akti koje je donijelo Vijeće, Komisija ili Europska središnja banka na temelju članka 299. Ugovora o funkcioniranju Europske unije

odluka institucija i službenika u predmetima upravnih povreda i povreda zakona

odluka suda ili suca u predmetu upravne povrede

izvadak iz odluke ili naloga državnog odvjetnika u kaznenim predmetima koji se odnose na povrat imovine

nalog za izvršenje izdan na temelju upravnog akta (članak 539. stavak 2. točka 2. Zakona o parničnom postupku)

odluka suca o neosporenom izvršenju obveza, izvršenju obveza u okviru postupaka privremene zaštite ili dobrovoljnoj prodaji nekretnina u okviru sudske

dražbe

odluka suda o uvođenju postupovnih sankcija – novčanih kazni

račun koji je izdao javni bilježnik, odvjetnik ili sudski izvršitelj

europski nalog za izvršenje koji je izdao strani sud ili koji je izdalo nadležno tijelo na temelju Uredbe (EZ) br. 805/2004 Europskog parlamenta i Vijeća

potvrda koju je izdao strani sud ili koju je izdalo nadležno tijelo na temelju članka 41. stavka 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2201/2003

potvrda koju je izdao strani sud ili koju je izdalo nadležno tijelo na temelju članka 42. stavka 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2201/2003

potvrda koju je izdao sud, uključujući strani sud, na temelju članka 20. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 861/2007 Europskog parlamenta i Vijeća

platni nalog koji je izdao sud, uključujući strani sud, na temelju članka 18. Uredbe (EZ) br. 1896/2006 Europskog parlamenta i Vijeća

odluka suda o odobrenju osiguranog vjerovnika da proda založenu imovinu dužnika u postupku pravne zaštite (članak 37. stavak 2. Zakona o nesolventnosti)

izvadak iz odluke koju je izdao strani sud ili koju je izdalo nadležno tijelo na temelju članka 20. stavka 1. točke (b) Uredbe Vijeća (EZ) br. 4/2009

izvadak iz vjerodostojne isprave koju je izdalo strano nadležno tijelo na temelju članka 48. Uredbe Vijeća (EZ) br. 4/2009 jedinstvena isprava kojom se omogućuje izvršenje naplate potraživanja u državi članici kojoj je upućen zahtjev u skladu s predložkom utvrđenim u Prilogu II. Provedbenoj uredbi Vijeća (EU) br. 1189/2011 od 18. studenoga 2011.

javnobilježničke izvršne isprave sastavljene u skladu s postupkom utvrđenim u odjeljku D1 Zakona o javnim bilježnicama potvrda koju je izdao strani sud ili koju je izdalo nadležno tijelo na temelju članka 53. ili članka 60. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima izvadak iz odluke nadležnog tijela države članice Europske unije ili države Europskog gospodarskog prostora o uvođenju upravne novčane kazne koja je povezana s povredama koje su poslodavci počinili pri upućivanju radnika, a zaprimljena je u Informativnom sustavu unutarnjeg tržišta (IMI) dio A Europskog naloga za blokadu računa koji je izdao sud, uključujući strani sud, na temelju članka 19. stavka 1. točke (a) Uredbe (EU) br. 655/2014 Europskog parlamenta i Vijeća.

3.1 Postupak

Sudske i izvansudske odluke izvršive su nakon što stupe na snagu, osim ako je u zakonodavstvu ili presudama predviđeno njihovo trenutačno izvršenje. Ako je u pogledu izvršenja presude utvrđen rok za dobrovoljno izvršenje, a presuda nije izvršena, sud nakon isteka tog roka sastavlja nalog za izvršenje. Sudski izvršitelji imaju pravo pokrenuti postupak izvršenja na temelju izvršive isprave.

Sud koji odlučuje o predmetu službeniku za izvršenje na zahtjev izdaje nalog za izvršenje. Za svaku presudu mora se izdati jedan nalog za izvršenje. Ako presudu treba izvršiti na različitim mjestima, ona se trenutačno izvršava u svakom svojem dijelu ili, ako je presuda donesena u korist nekoliko tužitelja ili protiv nekoliko tuženika, sud mora na zahtjev službenika za izvršenje izdati nekoliko naloga za izvršenje. Kada se izdaje nekoliko naloga za izvršenje, u svakom se nalogu mora navesti točno mjesto izvršenja ili dio presude koja se treba izvršiti u skladu s nalogom za izvršenje, a kad je riječ o solidarnim obvezama, mora se navesti tuženik protiv kojeg treba provesti izvršenje u skladu s nalogom za izvršenje.

Kako bi se pokrenuo postupak izvršenja presude, nalog za izvršenje izdan službeniku za izvršenje ili njegovu ovlaštenom zastupniku mora se zajedno sa zahtjevom podnijeti sudskom izvršitelju.

3.2 Glavni uvjeti

Zakonom o sudskim izvršiteljima i Uredbom br. 202 („Uredba o vođenju evidencije zaprisegnutih sudskih izvršitelja”) koju je donijelo Vijeće ministara 14. ožujka 2006. uređena su opća pitanja povezana s djelatnošću i vođenjem evidencije zaprisegnutih sudskih izvršitelja.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

Primjena mjera izvršenja utvrđenih u Zakonu o parničnom postupku u postupku izvršenja odluka suda i odluka drugih institucija usmjerena je na ograničavanje dužnikovih prava kako bi se ponovno uspostavila ravnoteža između prava osobe čija su zakonom zaštićena građanska prava ili interesi povrijeđeni i dužnikove obveze da postupi u skladu s odlukom suda (ili druge institucije).

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Sudski izvršitelji imaju pravo poduzeti mjere izvršenja u odnosu na dužnikovu pokretnu imovinu, uključujući svu imovinu deponiranu kod drugih osoba, i nematerijalnu imovinu, novčane iznose koje druge osobe duguju dužniku (naknada za rad, istovrijedna plaćanja, dužnikov drugi dohodak, ulaganja u kreditnim institucijama) te nepokretnu imovinu.

Određena imovina navedena u zakonodavstvu i predmeti koji u potpunosti ili djelomično pripadaju dužniku ne podliježu mjeri izvršenja na temelju naloga za izvršenje (na primjer pokućstvo i oprema u kućanstvu, odjeća, hrana, knjige, instrumenti i alati koji su dužniku potrebni za svakodnevni rad kojim ostvaruje sredstva za život itd.).

Sljedeći predmeti koji u potpunosti ili djelomično pripadaju dužniku ne podliježu mjeri izvršenja na temelju naloga za izvršenje:

pokućstvo i oprema za kućanstvo, odjeća koja je potrebna dužniku, članovima njegove obitelji i njegovim uzdržanim osobama:

svakodnevna odjeća, obuća i donje rublje

posteljina, odjeća za spavanje i ručnici

kuhinjski pribor i posuđe potrebni za svakodnevnu upotrebu

pokućstvo – jedan krevet i stolac po osobi, te jedan stol i jedan ormar po obitelji

sav pribor za djecu

hrana u domu u količini potrebnoj za prehranu dužnika i članova njegove obitelji u razdoblju od tri mjeseca

novac u iznosu minimalne mjesečne plaće za dužnika, svakog člana njegove obitelji i dužnikovih uzdržanih osoba; međutim, kad je riječ o povratu naknade za uzdržavanje maloljetne djece ili u korist Jamstvenog fonda za upravljanje naknadama za uzdržavanje, novac u iznosu od 50 % minimalne mjesečne plaće za dužnika, svakog člana njegove obitelji i dužnikove uzdržavane osobe

jedna krava ili koza i jedna svinja po obitelji te hrana za životinje u količini koja je potrebna do prikupljanja nove hrane za životinje ili do trenutka kada se stoka izvede na ispašu

gorivo potrebno za pripremu hrane za obitelj te za grijanje životnog prostora tijekom sezone grijanja

knjige, instrumenti i alati koji su dužniku potrebni u svakodnevnom radu kojim ostvaruje sredstva za život

poljoprivredna dobra, odnosno poljoprivredni alati, strojevi, stoka i sjeme potrebni za poljoprivredno gospodarstvo, zajedno s količinom hrane za životinje koja je potrebna za život stoke na predmetnom poljoprivrednom gospodarstvu do nove žetve. Uputama Ministarstva poljoprivrede utvrđeni su poljoprivredni alati te broj grla i količina hrane za životinje koji se smatraju potrebnima

pokretna imovina koja se u skladu s Građanskim zakonikom priznaje kao dodatna imovina uz pokretnu imovinu – odvojeno od te pokretne imovine vjerski objekti i predmeti potrebni za obrede.

Slično tomu, mjera izvršenja ne može se poduzeti u pogledu:

otpremnine, posmrtno pripomoći, jednokratnog iznosa isplaćenog preživjelom bračnom drugu, državnih socijalnih naknada, državne potpore djetetu koje boluje od celijakije, obiteljske mirovine i obiteljskog doplatka

naknada za trošenje alata koji pripadaju zaposleniku i drugih naknada u skladu sa zakonima i propisima kojima se uređuju zakoniti radni odnosi

iznosa koje treba platiti zaposleniku povezanih sa službenim putovanjem, premještajem i upućivanjem na rad u drugo naseljeno područje

naknada za socijalnu pomoć

naknada za uzdržavanje djeteta u iznosu minimalne naknade za uzdržavanje djeteta koji je propisalo Vijeće ministara koju na temelju presude ili odluke

Jamstvenog fonda za upravljanje naknadama za uzdržavanje mora plaćati jedan od roditelja te naknada za uzdržavanje djeteta koju treba isplatiti Jamstveni fond za upravljanje naknadama za uzdržavanje.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Kad se poduzme mjera izvršenja protiv dužnikove pokretne imovine, nepokretne imovine ili dohotka, dužnik više nema pravo slobodno raspolagati njima.

Ako se ne postupi u skladu sa zahtjevima ili nalogima sudskog izvršitelja, sudski izvršitelj sastavlja ispravu i podnosi je sudu da odluči o odgovornosti. Sud može strankama koje su krive za nepoštovanje izreći novčanu kaznu – do 360 *eura* kad je riječ o fizičkoj osobi ili do 750 *eura* ako je riječ o službeniku. Protiv odluke suda može se podnijeti dodatna pritužba.

U određenim kategorijama predmeta za nepoštovanje zahtjeva sudskog izvršitelja mogu se utvrditi posebne sankcije.

Ako sudski izvršitelj naiđe na otpor pri poduzimanju mjere izvršenja, može u pomoć pozvati policiju.

Ako se dužnik ne pojavi pred sudskim izvršiteljem nakon poziva ili odbije dati objašnjenje ili zakonom propisane informacije, sudski izvršitelj ima pravo uputiti predmet sudu da odluči o odgovornosti te osobe. Sud može donijeti odluku kojom se dužniku nalaže da se pojavi te izreći novčanu kaznu – do 80 *eura* kad je riječ o fizičkoj osobi ili do 360 *eura* ako je riječ o službeniku. Protiv odluke suda može se podnijeti dodatna pritužba.

Ako se utvrdi da je dužnik namjerno pružio pogrešne informacije, sudski izvršitelj mora poslati prijavu državnom odvjetniku.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Izvršna isprava može se podnijeti za izvršenje u roku od deset godina od stupanja na snagu presude ili odluke suca, osim ako su u regulatornim aktima propisani drugi rokovi. Ako je presudom utvrđeno plaćanje u obrocima, izvršna isprava na snazi je tijekom cijelog razdoblja dospijuća plaćanja, a rok od deset godina počinje od zadnjeg datuma svakog plaćanja.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Postupak izvršenja pokreće se na temelju valjanog naloga za izvršenje koji je izdao sud ili druga institucija. Osoba kojoj je odlukom suda ili druge institucije uvedena obveza može podnijeti žalbu protiv te odluke (osporiti je) u skladu s općim postupkom utvrđenim u regulatornim aktima za podnošenje žalbe protiv odluka (osporavanje odluka) sudova i drugih institucija.

Na zahtjev stranke u postupku i s obzirom na imovinsko stanje ili druge okolnosti uključenih stranaka, sud nadležan za odlučivanje u određenom predmetu ima pravo donijeti odluku o odgodu izvršenja presude, izvršenju u obrocima ili izmjeni oblika ili postupka izvršenja presude. Dodatna pritužba na odluku suda o odgodu izvršenja presude, izvršenju presude u obrocima ili izmjeni oblika ili postupka njezina izvršenja može se podnijeti višem sudu u roku od deset dana. Ako okolnosti ometaju ili sprječavaju izvršenje presude, sudski izvršitelj isto tako ima pravo sudu nadležnom za odlučivanje podnijeti prijedlog za odgodu izvršenja presude, izvršenje presude u obrocima ili izmjenju oblika ili postupka njezina izvršenja.

Sudski izvršitelj može odgoditi izvršenje na temelju zahtjeva službenika za izvršenje ili odluke suda ili suca o odgodu mjere izvršenja ili obustavi prodaje imovine odnosno odluke suda o odgodu izvršenja ili izvršenju presude u obrocima.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Vjerovnik ili dužnik može na temelju obrazložene pritužbe podnijeti žalbu protiv mjera koje sudski izvršitelj provodi u okviru izvršenja presude ili ako sudski izvršitelj odbije provesti te mjere, osim ako je riječ o nevaljanoj dražbi, sudu okruga (grada) u skladu s mjestom za koje je sudski izvršitelj službeno imenovan u roku od deset dana od dana kada su poduzete mjere protiv kojih se podnosi žalba ili dana kad je podnositelj pritužbe, koji nije obaviješten o vremenu i mjestu provedbe mjera, doznao za te mjere.

Pritužba se mora razmotriti na sudskom ročištu u roku od 15 dana. Dužnika i vjerovnika te sudskog izvršitelja mora se obavijestiti o tom sudskom ročištu.

Nepojavljivanje tih osoba ne smije biti prepreka za ispitivanje predmetnog pitanja.

Sudac na temelju obrazloženog zahtjeva osobe koja je podnijela pritužbu može donijeti odluku o prekidu aktivnosti izvršenja, zabrani prijenosa novca sudskom izvršitelju, dužniku ili vjerovniku ili obustavi prodaje imovine. Odluka se mora provesti odmah nakon donošenja.

Protiv odluke suda može se podnijeti dodatna pritužba.

Poveznice

<http://www.tm.gov.lv/> – internetska stranica Ministarstva pravosuđa

<http://www.lzti.lv/> – Vijeće latvijskih zaprisegnutih sudskih izvršitelja

<http://www.tiesas.lv/> – portal latvijskih sudova

Posljednji put ažurirano: 05/06/2019

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Izvorna jezična inačica ove stranice nedavno je izmijenjena. Naši prevoditelji trenutno pripremaju jezičnu inačicu koju vidite.

Postupci izvršenja presude - Luksemburg

1 Što znači „ovrha” u građanskim i trgovačkim stvarima?

Ako dužnik dobrovoljno ne ispoštuje sudsku odluku, vjerovnik može zahtijevati njezino izvršenje. Taj se postupak naziva prisilnim izvršenjem.

Kako bi sudska odluka imala snagu izvršivosti, mora sadržavati nalog za izvršenje te biti uredno dostavljena.

Izvršivost se obustavlja tjedan dana od datuma donošenja sudske odluke i/ili tijekom žalbenog roka učinkovitom upotrebom pravnog sredstva, osim ako je odluka privremeno izvršiva.

Prisilno izvršenje najčešće se upotrebljava za povrat dugovanog novca, ali može služiti i za provedbu određenog akta.

Ako je osobi naloženo da uplati novac, pravni postupak odnosi se na imovinu dužnika i smatra se ovrhom.

Međutim, postoje druge, konkretnije izvršne mjere: zapljena, ovrha nad usjevima, ovrha nad nekretninama, ovrha nad prihodima, ovrha nad nekretninama, ovrha radi naplate rente, ovrha nad plaćom, ovrha nad brodom za plovidbu unutarnjim plovnim putovima i ovrha u okviru zaštite intelektualnih prava.

Oblici ovrhe koji se najčešće upotrebljavaju u Luksemburgu su zapljena i ovršni postupak.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Sudski izvršitelji jedini su ovlašteni za izvršenje sudskih odluka koje je luksemburški sud proglasio izvršivima u skladu s luksemburškim zakonom ili koje je takvima proglasio sud druge države članice Europske unije u skladu sa zakonodavstvom Zajednice u građanskim i trgovačkim stvarima, sporazumima sklopljenima nakon posredovanja u građanskim i trgovačkim stvarima koji imaju snagu izvršivosti, kao i drugim aktima ili nalogima za izvršenje.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

3.1 Postupak

Sudske odluke i akti doneseni u Velikom Vojvodstvu

Izvršivi su u Velikom Vojvodstvu bez zahtjeva za službeno odobrenje ili pisma *pareatis*, čak i ako se izvršavaju izvan područja jurisdikcije suda koji je donio presudu ili područja na kojem su instrumenti sastavljeni.

Predaja akta ili presude sudskom izvršitelju predstavlja ovlaštenje za sve ovrhe osim ovrhe nad nekretninama i kazne zatvora, za koje su potrebne posebne ovlasti.

Strane odluke koje podliježu ugovoru ili aktu Zajednice kojim je predviđen postupak egzekviture

Sudske odluke u građanskim i trgovačkim stvarima donesene u stranoj zemlji koje su izvršive u toj zemlji i koje su u skladu s, među ostalim

- Bruxelleskom konvencijom od 27. rujna 1968. o sudskoj nadležnosti i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, kako je izmijenjena konvencijama o pristupanju novih država članica koje su potpisnice te konvencije,
- Konvencijom iz Lugana od 16. rujna 1988. o sudskoj nadležnosti i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima,
- Konvencijom od 29. srpnja 1971. sklopljenom između Velikog Vojvodstva Luksemburg i Republike Austrije o priznavanju i izvršenju sudskih odluka i javnih isprava u građanskim i trgovačkim stvarima,
- Ugovorom sklopljenim 24. studenoga 1961. između Belgije, Nizozemske i Luksemburga o nadležnosti, stečaju, valjanosti i izvršenju sudskih odluka, arbitražnih odluka i javnih isprava, dok god je na snazi ili
- Haškom konvencijom od 2. listopada 1973. o pravu mjerodavnom za obveze uzdržavanja,

ispunjavaju uvjete za priznavanje i izvršavanje u Luksemburgu i smatraju se izvršivima u svim oblicima predviđenima odredbama članaka 680. do 685. novog Zakona o parničnom građanskom postupku.

Sudske odluke u građanskim i komercijalnim stvarima donesene u državi članici Europske unije koje su izvršive u toj državi članici te koje, u skladu s uvjetima Uredbe Vijeća br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, ispunjavaju uvjete za priznavanje i izvršenje u Luksemburgu izvršive su u oblicima predviđenima tom Uredbom.

Uredba (EZ) br. 44/2001 stavljena je izvan snage Uredbom (EZ) br. 1215/2012 o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, koja se naziva „preinakom Uredbe Bruxelles I”. Međutim, Uredba (EZ) br. 44/2001 i dalje se primjenjuje na odluke donesene u pokrenutim sudskim postupcima, na javne isprave sastavljene ili formalno registrirane i sudske transakcije odobrene ili zaključene prije 10. siječnja 2015. koje su obuhvaćene područjem primjene te Uredbe.

Sudske odluke u građanskim stvarima donesene u državi članici Europske unije koje su izvršive u toj državi članici koje, u skladu s uvjetima Uredbe Vijeća br. 650/2012 od 4. srpnja 2012. o nadležnosti, mjerodavnom pravu, priznavanju i izvršavanju odluka i prihvaćanju i izvršavanju javnih isprava u nasljednim stvarima i o uspostavi Europske potvrde o nasljeđivanju, ispunjavaju uvjete za priznavanje i izvršavanje u Luksemburgu, izvršive su u oblicima predviđenima tom Uredbom.

Odluke donesene u državi članici koja nije obvezana Haškim protokolom o pravu mjerodavnom za obveze uzdržavanja sklopljenim 23. studenoga 2007. u smislu poglavlja IV. odjeljka 2. Uredbe (EZ) br. 4/2009 od 18. prosinca 2008. o nadležnosti, mjerodavnom pravu, priznavanju i izvršenju sudskih odluka te suradnji u stvarima koje se odnose na obvezu uzdržavanja, a koje ispunjavaju uvjete za njihovo priznavanje i izvršenje u Luksemburgu, izvršive su u oblicima predviđenima tom Uredbom.

Strane odluke koje podliježu aktu Zajednice kojim je predviđeno ukidanje egzekvatore

Europski parlament i Vijeće donijeli su 12. prosinca 2012. Uredbu (EZ) br. 1215/2012 o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, koja se naziva preinakom Uredbe Bruxelles I. U skladu s člankom 36. te Uredbe sudske odluke donesene u državi članici priznaju se u drugim državama članicama bez zahtijevanja posebnog postupka u tu svrhu (ukidanje egzekvatore). Ta se Uredba primjenjuje na sve države članice Europske unije od 10. siječnja 2015., u skladu s uvjetima predviđenima tom Uredbom.

Odluke donesene u državi članici koja je obvezana Haškim protokolom o pravu mjerodavnom za obveze uzdržavanja sklopljenim 23. studenoga 2007. u smislu poglavlja IV. odjeljka 1. Uredbe (EZ) br. 4/2009 od 18. prosinca 2008. o nadležnosti, mjerodavnom pravu, priznavanju i izvršenju sudskih odluka te suradnji u stvarima koje se odnose na obvezu uzdržavanja priznaju se u Luksemburgu bez zahtijevanja posebnog postupka u tu svrhu i bez mogućnosti osporavanja priznavanja.

3.2 Glavni uvjeti

Ovrha nad pokretninom ili nekretninom smije se provesti samo ako postoji nalog za izvršenje izdan u skladu s luksemburškim zakonom, za dospjela i nedvojbeno potraživanja; ako dospjeli dug nije novčani iznos, nakon ovrhe obustavljaju se svi daljnji postupci do provedbe vrednovanja duga.

Presude kojima se zahtijeva ukidanje, brisanje upisa hipoteke, plaćanje ili bilo koji drugi postupak koji mora provesti treća strana ili koji se mora provesti u njezinu korist, mogu izvršavati samo treće strane ili protiv njih, čak i nakon isteka rokova za osporavanje ili žalbu, na temelju potvrde odvjetnika podnositelja zahtjeva koja sadržava datum na koji je presuda donesena na području prebivališta osuđene stranke te na temelju potvrde sudskog izvršitelja da ne postoji osporavanje ili žalba protiv presude.

Ako je iz potvrde vidljivo da ne postoji osporavanje ili žalba protiv presude, stečajni upravitelji, skrbnici i ostali moraju poštovati presudu.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Ovršiva imovina

Ovrha se može provesti samo nad pokretnom ili nepokretnom imovinom u vlasništvu dužnika, ali ne nad imovinom treće strane. Međutim, nije važno tko posjeduje dužnikovu imovinu u trenutku ovrhe, što znači da je moguće ovršiti imovinu kod treće strane.

Neovršiva imovina

Člankom 728. novog Zakona o parničnom postupku propisano je da se, osim predmeta koji su proglašeni neovršivima u skladu s određenim zakonima, ne može provesti ovrha sljedeće imovine:

predmeta za koje je luksemburškim zakonom utvrđeno da su nepokretna imovina;

pokretnina kao što su krevet, odjeća, namještaj u kojoj se ona čuva, perilica za rublje i stolovi i stolice koji omogućuju da obitelj zajedno objeduje.

Nad tim predmetima ne može se provesti ovrha, neovisno o svojstvu vjerovnika, čak i ako se radi o državi, uz iznimku određenih dugova koji su iscrpno pobrojani u zakonu.

Kako bi se spriječilo da vjerovnik provede ovrhu nad dužnikovim sredstvima za život, uredbom Velikog Vojvodstva utvrđene su stope ustupanja i ovršivosti naknada za rad, mirovina i renti. Zakonom je uređeno pitanje ovrhe nad zaštićenim redovitim prihodom (plaće, rente, mirovine). Te se vrste redovitih prihoda ne mogu ovršiti u punom iznosu, nego samo do određenog ograničenja koje se utvrđuje u skladu sa stopama određenima uredbom Velikog Vojvodstva. Na taj način dužnici zadržavaju minimalni prihod potreban za život.

Računi za odvajanje nelikvidne imovine (*cantonnement*)

Svrha računa za odvajanje nelikvidne imovine jest zaštita ovršenika od posljedica potpune nedostupnosti njegove imovine. Omogućuju suda da ograniče iznose koji podliježu pozivu na sud.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Od trenutka ovrhe nad imovinom dužnik gubi pravo da je se odrekne. Međutim, ovrhom se ne stvara preferencijalno pravo kupnje za predmetnog vjerovnika. Diskvalifikacija dužnika znači da dužnik ne smije prodati, prenijeti ili upisati hipoteku na ovršenu imovinu. Zaplijenjena imovina može se odmah oduzeti.

Dužnik je i dalje vlasnik do prisilne prodaje, iako nije u posjedu zaplijenjene imovine. Stanje se ne mijenja u praktičnom, nego u pravnom smislu.

Ako dođe do kršenja te diskvalifikacije, mjere koje poduzme ovršenik nisu obvezujuće za vjerovnika ovrhovoditelja.

Dakle, diskvalifikacija je tek relativna, u smislu da se primjenjuje samo u korist vjerovnika ovrhovoditelja. Ostali vjerovnici i dalje moraju tolerirati fluktuacije u dužnikovoj imovini. Međutim, mogu jednostavno sudjelovati u ovrsi koja je već dogovorena.

Diskvalifikacija je prva faza u postupku prodaje imovine. Imovina se stavlja pod nadzor suda. Prema tome, ovršni postupak prvo ima ulogu mjere predostrožnosti.

U pogledu poziva na sud valja pojasniti da se tim oblikom ovrhe uklanja sav nadzor nad čitavim ovršenim dugom, neovisno o njegovoj vrijednosti. Međutim, dužnik treće strane može položiti dostatni iznos na račun (račun za odvajanje nelikvidne imovine).

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Nalozi za izvršenje doneseni u skladu s luksemburškim zakonom ne istječu i ne stupaju u zastaru nakon određenog vremena.

Odobrenja predsjednika trgovačkog suda u ovršnom postupku za provedbu postupaka blokade postaju ništavna ako zaštitna mjera nije poduzeta u roku utvrđenom u rješenju.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Rješenje koje donosi predsjednik trgovačkog suda, a kojim se odobrava blokada, može se osporiti i protiv njega je moguće podnijeti žalbu.

Kod ovršnog postupka dužnik može osporiti nalog pozivajući se na teškoće pri izvršenju (*action en difficulté d'exécution*) ili podnijeti prigovor na prodaju zaplijenjene imovine.

Treće strane mogu također osporiti prodaju zaplijenjene imovine, uz zahtjev da se ta imovina preusmjeri njima.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

U skladu s člankom 590. novog Zakona o parničnom postupku dužnik može blokirati privremenu ovrhu ako je naređena izvan okvira slučajeva predviđenih zakonom. U tu svrhu dužnik se može obratiti žalbenom sudu kako bi ishodio zabranu privremene ovrhe. To se primjenjuje isključivo u građanskim stvarima i ne može se primijeniti u trgovačkim stvarima u skladu s člankom 647. Zakona o trgovini.

Člankom 703. stavkom 2. novog Zakona o parničnom postupku predviđen je postupak uspostave računa za odvajanje nelikvidne imovine. Svrha računa za odvajanje nelikvidne imovine jest zaštita ovršenika od posljedica potpune nedostupnosti njegove imovine. Omogućuju suda da ograniče iznose koji podliježu pozivu na sud.

Kako bi se spriječilo da vjerovnik provede ovrhu nad dužnikovim sredstvima za život, uredbom Velikog Vojvodstva utvrđene su stope ustupanja i ovršivosti naknada za rad, mirovina i renti. Zakonom je uređeno pitanje ovrhe nad zaštićenim redovitim prihodom (plaće, rente, mirovine). Te se vrste redovitih prihoda ne mogu ovršiti u punom iznosu, nego samo do određenog ograničenja koje se utvrđuje u skladu sa stopama određenima uredbom Velikog Vojvodstva. Na taj način dužnici zadržavaju minimalni prihod potreban za život.

Poveznice

<http://www.legilux.lu/>

Posljednji put ažurirano: 25/04/2019

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Postupci izvršenja presude - Mađarska

1 Što znači „ovrha“ u građanskim i trgovačkim stvarima?

Izvršenje je izvanparnični građanski postupak kojim država uz primjenu prisilnih mjera provodi ispunjenje obveza iz sudskih i javnobilježničkih odluka te drugih isprava utvrđenih zakonom.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Izvršenje nalažu i provode sud, javni bilježnik ili druga tijela i osobe, a posebno sljedeći subjekti:

- (a) neovisni sudski izvršitelj;
- (b) regionalni sudski izvršitelj;
- (c) zamjenik neovisnog sudskog izvršitelja;
- (d) zamjenik regionalnog sudskog izvršitelja;
- (e) kandidat za izvršitelja.

Postupak sudskog izvršitelja – kao izvanparnični građanski postupak – istovjetan je postupku suda.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

Nalog za izvršenje može se izdati ako izvršiva odluka sadržava obvezu (kaznu), ako je pravomoćna ili ako je naložena njezina privremena provedba, a rok je za ispunjenje prošao. Na temelju nagodbe koju je odobrio sud nalog za izvršenje može se izdati čak i ako je podnesena žalba na nalog kojim se odobrava izvršenje. Ta se odredba primjenjuje i na sporazume koje je odobrio javni bilježnik s istim učinkom kao sudska nagodba. Nalog za izvršenje može se izdati i na temelju presude donesene u postupku na temelju Uredbe (EZ) br. 861/2007 Europskog parlamenta i Vijeća o uvođenju europskog postupka za sporove male vrijednosti čak i ako je podnesena žalba na presudu. Nalog za izvršenje ne može se izdati na temelju platnog naloga ako se u odredbi na temelju koje on postaje konačan navodi da izvršenje nije dopušteno s obzirom na predmet tražbine.

Na povrat uzdržavanja primjenjuje se posebno pravilo, u skladu s kojim se izvršenje može odobriti za iznose s čijim se plaćanjem kasni više od šest mjeseci ako stranka koja zahtijeva izvršenje smatra vjerojatnim da se dug u pogledu uzdržavanja može pripisati zlonamjernom ponašanju dužnika ili ako postoji opravdan razlog za nepotvrđivanje tražbine. Pri izvršenju inozemnih odluka sud ispituje i je li izvršenje dopušteno u skladu sa zakonom, međunarodnom konvencijom, reciprocitetom ili zakonodavstvom EU-a.

3.1 Postupak

Izvršenje se može naložiti nalogom za izvršenje. U nekim slučajevima to nije službena odluka (nego ima oblik obrasca za izvršenje ili klauzule o izvršenju); u drugim slučajevima ima oblik naloga. Sud ili javni bilježnik izdaje nalog za izvršenje na zahtjev stranke koja zahtijeva izvršenje. Zahtjev za izvršenje podnosi se u potrebnom broju primjeraka s pomoću obrasca naloga za izvršenje. U postupcima platnih naloga zahtjev se može podnijeti i elektroničkim putem.

Zahtjev se općenito mora podnijeti sudu ili javnom bilježniku koji odlučuje u prvom stupnju. Međutim, u određenim slučajevima Zakonom LIII iz 1994. o sudskom izvršenju („Zakon o sudskom izvršenju“) utvrđena su i druga pravila o sudskoj nadležnosti, npr. za inozemne odluke izvršenje može naložiti okružni sud u sjedištu regionalnog suda koji je nadležan s obzirom na boravište ili glavno mjesto poslovanja dužnika ili, ako ne postoji, u mjestu gdje se nalazi imovina koja podliježe izvršenju. Za Budimpeštu to je Središnji okružni sud u Budimpešti (*Budai Központi Kerületi Bíróság*).

Zahtjev za izvršenje mora sadržavati podatke o strankama, izvršivu odluku, tražbinu koju treba izvršiti te što više podataka o imovini dužnika koja bi mogla podlijezati izvršenju.

Sud ili javni bilježnik odmah, u roku od najviše 15 dana od primitka, ispituje zahtjev kako bi utvrdio bi li predmet trebalo uputiti nekom drugom, odbiti bez ispitivanja merituma ili (uz iznimku stranaka s pravnim zastupnicima) vratiti uz zahtjev za dostavu informacija koje nedostaju, nakon čega će se uspostaviti

potrebne mjere. Odluka će se donijeti u roku od 15 dana od primitka zahtjeva ili, ako je zatražena dostava informacija koje nedostaju, u roku od 15 dana od dostave tih informacija. Ako je zahtjev opravdan, izdat će se nalog za izvršenje; ako nije, izvršenje će se odbiti.

3.2 Glavni uvjeti

Vidi točku 2.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

Prisilnim mjerama ograničavaju se financijska i osobna prava dužnika. Financijske mjere mogu primijeniti sud i sudski izvršitelj; mjere protiv osobe može primijeniti policija na temelju mjere suda ili sudskog izvršitelja. Najvažnije su sljedeće financijske prisilne mjere:

zapljenjena plaće i drugih prihoda,
zapljenjena i prodaja pokretnina,
zapljenjena sredstava kojima upravlja financijska institucija i blokiranje bankovnih računa,
zapljenjena tražbina dužnika prema trećim osobama,
zapljenjena i prodaja nekretnina,
određivanje kazni i novčanih kazni.

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Sljedeće stavke mogu podlijegati izvršenju:

plaća dužnika, mirovina ili drugi prihodi (iako se na njih primjenjuju određena izuzeća),
sredstva kojima upravlja financijska institucija (zakonom je predviđeno izuzeće od izvršenja do određenog iznosa za fizičke osobe),
pokretnine (međutim, ne mogu se zaplijeniti osnovne potrepštine koje su zakonom izuzete od izvršenja, npr. osnovni komadi odjeće, namještaj dovoljan za broj osoba u kućanstvu dužnika, lijekovi potrebni za liječenje bolesti dužnika itd.),
tražbina dužnika prema trećim osobama ili poslovni udjeli dužnika,
nekretnine, neovisno o vrsti, upotrebi, pravima ili opterećenjima i upisima u zemljišne knjige (međutim, nekretnine za koje se ne može smatrati da čine dio dužnikove imovine tijekom postupka likvidacije izuzete su od izvršenja).

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Mjerama izvršenja u suštini se ograničava pravo dužnika da raspolaže svojom imovinom.

Ako pokretnina ili bankovni račun podliježe izvršenju, prekida se pravo dužnika da raspolaže imovinom. Ako se zaplijenjena pokretnina zadrži, uklonit će se i iz posjeda dužnika. U slučaju zapljene nekretnine dužnik može raspolagati nekretninom i prodati ju, iako će ona i dalje biti opterećena pravom na izvršenje. Ako dužnik ili bilo koja druga prisutna osoba pruži fizički otpor tijekom provedbe mjere izvršenja, sudski izvršitelj obratit će se policiji, koja prema toj osobi može primijeniti mjere prisile kako bi se prekinuo otpor.

Sve osobe koje aktivno onemogućuju postupak sudskog izvršitelja (silom) mogu se smatrati kazneno odgovornima. Kazneno je djelo i ukloniti zaplijenjeni predmet iz postupka izvršenja ili ukloniti službeni pečat postavljen tijekom izvršenja ili provaliti u zaključanu sobu u kojoj je pohranjen zaplijenjeni, zaključani ili zadržani predmet (kazneno djelo oštećenja službenog pečata).

Sud će odrediti novčanu kaznu dužniku ili osobi ili organizaciji obveznoj sudjelovati u postupku izvršenja ako ne ispuni obveze na temelju izvršenja kako su utvrđene zakonom ili ako postupi na način kojim se onemogućuje postupak izvršenja.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Mjere ostaju na snazi dok izvršenje ne bude uspješno provedeno ili dok sudski izvršitelj ili sud ne prekine provedbu mjera ili se ona ne prekine u skladu sa zakonom. Mjere izvršenja mogu se provesti unutar roka zastare utvrđenog građanskim pravom (uglavnom pet godina), koji počinje teći donošenjem pravomoćne sudske odluke. Izvršenje se ne može naložiti za zahtjev podnesen nakon isteka roka zastare i prethodna izvršenja ne mogu se ponovno pokrenuti. Slično sudskom postupku pokrenutom radi ostvarenja tražbine, rok zastare prekida se svim mjerama izvršenja, nakon čega on ponovno počinje teći.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

(a) Povlačenje obrasca za izvršenje i brisanje klauzule o izvršenju. Ako je izvršenje naloženo izdavanjem obrasca za izvršenje ili klauzulom o izvršenju, obrazac se može povući, a klauzula izbrisati kao pravni lijek ako nalog za izvršenje nije trebalo izdati. Dužnik ili stranka koja zahtijeva izvršenje može podnijeti zahtjev za povlačenje obrasca za izvršenje ili brisanje klauzule o izvršenju, a sud to može naložiti i po službenoj dužnosti. Zahtjev se mora podnijeti sudu ili javnom bilježniku koji je naložio izvršenje. Ne postoji rok za dostavu zahtjeva: može ga se dostaviti u bilo kojem trenutku. Ako se zahtjev odobri, izdaje se nalog za povlačenje obrasca za izvršenje ili brisanje klauzule o izvršenju; u pogledu naloga može se podnijeti žalba.

(b) Žalba na nalog za izvršenje. Žalbu može podnijeti dužnik ili stranka koja zahtijeva izvršenje u pogledu službenog naloga kojim se odobrava izvršenje. Žalba se mora podnijeti na sudu koji je naložio izvršenje, ali mora biti upućena žalbenom sudu. Žalbeni sud nadležan je za ocjenu žalbe. Ako je meritum naloga koji je izdao sud koji je naložio izvršenje točan, žalbeni sud potvrdit će nalog; u suprotnom će ga izmijeniti. Ako pronađe postupovnu nepravilnost, žalbeni sud stavit će nalog izvan snage i uputiti sud koji je naložio izvršenje da donese novu odluku.

(c) Žalba na nalog kojim se odbija izdavanje naloga za izvršenje. Stranka koja zahtijeva izvršenje može podnijeti žalbu na nalog kojim se odbija izdavanje naloga za izvršenje. Žalba se mora podnijeti na sudu ili kod javnog bilježnika koji je naložio izvršenje, ali mora biti upućena žalbenom sudu. Žalbeni sud nadležan je za ocjenu žalbe. Ako je meritum naloga koji je izdao sud koji je odlučio o izvršenju točan, žalbeni sud potvrdit će nalog; u suprotnom će ga izmijeniti. Ako pronađe postupovnu nepravilnost, žalbeni sud stavit će nalog izvan snage i uputiti sud ili javnog bilježnika koji je odlučio o izvršenju da donese novu odluku.

(d) Sudski izvršitelj neovisno provodi prisilne mjere izvršenja nakon što se naloži izvršenje; nema potrebe za odobrenjem suda. Dostupan je zaseban pravni lijek protiv mjera sudskog izvršitelja, poznat kao prigovor na izvršenje. Prigovor na izvršenje može podnijeti dužnik, stranka koja zahtijeva izvršenje ili druga zainteresirana osoba. Ako sud prihvati prigovor, poništit će nezakonite mjere sudskog izvršitelja ili će, ako je sudski izvršitelj propustio djelovati, naložiti sudskom izvršitelju da djeluje. U suprotnom će sud odbiti prigovor. Prigovor se mora podnijeti sudskom izvršitelju.

(e) Uz prethodno navedene moguće pravne lijekove izvršenje je moguće i prekinuti. Sud će izdati nalog za prekid izvršenja na zahtjev stranke koja zahtijeva izvršenje pod uvjetom da se prekidom ne krše prava drugih ili ako nije drukčije predviđeno zakonom. Izvršenje će se prekinuti i ako dužnik, na primjer, ispuni obvezu. Sud će izdati nalog za prekid izvršenja i ako na temelju javnih isprava utvrdi da je izvršiva odluka poništena konačnom odlukom.

(f) U postupku izvršenja moguće je i da treća osoba s pravom na imovinu zaplijenjenju tijekom izvršenja na temelju imovinskih ili drugih prava koja sprječavaju prodaju u okviru postupka izvršenja pokrene postupak izvršenja tražbina protiv osobe koja zahtijeva izvršenje kako bi osigurala oslobođenje imovine. Ako sud odobri zahtjev, oslobodit će predmetnu imovinu iz zapljene.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Obustava izvršenja:

Sud koji je naložio izvršenje može – u iznimnim slučajevima – naložiti obustavu izvršenja na zahtjev dužnika ako dužnik može dokazati legitimne okolnosti kojima se opravdava obustava i ako dužnik nije prethodno novčano kažnjen tijekom postupka izvršenja.

Ako je nužno pri donošenju odluke o obustavi, sud može saslušati stranke.

Sud će posebno smatrati da sljedeće legitimne okolnosti opravdavaju obustavu: broj osoba koje dužnik mora uzdržavati i broj osoba koje dužnik stvarno uzdržava, dugoročna ili ozbiljna bolest dužnika ili uzdržavanih osoba dužnika te prirodne katastrofe do kojih je došlo tijekom postupka izvršenja i koje su utjecale na dužnika.

Ako nekretnina podliježe izvršenju, jednokratno se može naložiti obustava na zahtjev dužnika, i to na najviše šest mjeseci.

Obročno plaćanje:

Uz iznimku poreznih dugova i javnih dugova koji se izvršavaju u obliku poreza sudski izvršitelj može, na zahtjev dužnika koji je fizička osoba, odrediti uvjete za obročno plaćanje duga nakon što je sudski izvršitelj poduzeo mjere da pronađe i zaplijeni imovinu dužnika i dužnik je već platio dio izvršive tražbine. Osim toga, sudski izvršitelj obavijestit će dužnika bez imovine na kojoj bi se moglo provesti izvršenje o mogućnostima i uvjetima obročnog plaćanja.

Sudski izvršitelj sastavlja izvješće o zaključenju i sadržaju plana obročnog plaćanja te ga dostavlja strankama. U roku od 15 dana od primitka izvješća stranka koja zahtijeva izvršenje može pisanim putem obavijestiti sudskog izvršitelja ako se ne slaže sa sadržajem plana obročnog plaćanja, može dati preporuke u pogledu sadržaja plana i iznosa obroka te može zahtijevati da dužnik osigura jamstvo za ispunjenje obveze. Na temelju izjave stranke koja zahtijeva izvršenje sudski izvršitelj može izmijeniti uvjete plana obročnog plaćanja kako je navedeno u nastavku:

- (a) sudski izvršitelj povući će plan obročnog plaćanja ako se stranka koja zahtijeva plaćanje ne slaže s obrocima predviđenima za uzdržavanje, plaću ili slične tražbine, ako privatna osoba koja zahtijeva izvršenje izjavi da se planom obročnog plaćanja ugrožavaju njezina sredstva za život ili ako je nad poslovnim udruženjem koje zahtijeva izvršenje pokrenut stečajni, likvidacijski ili ovršni postupak;
- (b) u predmetima koji nisu obuhvaćeni točkom (a) plan obročnog plaćanja može se uspostaviti na razdoblje od najviše jedne godine u slučaju da izvršenje zahtijeva pravni subjekt ili tijelo koje nije registrirano kao pravna osoba i od šest mjeseci u slučaju fizičke osobe koja zahtijeva izvršenje;
- (c) sudski izvršitelj može, uz plan obročnog plaćanja, zahtijevati plaćanje djelomičnih iznosa razmjernih iznosu tražbine ako se to zahtijevalo u izjavi stranke koja zahtijeva izvršenje.

Sudski izvršitelj dostavit će dužniku plan plaćanja u trajanju od najviše šest mjeseci s jednakim mjesečnim obrocima ako su na sredstvima dužnika u financijskim institucijama, iz plaća i pokretnina provedene mjere izvršenja, ali ukupan iznos duga još nije vraćen i

- (a) prethodno nije odobren nikakav plan obročnog plaćanja;
- (b) u tijeku je izvršenje u pogledu dužnika s obzirom na financijsku tražbinu koja ne premašuje 500 000 HUF ili je u pogledu dužnika u tijeku izvršenje s obzirom na financijsku tražbinu koja ne premašuje 1 000 000 HUF, ali je u zemljišnim knjigama upisano i založno pravo na dužnikovu stambenu nekretninu kao jamstvo za drugu tražbinu i
- (c) dužnikovu stambenu nekretninu trebalo bi prodati na dražbi kako bi se ostvario povrat tražbine.

Stranka koja zahtijeva izvršenje ne mora dati pristanak za plan obročnog plaćanja; izvješće o zaključenju plana obročnog plaćanja mora se dostaviti i stranci koja zahtijeva izvršenje.

Iznosi koji su dužniku oduzeti zapljenom moraju se uključiti u izračun iznosa koji je dužnik podmirio.

Procijenjena vrijednost stambene nekretnine i njezina prva dražba mogu se odrediti samo ako dužnik nije platio obroke (članci 52./A do 52./B Zakona o sudskom izvršenju).

Rok zastare za pravo izvršenja:

Rok zastare za pravo izvršenja završava istodobno kad i rok zastare za izvršivu tražbinu. Rok zastare koji se odnosi na pravo izvršenja općenito se uzima u obzir na zahtjev; može se uzeti u obzir po službenoj dužnosti ako se i rok zastare za tražbinu na kojoj se ono temelji mora uzeti u obzir po službenoj dužnosti. Ako se rok zastare koji se odnosi na pravo izvršenja mora uzeti u obzir na temelju prethodno navedenoga, ne može se naložiti izvršenje za zahtjev podnesen nakon isteka roka zastare, a postupak izvršenja koji je već naložen ne smije se nastaviti. Rok zastare za pravo izvršenja prekida se radnjom izvršenja.

Ograničenja:

Iznos koji čini osnovu za oduzimanje od plaće u okviru postupka izvršenja iznos je koji preostaje nakon što se u skladu s odvojenim zakonima odbiju porezi (predujmovi poreza), zdravstveno osiguranje i mirovinski doprinosi, naknade za članove privatnog mirovinskog fonda i drugi doprinosi. Općenito se može oduzeti najviše 33 % ili, u iznimnim slučajevima, najviše 50 % tog iznosa.

Dio mjesečne plaće koji odgovara iznosu minimalne starosne mirovine izuzet je od izvršenja. Međutim, to se izuzeće ne primjenjuje na izvršenje u pogledu troškova uzdržavanja i rođenja djeteta.

Najviše 33 % može se oduzeti od plaće koju poslodavac plaća na temelju radnog odnosa.

Iznos koji se oduzima može se povećati najviše na 50 % plaće zaposlenika za tražbine koje se odnose na sljedeće:

- (a) uzdržavanje;
- (b) tražbine prema dužniku u pogledu plaća zaposlenika;
- (c) nezakonito primljene plaće zaposlenika i usluge socijalne sigurnosti (članak 65. stavak 2. Zakona o sudskom izvršenju).

Iznos od najviše 33 % može se oduzeti od mirovinskih primanja dužnika za socijalnu sigurnost, naknade za prijevremenu mirovinu, naknade za staž, rente za plesače baleta i prijelaznog doplatka za rudare (zajedno „mirovinska primanja“) (članak 67. stavak 1. Zakona o sudskom izvršenju).

Iznos koji se oduzima može se povećati najviše na 50 % mirovinskih primanja za tražbine koje se odnose na sljedeće:

- (a) uzdržavanje djece;
- (b) nezakonito primljena mirovinska primanja (članak 67. stavak 2. Zakona o sudskom izvršenju).

Iznos od najviše 33 % može se oduzeti od naknada tražitelja posla (naknada za nezaposlenost, naknada za nezaposlenost prije umirovljenja, primanja kao naknada za rad) za tražbine koje se odnose na sljedeće:

- (a) uzdržavanje;
- (b) nezakonito primljene naknade za nezaposlenost;
- (c) novčane naknade dobivene u okviru nezakonito primljene naknade za staž.

Sljedeća su primanja izuzeta od zapljene:

- nacionalni doplatka za skrb, novčane naknade za žrtve rata i životna renta na temelju Zakona o naknadi štete osobama kojima su nezakonito oduzeti život ili sloboda zbog političkih razloga,
- komunalna pomoć, izvanredna komunalna pomoć, novčane naknade u okviru naknade za staž, davanja za slučaj starosti, primanja za naknadu dohotka nezaposlenih osoba i naknada za skrb,
- naknade za majčinstvo,
- rente za invaliditet i osobne rente koje se isplaćuju slijepima,
- dodatak na plaću za štetu nanесenu zdravlju, privremeni dodatak na plaću, dodatak na dohodak, privremeni dodatak na dohodak i renta za rudare u pogledu štete nanесene zdravlju,

- uzdržavanje utvrđeno zakonom, uključujući naknadu za uzdržavanje djeteta koje je unaprijed platio sud, i novčane naknade za zaštitu djece na temelju Zakona o zaštiti djece i upravljanju skrbništvom,
- naknada za obrazovanje, posebna potpora i obiteljski doplatok koji se isplaćuju udomiteljima, a usmjereni su na potporu djeci u privremenoj ili trajnoj skrbi ili mladim odraslim osobama nakon skrbi,
- stipendije, uz iznimku stipendija u obliku plaće za dodatno znanstveno obrazovanje,
- troškovi vraćeni za namještenje, službu u stranim zemljama i putovanje na posao,
- iznosi radi pokrivanja određenih troškova,
- naknade za invaliditet (članak 74. Zakona o sudskom izvršenju).

Za sredstva kojima rukuje pružatelj usluga platnog prometa u pogledu fizičke osobe iznos koji četverostruko premašuje najmanju starosnu mirovinu može podlijevati izvršenju bez ograničenja; kad je riječ o iznosu manjem od tog praga, 50 % iznosa između minimalne starosne mirovine i četverostrukog iznosa minimalne starosne mirovine može podlijevati izvršenju (članak 79./A stavak 2. Zakona o sudskom izvršenju).

Čak i uz suglasnost dužnika imovina koja je zakonom izuzeta od izvršenja ne može se zaplijeniti.

Sljedeće pokretne izuzete su od izvršenja:

- imovina nužna kako bi dužnik mogao obavljati svoj posao, posebno ključni alati, instrumenti, tehnička, vojna i druga oprema, odore, oružje za samoobranu i prijevozna sredstva (uz izuzeće vozila),
- nužna oprema za redovito školovanje, posebno udžbenici, školska oprema i glazbeni instrumenti,
- nužni komadi odjeće: tri komada vanjske odjeće, jedan zimski kaput, jedan ogrtač, tri para cipela,
- nužni komadi posteljine: jedan komplet i dvije plahte po osobi,
- namještaj dovoljan za broj osoba u kućanstvu dužnika: najviše tri stola i tri ormara ili sličnog namještaja te jedan krevet ili sličan namještaj i jedna stolica ili sličan namještaj po osobi,
- nužna oprema za grijanje i osvjetljenje,
- nužna kuhinjska i kućanska oprema za kućanstvo dužnika te jedan hladnjak ili zamrzivač i jedna perilica rublja,
- odličja (priznanja, medalje, značke, plakete) dodijeljene dužniku, ako su dokazana ispravama,
- lijekovi te medicinska i tehnička oprema potrebna za liječenje ili tjelesni invaliditet dužnika te vozilo dužnika smanjene pokretljivosti,
- predmeti koje upotrebljavaju maloljetnici u kućanstvu dužnika i koji su namijenjeni djeci,
- hrana za razdoblje od jednog mjeseca i gorivo za grijanje za tri mjeseca, prema potrebama dužnika i kućanstva dužnika,
- trajni nasadi, nepožnjeveni usjevi i plodovi,
- predmeti koji se ne mogu smatrati dijelom imovine dužnika u likvidacijskom postupku,
- kulturna imovina navedena u potvrdi iz Zakona o posebnoj zaštiti posuđene kulturne imovine tijekom razdoblja posebne zaštite (članak 90. stavak 1. Zakona o sudskom izvršenju).

U slučaju zapljene vozila potrebnog dužniku koji je fizička osoba za obavljanje posla – osim u slučaju zadržavanja vozila – dovoljno je zaplijeniti potvrdu o registraciji koja se, zajedno s primjerkom izvješća o zapljeni, šalje nadležnom tijelu za prijevoz ili, ako se nadležno tijelo ne može utvrditi, tijelu koje je registriralo vozilo. Ako vozilo nije zadržano, dužnik ga može upotrebljavati do njegove prodaje.

Ako procijenjena vrijednost vozila iznosi manje od iznosa utvrđenog u odluci koju je donio ministar pravosuđa u dogovoru s ministrom nadležnim za poreznu politiku, vozilo se izuzima od izvršenja.

Povlačenje obrasca za izvršenje i brisanje klauzule o izvršenju:

Ako je sud povrijedio zakon izdavanjem obrasca za izvršenje, obrazac se mora povući.

Ako je sud povrijedio zakon dodavanjem klauzule o izvršenju u nalog, klauzula se mora izbrisati.

Sud će povući obrazac za izvršenje ili izbrisati klauzulu o izvršenju ako na zahtjev dužnika utvrdi da su ispunjeni uvjeti za:

- odbijanje izvršenja u skladu s člankom 21. Uredbe (EZ) br. 805/2004,
- odbijanje izvršenja u skladu s člankom 22. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 1896/2006 ili člankom 22. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 861/2007 ili
- odbijanje izvršenja u skladu s člankom 21. stavkom 2. drugim podstavkom Uredbe Vijeća (EZ) br. 4/2009 ili člankom 46. Uredbe (EU) br. 1215/2012.

Žalba na nalog za izvršenje:

Ako je sud izdao nalog za izvršenje ili je, ako se nalog za izvršenje razlikuje od zahtjeva, izdao nalog koji se odnosi na tu razliku, stranke mogu podnijeti žalbu na nalog. Žalbom na nalog ne obustavlja se provedba naloga za izvršenje. Međutim, osim ako je drukčije predviđeno zakonom, ne smiju se poduzimati koraci za prodaju zaplijenjene imovine, a iznos primljen tijekom izvršenja ne smije se isplatiti korisniku.

Prigovor na izvršenje:

Stranke ili druge zainteresirane osobe mogu podnijeti prigovore na izvršenje sudu koji provodi izvršenje u pogledu radnje ili propusta sudskog izvršitelja kojom/kojim je nastala bitna povreda pravila o postupku izvršenja ili prava ili zakonitih interesa stranke koja podnosi prigovor na izvršenje. Bitna povreda pravila o postupku izvršenja znači povreda koja je bitno utjecala na ishod postupka izvršenja (članak 217. stavak 1. Zakona o sudskom izvršenju).

Ako je sporna mjera u skladu sa zakonskim zahtjevima ili ne uzrokuje bitnu povredu, sud će zadržati spornu mjeru i odbiti prigovor. Ako sporna mjera uzrokuje bitnu povredu, sud će poništiti spornu mjeru u cijelosti ili dijelom ili će, ako je to dopušteno zakonom i mogu se dokazati činjenice potrebe za donošenje odluke, izmijeniti cijelu mjeru izvršenja ili njezin dio. Ako se prigovor odnosio na propust, sud će sudskog izvršitelja uputiti da provede mjeru koju je propustio provesti (članak 217./A stavak 5. Zakona o sudskom izvršenju).

Posljednji put ažurirano: 16/10/2017

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su nujna nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Postupci izvršenja presude - Malta

1 Što znači „ovrha” u građanskim i trgovačkim stvarima?

Izvršenjem se izvršava učinak presude.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

To ovisi o dostavljenom zahtjevu. Na primjer, voditelj javnog registra izvršava opis hipoteke nakon primitka ovjerenog primjerka presude i potvrde tajništva o tome da nije bilo žalbi protiv presude i da je istekao rok za ulaganje takve žalbe ili da žalba protiv predmetne presude nije moguća.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

U skladu s općim pravom, Zakonom o organizaciji i parničnom postupku (poglavlje 12. Zakona Malte), izvršne su isprave sljedeće:

sudski dopis kad je dug nesporan, likvidiran i dospio te ne uključuje izvršavanje neke radnje i kad iznos duga nije viši od 25000 EUR. To je uređeno člankom 166.A Zakona o organizaciji i parničnom postupku, presude i odluke malteških sudova, ugovori koje je zaprimio javni bilježnik na Malti ili bilo koji drugi javni službenik ovlašten za zaprimanje takvih ugovora, ako se ugovor odnosi na dug koji je nesporan, likvidiran i dospio i ne uključuje izvršavanje neke radnje, oporezovani računi za sudske naknade i troškove izdani u korist pravnika, zakonskog opunomoćenika, javnog bilježnika, sudskog vještaka ili nekog drugog sudskog službenika ili svjedoka, osim ako su ti oporezovani računi pobijeni u skladu sa zakonom, naknade za arbitražne suce registrirane u Arbitražnom centru Malte, mjenice i zadužnice, sporazumi o mirenju koje su izvršivima učinile stranke u postupku mirenja, odluke Suda za potrošačke sporove. Postoje i različite druge izvršne isprave koje proizlaze iz posebnih zakona, na primjer fiskalnih zakona.

3.1 Postupak

Radnje kojima se, ovisno o okolnostima, mogu izvršiti izvršne isprave jesu:

nalog za oduzimanje pokretne imovine,
nalog za oduzimanje nekretnine,
nalog za oduzimanje imovine protiv poduzeća koje po pretpostavci trajno posluje,
sudska prodaja, na dražbi, pokretne imovine ili nekretnine ili prava povezanih s nekretninom,
izvršni nalog za pljenidbu,
nalog za deložaciju ili iseljenje iz nekretnine,
nalog *in factum*,
nalog za oduzimanje pomorskih plovila,
nalog za oduzimanje zrakoplova,
nalog *in procinctu*.

Ako izvršna isprava stupi na snagu na temelju članka 166.A, podnositelj zahtjeva za registraciju sudskog dopisa koji se smatra izvršnom ispravom sudskom tajniku predaje ovjerenu presliku sudskog dopisa, uključujući dokaz o dostavi te presliku svih odgovora na njega, ako postoje.

Kad je riječ o drugim izvršnim ispravama, postupak se razlikuje ovisno o vrsti isprave. Te su informacije dostupne u [Zakonu o organizaciji i parničnom postupku](#), članak 252. i dalje.

3.2 Glavni uvjeti

Uvjeti se razlikuju ovisno o njihovoj prirodi. Te su informacije dostupne u [Zakonu o organizaciji i parničnom postupku](#), članak 252. i dalje.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Pokretna imovina može biti predmet izvršenja, uključujući:

dionice i udjele u trgovačkim partnerstvima,
dozvole koje izdaje bilo koje nadležno tijelo kako je utvrđeno u propisima ministra nadležnog za pravosuđe,
police osiguranja,
dužnički vrijednosni papiri i sva prava intelektualnog ili industrijskog vlasništva.

Međutim, od zapljene je zaštićeno sljedeće:

odjeća potrebna za svakodnevni život, posteljina te pribor i namještaj koje se smatra razumno potrebnima za dostojan život dužnika i njegove obitelji, osobni dokumenti i knjige povezane sa zanimanjem dužnika, njegove supruge ili djece,
registri i zapisnici javnih bilježnika,
alati i oprema potrebni za podučavanje ili bavljenje znanstvenim ili umjetničkim radom dužnika, njegove supruge ili djece,
životinje i alati potrebni za poljoprivredu i sav urod koji je ubran ili se još nalazi u tlu,
zrakoplovi, isključivo namijenjeni državnoj službi, uključujući poštansku službu, ali isključujući komercijalnu službu,
pomorska plovila u cijelosti zakupljena za službu vlade Malte,
vjerska odjeća i predmeti koji se upotrebljavaju za crkvene potrebe ili koji pripadaju svećeniku, vjerskom redu ili nekom članu takvoga reda,
imovina bilo kojeg člana policije ili oružanih snaga Malte, uključujući oružje, streljivo, opremu, pribor ili odjeću koja mu je izdana za izvršavanje njegovih dužnosti.

Nekretnine, komercijalna gospodarstva, plovila, brodovi i zrakoplovi mogu biti predmet zapljene.

Nalozi za pljenidbu ne mogu se izdati u odnosu na:

plaće ili nadnice (uključujući bonuse, naknade, nadoknade za prekovremeni rad i drugi prihod),
doprinosi, mirovine, naknade ili pomoć navedene u Zakonu o socijalnoj sigurnosti ili neku drugu naknadu za bilo koju osobu kojoj mirovinu isplaćuje Vlada, sredstva ili donacije koje Vlada uplaćuje u dobrotvorne svrhe,
nasljedstvo isključivo namijenjeno uzdržavanju, ako dužnik nema drugih sredstava za osnovne životne potrebe i ako se sam dug ne odnosi na uzdržavanje, iznose koji se duguju za uzdržavanje, neovisno o tome jesu li dodijeljeni *officio judicis* ili javnom ispravom, ako se sam dug ne odnosi na uzdržavanje, novac koji je stavljen na raspolaganje dužniku ispravom ili zajmom za izgradnju, konstrukciju i održavanje stanova koji su glavno mjesto stanovanja dužnika, prekoračenja u okviru bankovnih usluga, isključujući kreditne kartice kojima se upravlja poduzećem koje po pretpostavci trajno posluje te koje vodi dužnik, bankovna jamstva i akreditive.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Učinak je taj da se izvršavaju izvršne isprave i njima osoba preuzima imovinu druge osobe u skladu sa zakonom.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Ovisi o predmetu, ali općenito vrijedi da nalozi za izvršenje ostaju valjani sve dok je valjana isprava na temelju koje su izdani. Nalog za pljenidbu ne može se produljiti i ostaje na snazi sve dok ga se ne poništi sudskom odlukom.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Osoba protiv koje je izdan nalog za izvršenje ili bilo koja druga zainteresirana osoba, može podnijeti zahtjev sudu koji je izdao akt kojim se traži poništenje izvršnog akta, potpuno ili djelomično. Zahtjev se dostavlja suprotnoj stranci koja, u roku od deset dana, podnosi odgovor koji sadržava sve podneske koje možda želi uključiti. Sud donosi odluku o zahtjevu nakon rasprave sa strankama. Žalba protiv navedene odluke može se uložiti putem zahtjeva u roku od šest dana od datuma na koji je odluka objavljena na javnoj sjednici suda.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Presude koje donesu sudovi najvišeg stupnja mogu ponovno postati izvršne nakon deset (10) godina od datuma na koji je možda izvršena presuda ili odluka. Presude sudova nižih stupnjeva ili suda za sporove male vrijednosti mogu ponovno postati izvršne nakon pet godina. Izvršne isprave na temelju ugovora kad je dug nesporan, likvidiran i dospio, radnje na temelju članka 166.A poglavlja 12. Zakona Malte te mjenice i zadužnice mogu ponovno postati izvršni nakon tri godine. Proglašava ih se ponovno izvršnim na temelju zahtjeva predanog nadležnom sudu. Podnositelj zahtjeva isto tako pod prisegom potvrđuje vrstu duga ili tražbinu čije izvršenje traži te da je dug ili dio njega još uvijek nepodmiren. Osim toga, u tim se okolnostima primjenjuje rok zastare od trideset (30) godina, ali se on može prekinuti na temelju prethodno navedenog zahtjeva.

Posljednji put ažurirano: 18/07/2019

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJM-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Postupci izvršenja presude - Nizozemska

1 Što znači „ovrha” u građanskim i trgovačkim stvarima?

Propisi o izvršenju: opće informacije

Pravosudni postupak završava presudom koju donosi sud. U toj se presudi stranci (dužniku) može naložiti da izvrši svoje obveze prema drugoj stranci (vjerovniku). Ako dužnik to ne učini dobrovoljno, vjerovnik može pokrenuti postupak izvršenja poduzimanjem mjera na temelju propisa o izvršenju. Tim je područjem prava uređeno izvršenje (ovrha) presude čiju je provedbu naložio sud. Zbog toga su njime propisana pravila o prisilnim mjerama i načinima njihove primjene. Sudski izvršitelji (*gerechtsdeurwaarders*), koje se naziva i samo izvršiteljima (*deurwaarders*), ovlašteni su izvršavati presude, što od njih traže vjerovnici koji žele da se njihova prava namire. Potrebno je ispuniti dva uvjeta kako bi se mogle provesti prisilne mjere predviđene propisima o izvršenju: morate posjedovati izvršnu ispravu (*executoriale titel*), kao što je izvršiva presuda i ona mora biti dostavljena unaprijed stranci protiv koje će se provesti mjera izvršenja. Glavne su stranke uključene u postupak izvršenja podnositelj prijedloga za izvršenje (stranka koja traži izvršenje, vjerovnik), dužnik (stranka protiv koje se provodi mjera izvršenja) i izvršitelj (javni službenik ovlašten za provedbu radnje izvršenja na zahtjev stranke koja je zatražila izvršenje).

Prisilne mjere

Glavna je prisilna mjera zapljena (*executoriaal beslag*). Podrobnije je opisana u odjeljku 2.1.

Druge su prisilne mjere:

prisilna naplata kazne (*dwangsom*),

kazna pritvora zbog nepoštovanja sudskog naloga (*lijfswang/gijzeling*).

1. Prisilna naplata kazne novčani je iznos utvrđen u sudskoj presudi, a mora ga platiti osuđena stranka ako ne ispuni glavnu obvezu koju mora ispuniti. Ta se mjera uglavnom primjenjuje u okviru skraćenog postupka kao sredstvo pritiska. Prisilna naplata kazne može se povezati samo s glavnom obvezom koja ne uključuje plaćanje novčanog iznosa.

2. Kazna pritvora koja se izriče zbog nepoštovanja sudskog naloga prisilna je mjera kojom se stranku prisiljava da ispuni određenu obvezu. Tu mjeru sudovi ne izriču često, a čak i ako je izrečena, rijetko se provodi. Moguća je samo ako je naloži sud. Sud može dopustiti kaznu pritvora radi izvršenja presuda i odluka na zahtjev vjerovnika, pod uvjetom da se odnose na nalog koji ne uključuje plaćanje novčanog iznosa. Kazna pritvora može se primijeniti i u slučaju, na primjer, presuda, odluka i vjerodostojnih isprava na temelju kojih se duguju plaćanja za uzdržavanje u skladu s poglavljem 1. Građanskog zakonika (*Burgerlijk Wetboek*), kao što je uzdržavanje djeteta (članak 585. Zakona o građanskom postupku (*Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering*)).

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

3.1 Postupak

Postupak je opisan u nastavku.

Izvršna isprava

Presude koje donose nizozemski sudovi (presude, odluke i pravorijeci), vjerodostojne isprave (javnobilježničke isprave) i određeni drugi dokumenti smatraju se izvršnim ispravama. Drugi dokumenti koji se zakonski smatraju izvršnim ispravama jesu rješenja o ovrsi koja izdaje Ured državnog odvjetnika (*Openbaar Ministerie*), rješenja o ovrsi koja izdaju porezna tijela, arbitražne odluke kojima se dopušta izvršenje i službeni zapisi o sporazumnim nagodbama.

Tajnik suda tužitelju i tuženiku koji sudjeluju u postupku dostavlja primjerak presude. Ako je riječ o pravomoćnoj presudi koja sadržava sudski nalog, stranka koja je ovlaštena za izvršenje presude zaprima primjerak u obliku izvršne isprave. Strankama se besplatno izdaje primjerak presude za sudskog izvršitelja (*grosse*). Riječ je o vjerodostojnoj preslici presude kojoj prethode riječi „U ime Kralja” (*In naam der Koning*). Primjerak za sudskog izvršitelja može se prepoznati po tim riječima i stoga ga se smatra presudom izdanom u obliku izvršne isprave. Mjere izvršenja mogu se poduzeti samo ako je izdan taj primjerak za sudskog izvršitelja. Može se izdati i primjerak javnobilježničke isprave za sudskog izvršitelja, ili njezin prvi vjerodostojni primjerak. Predajom tog dokumenta sudskom izvršitelju, ovlašćuje ga se za poduzimanje mjera izvršenja.

Sudski izvršitelj prije izvršenja dostavlja ispravu (primjerak za sudskog izvršitelja / prvi vjerodostojni primjerak) stranci protiv koje će se poduzeti mjere.

Isprava se stranci dostavlja kako bi je se obavijestilo o presudi i o tome da je vjerovnik zatražio poštovanje presude.

Informacije o dostavi izvršnih isprava drugih država članica EU-a dostupne su u Uredbi o dostavi u EU-u: [Uredba Vijeća \(EZ\) br. 1348/2000](#) od 29. svibnja 2000. o dostavi, u državama članicama, sudskih i izvansudskih pismena u građanskim ili trgovačkim predmetima.

Sudski izvršitelji

Uloga u izvršenju

Izvršitelj je glavna stranka uključena u izvršenje presuda i uvijek djeluje u skladu s uputama stranke koja je zatražila izvršenje. Te se upute dostavljaju predajom primjerka presude za sudskog izvršitelja (vjerodostojne preslike presude) izvršitelju. Općenito, izvršitelju nije potrebno nikakvo zasebno ovlaštenje. Radnje koje izvršitelj može provoditi u okviru izvršenja sljedeće su:

dostava izvršne isprave stranci protiv koje se poduzimaju mjere izvršenja,

zahtijevanje poštovanja obveze, na primjer zahtijevanje plaćanja novčanog iznosa,

zaprimanje plaćanja ako dužnik ispuni svoju obvezu plaćanja,

zapljena imovine,

traženje pomoći od policije, prema potrebi (na primjer, pri zapljeni imovine).

Naknade izvršitelja

Za službene radnje koje provode izvršitelji plaćaju se fiksne naknade koje se mogu naplatiti dužniku. Nema fiksnih naknada za vjerovnika, što znači da se o njima pregovara s izvršiteljem. Naknade koje izvršitelj naplaćuje dužniku utvrđene su u Odluci od 4. srpnja 2001. o utvrđivanju detaljnih pravila o službenim radnjama i naknadama izvršitelja, poznatoj i pod nazivom Odluka o naknadama izvršitelja (*Besluit tarieven ambtshandelingen gerechtsdeurwaarders*). Više informacija navedeno je u popisima naknada za službene radnje (*Tarieven ambtshandelingen*) dostupnima na www.kbvg.nl.

3.2 Glavni uvjeti

Dva glavna uvjeta koja je potrebno ispuniti kako bi se moglo provesti izvršenje jesu: posjedovanje izvršne isprave,

dostava te isprave, prije izvršenja, stranci protiv koje se provodi mjera izvršenja.

Kako je prethodno navedeno, zapljena je glavna prisilna mjera koju se primjenjuje.

Postoje i mjere koje se mogu poduzeti prije izdavanja izvršne isprave. Njih je moguće zatražiti prije donošenja presude, ali i tijekom (ili čak prije) postupka.

Smatra ih se zaštitnim mjerama (*conservatoire maatregelen*) i imaju funkciju privremenih mjera zaštite. Zaštitne mjere uključuju privremeno oduzimanje imovine (*conservatoir beslag*), pečaćenje (*verzegeling*) i sastavljanje popisa imovne (*boedelbeschrijving*). Ovaj se informativni list odnosi na zapljenu.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

Svrha i vrsta mjera izvršenja mogu se razlikovati. Moguće je razlikovati mjere čija je svrha naplata novčanog iznosa, predaja imovine, određena radnja ili određen propust. Najčešća je mjera zapljena radi naplate novčanog iznosa (*verhaalsbeslag*).

Ako obveza dužnika uključuje radnju, a ne plaćanje novčanog iznosa ili predaju imovine, mogla bi biti potrebna „stvarna radnja” (*feitelijke handeling*, radnja koja ima pravnu posljedicu bez obzira na to je li to bila namjera) ili pravna radnja (*rechtshandeling*, radnja kod koje postoji namjera ostvarivanja pravne posljedice). Ako stvarna radnja nije povezana s određenim pojedincem, vjerovnik sâm može zatražiti od suda odobrenje da izvrši radnju koja bi bila proizišla iz provedbe. Ako je obveza dužnika uključivala provođenje pravnog akta, kao što je prihvaćanje ponude, taj se akt može zamijeniti sudskom presudom. Sud može i naložiti dužniku da se suzdrži od određene radnje.

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Zapljenjena se može odrediti u pogledu:

pokretne imovine koja ne podliježe obvezi registracije. U imovinu koja podliježe obvezi registracije uključeni su nekretnine, plovila i zrakoplovi,

prava nositelja ili prava naručitelja, prava na registrirane udjele i prava na druge registrirane vrijednosne papire;

treće osobe, a tada je riječ o zapljeni na temelju sudskog rješenja (*executoriaal derdenbeslag*),

nekretnina,

plovila,

zrakoplova.

Opće je pravilo da podnositelj prijedloga za izvršenje može odabrati nad kojom imovinom želi izvršiti zapljenu.

Zapljenjena se u načelu može odrediti u pogledu sve imovine dužnika. Međutim, određena se imovina ne može zaplijeniti, primjerice osnovne potrepštine kao što su odjeća, hrana, alati za rad, stručna literatura i predmeti koji se upotrebljavaju za potrebe obrazovanja, umjetnosti i znanosti. Od zapljene je zaštićen i dio plaće, iznosa za uzdržavanje ili socijalnih naknada. U tom se slučaju primjenjuje ograničenje za zaštićeni dio prihoda kako bi se osiguralo da dužnik ima dostatne prihode za osnovne životne potrebe.

Isto tako, nije moguća ni zapljena imovine namijenjene javnim službama. Podnositelj prijedloga za izvršenje može istovremeno izvršiti zapljenu nad različitom imovinom, na primjer nad pokretnom imovinom i nekretninama.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Pravne posljedice zapljene pokretne imovine koja ne podliježe obvezi registracije

Jedna je od posljedica zapljene ta da se radnjama koje dužnik poduzme nakon zapljene ne dovode u pitanje prava stranke koja određuje zapljenu. Ako, na primjer, dužnik proda imovinu, kupac u načelu ne može tvrditi vjerovniku da je on sada vlasnik. Druga je posljedica ta da je sav prihod dobiven od te imovine isto tako uključen u zapljenu.

Pravne posljedice zapljene udjela, vrijednosnih papira i druge imovine

Nema konkretnih pravnih posljedica. Osoba protiv koje se provodi zapljena zadržava pravo glasa tijekom zapljene.

Pravne posljedice zapljene na temelju sudskog rješenja

U slučaju zapljene na temelju sudskog rješenja, vjerovnik (stranka koja određuje zapljenu) određuje zapljenu trećoj osobi (tj. ne dužniku) jer ta treća osoba ima dug prema dužniku ili je u posjedu imovine koja pripada dužniku.

Stranka koja određuje zapljenu zaštićena je od pravnih radnji koje obavlja druga stranka. Protiv stranke koja određuje zapljenu ne može se pozivati na pravne radnje obavljene nakon zapljene. Dva su najčešća oblika zapljene na temelju sudskog rješenja ovrha bankovnog računa ili plaće zaposlenika.

Pravne posljedice zapljene nekretnina

Zapljenjena nekretnina upisuje se u javne registre koje vodi Služba za zemljišne knjige (*Kadaster*). Plovila i zrakoplove smatra se nekretninama kad ih se upiše u registar. Služba za zemljišne knjige može na zahtjev pretražiti javne registre nekretnina, plovila i zrakoplova. Zapljenjena je pravomoćna čim se upiše. Svi prihodi koji proizlaze iz nekretnina stečeni nakon zapljene uključeni su u zapljenu. Stranka koja određuje zapljenu zaštićena je od pravnih radnji koje obavlja dužnik nakon zapljene. Protiv osobe koja određuje zapljenu ne može se primijeniti raspolaganje nekretninom (prodaja nekretnine).

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Općenito, pravo na izvršenje presude prestaje po isteku 20 godina od sljedećeg dana od dana donošenja presude. Ako postoje određeni zahtjevi u pogledu izvršenja sudske presude čije ispunjenje ne ovisi o volji osobe koja je primila presudu, pravo na izvršenje presude prestaje po isteku 20 godina od početka sljedećeg dana od dana na koji su ispunjeni ti zahtjevi.

Međutim, razdoblje zastare iznosi pet godina za svaki iznos za čije se plaćanje u presudi odredi rok od jedne godine ili manje. U slučaju kamata, novčanih kazni, prisilnih naplata kazne i drugih dodatnih sudskih odluka, zastara stupa na snagu najkasnije kad prestane pravo na izvršenje glavne presude, osim ako se to razdoblje zastare prekine ili produlji.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Sporovi o izvršenju

Članak 438. Zakona o građanskom postupku sadržava opća pravila u pogledu sporova o izvršenju (*executiegeschillen*). Dužnik u slučaju takvog spora može pokušati spriječiti izvršenje. Spor se može odnositi, na primjer, na materijalnost i područje primjene izvršne isprave, utjecaj činjenica koje postanu poznate nakon presude (izvršne isprave), valjanost zapljene ili pitanje vlasništva zaplijenjene imovine. Spor o izvršenju odnosi se isključivo na pitanje izvršenja.

Meritum glavnog predmeta u kojem je već donesena presuda ne preispituje se.

U okviru spora o izvršenju dužnik može tvrditi, na primjer, da podnositelj prijedloga za izvršenje zloupotrebljava svoja prava ili da zapljena nije razmjerna presudi. Dužnik (stranka protiv koje se provodi mjera izvršenja) u toj fazi ne smije iznositi nikakve dodatne prigovore na presudu. To može učiniti tako da pokrene postupak prigovora (*verzet*), žalbe (*hoger beroep*) ili kasacije (*cassatie*) jer su to dostupni pravni lijekovi.

Mjesna nadležnost

Sud s mjesnom nadležnošću jest sud koji je nadležan u skladu s općim zakonskim odredbama o nadležnosti.

Riječ je ili o sudu s mjesnom nadležnošću gdje je zapljena određena ili će biti određena, sudu s mjesnom nadležnošću gdje se nalazi predmetna imovina ili sudu s mjesnom nadležnošću gdje će se provesti izvršenje. Za sve mjere izvršenja koje se provode u Nizozemskoj mora se odrediti nadležan nizozemski sud.

Nadležni sud

Okružni sud (*arrondissementsrechtbank*) nadležan je za sve sporove o izvršenju, bez obzira na to koji je sud donio presudu koju treba izvršiti. Okružni sud nadležan je čak i ako je presudu donio žalbeni sud (*gerechtshof*) ili Vrhovni sud Nizozemske (*Hoge Raad der Nederlanden*).

Sporovi o izvršenju uobičajeno se rješavaju u skraćenom postupku (*kort geding*). Sud može odlučiti zaustaviti izvršenje na određeno razdoblje ili ukinuti zapljenu.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Posljednji put ažurirano: 12/09/2018

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Postupci izvršenja presude - Austrija

1 Što znači „ovrha” u građanskim i trgovačkim stvarima?

Izvršenje (koje se u Austriji naziva i „ovrha” ili „prisilno izvršenje”) primjena je državnih ovlasti radi ostvarenja izvršivih tražbina i zahtjeva.

Zakonom o izvršenju predviđene su različite vrste izvršenja:

izvršenje radi povrata novčanih tražbina,

izvršenje kojim se osigurava činjenje ili nečinjenje.

Izvršenje radi povrata novčanih tražbina:

U slučaju izvršenja radi povrata novčanih tražbina vjerovnik u svojem zahtjevu za izvršenje mora odabrati imovinu koja će se zaplijeniti (odabir sredstva izvršenja); pritom može birati, među ostalim, između ovrhe na pokretninama, ovrhe na potraživanjima, posebno ovrhe na plaći, i prisilne prodaje nekretnine putem dražbe.

Izvršenje kojim se osigurava činjenje ili nečinjenje:

U slučaju izvršenja kojim se osigurava činjenje ili nečinjenje vjerovnik mora zatražiti sredstvo izvršenja koje je Zakonom o izvršenju predviđeno za izvršenje te tražbine.

Izvršenje za potrebe dobivanja sudske zabrane podrazumijeva određivanje novčane kazne na zahtjev suda nadležnog za izvršenje pri odobravanju izvršenja. U slučaju daljnje povrede sud nadležan za izvršenje trebao bi, na zahtjev, odrediti dodatnu novčanu kaznu ili kaznu zatvora na ukupno razdoblje od najviše jedne godine.

Kako bi se izvršila radnja koju može provesti treća osoba, vjerovnik koji podnosi prijedlog ovlašten je na zahtjev suda pobrinuti se da se radnja provede na trošak obvezane stranke.

Zahtjev za radnju koju ne može provesti treća osoba i čija provedba istovremeno isključivo ovisi o dobroj volji obvezane stranke izvršava se tako da se, na zahtjev suda, obvezanoj stranci odredi novčana kazna ili kazna zatvora ukupnog trajanja do šest mjeseci ako ne provede radnju.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Za odobrenje izvršenja u načelu je nadležan odgovarajući okružni sud (*Bezirksgericht*).

Nadležni sud:

Ovrha na pokretninama i ovrha na potraživanjima:

Za ovrhe na potraživanjima nadležan je sud koji je općenito nadležan za (boravište) dužnika; ovrha na pokretninama ovisi o tome gdje se pokretnine nalaze u vrijeme pokretanja izvršenja.

Prisilna prodaja nekretnine putem dražbe:

Za ovrhu na nekretnini (upisanoj u zemljišne knjige) nadležan je sud nadležan za zemljišne knjige (*Grundbuchsgericht*).

Nakon odobrenja izvršenja postupak se vodi po službenoj dužnosti. Postupak izvršenja provodi ili sudac (prisilna prodaja nekretnine) ili sudski službenik (ovrha na pokretninama ili ovrha na potraživanjima). Sudski službenik posebno je osposobljen član osoblja suda.

Korake postupka određuju sudski izvršitelji, koji su sudski službenici u Austriji te ne djeluju kao samozaposleni pojedinci ni kao zastupnici ili posrednici vjerovnika koji podnosi prijedlog. Većinom djeluju samostalno dok se ne potvrdi uspjeh ili neuspjeh postupka izvršenja.

Vjerovnika bi trebalo pozvati na podnošenje zahtjeva samo ako sud ili sudski izvršitelj nije u mogućnosti bez njih nastaviti postupak ili ako tijekom postupka nastanu troškovi. Međutim, vjerovnik može već u zahtjevu dostaviti dodatne informacije: na primjer, u slučaju ovrhe na plaći može se odreći izjave poslodavca o tome postoji li plaća i koji je njezin iznos; u slučaju ovrhe na pokretninama može se odreći prisilnog otvaranja stana dužnika uz troškove bravara ako se dužnika ne zateče u stanu.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

3.1 Postupak

Izvršenje radi povrata novčanih tražbina:

Postupak izvršenja podijeljen je na postupak odobrenja i postupak izvršenja.

Za odobrenje izvršenja potreban je zahtjev vjerovnika u kojem on bira sredstvo kojim želi provesti izvršenje. Ako vjerovnik želi ostvariti povrat tražbine od poduzetnika, obično odabire ovrhu na pokretninama i dostavljanje popisa imovine. U okviru tog postupka sudski izvršitelj pokušava ostvariti povrat tražbine, a ako to ne uspije, založit će pronađene predmete. Ako se njima ne pokrije tražbina čiji se povrat nastoji ostvariti, trebao bi od dužnika zatražiti da dostavi popis imovine u kojem dužnik mora navesti svu svoju imovinu.

Ako vjerovnik želi ostvariti povrat tražbine od potrošača, obično odabire ovrhu na pokretninama, ovrhu na plaći i dostavljanje popisa imovine. Vjerovnik može odabrati ovrhu na plaći bez obzira na to zna li gdje je dužnik zaposlen ili od koga prima plaću. Ako to ne zna, mora znati datum rođenja dužnika; sud zatim može putem Glavnog udruženja austrijskih ustanova za socijalno osiguranje utvrditi gdje mu se isplaćuje plaća. Prvi je korak zapljena i prijenos plaće dužnika. Ako to uspije, ovrha na pokretninama provodi se samo na zahtjev vjerovnika. U okviru tog postupka sudski izvršitelj pokušava ostvariti povrat tražbine, a ako to ne uspije, plijeni pronađene predmete. Ako se njima ne pokrije tražbina čiji se povrat nastoji ostvariti, od dužnika će zatražiti da dostavi popis imovine u kojem navodi svu svoju imovinu.

Za podnošenje zahtjeva za izvršenje vjerovnik mora upotrijebiti obrazac (*E-Form 1*) ili dostaviti zahtjev u formatiranom obliku. Zastupanje odvjetnika nije nužno za podnošenje zahtjeva za izvršenje.

3.2 Glavni uvjeti

Kako bi se moglo provesti izvršenje, vjerovnik koji podnosi prijedlog mora imati izvršivu odluku o nalogu za izvršenje. Nadalje, potrebna je izjava o izvršivosti koju izdaje tijelo nadležno za nalog za izvršenje u sudskom postupku. Vjerovnik mora znati i adresu dužnika; datum rođenja mora navesti samo ako želi podnijeti zahtjev za ovrhu na plaći, ali ne zna gdje se plaća isplaćuje.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Dužnik odgovara za obveze cijelom svojom imovinom ako ona nije izuzeta iz zapljene. Međutim, postupkom izvršenja obuhvaćena je samo ona imovina koju vjerovnik želi zaplijeniti i koju stoga navodi u zahtjevu za izvršenje. Za ovrhu na pokretninama dovoljno je podnijeti zahtjev za zapljenu svih predmeta u vlasništvu dužnika; za ovrhu na potraživanjima vjerovnik mora navesti dužnika treću osobu, dok za ovrhu na plaći postoji iznimka. Vjerovnik može izjaviti da ne poznaje dužnika treću osobu. Sud informaciju o njemu može dobiti od Glavnog udruženja austrijskih ustanova za socijalno osiguranje ako vjerovnik dostavi datum rođenja dužnika.

Vjerovnik može upotrijebiti i sljedeće instrumente izvršenja: potraživanja koja nisu tražbine u pogledu plaće; ili udjel u društvu s ograničenom odgovornošću dužnika; ili, ako je dužnik vlasnik nekretnine, vjerovnik koji podnosi prijedlog može zahtijevati prisilnu uspostavu založnog prava, prinudnu upravu i prisilnu prodaju putem dražbe.

Imovina dužnika koja je izuzeta iz izvršenja navedena je u pododjeljku „Ograničenja u pogledu izvršenja”.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Učinci mjera izvršenja ovise o instrumentu izvršenja:

Ovrha na pokretninama:

Na predmetima koji se mogu zaplijeniti sudski izvršitelj uspostavlja založno pravo te ih se prodaje na dražbi.

Ovrha na potraživanjima, posebno ovrha na plaći:

Na tražbini se uspostavlja založno pravo. Dužniku je zabranjeno raspologati svojom tražbinom ili, konkretno, primiti plaćanja na temelju nje. Tražbina, u mjeri u kojoj se može zaplijeniti, ustupa se vjerovniku.

Prisilna prodaja nekretnine putem dražbe:

Na imovini se uspostavlja založno pravo. Od trenutka u kojem je početak postupka dražbe upisan u zemljišnim knjigama pravne radnje dužnika u pogledu imovine i njezinih podataka, koje nisu dio redovnog upravljanja, neučinkovite su s obzirom na vjerovnike i ponuditelja. Ako dužnik proda imovinu, odobrena dražba i dalje se vodi protiv kupca imovine.

Predviđene su sankcije ako obvezana stranka sakrije dio svoje imovine, raspolaže s njime, proda ili ošteti ili ako kao iskoristi izgovor ili prizna nepostojecu obvezu ili na drugi način umanjiti ili se čini da umanjuje svoju imovinu te, kao rezultat toga, onemogućiti ili umanjiti namirenje vjerovnika izvršenjem ili postupkom izvršenja koji je u tijeku. Isto tako, obvezana stranka može biti kažnjena ako uništi, ošteti, izobličiti ili učini neiskoristivim predmet koji je službeno zaplijenjen ili oduzet odnosno ako djelomično ili u cijelosti onemogućiti upotrebu tog predmeta.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Izvršenje bi trebalo trajati do trenutka u kojem je uspješno zaključeno ili prekinuto, na primjer jer je dužnik platio svoj dug vjerovniku tijekom postupka izvršenja. Iznimno, izvršenje se može zaustaviti i prije, na primjer ako vjerovnik provodi ovrhu na plaći, a dužnik promijeni posao.

Zakonom o izvršenju dopuštena je i odgoda postupka izvršenja. To se, konkretno, može dogoditi ako se podnese tužba zbog nevaljanosti ili neučinkovitosti naloga za izvršenje, ako se zahtijeva prekid izvršenja, ako se pred sudom podnese prigovor (vidi točku 4.), ako se osporava izvršenje odluke koju je izdao sud, ako se podnese pritužba na čin izvršenja ili ako se zahtijeva odricanje pravomoćne izjave o izvršenju ili njezina izmjena.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

U pogledu odobrenja izvršenja (koje se u Austriji naziva odobrenje ovrhe) odobrava se pravo na žalbu. Žalbu bi trebalo uputiti žalbenom sudu (viši regionalni sud), ali se ona podnosi prvostupanjskom sudu (okružni sud). Žalbu bi trebalo podnijeti u roku od 14 dana. U načelu se zahtijeva zastupanje odvjetnika. Postupak žalbe isključivo je pisani postupak u kojem se primjenjuje zabrana obnove.

Na činjenicu da je dužnik u međuvremenu platio tražbinu čiji se povrat nastojao ostvariti može se pozvati prijedlogom za prigovor ili tužbom kojom se protivi izvršenju (a ne žalbom na odobrenje izvršenja). Pritužba se mora podnijeti na sudu koji je odobrio izvršenje. Uz pritužbu se može podnijeti i zahtjev za odgodu izvršenja. Ako se zahtjev zakonski prihvati, izvršenje bi trebalo prekinuti po službenoj dužnosti.

Ako je izvršenje odobreno u skladu s pojednostavnjenim postupkom odobrenja, to se provelo samo na osnovi podataka koje je dostavila stranka koja je podnijela prijedlog. U tom slučaju dužnik može putem žalbe dokazati da nedostaje nalog za izvršenje kojim je obuhvaćeno izvršenje, uključujući potvrdu izvršivosti, ili da nalog za izvršenje ne odgovara informacijama sadržanima u zahtjevu za izvršenje. Žalbu bi trebalo podnijeti na sudu koji je odobrio izvršenje u prvom stupnju. Nakon podnošenja žalbe sud ispituje je li dostupna izvršna isprava kojom je obuhvaćena tražbina čiji se povrat nastoji ostvariti. Rok za podnošenje prigovora iznosi 14 dana.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Ograničenja izvršenja

Općenito, primjenjivo je ograničenje da se izvršenje ne može provesti u većoj mjeri nego što je potrebno za ostvarenje tražbine navedene u odobrenju izvršenja.

Zakonom su predviđena određena ograničenja izvršenja u korist određenih osoba ili udruženja osoba:

imovina ustanove u službi javnog prijevoza koja je pod državnim nadzorom može podlijegati samo odgovarajućim mjerama izvršenja kojima se narušavaju usluge javnog prijevoza uz suglasnost njezina nadzornog tijela,

prije provedbe izvršenja nad osobom koja služi u Saveznoj vojsci ili Saveznoj policiji trebalo bi dostaviti obavijest o odobrenju izvršenja časniku nadređenom toj osobi,

u vojnim zgradama provedba izvršenja zahtijeva dostavljanje prethodne obavijesti zapovjedniku zgrade i savjetovanje s njegovim vojnim atašeuom, postupak izvršenja nad osobama koje imaju imunitet u Austriji na temelju međunarodnog prava, kao i nad predmetima izvršenja i prostorima tih osoba, može provesti samo Savezno ministarstvo pravosuđa u dogovoru sa Saveznim ministarstvom za Europu, integracije i vanjske poslove, izvršenje nad općinom ili javnom ili dobrotvornom ustanovom može se odobriti za potrebe povrata financijskih tražbina samo u pogledu one imovine koja se može upotrijebiti za namirenje vjerovnika bez utjecaja na javne interese koje ta ustanova štiti. Ako izvršenje služi ostvarenju ugovornog založnog prava, to se ograničenje ne primjenjuje.

Nadalje, radi zaštite dužnika određena imovina prisilno se izuzima, na primjer:

Ovrha na pokretninama:

predmeti koji odgovaraju skromnom načinu života i služe osobnoj upotrebi ili upotrebi u kućanstvu,

predmeti potrebni za osposobljavanje za neku struku i za stručnu praksu kao i pomagala za učenje namijenjena upotrebi u školi,

dovoljna količina hrane i materijala za ogrjev kako bi se na četiri tjedna pokrile potrebe dužnika i članova obitelji koji s njim žive u zajedničkom kućanstvu,

kućni ljubimci,
obiteljske slike, pisma ili drugi papiri te vjenčani prsten dužnika,
ortopedska pomagala za slučaj invaliditeta i pomagala u skrbi o dužniku ili članovima obitelji koji s njim žive u zajedničkom kućanstvu, kao i ljekovite tvari i pomagala nužna u kontekstu medicinske terapije,
vjerski predmeti,
gotovina u iznosu izuzetom iz zapljene do sljedećeg termina isplate plaće nakon zapljene ako se dohodak dužnika ne može zakonito zaplijeniti ili se može zaplijeniti samo u ograničenoj mjeri.

Sudski izvršitelj može se suzdržati od zapljene predmeta male vrijednosti ako je očito da prihodi iz nastavka ili provedbe izvršenja neće premašiti troškove izvršenja.

Ovrha na novčanim tražbinama (ovrha na plaći):

naknada troškova u mjeri u kojoj pokrivaju dodatne troškove nastale u obavljanju profesionalne djelatnosti,
zakonska potpora koja se odobrava za pokriće dodatnih troškova povezanih s invaliditetom ili dugoročnom skrbi, npr. doplatka za skrb,
zakonska potpora za plaćanje najma ili pokriće drugih troškova stanovanja,
obiteljski doplatka,

određene zakonske povlastice dodijeljene pri rođenju djeteta, konkretno jednokratni dječji doplatka,

određene vrste potpore koje dodjeljuje Zavod za zapošljavanje,

naknada troškova iz zakonom propisane socijalne sigurnosti.

Sljedeće se stavke ne mogu zaplijeniti:

povlastice u naravi dodijeljene na temelju zakona o socijalnoj sigurnosti,

pravo na raspodjelu bračne imovine i bračne uštedevine, ako nije priznato ili dosuđeno sporazumom ili nagodbom.

Dohodak od rada, mirovinska primanja i zakonske naknade kojima se nadoknađuje privremena nezaposlenost ili smanjena sposobnost zarađivanja mogu se zaplijeniti u ograničenoj mjeri. Dio koji se ne može zaplijeniti („minimalna razina egzistencije“) ovisi o iznosu dohotka i broju obveza uzdržavanja dužnika.

Iznosi koji se ne mogu zaplijeniti i koji se povećavaju svake godine prikazani su u tablicama na internetskim stranicama Saveznog ministarstva pravosuđa (<http://www.justiz.gv.at/web2013/html/default/2c9484852308c2a60123ec387738064b.de.html>). Zakonom se uzimaju u obzir posebne potrebe dužnika ili njegova vjerovnika u pojedinačnim slučajevima na način da se na zahtjev dopusti povećanje ili smanjenje doplatka koji se ne može zaplijeniti. U slučaju izvršenja na temelju zakonskog prava na uzdržavanje iznos doplatka koji se ne može zaplijeniti općenito se umanjuje za 25 %.

Osim toga, Zakonom o najmu stana (*Mietrechtsgesetz* – MRG), u slučaju naloga za izvršenje u pogledu iseljenja iz stana na temelju MRG-a, predviđena je zaštita dužnika na način da se iseljenje mora odgoditi ako bi kao posljedica najmoprimcu prijetilo beskućništvo.

Rokovi za izvršenje

Rokovi, koji se utvrđuju u zahtjevima za izvršenje, nisu predviđeni, osim u iznimnim slučajevima (nalog za iseljenje u skladu s člankom 575. austrijskog Zakona o parničnom postupku – ZPO). Međutim, dužnik se može usprotiviti izvršenju prigovorom zastare koja je već stupila na snagu. Zakonski rok zastare za tražbine za koje postoji pravno obvezujuć nalog za izvršenje („tražbine dodijeljene izvršivom sudskom odlukom“ – *Judikatsschulden*) općenito iznosi 30 godina od datuma naloga za izvršenje. Ako se nalog za izvršenje temelji na pravima pravnih subjekata uređenih javnim ili privatnim pravom, taj rok zastare produljuje se na 40 godina. Međutim, postoji iznimka s obzirom na usluge koje će se tek platiti u budućnosti, pod uvjetom da je općim odredbama o zastari predviđen kraći rok zastare.

Rok zastare prekida se svakim pravno obvezujućim odobrenjem izvršenja i ponovno počinje posljednjim korakom izvršenja ili prekidom izvršenja.

U određenim slučajevima predviđene su privremene prepreke za dodatni zahtjev za izvršenje ili nastavak postupka izvršenja:

u slučaju da pri ovrhi na pokretninama nisu pronađeni predmeti koji se mogu zaplijeniti, odobrava se zahtjev drugog vjerovnika koji podnosi prijedlog za odobrenje ovrhe na pokretninama ili odobrenje novog izvršenja, ali tek nakon šest mjeseci od posljednjeg neuspjelog pokušaja izvršenja, osim ako je vjerojatno da će prethodni pokušaj izvršenja biti uspješan;

vjerovnik koji podnosi prijedlog trebao bi imati pravo prijaviti tražbinu u pogledu ovrhe na plaći nad nepoznatim dužnikom treće osobe tek nakon odobrenja ovrhe na pokretninama ako je prošla jedna godina od odobrenja; to razdoblje blokade ne primjenjuje se ako vjerovnik koji podnosi prijedlog dokaže da je tek nakon svojeg zahtjeva za odobrenje ovrhe na pokretninama saznao da dužnik ima pravo na tražbine u pogledu plaće koje se mogu zaplijeniti. Dužnik je obavezan dostaviti noviji popis imovine samo ako vjerovnik dokaže da je dužnik stekao imovinu ili ako je od dostave popisa imovine prošlo više od jedne godine.

U Zakonu o izvršenju navedeni su i rokovi kojima se želi osigurati brza nagodba. U skladu s tim sudski izvršitelj mora odrediti termin prve mjere izvršenja u roku od četiri tjedna i izvijestiti vjerovnika o provedbi ili o preprekama najkasnije u roku od četiri mjeseca. Založno pravo na prisilnu naplatu, koje se vjerovniku dodjeljuje na temelju ovrhe na pokretninama dužnika, istječe nakon dvije godine ako postupak prodaje nije propisno nastavljen.

Posljednji put ažurirano: 21/08/2017

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Izvorna jezična inačica ove stranice [PL](#) nedavno je izmijenjena. Naši

prevoditelji trenutno pripremaju jezičnu inačicu koju vidite.

Postupci izvršenja presude - Poljska

1 Što znači „ovrha“ u građanskim i trgovačkim stvarima?

Pravila o načinu izvršenja presude u parničnom postupku, uključujući u trgovačkim stvarima, utvrđena su poljskim Zakonom o parničnom postupku (*Kodeks postępowania cywilnego*).

Nacionalna nadležna tijela služe se izvršenjem kao prisilnom zakonskom mjerom kako bi nadoknadiła plaćanja koja se duguju vjerovnicima na temelju izvršne isprave. Postupak izvršenja počinje podnošenjem zahtjeva za izvršenje.

Izvršna isprava služi kao osnova za izvršenje. U pravilu je izvršna isprava nalog za izvršenje s klauzulom o izvršivosti (članak 776. Zakona o parničnom postupku). Ta klauzula nije potrebna za neke sudske odluke koje se donose na razini države članice ili za sporazume o nagodbi i službene dokumente iz članka 1153.14 Zakona o parničnom postupku. Ako te presude, sporazumi o nagodbi i službeni dokumenti ispunjavaju prethodno navedene zahtjeve, oni čine izvršne isprave koje vjerovnici mogu izravno podnijeti tijelu koje provodi izvršenje.

Dvije su vrste tijela uključene u izvršne postupke:

sudska tijela – u postupcima u kojima se u nalog za izvršenje uključuje klauzula o izvršivosti (predsjedavajući sudac; okružni sud (*sąd okręgowy*), regionalni sud (*sąd okręgowy*) i žalbeni sud),

tijela koja provode izvršenje – u relevantnim postupcima izvršenja to su okružni sudovi i sudski izvršitelji (članak 758. Zakona o parničnom postupku).

Stranke u postupku utvrđivanja izvršivosti i u postupku izvršenja jesu dužnik i vjerovnik.

U poljskom zakonu razlikuju se sljedeće vrste postupka izvršenja:

izvršenje u pogledu novčane tražbine koja proizlazi iz:

pokretne imovine,
naknade za rad,
bankovnih računa,
drugih tražbina,
drugih vlasničkih prava,
nekretnina,
morskih plovila.

izvršenje u pogledu nenovčane tražbine koja proizlazi iz:

prinudne uprave,
prodaje poduzeća ili poljoprivrednoga gospodarstva,
plaćanja za uzdržavanje. Sud po službenoj osnovi uključuje klauzulu o izvršivosti u izvršnu ispravu. U tim se slučajevima izvršna isprava dostavlja vjerovniku po službenoj osnovi. U slučajevima u kojima je određeno uzdržavanje postupci izvršenja mogu se pokrenuti po službenoj osnovi na zahtjev prvostupanjskog suda pred kojim je pokrenut postupak. Zahtjev se podnosi nadležnom tijelu koje provodi izvršenje. Sudski izvršitelj po službenoj osnovi provodi istragu kako bi se utvrdili dužnikovi prihodi, imovina i boravište. Ako se to pokaže neučinkovitim, policija, postupajući na zahtjev sudskog izvršitelja, poduzima odgovarajuće korake kako bi se utvrdilo boravište i mjesto rada dužnika. Istragu iz stavka 1. trebalo bi provoditi u vremenskim razmacima od najdulje šest mjeseci. Ako se istragom ne utvrdi prihod ili imovina dužnika, sudski izvršitelj od suda traži da dužniku naloži da otkrije podrijetlo svoje imovine. Ako je dužnik u zaostatku s plaćanjem više od šest mjeseci, sudski izvršitelj po službenoj osnovi podnosi zahtjev Državnom sudskom registru (*Krajowy Rejestr Sądowy*) da se dužnika uključi u popis stečajnih dužnika. Neprovedba mjere izvršenja ne čini osnovu za obustavu postupka.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Na temelju članka 758. Zakona o parničnom postupku, za predmete povezane s izvršenjem nadležni su okružni sudovi i sudski izvršitelji koji djeluju u njihovo ime.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

Na temelju članka 803. Zakona o parničnom postupku, izvršna isprava služi kao osnova za izvršenje cjelokupne tražbine u vezi sa svim kategorijama dužnikove imovine, osim ako je drukčije propisano. Provedbeno tijelo nije ovlašteno za ispitivanje valjanosti i primjenjivosti izvršne isprave na koju se ova obveza primjenjuje.

U pravilu se klauzula o izvršivosti uključuje u izvršnu ispravu.

Na temelju članka 777., sljedeće se smatra izvršnim ispravama:

pravomoćna ili neposredno izvršiva presuda i sporazumi o nagodbi postignuti na sudu,
pravomoćna ili neposredno izvršiva odluka višeg sudskog službenika (*referendarz sądowy*),
druge presude, sporazumi o nagodbi i pravni instrumenti koji se izvršavaju sudskim putem,
javnobilježnička isprava kojom dužnik svojevóljno ispunjava mjeru izvršenja kojom se zahtijeva da plati iznos ili da preda predmete navedene prema vrsti, u količini navedenoj u ispravi, ili da preda predmete navedene pojedinačno, pod uvjetom da se u ispravi utvrdi datum do kojeg se obveze moraju ispuniti ili događaj do kojeg mora doći kako bi se provelo izvršenje,
javnobilježnička isprava kojom dužnik svojevóljno ispunjava mjeru izvršenja kojom se zahtijeva plaćanje iznosa navedenog u ispravi ili utvrđenog na temelju odredbe o indeksaciji, pri čemu se u ispravi utvrđuju događaj do kojeg mora doći kako bi se ova obveza ispunila i datum do kojeg vjerovnik može podnijeti zahtjev da se klauzula o izvršivosti uključi u ispravu,
javnobilježnička isprava navedena u stavku 4. ili 5. u skladu s kojom osoba koja nije osobni dužnik i čija su imovina, tražbina ili pravo terećeni hipotekom ili zalogom svojevóljno ispunjava zahtjeve mjere izvršenja u odnosu na imovinu opterećenu hipotekom ili založenu kako bi se ispunila vjerovnikova osigurana novčana tražbina.

Dužnikova izjava o svojevóljnom podvrgavanju izvršenju može se dati i u zasebnoj javnobilježničkoj ispravi.

Samo valjane sudske odluke koje uključuju klauzulu o izvršivosti ili su neposredno izvršive (u skladu s odlukom o neposrednoj izvršivosti koja se donosi po službenoj osnovi ili na zahtjev bilo koje od stranaka u postupku) mogu predstavljati izvršnu ispravu. Javnobilježnička isprava smatra se jednakom izvršnoj ispravi ako ispunjava uvjete utvrđene Zakonom o parničnom postupku i javnobilježničkim pravilima.

Ostale izvršne isprave uključuju: izvadak iz popisa tražbina u stečajnom postupku; pravno valjanu nagodbu s bankom; plan o raspodjeli iznosa dobivenih ovrhom; bankovnu izvršnu ispravu predviđenu zakonom o bankama, ali tek nakon što sud uključi klauzulu o izvršivosti; presude koje su donijeli strani sudovi i sporazumi o nagodbi doneseni na tim sudovima nakon što ih sud u Poljskoj proglasi izvršivima. Presude koje su donijeli sudovi u stranim zemljama u građanskim predmetima i koje su izvršive sudskim putem smatraju se izvršnim ispravama nakon što ih sud u Poljskoj proglasi izvršnim. Izjava o izvršivosti daje se ako je predmetna presuda izvršiva u zemlji podrijetla te ako se ne pojave prepreke kao što su one navedene u [članku 1146. stavcima 1. i 2.](#)

3.1 Postupak

Izvršna isprava služi kao osnova za pokretanje postupka izvršenja. Prvostupanjski sud pred kojim je pokrenut postupak uključuje klauzulu o izvršivosti u izvršne isprave koje donosi sud (članak 781. stavak 1. Zakona o parničnom postupku).

Zahtjevi za klauzulu o izvršivosti koju treba uključiti ispitat će sud bez nepotrebnog odlaganja, ali najkasnije tri dana nakon dostave nadležnom tijelu (članak 781.1 Zakona o parničnom postupku). Klauzula o izvršivosti uključuje se po službenoj osnovi u isprave donesene tijekom postupaka koji jesu ili bi mogli biti pokrenuti po službenoj osnovi. Sud uključuje klauzulu o izvršivosti u platne naloge donesene u postupku donošenja sudskog naloga koji se vode elektronički po službenoj osnovi neposredno nakon što postanu pravomoćni (članak 782. Zakona o parničnom postupku).

U pravilu se izvršna radnja može pokrenuti na zahtjev. U postupcima koji se mogu pokrenuti po službenoj osnovi postupak izvršenja može se pokrenuti po službenoj osnovi nastavno na zahtjev koji prvostupanjski sud pred kojim je pokrenut postupak podnosi nadležnom sudu ili sudskom izvršitelju (članak 796. stavak 1. Zakona o parničnom postupku).

Zahtjev za pokretanje postupka izvršenja vjerovnik može podnijeti nadležnom okružnom sudu ili sudskom izvršitelju koji djeluje na tom sudu. Mogu ga dostaviti i druga nadležna tijela (sud ili javni tužitelj u stvarima povezanim sa izvršenjem globa, novčanih kazni, sudskih pristojbi i troškova postupka plativih Riznici).

U pravilu se zahtjevi za pokretanje postupka izvršenja podnose u pisanom obliku. Mora se priložiti izvršna isprava.

Pravila kojima se uređuju naplata i iznos pristojbi utvrđena su u Zakonu o sudskim izvršiteljima i izvršenju (*Ustawa o komornikach sądowych i egzekucji*) od 20. kolovoza 1967. Na temelju članka 43. tog zakona sudski izvršitelj naplaćuje troškove izvršenja sudske odluke i provedbu ostalih radnji navedenih u Zakonu.

Naplaćuju se sljedeći troškovi izvršenja:

za izvršenje naloga za osiguranje naplate novčane tražbine naknada iznosi 2 % vrijednosti tražbine za koju su takve mjere predviđene, ali ne može biti manja od 3 % prosječne mjesečne naknade i ne pet puta veća od iznosa takve naknade. Naknadu plaća vjerovnik pri dostavi zahtjeva za izvršenje naloga za osiguranje plaćanja. U slučaju neizvršenja uplate sudski izvršitelj pri dostavi zahtjeva upućuje vjerovnika da postupi u skladu s nalogom u roku od sedam dana. Sudski izvršitelj ne izvršava nalog dok naknada nije plaćena (članak 45. zakona),

u predmetima koji uključuju izvršenje novčanih tražbina sudski izvršitelj dužniku naplaćuje razmjernu naknadu u iznosu jednakom 15 % tražbine nad kojom se provodi izvršenje, ali ne manje od jedne desetine i ne više od iznosa koji je trideset puta veći od prosječne mjesečne naknade. Međutim, kada se tražbina izvršava putem bankovnih računa, naknada, davanja za socijalno osiguranje ili plaćanja u okviru odredbi kojima se uređuju promicanje zapošljavanja i institucije tržišta rada, davanja za nezaposlenost, plaćanja poticaja, novčane pripomoći za školarinu ili osposobljavanje, sudski izvršitelj dužniku naplaćuje razmjernu naknadu u iznosu jednakom 8 % vrijednosti tražbine nad kojom se provodi izvršenje, ali ne manje od jedne dvadesetine i ne više od iznosa deset puta većeg od prosječne mjesečne naknade (članak 49. Zakona),

u predmetima koji uključuju izvršenje novčanih tražbina koje proizlaze iz obustave postupka izvršenja na zahtjev vjerovnika i na temelju [članka 823.](#) Zakona o parničnom postupku sudski izvršitelj naplaćuje dužniku proporcionalnu naknadu u iznosu jednakom 5 % vrijednosti nepodmirene tražbine, ali ne manje od jedne desetine prosječne mjesečne naknade i ne više od iznosa koji je deset puta veći od iznosa naknade. Međutim, u slučaju obustave postupka izvršenja nastavno na zahtjev koji vjerovnik podnosi prije nego što se dužnika obavijesti o postupku izvršenja, sudski izvršitelj naplaćuje dužniku proporcionalnu naknadu u iznosu jednakom jednoj desetini prosječne mjesečne naknade,

kako bi se izvršenje ostvarilo preuzimanjem kontrole nad robom, sudski izvršitelj naplaćuje fiksnu naknadu u iznosu jednakom 50 % prosječne mjesečne naknade (članak 50. Zakona).

Fiksna naknada jednaka je iznosu od 40 % prosječne mjesečne naknade (članak 51.) i plativa je u pogledu sljedećeg:

stjecanje vlasništva nad nekretninom i uklanjanje pokretne imovine iz te nekretnine; trgovačka i industrijska poduzeća moraju platiti naknadu za svaku prostoriju u poslovnom prostoru,

imenovanje upravitelja za nekretnine ili poduzeće i nadzornika koji nadzire nekretnine;

uklanjanje robe ili osoba iz prostora, podložno plaćanju zasebne naknade za svaku prostoriju.

Zasebna naknada ne naplaćuje se za uklanjanje predmeta ili osoba iz stambenih prostorija kao što su hodnici, manje prostorije, prolazi, trjemovi, kupaonice, ostave, lože itd.

3.2 Glavni uvjeti

Mjera izvršenja pokreće se vjerovnikovim podnošenjem zahtjeva s pomoću izvršne isprave priložene uz zahtjev. U zahtjevu bi trebalo imenovati dužnika i utvrditi način provođenja izvršenja, na primjer utvrđivanjem predmetnih vlasničkih prava. Za izvršenje tražbina povezanih s imovinom mora se navesti i zemljišna knjiga. U slučaju izvršenja koje uključuje pokretnu imovinu nema potrebe za detaljnom identifikacijom sve pokretne imovine jer se izvršenje primjenjuje na svu dužnikovu pokretnu imovinu.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Predmet mjere izvršenja mogu biti svi predmeti ili oprema koji čine dužnikovu imovinu, kao što su: pokretna imovina, nekretnine, naknada za rad, bankovni računi, dio nekretnina, morska plovila i ostale dužnikove tražbine i vlasnička prava.

U člancima od 829. do 831. Zakona o parničnom postupku izriču se određena ograničenja vrste predmeta ili opreme koja može biti predmet izvršenja. Na temelju tih odredbi izuzimaju se sljedeći predmeti ili oprema: osobni predmeti i predmeti za kućanstvo, posteljina, donje rublje i svakodnevna odjeća koji su opravdano potrebni za ispunjavanje osnovnih kućanskih potreba dužnika i njegovih uzdržavanih članova obitelji, kao i odjeća koja bi dužniku mogla biti potrebna za obavljanje javnih ili profesionalnih dužnosti; hrana i zalihe goriva neophodni za ispunjavanje osnovnih potreba dužnika i njegovih uzdržavanih članova obitelji u razdoblju od jednog mjeseca; alati i ostali instrumenti koji bi mogli biti potrebni kako bi dužnik izvršio plaćeni posao te sirovine koje bi mogle biti potrebne za proizvodni postupak za razdoblje od jednog tjedna, osim motornih vozila.

Osim Zakona o parničnom postupku postoje i druga nacionalna pravila kojima se utvrđuju vrste tražbina koje su izuzete iz mjera izvršenja i opseg u kojemu se takvo izuzeće primjenjuje (npr. Zakonom o radu (*Kodeks pracy*) utvrđuje se opseg u kojemu se plaćanje naknade za rad može izvršiti).

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Ivršna isprava služi kao osnova za izvršenje cjelokupne tražbine u pogledu cjelokupne dužnikove imovine, osim ako je drukčije propisano.

Dužnici imaju pravo na upravljanje svojom imovinom osim ako ih sud liši tog prava.

Nakon što se pokrene izvršni postupak u odnosu na **pokretnu imovinu**, sudski izvršitelj zapljenjuje imovinu i sastavlja zapisnik o zapljeni. Učinak zapljene takav je da upravljanje zaplijenjenim nekretninama ne utječe na daljnji tijek postupka te da se postupak izvršenja u vezi sa zaplijenjenim nekretninama može pokrenuti i protiv kupca. Međutim, sudski izvršitelj može, zbog važnih razloga, u bilo kojoj fazi postupka ustupiti kontrolu nad zaplijenjenom pokretnom imovinom drugoj osobi, ne isključujući vjerovnika.

Ako se mjera izvršenja pokreće za **nekretninu**, sudski izvršitelj najprije od dužnika traži da plati dug u roku od dva tjedna, a ako do toga ne dođe, poduzima mjere kao što je sastavljanje opisa i procjene imovine. Upravljanje nekretninama nakon zapljene ne utječe na daljnji tijek postupka. Kupac može sudjelovati u postupku kao dužnik.

Ako se od dužnika traži da se **suzdrži** od poduzimanja određenog načina djelovanja ili uplitanja u radnje koje poduzima vjerovnik, nastavno na zahtjev vjerovnika sud izriče novčanu kaznu dužniku ako on ne ispuni svoju obvezu. Ako dužnik na plati novčanu kaznu, zadržava ga se. Stoga se dužniku u tom slučaju može odrediti kazna zatvora ako ne plati novčanu kaznu određenu kao prisilnu mjeru.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Prema Zakonu o parničnom postupku ne podnosi se zahtjev za izvršenje koje podliježe vremenskim ograničenjima. Međutim, na temelju poljskog prava tražbine utvrđene pravomoćnom presudom suda ili drugog tijela imenovanog za pokretanje takvih predmeta, ili presudom arbitražnog suda, ili tražbine utvrđene sporazumom postignutim na sudu ili na arbitražnom sudu, ili sporazum postignut pred izmiriteljem i odobren na sudu postaju zastarjeli nakon razdoblja od deset godina čak i ako je rok zastare za takve tražbine kraći (članak 125. stavak 1. Građanskog zakonika (*Kodeks cywilny*)). Ako su tražbinom odobrenom na taj način obuhvaćene redovne obveze, sve buduće tražbine bit će podložne ograničenju od tri godine.

Zahtjeve za izvršenje ispituje nadležno tijelo kako bi se utvrdilo poštuju li se njima službeni zahtjevi ili kriteriji dopuštenosti. Nepoštovanje posebnih zahtjeva može dovesti do odbijanja zahtjeva ili obustave postupka izvršenja.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Stranke u postupku mogu uložiti žalbu na sudsku odluku o uključivanju klauzule o izvršivosti.

Sljedeći su pravni lijekovi dostupni u postupku izvršenja:

prigovor na radnju koju je pokrenuo sudski izvršitelj (na okružnom sudu; primjenjuje se i na propuste sudskog izvršitelja. Prigovor može podnijeti stranka u postupku ili osoba čija su prava prekršena ili ugrožena tom radnjom ili propustom sudskog izvršitelja. Mora se podnijeti u roku od najviše tjedan dana nakon datuma na koji je radnja pokrenuta ili je stranka ili osoba saznala za propust),

žalba na sudsku odluku o uključivanju klauzule o izvršivosti (članak 795. Zakona o parničnom postupku – vremensko ograničenje za ulaganje žalbe računa se, u slučaju vjerovnika, od datuma kada je vjerovniku dodijeljena izvršna isprava ili je donesena odluka kojom se odbija izvršenje ili, u slučaju dužnika, od datuma dostave obavijesti o pokretanju postupka izvršenja),

žalba na sudsku odluku kojom se europski platni nalog proglašava izvršivim (članak 795. 7 Zakona o parničnom postupku),

žalba na sudsku odluku u slučaju supostojanja upravnog i sudskog izvršenja,

žalba na sudsku odluku o obustavi ili prekidu postupka (članak 828. Zakona o parničnom postupku),

žalba na sudsku odluku o ograničenju izvršenja (članak 839. Zakona o parničnom postupku),

sudska odluka kojom se ograničava izvršenje i žalba na tu odluku (članak 839. Zakona o parničnom postupku),

radnje koje je pokrenuo dužnik kako bi osporio mjere izvršenja (članci od 840. do 843. Zakona o parničnom postupku),

žalbe na sudsku odluku o nadoknadi troškova nadzornika (članak 859. Zakona o parničnom postupku),

žalba na sudsku odluku koja se odnosi na aktivnosti opisa i procjene tijekom ovrhe,

usmeni prigovor na radnje koje poduzima sudski izvršitelj tijekom dražbe, podnesen nadzornom tijelu (članak 986. Zakona o parničnom postupku),

žalba na sudsku odluku o sklapanju ugovora (članak 997. Zakona o parničnom postupku),

tvrdnje u vezi s planom raspodjele za iznose nadoknađene izvršenjem (u roku od dva tjedna od obavješćivanja tijela koje provodi izvršenje i koje je sastavilo plan (članak 998. Zakona o parničnom postupku)),

žalba na sudsku odluku koja se odnosi na tvrdnje u vezi s planom raspodjele (članak 1028. Zakona o parničnom postupku),

žalba na sudsku odluku kojom se dužnika upućuje da uloži žalbu na sudski nalog u vezi s izuzećem od oduzimanja u postupku izvršenja u koji je uključena Riznica (članak 1061. stavak 2. Zakona o parničnom postupku).

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

U skladu s člankom 829. Zakona o parničnom postupku izuzima se sljedeće:

1. privatna imovina i predmeti za kućanstvo, posteljina, donje rublje i svakodnevna odjeća koji su opravdano potrebni za ispunjavanje osnovnih kućanskih potreba dužnika i njegovih uzdržavanih članova obitelji, kao i odjeća koja bi dužniku mogla biti potrebna za obavljanje javnih ili profesionalnih dužnosti,
2. hrana i zalihe goriva neophodni za ispunjavanje osnovnih potreba dužnika i njegovih uzdržavanih članova obitelji u razdoblju od jednog mjeseca,
3. jedna krava, dvije koze ili tri ovce potrebni za osnovne životne potrebe dužnika i njegovih uzdržavanih članova obitelji, s dovoljnom zalihom hrane za životinje i steljom s kojima mogu preživjeti do sljedeće berbe,
4. alati i drugi instrumenti koji bi mogli biti potrebni za osobnu upotrebu dužnika radi izvršavanja plaćenog posla te sirovine koje bi mogle biti potrebne za postupak proizvodnje za razdoblje od jednog tjedna, osim motornih vozila,
5. u slučaju da dužnik povremeno prima fiksnu naknadu – iznos naknade koji odgovara dijelu naknade koji ne podliježe izvršenju za razdoblje do sljedećeg datuma plaćanja i, u slučaju da dužnik ne dobiva fiksnu naknadu – iznos koji odgovara sredstvima za osnovne životne potrebe dužnika i njegovih uzdržavanih članova obitelji za razdoblje od dva tjedna,
6. predmeti ili oprema neophodni u edukativne svrhe, osobni dokumenti, ukrasi ili predmeti koji se upotrebljavaju u vjerske svrhe, kao i svakodnevni predmeti koji se mogu prodati samo po cijeni koja je znatno niža od njihove izvorne vrijednosti, ali imaju visoku upotrebnu vrijednost za dužnika,
7. sredstva koja se drže na računu iz članka 36. stavka 4. točke a. podtočke 25. Zakona o organizaciji tržišta mlijeka i mliječnih proizvoda od 20. travnja 2004. (*Ustawa o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych*) (Službeni list 2013., točke 50. i 1272.),
8. lijekovi u smislu Zakona o farmaceutskoj djelatnosti od 6. rujna 2001. (*Prawo farmaceutyczne*) (Službeni list 2008., br. 45, točka 271., kako je izmijenjen) neophodni za pravilno funkcioniranje zdravstvenog subjekta u smislu odredbi o medicinskoj djelatnosti za razdoblje od tri mjeseca i medicinski uređaji neophodni za osiguranje njegova funkcioniranja u smislu Zakona o medicinskim uređajima od 20. svibnja 2010. (*Ustawa o wyrobach medycznych*) (Službeni list br. 107, točka 679.; 2011/102, točka 586. te 2011/113, točka 657),
9. predmeti ili oprema neophodni zbog invaliditeta dužnika ili članova njegove obitelji.

U skladu s člankom 831. stavkom 1. izuzima se sljedeće:

1. plaćanja i davanja u naravi za pokrivanje troškova ili troškova poslovnog putovanja,
2. iznosi koje je dodijelila Riznica za posebne svrhe (prije svega za školarine i programe potpore), osim ako je tražbina nad kojom se provodi izvršenje utvrđena s tom svrhom ili kao rezultat obveza uzdržavanja,
3. sredstva iz programa financiranih sredstvima iz članka 5. stavka 1. točki 2. i 3. Zakona o javnim financijama od 27. kolovoza 2009. (*Ustawa o finansach publicznych*) (Službeni list 2013., točke 885., 938. i 1646.), osim ako je tražbina nad kojom se provodi izvršenje bila utvrđena za provedbu projekta za koji su ta sredstva bila dodijeljena;
4. predmet izvršenja mogu biti neotuđiva prava, osim ako su sporazumom postala prenosiva, i pružene usluge ili se ostvarivanje tog prava može povjeriti drugom subjektu,
5. davanja za osobno osiguranje i potraživanja za osiguranje imovine, u okviru određenih ograničenja, propisom ministra financija ili ministra pravosuđa; ne primjenjuje se na mjere izvršenja kojima se ispunjavaju tražbine koje proizlaze iz obveza uzdržavanja,
6. socijalna pomoć u smislu Zakona o socijalnoj pomoći od 12. ožujka 2004. (*Ustawa o pomocy społecznej*) (Službeni list 2013., točka 182., kako je izmijenjen),
7. iznosi plativi dužniku iz državnog proračuna ili Nacionalnog zdravstvenog fonda za pružanje usluga zdravstvene zaštite u smislu Zakona o javno financiranoj zdravstvenoj zaštiti od 27. kolovoza 2004. (*Ustawa o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych*) (Službeni list 2008/164, točka 1027., kako je izmijenjen) prije prestanka takvih davanja, u iznosu koji odgovara iznosu od 75 % svake uplate, osim ako se radi o tražbinama dužnikovih zaposlenika ili pružatelja usluga zdravstvene zaštite iz članka 5. stavka 41. točki a. i b. Zakona o javno financiranoj zdravstvenoj zaštiti od 27. kolovoza 2004.

U skladu s člankom 833. stavkom 1. Zakona o parničnom postupku, naknada za rad izvršiva je kako je navedeno u Zakoniku o radu. Te se odredbe primjenjuju *mutatis mutandis* na davanja za nezaposlenost, plaćanje poticaja, novčane pripomoći za školarinu ili osposobljavanje plativima u skladu s odredbama kojima se uređuju promicanje zapošljavanja i institucije tržišta rada.

U skladu s člankom 87.1 stavkom 1. Zakonika o radu sljedeći iznosi naknade ne podliježu odbicima:

1. minimalna plaća utvrđena posebnim odredbama, plativa osobama zaposlenima na puno radno vrijeme, nakon odbitaka doprinosa za socijalno osiguranje i poreza po odbitku, umanjeno za iznose izvršene na temelju izvršnih isprava kako bi se podmirile tražbine, osim plaćanja za uzdržavanje,
2. 75 % naknade navedene u stavku 1. – nakon odbitka predujmova dodijeljenih zaposleniku,

3. 90 % naknade navedene u stavku 1. – nakon odbitka novčanih kazni predviđenih člankom 108.

Ako zaposlenik radi na pola radnog vremena, iznosi navedeni u članku 1. Zakonika o radu smanjuju se razmjerno satima rada.

Posljednji put ažurirano: 15/12/2017

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJN-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Postupci izvršenja presude - Rumunjska

1 Što znači „ovrha” u građanskim i trgovačkim stvarima?

Odredbes o izvršenju utvrđene su u člancima 622. do 913. Zakona o parničnom postupku. Postupak izvršenja druga je faza parničnog postupka, a uglavnom je namijenjen osiguranju stvarnog izvršenja prava koje je priznato sudskom presudom / drugom izvršnom ispravom. Primjenom postupka izvršenja vjerovnik koji je nositelj prava priznatog na temelju sudske presude / izvršne isprave primorava dužnika da ispunji svoje obveze koje ima kao dužnik i koje je odbio ispuniti dobrovoljno.

U rumunjskom Zakonu o parničnom postupku utvrđen je popis mjera izravnog i neizravnog izvršenja.

Mjere izravnog izvršenja odnose se na predmet duga utvrđenog u izvršnoj ispravi, konkretnije na pljenidbu pokretnina – članci 892. do 894. Zakona o parničnom postupku; pljenidbu nekretnina – članci 895. do 901. Zakona o parničnom postupku; i izvršenje obveze činjenja ili nečinjenja – članci 902. do 913. Zakona o parničnom postupku (uključujući posebne odredbe o izvršenju presuda koje se odnose na maloljetnike – članci 909. do 913.) te članak 1527. i dalje Građanskog zakonika. U pravu se za izvršenje obveza obavljanja radnje razlikuje obveza koju može izvršiti osoba koja nije dužnik i obveza *intuitu personae*. Neizravno izvršenje odnosi se na način naplate na temelju izvršne isprave prisilnom prodajom dužnikove imovine. Primjeri mjera neizravnog izvršenja jesu pljenidba novca ili oduzimanje (nakon čega slijedi prodaja) imovine. Još je jedna mjera oduzimanje općih prihoda od nekretnina.

Obveze koje mogu podlijezati izvršenju jesu obveza plaćanja, prijenosa imovine ili korištenja imovine, rušenja ili raščišćavanja zgrada/nasada/postrojenja ili prepuštanja skrbi o maloljetnicima te uspostave njihova boravišta i rasporeda pristupa.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Sudske presude i druge izvršne isprave izvršava sudski izvršitelj (*executor judecătoresc*) čiji se ured nalazi na području nadležnosti žalbenog suda gdje se nalazi nekretnina u slučaju izvršenja na nepokretni robi / neubranim urodima te u slučaju izravnog izvršenja na nekretnini. Prisilni povrat pokretne robe i izravno izvršenje na pokretninama provodi sudski izvršitelj čiji se ured nalazi na području nadležnosti žalbenog suda gdje je boravište/sjedište dužnika ili gdje se nalazi imovina. Ako se dužnikovo boravište/sjedište nalazi u inozemstvu, nadležan je bilo koji sudski izvršitelj.

Nalog za pljenidbu izvršava na zahtjev vjerovnika sudski izvršitelj čiji se ured nalazi na području nadležnosti žalbenog suda gdje je boravište/sjedište dužnika ili treće osobe koja podliježe pljenidbi. Ako su zaplijenjeni bankovni računi fizičke ili pravne osobe, nadležan je sudski izvršitelj čiji se ured nalazi na području nadležnosti žalbenog suda gdje je boravište/sjedište dužnika ili gdje je sjedište/podružnica banke u kojoj je dužnik otvorio račun. Ako dužnik ima veći broj otvorenih računa, nadležnost za pljenidbu svih računa ima sudski izvršitelj na bilo kojoj od lokacija gdje su ti računi otvoreni. Sud izvršenja okružni je sud (*judecătorie*) na čijem se području nadležnosti nalazi boravište/sjedište dužnika na datum upućivanja predmeta sudu izvršenja. Ako dužnikovo boravište /sjedište nije u Rumunjskoj, nadležan je okružni sud na čijem se području nadležnosti nalazi boravište/sjedište vjerovnika, a ako se to boravište/sjedište ne nalazi u Rumunjskoj, nadležan je okružni sud na čijem se području nadležnosti nalazi sjedište sudskog izvršitelja kojeg je ovlastio vjerovnik.

Sud izvršenja odlučuje o zahtjevima za proglašenje izvršivosti, žalbama protiv mjera izvršenja te svim drugim pitanjima koja se pojave tijekom izvršenja, osim onih za koja su u skladu sa zakonom nadležni drugi sudovi ili tijela.

Biljezi za zahtjeve za proglašenje izvršivosti iznose 20 RON za svaku izvršnu ispravu (Hitna vladina uredba br. 80/2013 o sudskim biljezima, kako je kasnije izmijenjena i dopunjena).

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

3.1 Postupak

Izvršenje se može provesti samo na temelju sudske presude (pravomoćne presude, privremene izvršive odluke) ili drugog akta u pisanom obliku koji se u skladu sa zakonom smatra izvršnom ispravom (javnobilježničke vjerodostojne isprave, dužnički vrijednosni papiri, arbitražne odluke itd.).

Čim primi zahtjev za izvršenje koji je podnio vjerovnik, sudski izvršitelj obavlja registraciju zahtjeva. Sudski izvršitelj izdaje, u obliku odluke, proglašenje izvršivosti bez sazivanja stranaka. Proglašenjem izvršivosti omogućuje se vjerovniku da od nadležnog sudskog izvršitelja zatraži da iskoristi, istovremeno ili uzastopno, sve raspoložive načine izvršenja kako bi ostvario njegova prava, uključujući pravo na troškove izvršenja. Proglašenje izvršivosti ima učinak na cijelom državnom području, a obuhvaća i izvršne isprave koje sudski izvršitelj izdaje u kontekstu odobrenog postupka izvršenja.

Sudski izvršitelj podneske može dostaviti osobno ili putem svojeg postupovnog zastupnika te, ako to nije moguće, u skladu sa zakonskim odredbama o slanju poziva i dostavi podnesaka.

Čim primi zahtjev za izvršenje, sudski izvršitelj, u obliku odluke, provodi registraciju zahtjeva i otvaranje spisa o izvršenju ili, prema potrebi, odbija pokrenuti postupak izvršenja, navodeći obrazloženje za to odbijanje. Vjerovnika se odmah obavješćuje o toj odluci. Ako sudski izvršitelj odbije pokrenuti postupak izvršenja, vjerovnik može, u roku od 15 dana od dana obavijesti, podnijeti pritužbu sudu koji odlučuje o postupku izvršenja.

U roku od najviše tri dana od registracije zahtjeva sudski izvršitelj zahtjeva proglašenje izvršivosti od suda koji odlučuje o postupku izvršenja te tom sudu podnosi, u obliku propisno ovjerenih primjeraka, vjerovnikov zahtjev, izvršnu ispravu, obrazac zatražene odluke i dokaz o plaćanju sudskih biljeza.

Zahtjev za proglašenje izvršivosti obrađuje se u roku od najviše sedam dana od njegove registracije pri sudu, a odluka se donosi *in camera* bez pozivanja stranaka. Rješenje se može dogoditi za najviše 48 sati, a razlozi za odluku moraju se navesti u roku od najviše sedam dana od rješenja.

Proglašenjem izvršivosti omogućuje se vjerovniku da od nadležnog sudskog izvršitelja koji je zatražio proglašenje zatraži da iskoristi, istovremeno ili uzastopno, sve raspoložive načine izvršenja predviđene zakonom kako bi ostvario svoja prava, uključujući pravo na troškove izvršenja. Proglašenje izvršivosti ima učinak na cijelom državnom području, a obuhvaća i izvršne isprave koje sudski izvršitelj izdaje u kontekstu odobrenog postupka izvršenja.

Sud može odbiti zahtjev za proglašenje izvršivosti samo u sljedećim slučajevima: zahtjev je u nadležnosti tijela izvršenja koje nije ono kojem je zapravo podnesen; odluka ili, prema potrebi, isprava nije izvršna isprava; isprava, koja nije sudska presuda, ne ispunjuje formalne zahtjeve; dug nije siguran, nema fiksni iznos i nije dospio; dužnik uživa imunitet od izvršenja; isprava sadržava odredbe koje se ne mogu ispuniti izvršenjem; druge prepreke.

Protiv odluke kojom sud prihvaća zahtjev za proglašenje izvršivosti ne može se uložiti žalba, ali se može preispitati ako se osporava samo izvršenje. Protiv odluke o odbijanju zahtjeva za proglašenje izvršivosti žalbu može uložiti isključivo vjerovnik u roku od 15 dana od obavijesti o toj odluci.

Nalog za izvršenje, čiji je tekst naveden u nastavku, dodaje se završnom dijelu odluke o proglašenju izvršivosti:

„Ja, Predsjednik Rumunjske,

ovime ovlaštujem i nalažem sudskim izvršiteljima da provedu izvršenje na naslovu (ovdje se umeću identifikacijski podaci o izvršnom naslovu) za koje je izdana ova odluka o proglašenju izvršivosti. Nalažem javnim tijelima za provedbu zakona da podrže trenutnu i učinkovitu provedbu svih mjera izvršenja, a državnim odvjetnicima da inzistiraju na poštovanju izvršivog prava vlasništva u skladu sa zakonom. (Umetnuti: potpis predsjednika sudskog vijeća i službenika suda.)

Nacionalno udruženje sudskih izvršitelja (*Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești*) utvrđuje i ažurira, uz odobrenje ministra pravosuđa, minimalne naknade za usluge koje pružaju sudski izvršitelji. Sljedeće najmanje i najveće naknade za obavljene aktivnosti utvrđene su Nalogom ministra pravosuđa br. 2550/2006 od 14. studenoga 2006.:

Obavješćivanje i dostava postupovnih dokumenata – 20 – 400 RON

Izravno izvršenje

iseljenje: 150 – 2200 RON za dužnika koji je fizička osoba, 5200 RON za dužnika koji je pravna osoba,

prepuštanje skrbi o maloljetnicima ili uspostava njihova boravišta: 50 – 1000 RON

pristup maloljetniku – 50 – 500 RON

davanje u posjed, utvrđivanje granica imovine, pravo služnosti, prijenos imovine itd.: 60 – 2200 RON za dužnika koji je fizička osoba, 5200 RON za dužnika koji je pravna osoba,

raščiščavanje radova ili zgrada: 150 – 2200 RON za dužnika koji je fizička osoba, 5200 RON za dužnika koji je pravna osoba.

Neizravno izvršenje

najmanja naknada	najveća naknada
za dugove manje od 50 000 RON, 10 % iznosa i 75 RON uvećano za 2 % iznosa koji premašuje 1000 RON	10 % za dugove do 50 000 RON
za dugove od 50 000 RON do 80 000 RON, 1175 RON uvećano za 2 % iznosa koji premašuje 50 000 RON	za dugove od 50 000 RON do 80 000 RON, 5000 RON uvećano za do 3 % iznosa koji premašuje 50 000 RON
za dugove od 80 000 RON do 100 000 RON, 1775 RON uvećano za 1 % iznosa koji premašuje 80 000 RON	za dugove od 80 000 RON do 100 000 RON, 5900 RON uvećano za do 2 % iznosa koji premašuje 80 000 RON
za dugove veće od 100 000 RON, 2500 RON uvećano za 1 % iznosa koji premašuje 100 000 RON i 5500 RON uvećano za do 0,5 % iznosa koji premašuje 400 000 RON	za dugove veće od 100 000 RON, 6300 RON uvećano za do 1 % iznosa koji premašuje vrijednost od 100 000 RON

Pljenidba

za dugove manje od 50 000 RON, 10 % iznosa i 75 RON uvećano za 2 % iznosa koji premašuje 1000 RON	10 % za dugove do 50 000 RON
za dugove od 50 000 RON do 80 000 RON, 1175 RON uvećano za 2 % iznosa koji premašuje 50 000 RON	za dugove od 50 000 RON do 80 000 RON, 5000 RON uvećano za do 3 % iznosa koji premašuje 50 000 RON
za dugove od 80 000 RON do 100 000 RON, 1775 RON uvećano za 1 % iznosa koji premašuje 80 000 RON	za dugove od 80 000 RON do 100 000 RON, 5900 RON uvećano za do 2 % iznosa koji premašuje 80 000 RON
za dugove veće od 100 000 RON, 2500 RON uvećano za 1 % iznosa koji premašuje 100 000 RON i 5500 RON uvećano za do 0,5 % iznosa koji premašuje 400 000 RON	za dugove veće od 100 000 RON, 6300 RON uvećano za do 1 % iznosa koji premašuje 100 000 RON

Odbijanje plaćanja mjenice, zadužnice ili čeka 150 – 400 RON

Utvrdjivanje činjenica i popis zaliha robe: 100 – 2200 RON za dužnika koji je fizička osoba, 5200 RON za dužnika koji je pravna osoba,

Prodaja na dražbi robe koja podliježe sudskoj raspodjeli 150 – 2200 RON

Preventivna zapljena: 100 – 1200 RON za dužnika koji je fizička osoba, 2200 RON za dužnika koji je pravna osoba

Sudska zapljena: 100 – 1200 RON za dužnika koji je fizička osoba, 2200 RON za dužnika koji je pravna osoba

Preventivna pljenidba: 100 – 1200 RON za dužnika koji je fizička osoba, 2200 RON za dužnika koji je pravna osoba

Zapisnik o ponudi stvarne vrijednosti: 50 – 350 RON

Oduzimanje 10 % prihoda (min.) – 10 % prihoda (maks.)

Savjet za pripremu isprava za izvršenje: 20 – 200 RON

3.2 Glavni uvjeti

Vidjeti odgovor na pitanje 2.1.

Vjerovnik i dužnik mogu se usuglasiti da se mjera izvršenja poduzme u cijelosti/djelomično samo na dužnikovim novčanim prihodima, da se roba koja podliježe oduzimanju proda na temelju ugovora ili da se dug plati na neki drugi način koji je dopušten u skladu sa zakonom.

U slučaju presude koju je donio strani sud zahtijeva se, prema potrebi, dodatni postupak, odnosno odluka o proglašenju izvršivosti (*exequatur*).

Dužnikovi prihodi i roba mogu podliježati izvršenju ako se mogu oduzeti, i to samo u mjeri u kojoj je to potrebno kako bi se izvršila prava vjerovnika. Imovina koja podliježe posebnim režimima puštanja u promet može se oduzeti samo u skladu s uvjetima predviđenima zakonom.

Kad je riječ o dužniku, postoji poseban uvjet u skladu s kojim se postupak izvršenja ne smije pokrenuti ako dužnik nije uredno pozvan za svaki oblik izvršenja. U pogledu dužnika postoje i druge posebne odredbe, kao što su one koje se odnose na maloljetne dužnike ili punoljetne dužnike kojima je oduzeta pravna sposobnost, protiv kojih se ne mogu poduzeti mjere izvršenja osim ako postoji staratelj ili skrbnik.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Dužnikovi prihodi, uključujući opće prihode od zgrada, iznosi na bankovnim računima, pokretna i nepokretna imovinu itd. mogu podliježati izvršenju. Vidjeti odgovor na pitanje 1.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Nakon što se utvrde pokretnine u vlasništvu dužnika ili u posjedu trećih osoba, mora ih se zaplijeniti. Na zahtjev sudskog izvršitelja, zapljena se može upisati u Trgovački registar (*registru comerțului*), u Elektronički arhiv hipoteka na nekretninama (*Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare*), i u registar nasljedstva (*registru succesoral*) koji vodi Javnobilježnička komora (*camera notarilor publici*) ili u druge javne registre. Od trenutka zapljene robe ona više

nije dostupna dužniku tijekom razdoblja izvršenja, uz primjenu kazne u obliku sudske kazne, osim ako radnja predstavlja kazneno djelo. Ako se traženi iznos ne plati, sudski izvršitelj prodaje zaplijenjenu robu na dražbi ili izravnom prodajom ili na neki drugi način koji je dopušten u skladu sa zakonom (članak 730. i dalje Zakona o parničnom postupku).

Novčani iznosi, vrijednosni papiri ili druge nematerijalne pokretnine koje se mogu oduzeti i koje se duguju dužniku ili ih drži treća osoba u dužnikovo ime ili koje će treća osoba dugovati dužniku u budućnosti na temelju trenutnih pravnih odnosa podliježu pljenidbi. Svi novčani iznosi i imovina koji su predmet pljenidbe zamrzavaju se od datuma kad je obavijest o pljenidbi poslana trećoj osobi na koju se ta pljenidba odnosi. Od trenutka zamrzavanja do pune isplate obveza navedenih u izvršnoj ispravi treća osoba na koju se pljenidba odnosi ne smije izvršavati nikakva plaćanja ni obavljati radnje kojima bi se vjerojatno smanjila zamrznuta imovina. Ako treća osoba na koju se pljenidba odnosi ne ispunjava svoje obveze u pogledu pljenidbe, vjerovnik koji zahtijeva plaćanje, dužnik ili sudski izvršitelj može obavijestiti predmetni sud radi potvrde pljenidbe. Pravomoćna odluka o potvrdi ima učinak ustupa tražbine i čini ispravu koja je izvršiva protiv treće osobe na koju se pljenidba odnosi. Nakon potvrde pljenidbe treća osoba na koju se pljenidba odnosi polaže ili uplaćuje iznos u okviru iznosa koji je izričito određen u odluci o potvrdi. Ako treća osoba ne ispunji te obveze, protiv te treće osobe na koju se pljenidba odnosi može se pokrenuti mjera izvršenja na temelju odluke o potvrdi (članak 780. i dalje Zakonika o građanskom postupku).

Kad je riječ o izvršenju na nekretninama, ako dužnik ne plati svoj dug, sudski izvršitelj pokreće postupak prodaje nakon što je odluka o proglašenju izvršivosti dostavljena i upisana u zemljišne knjige (članak 812. i dalje Zakona o parničnom postupku)

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Mjere prestaju šest mjeseci nakon datuma postupanja u skladu s bilo kojom mjerom izvršenja (članak 696. i dalje Zakona o parničnom postupku) ako je vjerovnik pustio da to razdoblje prođe bez poduzimanja bilo kakvih drugih mjera za povrat.

Rok je zastare tri godine (članak 705. i dalje Zakona o parničnom postupku).

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Protiv stvarnih mjera izvršenja može se uložiti žalba; protiv izvršne isprave može se uložiti žalba radi pojašnjenja značenja, područja primjene ili primjene te isprave. Ako se mjera izvršenja poduzima na temelju sudske presude, dužnik je ne može osporavati pozivajući se na činjenične/pravne razloge koje je mogao iznijeti na suđenju pred prvostupajskim sudom ili ulaganjem žalbe protiv te presude. Ista stranka ne može uložiti novu žalbu na temelju razloga koji su postojali na datum prve žalbe.

Nadležni je sud sud izvršenja ili, kad je riječ o pojašnjenju značenja, područja primjene / primjeni izvršne isprave, sud koji je donio presudu koju treba izvršiti.

Žalba se može uložiti u roku od 15 dana od:

datuma kad je podnositelj žalbe doznao za nalog za izvršenje,

datuma kad je relevantna zainteresirana strana doznala za provedbu pljenidbe,

datuma kad je dužniku dostavljen poziv ili datuma kad je dužnik doznao za prvi korak izvršenja.

Žalba radi pojašnjenja značenja, područja primjene ili primjene izvršne isprave može se uložiti u bilo kojem trenutku tijekom roka zastare prava na zahtjev za mjeru izvršenja. Žalba kojom treća osoba zahtijeva pravo vlasništva / stvarno pravo u pogledu vraćene imovine može se uložiti u roku od 15 dana od prodaje / datuma prijenosa imovine. Ako treća osoba ne uložiti žalbu u prethodno navedenom roku, to je ne sprječava da svoje pravo ostvari zasebnim zahtjevom.

Ako prihvati žalbu protiv izvršenja, sud, ako je primjenjivo, poništava nalog za izvršenje protiv kojeg je podnesena žalba ili donosi rješenje o ispravku, poništenju ili prestanku same mjere izvršenja, pojašnjenju izvršne isprave ili poduzimanju koraka izvršenja u skladu s kojim se odbilo postupiti. Ako se žalba odbije, podnositelj žalbe može se, na zahtjev, naložiti plaćanje naknade štete koja je prouzročena odgodom izvršenja i, ako je žalba uložena u zloj vjeri, podnositelj je obavezan platiti i kaznu.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Izuzete su određena roba i imovina. Izuzete su sljedeće pokretnine: roba za osobnu upotrebu ili kućanski predmeti neophodni za život dužnika i njegove obitelji; vjerski predmeti; predmeti neophodni za osobe s invaliditetom i oni namijenjeni za skrb o bolesniku; hrana potrebna dužniku i njegovoj obitelji za tri mjeseca i, ako dužnik živi isključivo od poljoprivrede, hrana potrebna do sljedeće žetve; životinje namijenjene nabavi sredstava za život i hrana potrebna za te životinje do sljedeće žetve; gorivo potrebno dužniku i njegovoj obitelji za tri zimska mjeseca; osobna i obiteljska pisma, fotografije i slike itd.

Osim toga, oduzimanje dužnikove plaće/mirovine može se provesti samo do iznosa polovine njegove neto mjesečne plaće, u slučaju iznosa koji se duguju kao obveza uzdržavanja, te samo do iznosa trećine neto mjesečne plaće za druge vrste obveza.

Ako prihod od rada ili iznosi novca koji se redovito uplaćuju dužniku kako bi mu se osigurala sredstva za život iznose manje od nacionalne neto minimalne plaće, oduzeti se može samo iznos koji premašuje polovinu minimalne plaće.

Od izvršenja je izuzeta jedna kategorija prihoda, a čine je državne naknade i doplatci za djecu, plaćanja za skrb o bolesnom djetetu, naknade u slučaju smrti, stipendije koje daje država, dnevnice itd.

Vidjeti i odgovor na pitanje 4.3.

Relevantne poveznice

<http://www.executori.ro/> / <http://www.just.ro/>

Posljednji put ažurirano: 24/08/2017

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevođe je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Izvorna jezična inačica ove stranice nedavno je izmijenjena. Naši prevoditelji trenutno pripremaju jezičnu inačicu koju vidite.

Sljedeći jezici već su prevedeni.

Postupci izvršenja presude - Slovenija

1 Što znači „ovrha” u građanskim i trgovačkim stvarima?

U Republici Sloveniji izvršenje je na jedinstven način uređeno Zakonom o izvršenju i osiguranju tražbina (*Zakon o izvršbi in zavarovanju – ZIZ*). Izvršenje znači prisilno izvršenje izvršne isprave putem suda koji nalaže ostvarenje tražbine (davanje, činjenje, nečinjenje ili trpljenje). Dopušteno je i izvršenje novčane tražbine na temelju vjerodostojne isprave. Iznimno, izvršenje u obiteljskim pitanjima može uključivati izvršenje tražbina u pogledu odnosa.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Sudovi, posebno lokalni sudovi (*okrajna sodišča*), nadležni su za odobravanje i provedbu izvršenja.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

Sud odobrava izvršenje na temelju izvršne isprave.

Izvršne isprave uključuju sljedeće:

izvršivu sudsku odluku (presudu ili arbitražnu odluku, odluku, plaćanje ili drugi nalog suda ili arbitraže) i sudsku nagodbu (sklopljenu pred sudom), izvršiv javnobilježnički zapisnik i

drugu izvršivu odluku ili ispravu koja se smatra izvršnom ispravom u zakonu, ratificiranom i objavljenom međunarodnom ugovoru ili pravnom aktu Europske unije koji je izravno primjenjiv u Republici Sloveniji.

Izvršna isprava može se izvršiti ako sadržava podatke o vjerovniku, dužniku te predmetu, vrsti, opsegu i vremenu za ispunjenje obveze (članak 21. stavak 1. ZIZ-a). Ako je izvršna isprava odluka u kojoj nije određen rok za dobrovoljno ispunjenje obveze, rok određuje sud u svojoj odluci o izvršenju.

3.1 Postupak

Postupak izvršenja i postupak osiguranja počinju na zahtjev vjerovnika. Zahtjev može izravno podnijeti vjerovnik jer zastupanje odvjetnika nije obvezno. Ti zahtjevi za izvršenje obično se podnose putem odvjetnika koji ima potrebno pravno znanje. Lokalni sud nadležan je za rasprave o tim predmetima. Neovisno o odredbama o mjesnoj nadležnosti, zahtjevi za izvršenje na temelju vjerodostojne isprave podnose se na Lokalnom sudu u Ljubljani (*Okrajno sodišče v Ljubljani*), koji o njima odlučuje. U pogledu mogućnosti ili nužnosti podnošenja zahtjeva u postupcima izvršenja elektroničkim putem vidi dio o „automatskom postupku“.

U trenutku podnošenja zahtjeva, prigovora ili žalbe u pogledu izvršenja potrebno je platiti sudsku pristojbu. Sudsku pristojbu potrebno je platiti u roku od osam dana od dostave naloga za plaćanje sudske pristojbe. Ako se sudska pristojba ne plati u tom roku i ako nisu ispunjeni uvjeti za odricanje ili odgodu sudske pristojbe ili njezino plaćanje u obrocima, zahtjev se smatra povučenim.

Kad sud primi zahtjev za izvršenje, provjerava sadržava li sve potrebne elemente i potom donosi odluku o izvršenju kojom odobrava izvršenje ili odbija zahtjev za izvršenje (jer je neopravdan u svojoj suštini) ili odbacuje zahtjev za izvršenje (zbog postupovnih razloga). Sud dostavlja odluku o izvršenju vjerovniku i dužniku ako je odobrio izvršenje, a ako je odbio izvršenje, dostavlja je samo vjerovniku. Odluku o izvršenju kojom se imenuje izvršitelj ili odluku o imenovanju izvršitelja dostavlja sud izvršitelju, zajedno s primjercima svih dokumenata potrebnih za provedbu izvršenja.

Sud može odobriti izvršenje novčane tražbine na načine i na onim predmetima koji su navedeni u zahtjevu za izvršenje. Prije završetka postupka izvršenja sud može, na zahtjev vjerovnika, dopustiti izvršenje na dodatne načine i na drugim predmetima.

Sud može naložiti izvršenje na drukčiji način od onog koji je zatražio vjerovnik ako bi alternativni način bio dostatan za namirenje tražbine. Na odluku kojom se odbija zahtjev vjerovnika za izvršenje ne može se podnijeti žalba.

Izvršenje ima pravni učinak prije nego što odluka o izvršenju postane pravomoćna, osim ako je drukčije određeno zakonom za određene mjere izvršenja. Vjerovnik se ne može namiriti prije nego što odluka o izvršenju postane pravomoćna, osim u slučaju izvršenja na temelju izvršne isprave na novcu dužnika koji se nalazi u financijskoj instituciji (izvršenje na temelju izvršne isprave), pod uvjetom da je izvršna isprava priložena uz zahtjev za izvršenje. Sud imenuje izvršitelja u svojoj odluci o odobrenju izvršenja kojom se zahtijevaju izravne mjere izvršenja.

Izvršitelji

Izvršitelji su osobe koje provode izravno izvršenje i mjere osiguranja (fizički provode izvršenje, odnosno zapljenuju imovinu, određuju mjeru osiguranja itd.). Izvršitelje imenuje ministar pravosuđa. Njihov broj i sjedište određuje ministar pravosuđa na način da na području svakog okružnog suda (*okrajno sodišče*) postoji najmanje jedan izvršitelj, dok se preostali broj izvršitelja raspodjeljuje na područja okružnih sudova u skladu s brojem predmeta izvršenja na lokalnim sudovima u području svakog okružnog suda. U pojedinim predmetima izvršenja izvršitelj se imenuje odlukom suda, ali vjerovnik ima pravo predložiti određenog izvršitelja. U svakom pojedinom slučaju izvršitelj može provoditi mjere u cijeloj Republici Sloveniji. Služba izvršitelja javna je služba koju obavljaju kao neovisnu djelatnost.

Izvršitelji su odgovorni za svu štetu koju prouzroče pri provedbi izvršenja i mjera osiguranja svojim postupcima ili neispunjenjem svojih obveza na temelju zakona, njegovih provedbenih propisa i sudskih naloga.

U slučaju ozbiljne povrede njihovih obveza izvršitelje može otpustiti ministar pravosuđa.

Troškovi izvršenja

Troškove izvršenja najprije plaća vjerovnik. Vjerovnik, osim toga, mora unaprijed platiti troškove mjera izvršenja u iznosu i rokovima koje je odredio sud. Ako vjerovnik ne plati jamstvo, sud će zastati s izvršenjem. Dužnik mora nadoknaditi troškove vjerovnika na njegov zahtjev ako su troškovi bili nužni za izvršenje, uključujući troškove pretraživanja imovine dužnika i troškove postupka koje je sud pokrenuo po službenoj dužnosti. Sud mora odlučiti o troškovima u roku od osam dana od primitka zahtjeva.

Kako bi osigurao plaću za rad i povrat troškova, izvršitelj može od vjerovnika zatražiti plaćanje jamstva u roku i iznosu utvrđenima tarifom. Izvršitelj vjerovniku mora osobno uručiti zahtjev za plaćanje jamstva koji mora sadržavati i upozorenje o posljedicama ako se jamstvo ne plati pravodobno i izvršitelju ne dostavi dokaz o plaćanju. Izvršitelj mora priložiti i obavijest o svojem pravu da od suda zatraži odluku o jamstvu.

Ako se vjerovnik ne slaže s načinom plaćanja, rokom ili iznosom jamstva, može u roku od osam dana od primitka zahtjeva izvršitelju dostaviti zahtjev da sud odluči o tom pitanju. Izvršitelj mora odmah poslati zahtjev sudu, koji u roku od osam dana od primitka mora odlučiti o tom pitanju.

Ako vjerovnik ne plati jamstvo na način i u roku koji je odredio izvršitelj ili sud ili ako ne dostavi dokaz o plaćanju, izvršitelj obavješćuje sud, koji će zastati s izvršenjem.

3.2 Glavni uvjeti

Prvi uvjet za odobrenje izvršenja jest **postojanje osnove za izvršenje. To može biti izvršna isprava ili vjerodostojna isprava**, u skladu sa zakonom.

Izvršivost sudskih odluka:

Sudska odluka izvršiva je kad postane pravomoćna i kad prođe rok za dobrovoljno ispunjenje obveza dužnika. Rok za dobrovoljno ispunjenje obveze počinje dan nakon uručenja odluke dužniku. Sud može odobriti izvršenje samo dijela odluke kad taj dio postane izvršiv.

Sud će odobriti izvršenje na temelju sudske odluke koja još nije pravomoćna ako je zakonom predviđeno da se u slučaju žalbe ne zastaje s izvršenjem.

Izvršivost sudske nagodbe:

Sudska nagodba izvršiva je ako je tražbina iz nagodbe dospjela za plaćanje. Dospijeće tražbine mora se dokazati u zapisniku o nagodbi, javnoj ispravi ili ispravi ovjerenom u skladu sa zakonom. Ako se dospijeće ne može dokazati na taj način, dokazuje se pravomoćnom odlukom donesenom u parničnom postupku kojim se utvrđuje dospijeće tražbine.

Izvršiv javnobilježnički zapisnik:

Javnobilježnički zapisnik izvršiv je ako je dužnik pristao na njegovu izravnu izvršivost u zapisniku i ako je tražbina navedena u javnobilježničkom zapisu dospjela za plaćanje. Dospijeće tražbine dokazuje se u javnobilježničkom zapisniku, javnoj ispravi ili ispravi ovjerenom u skladu sa zakonom. Ako dospijeće tražbine ne ovisi o isteku roka, nego o drugoj činjenici navedenoj u javnobilježničkom zapisniku, javni bilježnik obavješćuje stranke o tome što se smatra dostatnim dokazom za dospijeće tražbine: vjerovnikova pisana izjava upućena dužniku o dospijeću tražbine u kojoj se navodi datum dospijeća i dokaz o uručenju pisane izjave o dospijeću tražbine dužniku. Javni bilježnik obavješćuje stranke da mogu ovlastiti javnog bilježnika za obavješćivanje dužnika o dospijeću tražbine umjesto da dostave dokaz o uručenju pisane odluke o dospijeću tražbine dužniku. Pisana izjava vjerovnika ili obavijest javnog bilježnika dostavljaju se preporučenom poštom.

Drugi uvjet koji se mora ispuniti kako bi sud odobrio izvršenje jest **podnošenje zahtjeva za izvršenje**, koji mora sadržavati podatke o vjerovniku i dužniku, uključujući njihove identifikacijske podatke, izvršnu ispravu ili vjerodostojnu ispravu, obvezu dužnika, način i predmet izvršenja te druge podatke nužne za provedbu izvršenja (zahtjev za izvršenje na temelju vjerodostojne isprave mora sadržavati i zahtjev da sud dužniku naloži plaćanje tražbine, zajedno s procijenjenim troškovima, u roku od osam dana, ili u roku od tri dana u sporovima koji se odnose na mjenice ili čekove, od datuma uručenja odluke). U zahtjevu za izvršenje vjerovnik mora jasno utvrditi izvršnu ispravu na temelju koje se zahtjeva izvršenje i navesti da je izdana izjava o izvršivosti. Tražbina mora biti dospjela za plaćanje i rok za dobrovoljno ispunjenje obveze morao je proći (dobrovoljni rok).

Dužnik mora biti jasno utvrđen u izvršnoj ispravi ili u vjerodostojnoj ispravi. U zahtjevu za izvršenje moraju se navesti i ime i adresa (ili poslovni nastan) dužnika. U zahtjevu za izvršenje moraju se jasno navesti podaci za identifikaciju dužnika (i vjerovnika), koji se razlikuju s obzirom na to je li riječ o fizičkim osobama, pravnim osobama, poduzetnicima ili privatnim pojedincima.

Dužnik mora biti postojeći subjekt (ne može biti preminula osoba ili izbrisan iz sudskog registra). Ako se zahtjev za izvršenje podnese u odnosu na nepostojećeg subjekta, on se mora odbaciti, a ako subjekt prestane postojati tijekom postupka izvršenja, to predstavlja razlog za zastajanje s postupkom u skladu sa zakonom (i nije potrebno donijeti posebnu odluku).

Pretpostavke (u pogledu poslovne sposobnosti) **se primjenjuju** u jednakoj mjeri na dužnika i vjerovnika u postupku izvršenja, kako su utvrđene u parničnom postupku u skladu sa Zakonom o parničnom postupku (*Zakon o pravdnem postupku*), uz upućivanje na članak 15. ZIZ-a.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

Cilj mjera izvršenja jest plaćanje tražbine vjerovnika.

Mjere izvršenja za plaćanje novčanih tražbina sljedeće su: prodaja pokretnina dužnika, prodaja nekretnina, prijenos novčane tražbine dužnika, unovčenje drugih imovinskih ili materijalnih prava i nematerijaliziranih vrijednosnih papira, prodaja udjela člana društva i prijenos novca koji se drži u financijskoj instituciji (npr. u bankama).

Mjere izvršenja za ispunjivanje nenovčanih tražbina sljedeće su: oduzimanje i dostava pokretnina, pražnjenje i oduzimanje nekretnina, zamjena usluge na trošak dužnika, prisiljavanje dužnika na postupanje novčanim kaznama, vraćanje radnika na radno mjesto, raspodjela pokretnina, izjava volje i oduzimanje djeteta.

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Prethodno navedenim mjerama izvršenja omogućuje se izvršenje na svim predmetima izvršenja (za bilo koji predmet ili imovinsko odnosno materijalno pravo dužnika), osim ako je neki predmet zakonom izuzet od izvršenja ili je izvršenje na nekom predmetu ograničeno zakonom – članak 32. ZIZ-a.

Predmet izvršenja ne može obuhvaćati sljedeće:

predmete kojima se ne trguje,

mineralne i druge prirodne resurse,

objekte, uređaje i druge predmete potrebne državi ili samoupravnoj lokalnoj zajednici za obavljanje njihovih dužnosti te pokretnine i nekretnine koje služe nacionalnoj obrani,

objekte, uređaje i druge predmete potrebne dužniku za obavljanje javne službe i

druge predmete i prava propisane zakonom (na primjer, novac namijenjen uzdržavanju djeteta, izričito osobni predmeti, dohodak od socijalne pomoći, doplatak za roditelje, dječji doplatak, doplatak za invaliditet, hrana, gorivo za grijanje, životinje za rad i uzgoj, odlikovanja, medalje, pomagala za osobu s invaliditetom, poljoprivredno zemljište i postrojenja poljoprivrednika ako su nužna za vlastito uzdržavanje itd.).

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Glavni je cilj svih mjera izvršenja plaćanje tražbine vjerovnika. Učinci mjera izvršenja ovise o vrsti upotrijebljenog instrumenta izvršenja.

IZVRŠENJE U POGLEDU NOVČANIH TRAŽBINA

Izvršenje na pokretninama provodi se zapljenom i prodajom pokretnine. Vjerovnik stječe založno pravo na zaplijenjenim predmetima.

Izvršenje na novčanim potraživanjima dužnika provodi se zapljenom i prijenosom potraživanja. Odlukom kojom se odobrava zapljena novčanih potraživanja (odluka o zapljeni) sud brani dužnikovu dužniku da plati dug dužniku i dužniku da naplati potraživanja, uključujući ona iz založnog prava koje služi kao jamstvo, ili da raspolože potraživanjima na bilo koji drugi način. Zapljena ima učinak od dana uručenja odluke o zapljeni dužnikovu dužniku. Zapljenom potraživanja dužnika koju je sud odobrio na zahtjev vjerovnika vjerovnik dobiva založno pravo na zaplijenjenim potraživanjima.

Izvršenje na novcu koji dužnik drži u financijskoj instituciji: odlukom o izvršenju na novcu koji dužnik drži u financijskoj instituciji sud nalaže financijskoj instituciji da zamrzne novac dužnika na svim računima do iznosa koji se treba platiti u skladu s odlukom o izvršenju i da, nakon što ta odluka postane pravomoćna, isplati taj iznos vjerovniku. Odluka ima učinak zapljene i prijenosa radi povrata. Kad odluka o izvršenju postane pravomoćna, sud obavješćuje financijsku instituciju. Financijska institucija obavješćuje sud odmah nakon što isplati vjerovnika.

Izvršenje na potraživanju u pogledu izručenja ili isporuke pokretnina ili izručenja nekretnine provodi se zapljenom tog potraživanja i njegovim prijenosom na vjerovnika, nakon čega se ono prodaje. Prijenos zaplijenjenog potraživanja dužnika ima učinak prijenosa novčanog potraživanja dužnika.

Izvršenje na drugim vlasničkim ili materijalnim pravima provodi se zapljenom tog prava i unovčenjem pokretnine. Zapljena ima učinak od dana uručenja odluke o zapljeni dužniku. U odluci o izvršenju kojom se odobrava zapljena sud dužniku brani raspolaganje tim pravom. Nakon zapljene prava vjerovnik stječe založno pravo.

Izvršenje na nematerijaliziranim vrijednosnim papirima: izvršenje na nematerijaliziranim vrijednosnim papirima kojima se trguje na burzi provodi se zapljenom i prodajom nematerijaliziranih vrijednosnih papira i isplatom vjerovnika iz iznosa dobivenog prodajom. Zapljena ima učinak od dana kad je odluka o zapljeni upisana u središnji registar nematerijaliziranih vrijednosnih papira.

Izvršenje na udjelu člana društva provodi se upisom odluke o izvršenju, prodajom udjela i isplatom iznosa dobivenog prodajom vjerovniku. Odlukom o izvršenju sud brani članu društva da raspolože svojim udjelom. Sud uručuje odluku o izvršenju društvu i upisuje je u sudski registar. Tim upisom vjerovnik stječe založno pravo na udjelu člana društva, što ima učinak i u odnosu na sve osobe koje kasnije steknu taj udjel.

Izvršenje na nekretninama provodi se upisom odluke o izvršenju u zemljišne knjige, određivanjem vrijednosti nekretnine, njezinom prodajom i isplatom vjerovnika iz iznosa dobivenog prodajom. Sud upisuje odluku o izvršenju na nekretnini u zemljišne knjige. Tim upisom vjerovnik stječe založno pravo na nekretnini, što ima učinak i u odnosu na sve osobe koje kasnije steknu vlasničko pravo na nekretnini. Vjerovnik koji zatraži izvršenje, ali još nije stekao založno pravo ili pravo na zemljište upisom odluke o izvršenju stječe pravo da ga se isplati iz nekretnine prije osobe koja je kasnije stekla založno pravo ili pravo na zemljište.

IZVRŠENJE U POGLEDU NENOVČANIH TRAŽBINA

Postupak izručenja i isporuke pokretnina provodi izvršitelj koji uzima predmet od dužnika i daje ga vjerovniku u zamjenu za potvrdu.

Postupak pražnjenja i oduzimanja nekretnine provodi izvršitelj koji oduzima nekretninu kako bi je dao u posjed vjerovniku nakon što iz nje ukloni ljude i predmete. Pražnjenje i oduzimanje nekretnine dopušteno je osam dana nakon uručenja odluke o izvršenju dužniku.

Postupak obveze činjenja, trpljenja ili nečinjenja može se provesti u suradnji s izvršiteljem na način koji je odredio sud. Na temelju izvršne isprave u skladu s kojom dužnik mora učiniti nešto što može učiniti netko drugi izvršenje se provodi tako da sud ovlasti vjerovnika za povjeravanje zadatka nekom drugom na

trošak dužnika ili za to da ga sam obavi (**zamjenska usluga na trošak dužnika**). Ako dužnik mora u skladu s izvršnom ispravom učiniti nešto što ne može učiniti nitko drugi, sud u odluci o izvršenju određuje primjeren rok za ispunjenje te obveze te određuje novčanu kaznu ako dužnik ne ispuni obvezu u tom roku (**prisiljenje dužnika novčanom kaznom**).

Postupak vraćanja radnika na rad provodi sud koji određuje odgovarajući rok za ispunjenje obveza u odluci o izvršenju. U odluci o izvršenju sud određuje i novčanu kaznu ako dužnik ne ispuni obvezu u roku.

Postupak raspodjele predmeta može se provesti stvarnom fizičkom raspodjelom, ako je takva raspodjela određena izvršnom ispravom, ili prodajom predmeta.

Postupak izjave volje sadržava obvezu davanja zemljišnoknjižne ili neke druge izjave volje koja je izvršna isprava, kako je određena odlukom, i smatra se provedenim kad ta odluka postane pravomoćna.

U postupku izvršenja u predmetima koji se odnose na skrbništvo nad djecom ili njihovo podizanje te na osobne kontakte s djecom sud u odluci određuje da osoba mora predati dijete. Sud određuje rok u kojem se dijete mora predati ili odlučuje da se dijete mora odmah predati. Odlukom o izvršenju osobi se nalaže obveza da preda dijete osobi na koju se upućuje u izvršnoj ispravi, osobi o čijoj volji ovisi predaja djeteta i osobi kod koje se dijete nalazi u trenutku donošenja odluke. U odluci o izvršenju sud nalaže da obveza predaje djeteta stupa na snagu u odnosu na svaku osobu kod koje se dijete nalazi u trenutku provedbe izvršenja.

Sud izvršenja može odrediti novčanu kaznu dužniku koji postupi suprotno odluci suda, na primjer skrivanjem, oštećenjem ili uništenjem svoje imovine, poduzimanjem djela kojima za vjerovnika nastaje nepovratna šteta ili šteta koju je teško popraviti, sprječavanjem izvršitelja u provedbi mjera izvršenja ili osiguranja, postupanjem koje je suprotno odluci o osiguranju, sprječavanjem rada stručnjaka ili financijske organizacije, sprječavanjem poslodavca ili drugog izvršitelja odluke o izvršenju u provedbi izvršenja ili sprječavanjem ili zabranom pregleda i vrednovanja nekretnine.

Ako dužnik postupi suprotno odluci o izvršenju i raspolaže svojom imovinom, takva je transakcija valjana samo ako je pravna radnja provedena uz primjerenu naknadu i ako je druga strana postupila u dobroj vjeri (tj. nije znala ili nije mogla znati da dužnik nema pravo raspolagati svojom imovinom) u trenutku prijenosa ili opterećenja.

Dužnik koji uništi, ošteti, prenese ili sakrije dio svoje imovine kako bi spriječio isplatu vjerovnika i time nanese štetu vjerovniku kazneno je odgovoran te će mu se odrediti novčana kazna ili kazna zatvora u trajanju do jedne godine.

Banka mora na zahtjev suda dostaviti objašnjenje i dokumentaciju kojima se dokazuje je li i na koji način provela odluku suda o izvršenju i kako je primijenila zakonom propisane isplatne redove tražbina. Osim toga, banka vjerovnicima i sudu mora dostaviti podatke o bankovnim računima dužnika. Na temelju odluke o izvršenju banka mora zamrznuti novac koji dužnik drži u njoj u iznosu navedenom u odluci o izvršenju te taj iznos isplatiti vjerovniku.

Na zahtjev vjerovnika sud može naložiti banci koja, suprotno odluci suda, nije provela zapljenu, prijenos ili isplatu dospjelog iznosa da umjesto dužnika isplati taj iznos vjerovniku iz vlastitih sredstava banke. U tom slučaju banka odgovara vjerovniku za štetu nastalu nepostupanjem u skladu s odlukom o izvršenju ili za povredu zakonskih odredaba o obvezi objavljivanja informacija, poštovanju isplatnog reda, iznosu i načinu plaćanja obveze u skladu s odlukom o izvršenju.

Na temelju odluke o izvršenju poslodavac dužnika mora vjerovniku platiti jednokratni novčani iznos ili mu redovito isplaćivati novčane iznose na koje bi vjerovnik inače imao pravo kao plaću. U svakom slučaju, dužnik mjesečno mora primiti najmanje 70 % minimalne plaće. Na zahtjev vjerovnika sud može naložiti poslodavcu koji, suprotno odluci suda, nije sačuvao i isplatio dospjele iznose, da umjesto dužnika isplati taj iznos vjerovniku iz vlastitih sredstava. U tom slučaju poslodavac odgovara vjerovniku za štetu nastalu nepostupanjem u skladu s odlukom o izvršenju.

Dužnikov dužnik mora izjaviti priznaje li zaplijenjeno potraživanje i u kojem iznosu te ovisi li njegova obveza plaćanja potraživanja dužnika o ispunjenju neke druge obveze. Ako ne da izjavu ili je izjava neistinita, on odgovara vjerovniku za štetu.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Rok valjanosti određene mjere suda izvršenja ovisi o prirodi mjere. Postupak izvršenja (i učinci odluke o odobrenju izvršenja) općenito završava namirenjem tražbine vjerovnika. Ako izvršenje nije izvedivo zbog pravnih ili činjeničnih razloga, mora ga se završiti zastajanjem s izvršenjem, što ima učinak poništenja svih mjera izvršenja, osim ako bi to utjecalo na prava koja su stekla treće osobe (na primjer prava kupaca na zaplijenjene pokretnine). Vjerovnik može zatražiti odgodu izvršenja na najviše godinu dana, a u tom slučaju odluka o odobrenju izvršenja ostaje na snazi čak i ako dužnik nema nikakvo vlasništvo u trenutku donošenja odluke (npr. zbog postojanja činjeničnih prepreka koje sprječavaju ostvarenje tražbine vjerovnika).

Ako nema dostupnog novca, u slučaju izvršenja na potraživanjima dužnika u pogledu bankovnih računa dužnika, ili ako dužnik ne može pristupiti novcu, banka mora odluku o izvršenju godinu dana čuvati u svojoj evidenciji i isplatiti vjerovnika kad novac postane dostupan na računu dužnika ili kad dužnik dobije pravo raspolagati novcem. Dotad se ne može zastati s izvršenjem.

Ako tijekom zapljene pokretnina izvršitelj ne pronađe imovinu koja bi mogla biti predmet izvršenja ili ako zaplijenjena imovina nije primjerena za plaćanje tražbine vjerovnika ili ako izvršitelj ne može provesti zapljenu jer dužnik nije prisutan ili ne omogući pristup svojim prostorima, vjerovnik može u roku od tri mjeseca od prvog pokušaja zapljene zatražiti da izvršitelj ponovno pokuša provesti zapljenu. Dotad se ne može zastati s izvršenjem.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Dužnik, vjerovnik i sve treće osobe s pravom na predmet izvršenja koje onemogućuje izvršenje te svi kupci predmeta kupljenog tijekom postupka imaju pravo podnijeti pravni lijekove protiv odluka izvršnog suda.

Žalba je uobičajeni pravni lijek protiv prvostupanjske odluke. U iznimnim slučajevima, dužnik ili treća osoba s pravom na predmet izvršenja koje onemogućuje izvršenje može podnijeti prigovor na odluku o izvršenju. Prigovor mora biti opravdan. U prigovoru dužnik ili treća osoba mora navesti sve činjenice i dostaviti dokaze na temelju kojih bi prigovor trebao biti opravdan (prigovor dužnika). Vjerovnik ima pravo odgovoriti na prigovor u roku od osam dana. Protiv odluke o prigovoru može se podnijeti žalba.

Svatko tko dokaže da vjerojatno ima pravo na predmet izvršenja koje onemogućuje izvršenje može podnijeti prigovor na odluku o izvršenju i zatražiti da sud proglasi izvršenje na tom predmetu nedopuštenim (prigovor treće osobe). Prigovor se može podnijeti do kraja izvršnog postupka. Ako vjerovnik ne odgovori na prigovor u roku ili izjavi da se ne protivi prigovoru, sud će u potpunosti ili dijelom poništiti odluku o izvršenju i zastati s izvršenjem, ovisno o okolnostima predmeta. Ako vjerovnik u roku izjavi da se protivi prigovoru, sud će odbiti prigovor. Treća osoba koja je podnijela prigovor može pokrenuti parnicu u roku od 30 dana nakon što odluka postane pravomoćna kako bi utvrdio je li izvršenje dopušteno na predmetu.

Žalba i prigovor mogu se podnijeti sudu koji je donio odluku u pogledu koje se zahtijeva pravni lijek. Opće je pravilo da isti sud koji je donio odluku o izvršenju odlučuje o prigovoru, a drugostupanjski sud odlučuje o žalbi. Odluka je o žalbi konačna.

Prigovor i žalba moraju se podnijeti u roku od osam dana od uručivanja odluke prvostupanjskog suda. U iznimnim slučajevima prigovor se može podnijeti nakon tog roka i do kraja postupka izvršenja ako se prigovor temelji na činjenici u pogledu stvarne tražbine i za tu se činjenicu saznalo nakon izvršivosti odluke te se prigovor nije mogao podnijeti u prvom roku.

Zbog prigovora i žalbe ne zastaje se s provedbom mjera izvršenja u postupku izvršenja, osim u fazi plaćanja. Opće je pravilo da se vjerovnik ne može isplatiti dok odluka o izvršenju ne postane pravomoćna. Vjerovnik se može namiriti prije nego što odluka o izvršenju postane pravomoćna samo u slučaju izvršenja na temelju izvršne isprave ako se izvršenje odnosi na novac dužnika koji se nalazi u financijskoj instituciji (izvršenje na temelju izvršnog naslova), pod uvjetom da je izvršna isprava priložena uz zahtjev za izvršenje, osim u trgovačkim stvarima, gdje nije potrebno priložiti izvršnu ispravu.

U postupku su izvršenja izvanredni pravni lijekovi ograničeni.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Izvršenje na novčanim tražbinama i radi osiguranja tih tražbina nije dopustivo na predmetima i pravima nužnima za ispunjenje osnovnih životnih potreba dužnika i osoba koje je dužnik zakonski obavezan uzdržavati ili nužnima za obavljanje profesionalne djelatnosti dužnika. Na nekima od tih predmeta i prava izvršenje je dopušteno samo u ograničenoj mjeri.

Druge poveznice

<http://www.dz-rs.si/wps/portal/Home/deloDZ/zakonodaja/preciscenaBesedilaZakonov>

http://www.mp.gov.si/si/obrazci_evidence_mnenja_storitve/uporabni_seznami_imeniki_in_evidence/

<http://www.sodisce.si/>

<https://www.uradni-list.si/glasilo-uradni-list-rs>

<http://pisrs.si/>

Posljednji put ažurirano: 24/08/2017

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJM-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Postupci izvršenja presude - Slovačka

1 Što znači „ovrha” u građanskim i trgovačkim stvarima?

U skladu s člankom 232. stavkom 1. Zakona br. 160/2015, Zakon o građanskom parničnom postupku (*Civilný sporový poriadok*), izvršivost je svojstvo sudske odluke kojim se utvrđuje obveza poštovanja te odluke, a sastoji se od mogućnosti da se odluka izravno i neposredno izvrši pravnim sredstvima. Uz iznimku predmeta koji uključuju maloljetnike, izvršenje odluka u građanskim i trgovačkim stvarima uređeno je Zakonom br. 233/1995 o izvršiteljima i postupku izvršenja kojim se izmjenjuju određeni zakoni, kako je izmijenjen (Zakon o izvršenju) (*Exekučný poriadok*), u skladu s kojim je samo odluka sa svojstvom izvršivosti izvršna isprava. Zakonom o izvršenju definira se izvršiva sudska odluka kao izvršna isprava ako se njome dodjeljuje pravo, utvrđuje obveza ili utječe na imovinu. Člankom 45. Zakona o izvršenju definiraju se i druge izvršne isprave na temelju kojih se može provoditi izvršenje, uključujući izvršne isprave iz drugih zemalja i javnobilježničke isprave.

Izvršenje odluka u predmetima koji uključuju maloljetnike uređeno je drugim zakonskim pravilima i nije obuhvaćeno Zakonom o izvršenju. Obuhvaćeno je člankom 370. i dalje Zakona br. 161/2015, Zakon o građanskom izvanparničnom postupku (*Civilný mimosporový poriadok*). Taj se zakon primjenjuje na izvršenje odluka:

- u pogledu skrbništva nad maloljetnikom, prava posjećivanja ili obveza u vezi s maloljetnicima, osim novčanih obveza,
- o povratku maloljetnika iz inozemstva u slučaju nezakonitog odvođenja ili zadržavanja,
- ako bilo koji posebni propis ili međunarodni ugovor koji su obvezujući za Slovačku Republiku uključuje izvršivost sporazuma ili vjerodostojne isprave kojima se uređuje skrbništvo nad maloljetnikom, prava posjećivanja ili obveza u vezi s maloljetnicima, osim novčanih obveza.

U sljedećem će se tumačenju stoga razlikovati izvršenje u skladu sa Zakonom o izvršenju i izvršenje u skladu sa Zakonom o građanskom izvanparničnom postupku.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Izvršenje u skladu sa Zakonom o izvršenju

Izvršenje provodi izvršitelj kojeg je država imenovala i ovlastila za provođenje postupka izvršenja; takvi postupci predstavljaju izvršavanje javne ovlasti. Izvršenje provodi izvršitelj kojeg je ovlastio sud: sud dodjeljuje predmete izdavanjem odobrenja za izvršenje pojedinačnim izvršiteljima slučajno odabranima pomoću tehnologije i softvera koje je odobrilo ministarstvo kako bi spriječilo mogućnost utjecaja na dodjelu predmeta. Izvršitelji su navedeni na *web*-mjestu <http://www.ske.sk/>. Okružni sud Banská Bystrica (*Okresný súd Banská Bystrica*) nadležan je za postupak izvršenja, odnosno zahtjevi za izvršenje moraju se uputiti isključivo tom sudu, bez obzira na prebivalište/boravište vjerovnika ili dužnika. Međutim, sud će u osnovi dodijeliti predmet izvršitelju imenovanom za regionalni sud u čijoj se nadležnosti nalazi dužnikova adresa.

Izvršenje u skladu sa Zakonom o građanskom izvanparničnom postupku

Izvršenje odluke u predmetu koji uključuje maloljetnika može se voditi samo na sudu; sud s mjesnom nadležnošću u osnovi je sud u čijoj nadležnosti maloljetnik ima prebivalište o kojem su se usuglasili roditelji ili koje je određeno na neki drugi zakoniti način. Ako sud s mjesnom nadležnošću nije poznat ili ne može pravovremeno intervenirati, sud u čijoj nadležnosti maloljetnik trenutačno prebiva naložit će izvršenje i provesti ga. Sud s mjesnom nadležnošću za izvršenje hitne mjere sud je koji je naložio mjeru; ako je žalbeni sud naložio hitnu mjeru, prvostupanjski sud ima mjesnu nadležnost. Sud s mjesnom nadležnošću za izvršenje odluke o povratku maloljetnika iz inozemstva u slučaju nezakonitog odvođenja ili zadržavanja jest prvostupanjski sud. Stoga odluku izvršava sam sudac, ali sudac može ovlastiti pravosudnog dužnosnika da organizira odvođenje maloljetnika. Pri izvršenju odluke ovlašteni pravosudni dužnosnik na temelju zakona ima istu nadležnost kao i sudac.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

3.1 Postupak

Postupak u skladu sa Zakonom o izvršenju

U skladu s člankom 48. Zakona o izvršenju, vjerovnik (odnosno, vjerovnik iz izvršne isprave; subjekt kojemu se izvršnom odlukom dodjeljuje tražbina za plaćanje) podnosi zahtjev za izvršenje ako se dužnik dobrovoljno ne pridržava izvršne odluke. Postupak izvršenja stoga se pokreće kao odgovor na zahtjev stranke koja ima pravo zatražiti plaćanje tražbine iz izvršne isprave.

Kao što je prethodno navedeno, zahtjev za izvršenje podnosi se Okružnom sudu Banská Bystrica elektroničkim putem, odnosno šalje se u pretinac elektroničke pošte suda na posebnom elektroničkom obrascu dostupnom na *web*-mjestu ministarstva. Zahtjev mora biti odobren, a u suprotnom ga se zanemaruje. Ako vjerovnik ili njegov predstavnik nema aktiviran pretinac elektroničke pošte, zahtjev za izvršenje može podnijeti izvršitelj. U tom je slučaju izvršitelj ovlašteni predstavnik vjerovnika za dostavu dok se ne dodijeli odobrenje za izvršenje, a zauzvrat izvršitelj ima pravo na nagradu i naknadu troškova; iznos troškova i način njihova izračuna utvrđuje ministarstvo aktom opće primjene. U zahtjevu za izvršenje moraju se navesti sljedeće pojedinosti:

- sud kojemu je zahtjev upućen,
- vjerovnik i dužnik, ako je dužnik stranka u postupku,
- predstavnik vjerovnika, a ako je zahtjev podnijelo nekoliko vjerovnika, zajednički predstavnik vjerovnika (to se odnosi na obvezu imenovanja zajedničkog predstavnika),
- izvršitelj, ako je zahtjev za izvršenje podnio izvršitelj,
- izvršna isprava na temelju koje se izvršenje može provesti i kojom se utvrđuje odobrenje za podnošenje zahtjeva za izvršenje prema dužniku, a ako se to tiče pravnog sljedništva mora postojati izvješće o činjenicama kojima se utvrđuje pravno sljedništvo,

- (f) izvješće o ključnim činjenicama i navod o dokazu u pogledu odnosa s dužnikom ako će se izvršenje voditi na temelju izvršne isprave kojom se dodijelila tražbina iz mjenice ili zadužnice prema dužniku koji je fizička osoba; to se primjenjuje i ako je odobrenje za podnošenje zahtjeva za izvršenje utvrđeno s pomoću neprekinutoga niza indosamenata,
- (g) tražbina; ako je riječ o tražbini za plaćanje, trebala bi se podijeliti na glavnicu, periodične sporedne troškove, kapitalizirane sporedne troškove, ugovornu kaznu i vjerovnikove troškove izvršenja,
- (h) bankovni račun vjerovnika na koji bi se prisilna uplata trebala doznačiti,
- (i) adresa e-pošte vjerovnika za elektroničku komunikaciju s izvršiteljem ako vjerovnik nema aktiviran pretinac elektroničke pošte,
- (j) izjava vjerovnika o ispunjavanju uvjeta ili uzajamne obveze ako je radnja koja se nalaže dužniku izvršnom ispravom povezana s ispunjenjem uvjeta ili uzajamne obveze, i navod o dokazu,
- (k) izjava vjerovnika da obveza iz izvršne isprave nije dobrovoljno ispunjena; ako dio obveze nije ispunjen, taj se dio mora prijaviti na dan podnošenja zahtjeva za izvršenje,
- (l) datum podnošenja zahtjeva.

Sljedeće se mora priložiti zahtjevu za izvršenje:

- (a) preslika izvršne isprave i potvrda o njezinoj izvršivosti, ako je potrebno; nalog za plaćanje donesen u postupku u vezi s tražbinom ne mora se priložiti;
- (b) dokument kojim se utvrđuje pravno sljedništvo; ako je pravno sljedništvo utvrđeno zakonom ili Poslovnim registrom (*Obchodný register*), dovoljno je samo uputiti na njih;
- (c) dokument iz kojeg proizlazi da su uvjet ili uzajamna obveza ispunjeni, ako se to zahtjeva izvršnom ispravom;
- (d) potrošački ugovor i svi drugi ugovorni dokumenti povezani s potrošačkim ugovorom, uključujući dokumente na koje se u potrošačkom ugovoru upućuje, ako se to odnosi na izvršenje na temelju izvršne isprave kojom se dodjeljuje tražbina iz potrošačkog ugovora; to se ne odnosi na izvršnu ispravu ako je nalog za plaćanje donesen u postupku u vezi s tražbinom.

Ako se izvršenje zahtjeva na temelju izvršne isprave iz druge zemlje, vjerovnik mora isto tako priložiti dokumente u skladu s vrstom izvršne isprave (članak 48. stavak 5. Zakona o izvršenju).

Nakon zaprimanja zahtjeva za izvršenje, sud ga pregledava i, ako ispunjava zakonske zahtjeve, izdaje odobrenje i dostavlja ga izvršitelju koji organizira izvršenje.

Postupak u skladu sa Zakonom o građanskom izvanparničnom postupku

Stranke su u postupku u vezi s izvršenjem odluke maloljetnik te vjerovnik i dužnik prema izvršnoj ispravi. Ako se dužnik dobrovoljno ne pridržava izvršne isprave, vjerovnik može podnijeti zahtjev za izvršenje odluke; međutim, u skladu sa Zakonom o građanskom izvanparničnom postupku sud može pokrenuti postupak prema vlastitoj odluci. Odluka se može izvršiti nakon što se donese nalog o njezinu izvršenju, a izvršenje se može odvijati bez dostave naloga strankama. U okviru izvršenja odluke sud odvodi maloljetnika od osobe s kojom maloljetnik na temelju odluke ne bi trebao biti te organizira da se maloljetnika preda osobi kojoj ga se odlukom povjerava ili osobi kojoj se odlukom dodjeljuje pravo da kontaktira s maloljetnikom tijekom ograničenog razdoblja ili osobi ovlaštenoj za primanje maloljetnika koji je nezakonito odveden ili zadržan.

3.2 Glavni uvjeti

Ovršni postupak u skladu sa Zakonom o izvršenju

U skladu sa Zakonom o izvršenju, uvjeti za postupak izvršenja jesu postojanje izvršne isprave, podnošenje zahtjeva za izvršenje i plaćanje sudske pristojbe (16,50 EUR). Sudska pristojba naplaćuje se za podnošenje zahtjeva, a može se platiti samo poštanskim ili bankovnim nalogom za plaćanje. Podaci za naplatu te pristojbe dostavljaju se automatski. Sud ne poziva na naplatu pristojbe; ako ona nije plaćena u roku od 15 dana nakon podnošenja zahtjeva, zahtjev se zanemaruje; to se ne primjenjuje ako je vjerovnik izuzet od plaćanja sudskih pristojbi, a sud će vjerovnika obavijestiti o toj činjenici.

Nakon što započne izvršenje prava na provođenje, osim plaćanja novčanog iznosa, vjerovnikov izvršitelj može zatražiti plaćanje preduma u pogledu troškova postupka; to se ne primjenjuje ako je vjerovnik izuzet od plaćanja sudskih pristojbi. Ako vjerovnik ne plati taj predum na zahtjev izvršitelja u roku koji je izvršitelj naveo, a koji ne smije biti kraći od 15 dana, izvršitelj izdaje obavijest o odgodi izvršenja.

U skladu sa Zakonom o izvršenju izvršna je isprava izvršiva sudska odluka ako se njome dodjeljuje pravo, utvrđuje obveza ili se njome utječe na imovinu. Izvršna isprava može biti i:

- (a) odluka institucije, tijela, ureda ili agencije Europske unije,
- (b) izvršna isprava iz neke druge zemlje koja je izvršiva u Slovačkoj,
- (c) javnobilježnička isprava koja sadržava pravnu obvezu i u kojoj se navode vjerovnik i dužnik, pravna osnova i vrijeme provedbe, ako je dužnik u javnobilježničkoj ispravi pristao na izvršivost,
- (d) izvršna odluka donesena u arbitražnom postupku, uključujući mirenje koje je njome odobreno,
- (e) odluka o nasljedstvu,
- (f) izvršna odluka tijela javne uprave ili tijela regionalne samouprave, uključujući obavijest o novčanoj kazni koja nije plaćena na licu mjesta,
- (g) procjena plaćanja, izjava o neisplaćenim iznosima za poreze i naknade te mirenje koje je odobrilo odgovarajuće tijelo,
- (h) izvršna odluka i izjava o neisplaćenim iznosima za socijalnu sigurnost, socijalno osiguranje, mirovinsku štednju i javno zdravstveno osiguranje,
- (i) druga izvršna odluka, izjava o neisplaćenim iznosima ili odobrenom mirenju izvršiva u skladu sa zakonom,
- (j) dokument donesen u skladu sa zakonodavstvom koje je na snazi u drugoj državi članici EU-a ako se to odnosi na povrat potraživanja kako je navedeno u relevantnom zakonodavstvu,
- (k) obavijest o odgodi izvršenja i poziv na plaćanje troškova izvršenja,
- (l) izvršna isprava navedena u relevantnom zakonodavstvu.

Postupak izvršenja u skladu sa Zakonom o građanskom izvanparničnom postupku

Budući da sud može pokrenuti postupak po vlastitoj odluci, jedini je uvjet za izvršenje odluke sama izvršna isprava. Sud može naložiti izvršenje odluke po vlastitoj odluci, a postupak za izvršenje hitne mjere uvijek nalaže sud po vlastitoj odluci. Vjerovnik ne plaća sudske pristojbe za zahtjev jer su ti postupci izuzeti od plaćanja sudske pristojbe.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Imovina koja može biti predmet izvršenja u skladu sa Zakonom o izvršenju

Ako je temelj izvršenja izvršna isprava kojom se utvrđuje obveza plaćanja novčanog iznosa, izvršenje se može provesti:

- (a) zapljenom zarade,
- (b) nalogom za izvršenje plaćanja,
- (c) prodajom pokretne imovine,
- (d) prodajom vrijednosnih papira,

- (e) prodajom nekretnina,
- (f) prodajom trgovačkog društva,
- (g) nalogom za privremeno oduzimanje vozačke dozvole.

Ako se to odnosi na izvršenje radi povrata potraživanja koje, bez sporednih troškova, na dan dostave zahtjeva za izvršenje ne iznosi više od 2.000,00 EUR („izvršenje male vrijednosti“), izvršenje se ne može provesti prodajom nekretnine u kojoj dužnik trajno ili privremeno stanuje; time se ne dovodi u pitanje pravo na stavljanje hipoteke na nekretninu. Izvršenje za povrat potraživanja za uzdržavanje ne smatra se izvršenjem male vrijednosti.

Izvršenje prodajom nekretnine u kojoj dužnik trajno ili povremeno stanuje može se provesti samo uz odobrenje suda ako postoji nekoliko postupaka izvršenja protiv dužnika u vezi s povratom potraživanja koja ukupno iznose više od 2.000,00 EUR i izvršitelj može dokazati da se potraživanje ne može ni na koji drugi način povratiti. Zahtjev za prodaju nekretnine iz prethodne rečenice može podnijeti izvršitelj koji je stavio hipoteku na nekretninu kao prvi na redu, a isto tako, uz pisano odobrenje tog izvršitelja, izvršitelj čija je hipoteka stavljena na kasniji datum.

Ako je osnova za izvršenje izvršna isprava kojom se nameće obveza koja nije plaćanje novčanog iznosa, način izvršenja uređuje se prirodom obveze. Ona se može provesti:

- (a) iseljenjem,
- (b) oduzimanjem ili uništavanjem predmeta na trošak dužnika,
- (c) podjelom zajedničkog predmeta,
- (d) obavljanjem radova i usluga.

Postupak izvršenja ne mora utjecati na imovinu ili prava koja u okviru Zakona o izvršenju ili posebnog zakonodavstva ne podliježu izvršenju ili su isključeni iz izvršenja ili neprihvatljivi za izvršenje. Izvršenje se stoga može provesti na hipoteci samo ako je vjerovnik založni vjerovnik ili ako založni vjerovnik pristaje na izvršenje. Izvršenje se može provoditi samo u okviru tražbine navedene u odobrenju za izvršenje i troškova izvršenja; to se ne primjenjuje ako se izvršenje provodi prodajom pokretne imovine koja se ne može podijeliti ili prodajom nekretnine ako dužnik nema dovoljno druge imovine s pomoću koje bi se tražbina mogla ispuniti.

Predmet izvršenja ne mogu biti:

- (a) nekretnine u vlasništvu države i pod upravom upravitelja u skladu s posebnim zakonodavstvom, osim nekretnina pod privremenom upravom u skladu s posebnim zakonodavstvom,
- (b) državni proračunski prihodi, novac na tekućem računu organizacije koju financira država i potraživanja iz pravnih odnosa kojima se utvrđuju takvi prihodi,
- (c) vrijednosni papiri u vlasništvu države i državni kapital pravnih osoba,
- (d) novac kojim se planira obuhvatiti proračunski deficit države i nacionalni dug,
- (e) ostala imovina države, kako je predviđeno posebnim zakonodavstvom.

Ostala državna imovina i imovina Banke Slovačke Republike za uvoz i izvoz (*Exportnoimportná banka Slovenskej republiky*) ne mogu biti predmet izvršenja ako su izuzeti od izvršenja jer su bitni za rad države ili za javnu korist ili je imovina Banke za uvoz i izvoz nužna za njezino funkcioniranje. U takvim se slučajevima zahtjev za izuzimanje predmeta od izvršenja može podnijeti u roku od 60 dana nakon dostave obavijesti o pokretanju izvršenja. Postupak izvršenja za takvu se državnu imovinu može voditi samo na državnoj imovini pod upravom upravitelja državnom imovinom na temelju čijeg je djelovanja uspostavljena tražbina vjerovnika.

Izvršenje odluke u skladu sa Zakonom o građanskom izvanpamičnom postupku

Sud odvodi maloljetnika od osobe s kojom maloljetnik na temelju odluke ne bi trebao biti te organizira da se maloljetnika preda osobi kojoj ga se odlukom povjerava ili osobi kojoj se odlukom dodjeljuje pravo da kontaktira s maloljetnikom tijekom ograničenog razdoblja ili osobi ovlaštenoj za primanje maloljetnika koji je nezakonito odveden ili zadržan. Sud može ovlastiti pravosudnog dužnosnika da organizira odvođenje maloljetnika. Pri izvršenju odluke ovlašteni pravosudni dužnosnik na temelju zakona ima istu nadležnost kao i sudac.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Kad se pokrene izvršenje, izvršitelj obavješćuje vjerovnika i dužnika o njegovu pokretanju i načinu na koji će se voditi, ako se to može odrediti (prije izdavanja naloga za izvršenje), te poziva dužnika da ispuni tražbinu. Obavijest o pokretanju izvršenja uključuje troškove u slučaju ispunjenja obveze u roku od 15 dana od dostave ove obavijesti, kao i troškove nakon što prođe 15 dana od dostave ove obavijesti ako dužnik nije ispunio svoju obvezu u tom roku.

Učinci obavijesti o pokretanju izvršenja

Rutinske pravne radnje

Nakon dostave obavijesti o pokretanju izvršenja dužnik se mora ograničiti na rutinske pravne radnje koje se od njega mogu razumno tražiti u pogledu iznosa i važnosti tražbine. Za pravnu su osobu ili trgovca pojedinca rutinske pravne radnje one pravne radnje koje su nužne za izvođenje aktivnosti koje su predmet njihova rada ili djelatnosti. Za fizičke su osobe rutinske pravne radnje one pravne radnje koje su nužne za osiguravanje ispunjavanja njihovih redovnih potreba te isto tako potreba onih prema kojima fizička osoba ima obvezu plaćanja uzdržavanja.

Konkretno, sljedeće se radnje ne smatraju rutinskim pravnim radnjama:

- (a) osnivanje društva, zadruge ili drugog pravnog subjekta,
- (b) stjecanje ili prijenos kapitala u društvu, zadruzi ili drugom pravnom subjektu,
- (c) prijenos ili zakup nekretnina ili njihovo terećenje s pravom treće osobe,
- (d) vođenje pravne radnje bez primjerene naknade.

Raspolaganje imovinom koja je predmet izvršenja

Nakon dostave obavijesti o pokretanju izvršenja nije moguće raspolagati imovinom koja je predmet izvršenja bez prethodnog pisanog odobrenja izvršitelja, uz iznimku rutinskih pravnih radnji. Raspolaganje imovinom unatoč ovoj zabrani ne utječe na valjanost pravne radnje, ali je takva pravna radnja bez učinka za vjerovnika, a vjerovnikova se tražbina može ispuniti izvršenjem onoga što je izgubljeno te bez obveze u vezi s osporavanjem pravne radnje ako se ona odnosi na raspolaganje imovinom u korist osoba navedenih u članku 42. točki a. podtočkama 3. i 4. Građanskog zakonika (*Občiansky zákonník*) koje su znale za postupak izvršenja ili su trebale znati ako su tome posvetile svu dužnu pažnju.

Prijeboj tražbina

Nakon pokretanja izvršenja zanemaruje se jednostrani prijeboj dužnikove tražbine prema vjerovniku, osim ako je to dopušteno izvršnom ispravom na temelju koje bi dužnik mogao voditi izvršenje.

Učinci ispunjavanja tražbine

Nakon dostave obavijesti o pokretanju ovršnog postupka do učinaka ispunjavanja tražbine dolazi samo ako izvršitelj primi uplatu iznosa koji se potražuje. Ako dođe do plaćanja tražbine prije dostave obavijesti o pokretanju postupka izvršenja, vjerovnik mora obavijestiti izvršitelja o takvom plaćanju bez nepotrebnog odlaganja.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Valjanost tih mjera ne podliježe vremenskom ograničenju.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Odgoda izvršenja i prekid izvršenja u skladu sa Zakonom o izvršenju

Dužnik može odgoditi izvršenje tražeći od izvršitelja obustavu izvršenja (izvršitelj tada izdaje obavijest o obustavi izvršenja) zbog sljedećih konkretnih razloga dužnika:

- (a) uložena je posebna žalba (*vylučovacia žaloba*) ili je u tijeku postupak u vezi s određivanjem vlasništva, ako se to odnosi na imovinu koja podliježe izvršenju,
- (b) dužnik, koji je fizička osoba, podnio je zahtjev da se dopusti obročno plaćanje i to je uzeto u obzir,
- (c) dužnik, koji je fizička osoba, podnio je zahtjev za obustavu izvršenja i izjavio da se trenutačno, ne svojom krivnjom, nalazi u situaciji u kojoj bi trenutačno izvršenje moglo imati vrlo ozbiljne posljedice za njega ili za članove njegove obitelji,
- (d) u izvršenju za naplatu iznosa za uzdržavanje dužnik je platio iznos za uzdržavanje koji duguje, uključujući troškove vjerovnika i izvršitelja, podnio je zahtjev za obustavu izvršenja i izjavio je da će dobrovoljno nastaviti plaćati redovito uzdržavanje posredstvom izvršitelja,
- (e) dužnik, koji je podnio zahtjev za prekid izvršenja, doznačio je jamstvo u iznosu jednakom vrijednosti tražbine na posebni račun koji je izvršitelj otvorio u tu svrhu.

Dužnik može od suda zatražiti prekid izvršenja i zbog sljedećih razloga:

- (a) okolnosti od nastanka izvršne isprave za posljedicu su imale zastaru tražbine,
- (b) izvršna je isprava opozvana,
- (c) u skladu s posebnim zakonodavstvom postoje razlozi zbog kojih je priznavanje ili izvršenje izvršne isprave iz druge zemlje neprihvatljivo, osim ako se isprava mogla primijeniti ranije u postupku,
- (d) postoje drugi čimbenici kojima se sprječava izvršenje izvršne isprave.

Dužnik može izvršitelju podnijeti zahtjev s odgovornim učinkom isključivo u roku od 15 dana nakon dostave obavijesti o pokretanju izvršenja. U zahtjevima za odgodu izvršenja podnesenima kasnije (koji nemaju odgovorni učinak) dužnik se može samo pozvati na čimbenike koji su nastali od isteka tog razdoblja. U daljnjim zahtjevima za odgodu izvršenja dužnik se može pozvati samo na čimbenike koji su nastali nakon što je prethodni zahtjev za odgodu izvršenja bio podnesen. Ograničenja utvrđena u prve dvije rečenice ne primjenjuju se ako postoje čimbenici zbog kojih dužnik, ne svojom krivnjom, nije mogao prije podnijeti zahtjev. Ako vjerovnik pristane na prekid izvršenja, izvršitelj izdaje obavijest o prestanku izvršenja koja se dostavlja strankama u postupku i sudu; u suprotnom, u roku od pet radnih dana nakon roka za odgovor vjerovnikov izvršitelj podnosi zahtjev za prekid izvršenja, zajedno s izjavom izvršitelja i svim izjavama vjerovnika, sudu koji će odlučiti o zahtjevu.

U načelu se ne mogu ulagati „žalbe“ na odluke koje izvršitelj i sud u postupku izvršenja donesu naknadno, osim zakonitih iznimki u skladu sa Zakonom o izvršenju.

Izvršenje odluke u skladu sa Zakonom o građanskom izvanpamičnom postupku

Žalba je prihvatljiva u odnosu na nalog za izvršenje odluke i u odnosu na nalog kojim se odbija zahtjev za izvršenje odluke. Žalba na nalog za izvršenje odluke može se podnijeti samo zbog neizvršivosti izvršne isprave ili ako su okolnosti koje proizlaze iz nastanka izvršne isprave za posljedicu imale zastaru obveze. Žalba na nalog za izvršenje odluke nije prepreka za prvostupanjski sud koji izvršava odluku.

Sud može odgoditi izvršenje odluke po vlastitoj odluci ako bi život, zdravlje ili razvoj maloljetnika bili ozbiljno ugroženi izvršenjem odluke. Kao odgovor na zahtjev sud može odgoditi izvršenje odluke iz druge zemlje ako se ona osporava u zemlji u kojoj je donesena, dok se ne donese odluka o žalbi. Sud će odgoditi i izvršenje odluke ako se to zahtijeva posebnim zakonodavstvom.

Sud će isto tako prekinuti postupak za izvršenje odluke prema vlastitoj odluci ako:

- (a) izvršna isprava još nije postala izvršna,
- (b) izvršna isprava bude opozvana nakon što se naloži izvršenje; ako je izvršna isprava izmijenjena, sud može nastaviti s izvršenjem odluke u skladu s izmijenjenom izvršnom ispravom,
- (c) sud proglašuje izvršenje odluke neprihvatljivim jer postoji neki drugi razlog zbog kojeg se odluka ne može izvršiti,
- (d) okolnosti proizašle od nastanka izvršne isprave za posljedicu imaju zastaru tražbine,
- (e) obveza bude ispunjena,
- (f) odluka bude izvršena.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Vidi točke 4. i 5. Izvršitelj je odgovoran za odlučivanje o metodi izvršenja koja odgovara izvršenoj obvezi i kada vrijednost dužnikove zaplijenjene imovine odgovara vrijednosti obveze. Izvršenje se može provoditi samo u okviru tražbine navedene u odobrenju za izvršenje i troškova izvršenja; to se ne primjenjuje ako se izvršenje provodi prodajom pokretne imovine koja se ne može podijeliti ili prodajom nekretnine ako dužnik nema dovoljno druge imovine s pomoću koje bi se tražbina mogla ispuniti.

Sud mora isto tako odbaciti zahtjev za izvršenje:

- (a) ako se zahtjevom ili izvršnom ispravom krši Zakon o izvršenju,
- (b) ako postoje razlozi zbog kojih bi se izvršenje trebalo prekinuti,
- (c) ako dužnik ili vjerovnik nisu pravni slijednici osobe navedene u izvršnoj ispravi,
- (d) ako je izvršenje predloženo na temelju izvršne isprave donesene u postupku u kojem je postojala tražbina na temelju mjenice ili zadužnice i proizišlo je da je tražbina nastala u vezi s potrošačkim ugovorom u kojem se nisu uzeli u obzir neprihvatljivi ugovorni uvjeti, ili ograničenje ili neprihvatljivost u vezi s potrebom mjenice ili zadužnice, ili činjenica da su se ugovorom prekršila prihvaćena moralna načela te je to utjecalo na tražbinu,
- (e) ako je izvršna isprava donesena u postupku u kojemu nije bilo moguće osporiti ili preispitati neprihvatljive ugovorne uvjete, a postojanje neprihvatljivog uvjeta utječe na ovršnu tražbinu koja je proizišla u vezi s potrošačkim ugovorom,
- (f) ako se izvršenje mora provesti na temelju arbitražne odluke donesene u potrošačkom sporu i:
 1. potrošačkim arbitražnim sporazumom ne ispunjavaju se uvjeti utvrđeni posebnim zakonodavstvom,
 2. arbitražnu odluku u potrošačkom sporu nije donio arbitar koji je u vrijeme arbitražnog postupka bio registriran na popisu arbitara ovlaštenih za odlučivanje u potrošačkim sporovima,
 3. arbitražnu odluku u potrošačkom sporu nije donio utvrđeni arbitražni sud koji je u vrijeme arbitražnog postupka imao dozvolu za odlučivanje u potrošačkim sporovima,
 4. arbitražnom odlukom ne ispunjavaju se pojedinosti utvrđene posebnim zakonodavstvom ili ona nije izvršiva,

(g) ako se zahtjevom obuhvaća tražbina za periodične sporedne troškove i podnesena je više od tri godine nakon što je izvršna isprava postala izvršna i ako od dužnika nije zatraženo da plati dug zadnja tri mjeseca prije podnošenja zahtjeva za izvršenje ili ako s dužnikom nije sklopljen sporazum o postupnom plaćanju potraživanja dodijeljenog izvršnom ispravom tijekom tri godine nakon što je izvršna isprava postala izvršna,

(h) ako se izvršenje predlaže na temelju izvršne isprave koja je javnobilježnička isprava kojom se ne ispunjavaju zakonski preduvjeti ili se obvezom koju ona sadržava krši zakon ili prihvaćena moralna načela.

Tijekom izvršenja sud ima pravo od izvršitelja tražiti objašnjenja ili izvješća o napretku svakog predmeta izvršenja dodijeljenog izvršitelju, a izvršitelj ih mora osigurati sudu u navedenom roku. Sud isto tako može zamijeniti izvršitelja prema vlastitoj odluci ako izvršitelj učestalo ili ozbiljno krši obvezu utvrđenu u Zakonu o izvršenju ili u sudskoj odluci. Prije odluke o zamjeni izvršitelja sud će uzeti u obzir izjave stranaka u postupku i izvršitelja.

Kada se izvršenje provodi zapljenom zarade, osnovni se iznos ne može oduzeti iz dužnikove mjesečne plaće ili drugog prihoda; vlada propisom određuje načine izračunavanja tog osnovnog iznosa. Ako se on odnosi na uzdržavanje maloljetnog djeteta, osnovni iznos koji se ne može oduzeti iz dužnikove mjesečne plaće iznosi 70 % osnovnog iznosa kako je utvrđen u prvoj rečenici. Ako se odnosi na osobu koja je zaposlena u inozemstvu i čija se nadnica ili plaća računa u ovu svrhu s pomoću koeficijenta plaće ili sličnog postupka, način izračunavanja osnovnog iznosa utvrđuje se na isti način i u istom omjeru kao ta nadnica ili plaća.

Sredstva na bankovnom računu u iznosu do 165 EUR i sredstva za koja dužnik izričito tvrdi da su namijenjena isplati plaće za njegove zaposlenike ne podliježu izvršenju na temelju naloga za plaćanje s bankovnog računa. Ako dužnik ima nekoliko računa, sredstva u iznosu do 165 EUR na samo jednom računu ne podliježu izvršenju.

Od predmeta u vlasništvu dužnika izvršenje se ne može primijeniti na one predmete koji su dužniku potrebni za ispunjavanje vlastitih i obiteljskih materijalnih potreba ili za vlastiti rad ili poduzeće, niti se može primijeniti na one predmete čijom bi se prodajom prekršila prihvaćena moralna načela.

Sljedeće se izuzima od izvršnog postupka:

(a) uobičajeni odjevni predmeti, donje rublje i obuća,

(b) nužni predmeti iz kućanstva, točnije kreveti dužnika i članova njegove obitelji, stol, stolci u skladu s brojem članova obitelji, hladnjak, štednjak, grijača ploča, kuhalo, gorivo, perilica rublja, prekrivači i posteljina, standardni kuhinjski pribor, radio,

(c) domaće životinje, osim onih koje služe za poslovanje,

(d) predmeti koji pripadaju dužniku, a kojima se služi za posao ili poslovanje, u iznosu do 331,94 EUR,

(e) medicinske zalihe i drugi predmeti koji su dužniku potrebni s obzirom na bolest ili tjelesni invaliditet,

(f) predmeti za koje su davanja za materijalne potrebe i naknade za davanja osigurani posebnim zakonodavstvom; financijski doprinosi predviđeni posebnim propisima kao naknada za teški invaliditet te financijske mjere za zaštitu djece predviđene posebnim propisima,

(g) motorno vozilo koje je dužniku, koji je fizička osoba, potrebno za privatni prijevoz i za ispunjavanje potreba fizičke osobe s teškim invaliditetom i potreba njegove obitelji ili članova njegova kućanstva,

(h) zaručnički i vjenčani prsteni,

(i) gotovina u iznosu do 165 EUR,

(j) udžbenici i igračke.

Iz postupka izvršenja izuzeti su i predmeti koji pripadaju poljoprivrednom zemljištu trgovca pojedinca ako bi se njihovim gubitkom ugrozilo obrađivanje poljoprivrednog zemljišta ili neprekinuti rad proizvodnje u vezi s biljkama ili životinjama u skladu s posebnim propisima te uzgoj stoke, odnosno mliječnih krava, junica, bikova s pedigreeom, krmača s pedigreeom, nerasta s pedigreeom, ovaca i ovnova s pedigreeom.

Iz postupka izvršenja izuzeta je i štednja u mirovinskom fondu i sudionikov udio u dopunskom mirovinskom fondu koji odgovara iznosu zaposlenikovih doprinosa plaćenih za tog sudionika i prihoda od njihova ulaganja.

Na snazi s učinkom od **1. travnja 2017.**

Posljednji put ažurirano: 18/02/2019

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJN-a. Prijevođe je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Postupci izvršenja presude - Švedska

1 Što znači „ovrha“ u građanskim i trgovačkim stvarima?

Predmeti izvršenja na temelju Zakona o izvršenju (*utsökningsbalken*)

Izvršenje je postupak kojim izvršno tijelo prisilno osigurava ispunjenje obveze o kojoj je odlučio sud ili neko drugo tijelo. Izvršenje se uglavnom odnosi na obvezu plaćanja novčanog iznosa ili iseljenja iz doma. Druga vrsta izvršenja odnosi se na blokadu ili neku drugu sigurnosnu mjeru.

Izvršenje koje se odnosi na obvezu plaćanja provodi se postupkom zapljene. Zapljenom se omogućuje oduzimanje imovine dužnika. Ako je u okviru te obveze potrebno iseliti osobu, na primjer iz doma, izvršenje se provodi prisilnim iseljenjem. U suprotnome, u okviru izvršenja tijelo izvršenja nalaže osobi protiv koje je zatraženo provođenje izvršenja da nešto učini ili da poštuje zabranu ili neku drugu odluku. Tijelo izvršenja može naložiti plaćanje novčane kazne.

Predmeti izvršenja na temelju Zakona o djeci i roditeljima (*föräldrabalken*)

Predmeti izvršenja na temelju Zakona o djeci i roditeljima odnose se na mjere koje je potrebno provesti u praksi, a proizlaze iz odluke ili sporazuma u pogledu skrbištva, boravišta, kontakta s djecom ili predaje djece. Sud koji donosi odluku o izvršenju može izreći novčanu kaznu ili naložiti preuzimanje koje provodi policija. Ista se pravila o izvršenju primjenjuju i pri izvršenju stranih odluka u skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 2201/2003 (Uredba Bruxelles II) ako se izvršenje odnosi na dijete. Međutim, ako se izvršenje odnosi na imovinu djeteta ili pravne troškove, primjenjuje se Zakon o izvršenju.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Izvršenje provodi švedska Služba za izvršenje (*Kronofogdemyndigheten*). Stoga Služba za izvršenje donosi odluke o, primjerice, zapljenu. Viši službenik za izvršenje snosi opću pravnu odgovornost za mjeru, a samo izvršenje uobičajeno provode drugi službenici (službenici za izvršenje).

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

3.1 Postupak

Predmeti izvršenja na temelju Zakona o izvršenju

Kako bi se izvršenje moglo provesti, mora postojati presuda ili neka druga izvršna isprava.

Sljedeće izvršne isprave mogu biti osnova za izvršenje:

sudska presuda, pravorijek ili odluka,

nagodba koju je potvrdio sud ili sporazum o mirenju koji je sud proglasio izvršivim,

potvrđeni nalog o kaznenim sankcijama, potvrđena zabrana plaćanja ili potvrđeni nalog za plaćanje kazne za kršenje propisa,

arbitražna odluka,

pisana izjava u prisutnosti dvaju svjedoka u pogledu plaćanja za uzdržavanje na temelju Zakona o braku (*äktenskapsbalken*) te Zakona o djeci i roditeljima (*öräldrabalken*),

odluka upravnog tijela koju treba izvršiti u skladu s određenom odredbom,

dokument koji je izvršiv u skladu s određenom odredbom,

pravorijek ili odluka Službe za izvršenje koja se odnosi na platni nalog ili pomoć kod izvršenja te europski platni nalog koji je Služba za izvršenje proglasila izvršivim.

Kad se jednom izda izvršna isprava, nema potrebe za dodatnim odlukama suda ili nekog drugog tijela da bi se pokrenuo postupak izvršenja.

Znatan dio poslova Službe za izvršenje čini prikupljanje informacija o imovini dužnika. Dužnik je obavezan dostaviti pojedinosti o svojoj imovini te potvrditi na popisu ili tijekom ispitivanja, pod prijetnjom kaznene odgovornosti, da su informacije koje je naveo točne. Tijelo može isto tako naložiti dužniku da dostavi te informacije pod prijetnjom novčane kazne. O novčanoj kazni odlučuje okružni sud na zahtjev Službe za izvršenje.

Zahtjev za izvršenje može se podnijeti usmeno ili u pisanom obliku. Želi li to učiniti usmeno, podnositelj zahtjeva (osoba koja traži provedbu izvršenja) mora se pojaviti pred Službom za izvršenje. Pisani zahtjev mora potpisati podnositelj ili njegov zastupnik.

Troškovi države u predmetima izvršenja (upravni troškovi) naplaćuju se u obliku naknada (naknade za izvršenje). Upravni troškovi uglavnom se naplaćuju tuženiku u predmetu (protivnoj stranci podnositelja zahtjeva) nakon provedbe izvršenja, ako je to moguće. Međutim, podnositelj zahtjeva općenito je odgovoran državi za troškove. Moguće su iznimke od pravila o odgovornosti podnositelja zahtjeva, na primjer kad je riječ o većini zahtjeva za plaćanje uzdržavanja.

Opće je pravilo da se naplaćuje osnovni iznos za svaku izvršnu ispravu za koju se traži izvršenje. Ako se predmet izvršenja odnosi na tražbinu u okviru privatnog prava, osnovni je iznos naplate 600 SEK.

Drugi iznosi koji se mogu naplatiti jesu naknade za pripremu, naknade za prodaju i posebne naknade.

Predmeti izvršenja na temelju Zakona o djeci i roditeljima

Izvršenje se može temeljiti na odluci redovnog suda u pogledu skrbištva, boravišta, kontakta s djecom ili predaje djece. Izvršenje se može temeljiti i na sporazumu o skrbištvu, boravištu ili kontaktu koji su sklopili roditelji i koji je odobrio odbor za socijalnu skrb. U Švedskoj se mogu izvršiti i strane odluke, na primjer odluka koja je izvršiva u skladu s Uredbom Bruxelles II.

Odluke o izvršenju donose okružni sudovi. Zahtjev za izvršenje uglavnom se podnosi okružnom sudu u mjestu boravišta djeteta. Ako dijete nema boravište u Švedskoj, zahtjev se mora podnijeti okružnom sudu u Stockholmu (*Stockholms tingsrätt*).

Na primjer, zahtjev može podnijeti roditelj kojem bi dijete trebalo doseliti ili koji bi trebao kontaktirati s djetetom.

U rješavanju predmeta sud može izdati posebnu uputu službeniku socijalne službe da pokuša uvjeriti osobu koja skrbi o djetetu da dobrovoljno učini što mu je naloženo u odluci ili sporazumu. Ako postoji žurnost, sud ili policija može odlučiti da je potrebno odmah preuzeti brigu o djetetu. Sud može izreći novčanu kaznu ili naložiti preuzimanje koje provodi policija.

Za postupak izvršenja na temelju Zakona o djeci i roditeljima ne naplaćuje se nikakva naknada. Međutim, od bilo koje stranke može se zatražiti da podmiri troškove druge stranke u postupku. Stranci zbog koje su nastali troškovi preuzimanja ili zbrinjavanja djeteta može se naložiti da plati te troškove državi.

3.2 Glavni uvjeti

Predmeti izvršenja na temelju Zakona o izvršenju

U određenim slučajevima može doći do prepreka za izvršenje. Na primjer, to se može dogoditi ako je izvršna isprava previše nejasna da bi je se upotrijebilo kao osnovu za izvršenje.

Još je jedan primjer ako osoba kojoj je presudom naloženo da nešto učini nije ispunila obvezu određenu tom presudom, na primjer obvezu plaćanja određenog iznosa.

Još je jedna moguća prepreka ako osoba kojoj je naloženo da nešto učini ima protutražbinu u odnosu na podnositelja zahtjeva, na primjer ako podnese zahtjev za prijeboj. Prijeboj se smatra preprekom za izvršenje ako služba za izvršenje utvrdi da je protutužba podnesena na temelju valjane izvršne isprave ili na temelju pisane izjave o tražbini.

Ako dužnik izjavi da neko drugo pitanje između stranaka čini prepreku za izvršenje i ako se taj prigovor ne može zanemariti, nije moguće provesti izvršenje.

Jedan je primjer za to prigovor na rok zastare.

Ako sud opozove izvršnu ispravu potrebno je odmah obustaviti izvršenje.

U određenim slučajevima sud može naložiti obustavljanje postupka izvršenja koji je u tijeku (inhibicija).

Predmeti izvršenja na temelju Zakona o djeci i roditeljima

Pretpostavlja se da je ono što je navedeno u odluci ili sporazumu u najboljem interesu djeteta. Sud ne može preispitivati odluku ili sporazum kao dio preispitivanja izvršenja, a glavna je alternativa ishođenje dobrovoljnog pristanka. Ako je potrebno provesti prisilnu mjeru, najvjerojatnija je mogućnost izricanje novčane kazne. Fizičko se preuzimanje može primijeniti samo kao posljednje rješenje.

Ponekad može doći do prepreka za izvršenje, na primjer ako je dijete bolesno.

Ako je dijete u dovoljno zreloj dobi da se u obzir uzmu njegove želje, izvršenje se ne može provesti protivno želji djeteta, osim ako sud smatra da je to u najboljem interesu djeteta. Sud bi trebao odbiti provođenje izvršenja i ako je jasno da ono ne bi bilo u najboljem interesu djeteta.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Predmeti izvršenja na temelju Zakona o izvršenju

Određeni uvjeti moraju se ispuniti kako bi se imovina mogla zaplijeniti. Imovina mora pripadati dužniku,

biti prenosiva,

imati određenu novčanu vrijednost.

Zapljenjena se može upotrijebiti za potraživanje imovine bilo koje vrste. Pravila u pogledu osobnog vlasništva općenito se primjenjuju samo na fizičke osobe.

Mogu se zaplijeniti i nekretnine i pokretna imovina.

Pokretna imovina nisu samo osobni predmeti (npr. automobili, plovila i druga imovina) već i imovina (npr. iznosi na bankovnom računu) i različita prava (npr. prava upotrebe ili udjeli u ostavini preminule osobe).

Prihodi, mirovine itd. isto tako mogu biti podložni zapljeni.

Određena imovina ne može se zaplijeniti. To vrijedi za imovinu koja je dio osobnog vlasništva. Pravila u pogledu osobnog vlasništva općenito se primjenjuju samo na fizičke osobe. Osobno vlasništvo odnosi se, primjerice, na sljedeće:

odjeću i druge predmete za osobnu upotrebu, razumne vrijednosti,

namještaj, kućanske aparate i drugu opremu potrebnu za vođenje i održavanje doma,

alate i drugu opremu koja je dužniku potrebna za osiguranje sredstava za život ili za stručnu obuku,

osobni predmeti poput medalja i sportskih trofeja velike sentimentalne vrijednosti za dužnika koje ne bi bilo razumno zaplijeniti.

Imovina se može i zaštititi od zapljene na temelju određenih propisa. Tako može biti, na primjer, s naknadom štete.

Prihodi se mogu zaplijeniti samo u iznosu koji preostaje kad se odbije iznos potreban dužniku za uzdržavanje sebe i svoje obitelji.

U tom pogledu neke tražbine imaju prednost nad drugima. Tražbina koja se odnosi na plaćanja uzdržavanja ima prednost nad drugim tražbinama.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Predmeti izvršenja na temelju Zakona o izvršenju

Nakon zapljene imovine, dužnik neće imati istu količinu kontrole nad njom kao ranije. Dužnik ne smije upotrebljavati imovinu na štetu podnositelja zahtjeva, primjerice njezinim prijenosom ili na neki drugi način, osim ako mu je to dopustila Služba za izvršenje na temelju posebnih okolnosti nakon savjetovanja s podnositeljem zahtjeva.

Osoba koja nezakonito upotrebljava zaplijenjenu imovinu može biti podvrgnuta kaznenim sankcijama.

Odluka o zapljeni uključuje povlaštena prava na imovinu.

U okviru predmeta izvršenja, treća osoba mora navesti ima li dužnik tražbine prema toj trećoj osobi ili druge transakcije s njom koje bi mogle biti važne za procjenu vrijednosti imovine dužnika koja se može zaplijeniti. Obveza objavljivanja primjenjuje se i na svaku treću osobu koja ima u posjedu imovinu dužnika u okviru, na primjer, zaloga ili depozita. Na primjer, banka je obvezna dostaviti pojedinosti o bankovnim računima dužnika, njegovim sefovima ili drugoj imovini koju čuva banka. Rodbina i prijatelji dužnika isto tako imaju obvezu objavljivanja.

Informacije trećih osoba mogu se zatražiti usmeno ili u pisanom obliku te se treće osobe može pozvati na ispitivanje. Može ih se prisiliti da poštuju tu odredbu pod prijetnjom novčane kazne ili pritvora.

Služba za izvršenje može prisilno prodati zaplijenjenu imovinu bez odlaganja. Prisilna prodaja općenito se izvršava na javnim dražbama, ali ponekad se može organizirati i privatna prodaja.

Novac koji se stekne u predmetima izvršenja mora se prijaviti i isplatiti podnositelju zahtjeva čim je to moguće.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Predmeti izvršenja na temelju Zakona o izvršenju

Ne postoji najdulji rok valjanosti odluke o zapljeni. Međutim, u okviru zakonodavstva pretpostavlja se da će se zaplijenjena imovina prodati bez odlaganja, vidi točku 3.2.

Ako je to moguće, iseljenje bi se trebalo provesti u roku od četiri tjedna od trenutka kada Služba za izvršenje primi potrebne dokumente.

Predmeti izvršenja na temelju Zakona o djeci i roditeljima

Odluka o izvršenju stupa na snagu neposredno nakon donošenja, osim ako je navedeno drukčije. Primjenjuje se dok se ne odluči drukčije. U odluci o novčanoj kazni uobičajeno se navodi da se radnja mora provesti u određenom roku, na primjer u kojem se roku dijete mora predati podnositelju zahtjeva. U odluci o izvršenju povezanoj s kontaktom s djetetom uobičajeno se navodi vrijeme kontakta s djetetom i odnosi se na razdoblje od nekoliko sljedećih mjeseci. Odluka u predmetu izvršenja ne sprječava ispitivanje novog zahtjeva.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Predmeti izvršenja na temelju Zakona o izvršenju

Protiv odluka Službe za izvršenje uglavnom se mogu uložiti žalbe. Žalba koja se upućuje okružnom sudu trebala bi se predati Službi za izvršenje.

Osoba na koju se odnosi odluka, a ta odluka nije bila u korist te osobe, može uložiti žalbu na odluku Službe za izvršenje. Žalba se može uložiti i protiv odluke o zapljeni prihoda i ne postoji ograničen rok. Protiv odluka o zapljeni druge imovine žalba se može uložiti u roku od tri dana od dostave odluke. Treće osobe mogu uložiti žalbu protiv te zapljene bez određenog roka.

Okružni sud može odlučiti da trenutačno nije potrebno provesti mjere izvršenja (inhibicija) ili, ako za to postoje posebne okolnosti, da je određenu već provedenu mjeru potrebno opozvati.

Predmeti izvršenja na temelju Zakona o djeci i roditeljima

Protiv odluke o izvršenju koju je donio okružni sud može se uložiti žalba žalbenom sudu. Žalbe se moraju uložiti u pisanom obliku i dostaviti okružnom sudu. Žalbe se moraju uložiti u roku od tri tjedna.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Zakon o izvršenju sadržava odredbe o ograničenju mogućnosti izvršenja, na primjer kako bi se zaštitilo dužnika. Dužnik u određenoj mjeri može spriječiti provođenje izvršenja tako da mu se usprotivi, na primjer jer je nastupila zastara. Najčešći primjeri za ograničenje izvršenja oni su u kojima su dio imovine i neki predmeti zaštićeni od izvršenja uzimajući u obzir potrebe dužnika. Iz zapljene materijalne robe može se, na primjer, isključiti „beneficium” („nezapljeljiva imovina”) kao što je stan u kojem dužnik ima stalno boravište te novac koji je dužniku potreban za osnovno uzdržavanje. Iz zapljene prihoda isključit će se „rezervni iznos” potreban za osnovne životne troškove i dužnikove troškove stanarine.

Posljednji put ažurirano: 15/12/2017

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.